[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீருக்மிணீகல்யாணம்.

இதில் [illegible] யார்களுக்கு
[illegible]
ஊஞ்சல் [illegible] மங்களம் [illegible]
[illegible]
பாடல்கள் [illegible]
கொலுப்பாடல்கள் முதலியது
அடங்கியிருக்கின்றன.

இஃது
கும்பகோணம் [illegible]
வேதசிகாமணி
ஸ்ரீமான்-[illegible] சாஸ்திரியார் அவர்கள்
செல்வபுத்திரியாகிய
இலக்ஷ்மி அம்மாள் இயற்றியதை
முன் அச்சிட்ட பிரதிக்கிணங்க,

சென்னை:

பூமகள்விலாசம் பிரஸ்ஸில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன் விலை] 1929. [ரூபா-1.

உ

சிவமயம்.

திருவாலவாய் என்னும் மதுரையில் எழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீமீனாக்ஷி சுந்தரீஸ்வரி என்னும்

ஸ்ரீமத் தடாதகாதேவி

திருவவதாரக்கீர்த்தனை

விநாயகர் துதி.

இராகம்-முகாரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கிரிராஜ்தநயாசரணம்-கௌரி
மகிழ்ந்துவளர்த்த மைந்தரேசரணம்

அநுபல்லவி.

முருகருக்குமுன் பிறந்தநாதா-கமல
முனிவர்மகிழ்ந்து பூஜிக்கும்பாதா
சுந்தரேசர்சிந்தைக்கு இசைந்தசுதா-சிவ
சங்கரியைபக்திசெய்ய புத்திநீதா

ஸ்ரீ ப்ரத்கடாதகாதேவி

அரிதாசியதும்பன்-சரித்திரம்பாட
ஆனைமுகனே வா-, யுன்புடன்கூட

சானார்க்கள்.

ஆலாஸ்யமில்லாமலே நான்உரைக்க-உ
கணபதியென்னு நாமமதில் வந்துதிக்க
எந்நேரமுமுடனே நான்துதிக்க-கண்ணன்
மருமகனேவா என்மனம்பூரிக்க

சத்தியமாகவே உன் சரணத்தில்பணிந்தேன்
சகலமும்உன் றனன்செய லென்றுவறிந்தேன்

மூஷிகவாகன மேரு
போஷிக்கவாரும் அதிகசீலா
வல்லபையனத்துக்கு திவ்யகோலா-வாணி
லட்சுமிசேவிக்கும் நீலவேணியாள்பாலா

துஷ்டகஜமுகனை வதைசெய்தசூரா
கஷ்டப்பிரகுரரைக் காத்துரட்சித்ததீரா கிரி

கோடிபாஸ்கர ப்ரகாசா-உன்னை
கொண்டாடும்தொண்ட ரிடத்தில்நேசா
வெள்ளியங்கிரி நகரினில்வாசா-வள்ளி
பதியைப்பெறுதாவா யடைந்தகணேசா

அடியாரமகிழுனை தந்தந்தரித்தகையா
பிடியிடைமீனாட்சிப்பிரியாட்கு புத்திபோதிநீமெய்யா கிரி

சரஸ்வதி துதி.

இராகம-சுருட்டி-அடதாளம்-சாபபு.

பல்லவி.

நான்முகன்தேவி எந்தாயே-என்
நாவினில்வந்து நிர்த்தனம்செய்நீயே

மால்மகனுக்கு மனதுக்கிசைந்தபாரி
மதுரமானவாக்கு தந்துளனைகா

சரணங்கள்.

சமஸ்தசராசரநாயகியும ராஜராஜேஸ்வரியானதேவி
சரணம் சரணம் சரண மிறக்கிறகுதேர்ந்தன் ஆவிநால்

பக்திபுடன்பாட சந்தசதுரனைபாட
யுக்திபுத்திதந்து சிந்தத்தில்நின்கூட நால்

மதுரைமீனாட்சியிரி யாள்லோக்கிலேவசித்து
மஹாமேருவில்வாள்பாத வடிவிலெனைசிறுத்து நால

மீனாட்சி துதி.

ராகம் ______ ;டாளு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மீனாட்சிஉந்தன் திருக்கல்யாணமஹா உத்ஸவங்களை நான்பாட-உன்
முந்தினமைந்தன் ஸகிதமாகநேக்கு வந்துதுணைசெய்நீகூட

அநுபல்லவி.

வானகர்வேந்தன்வைத் தவிமானத்தின்மேல்
வாய்ந்துவிளங்கும் என்தாயே-வேதம்
ஏதுமறியா ஏழையடியாளிசைக்
குந்தமிழ்க் கருள்செய்நீயே

நாரியர்நல்ல சுபத்திவிதைப்பாட
வியாபந்தெரிந்த வித்வாமிசாள்கொண்டாட
எந்தன்மதிநாளுக்கு நாள்மேலேயோட
ஈஸ்வரிநீஹ்ருத யத்திலிருகூட-மீனாட்சி

முத்தொழிலும்கற்ற சக்தனுடனேசந்
தோஷித்துவந் தென்னைக்காரு-நல்ல
முத்துமீனாட்சியிரியாளை சற்றேகடைக்
கண்ணாலே நீயுற்றுப்பாரு

நாலுந்தெரிய யுக்திபுத்தியைக்கொடு
ஞானநாத்தைதஎன் நெஞ்சநஞ்சையில்நடு
நான்முகன்தேவி யொடுவாக்கில்வந்துகூடு
என்நாவிலிருந்து நல்லகிருதிநீபாடு-மீனாட்சி

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

விருத்தம்.

மதிவம்சமன்னர்குல சேகரர்க்கு
மகனாகிமலையத்துவஜனவதரித்தார்
கதியடையகதம்பவன சுந்தரர்தன்னை
காலந்தவறாமற் கண்டுசேவித்தார்
எதிரானகாஞ்சனமாலையைநல்
சகர்குலத்தில் கலியாணஞ்செய்தாசுவித்தார்
எதிரொருவரில்லாமலெங்கும்போற்ற
எழில்சக்ராதிபதி மகுடந்தரித்தார்

கீர்த்தனம்-௧-ம் பஹுதாரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மன்னன்மலையத்துவஜன்வாழ்ந்திருந்தான்-அன்னியவேந்தர்
அண்ணன்தம்பிபோல சிநேகித்துவாழ்ந்தார்

அநுபல்லவி.

பன்னகசயனன்போல பாரெல்லாம்பரிபாலித்து
அன்னகர்மூலலிங்கத்தை அல்லும்பகலும்சேவித்து
அரசநியாயப்படி ஆறிலோர்பகுதிகிரகித்து
அஸ்வமேதயாகம் தொண்ணூற்றொன்பதுசெய்துமுடித்து மன்

சரணம்.

சூரசேனமகாராஜன்
சுதனெனக்குண்டாகாமலே வாடி
முன்னேகட்டியன்புகழ் படிக்ககொலுசபைநாடி.
மீனாட்சிபிரியாள்ஜென்ம சாபல்யசந்ததியைத்தேடி மன

கீர்த்தனம்-௨-ம்-உசேனி-ஆதிதாளம்.

சந்ததியில்லாமல்போச்சே சங்கரா
சந்திரவம்சம் வேரற்று அழியலாச்சே

திருவவதாரக்கீர்த்தனை.

அநுபல்லவி.

மைந்தரில்லா பாவியானேனே
மதலைமொழி கேழக்கவொரு
மகள்கூடஇல் லாமற்போனேனே சந்த

சரணங்கள்

ஆர்கையில் அரசைக்கொடுப்பேன்
அபிஷேகமுடி தரித்தாரை
சிம்மாசனத்திலே வைப்பேன் சந்த

வயதுமிகுந்து சென்றதே
வம்சமற்று எந்தனிட
பேரும்ஊரும் போயழிந்ததே சந்த

மீனாட்சிபிரியாள் என்னசெய்வாள்
முன்னே தவம் செய்துபெண்ணை
பெற்றிருந்தாலல்லவே ஓய்வாள் சந்த

விருத்தம்.

புத்திரரில்லாமையால்மனமதுபுலம்பி
பூபதிதானுமேதப்பித்தார்
எத்திசையிலுள்ளமன்னர்மறையோர்களுக்கோலை
எழுதியேவரவழைத்தார்
அத்தினமேயாகமதனைநடத்திட
வெகுஅவசரமாய்த்தனித்தார்
பத்தினியுடன்எக்கியசாலையினைநாடியே
பண்புடன்பிரவேசித்தார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

யாகங்கள்செய்தாரே
போகதேவேந்திரன்போல்பூலோகமலையத்துவஜர்

பரீம

அநுபல்லவி.

வாகானகாஞ்சனு மாலையுடனேகூடி
வந்தசதாநந்த குருமுனியைக்கொண்டாடி
வளர்ந்துஜொலிக்கும்ஜோதி வன்னிசமீபம்நாடி
வம்சம்விளங்கிவர சந்ததிதன்னைத்தேடி யா

சரணம.

அன்னநெய்பொரிபூர்ண ஆகுதிகளைக்கொட்டி
அத்ரியெல்லோர்க்கும்தட்சிணை மொஹாராமூட்டைகட்டி
பிராமணர்கட்குபல பட்சயபோசனம்ஊட்டி
பாலமீனாட்சிபிரியாள் தாய்தான்வருக்கிட்டி யா

ம.

மனமெனமதுரேசர் மலரடியில்வைத்துபுத்திர
காமேஷ்டியை முடித்தார்
தனமொன்றுந்தவராத் தாசர்தருமவிர்ப்பாகம்
ஈசர்நேசமாய் கிரகித்தார்
கனமானதேவியைக் கன்னிகையாயவதாரம்
செய்நீபோவென் றுரைத்தார்
வனமகில்வர்னமாய் வேள்விவக்னியில்வந்து

ர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்.

ல

திருமலர்வானோர் இரைத்தாரே-தேவி

சிவிமுடித்தஜடையுடன் சீதளமதிமுகத்துடன்
த்ரிவயசதிரிகுஜத்துடன் தேஜசாய்செறம்பரத்துடன் தேவி

சரணம்.

பூர்வவித்தியாவரத்தினால் புண்ணியர்சதகிருதுவினால்
மதுரையோர்பூஜாபலத்தினால் மீனாட்சிப்பிரியாள்சங்கற்பத்தினால்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அவதாரஞ்செய்தாளே-யாகருண்டத்தில்மிக
ஜோதிமீனாம்பிகா அவ

அநுபல்லவி.

தவத்திலிருந்தயாக எஜமான்தனையாளாக
சப்தரிஷிகள்துதிக்க சகலபேரும்பூரிக்க
பாண்டியவம்சஞ்செழிக்க பாருலகில்வசிக்க அவ

சரணம்.

நீலமேகஸ்யாமளமாய் நிகரில்லாகோமளமாய்
அன்னம்போல்மிருதுநடையாய் அழகுசிறுஇடையாய்
மீனாக்ஷிபிரியாள்கடையாய் கடக்காமல்செதியடைய அவ

விருத்தம்.

குழந்தையுருவாய் கோடிசூரியன்போலம்மன் குவலயத்தவதரித்தாள், குஜங்கள்மூன்றிருக்க குலசேகரர் தனையனும் கோதில்மனமுடன் றவித்தார், அந்தணர்களுடன் முனிவர் அச்சபையிலுள்ள பெரியோர் அவை யறிந்தாலோசித்தார், அசரீரிவாக்காக ஆகாய மீதீசன் அருள்மிகுந்து புகழ்ந்துரைத்தார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-துஜாவந்தி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அஞ்சவேண்டாம்என்சொல்லைக்கேளாய்-அம்பாளையாளாய்
அஞ்சவேண்டாம்என்சொல்லைக்கேளாய்

அநுபல்லவி.

காஞ்சனமாலைகிரமத்தால் கன்னிகையவதரித்தாள்
தாசாஉன்தர்மவசத்தால் தந்தையாய்வந்துன்னைமதித்தாள் அவ

சரணங்கள்.

ஸ்ரீபிரஜையென்பதைவிடு சீக்கிரம்படிப்பில்போடு
ராஜவத்தாய்மகுடம்சூடு ராஜியமெல்லாத்தையுங்கொடு அவ

மலையத்துவஜாஉந்தன்குமாரி மாணிக்கரதத்திலேறி
திக்குகளெங்கும்போய்சீறி திரும்புவள்ஸ்தனத்தைமாறி அவ

தேடக்கிடைக்காதேனடா சிருஷ்டிரக்ஷிசம்ஹாரியடா
மீனாக்ஷிபிரியாள்தாயடா முன்னேநீயெடுத்துக்கோடா அவ

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அந்திரவாக்கையாணி வைரமுறியணிரச
ரகமுக மகிழ்ந்துகேட்டார்
மந்திரதந்திரம் மறைநீதிபிசகாம
லெடுத்தனுவல் முடித்துவிட்டார்
இந்திராதிதேவர் எல்லவருமாய்கூடி
எங்குமலர் மாரிகொட்ட
சுந்திரர்சூசுரா விந்தத்தில்சுருணபூ
பாலர்ஸ்தோத் திரம்செய்திட்டார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாமிசர்வேசபிரபோ நமஸ்காரம்.
சந்திரவம்சத்தைசதாசம்ரக்ஷிப்பது தங்கள்பாரம் சாமி

அநுபல்லவி.

சாமிகரணங்களி னுலிதைகேட்டேன்
என்கருத்தை கமலமாய்கால
சம்ஹாரபாதத்தில் போட்டேன் சாமி

சரணம்.

மீனாட்சிபிரியாள்வாழ்வது — கொள்ளவறிந்தேன்
என்மேனிபுளகாங்கிதமாகி
ஆனந்தபாஷ்பம — சொரிந்தேன் சாமி

விருத்தம்.

சந்ததியைக்கண்டு சந்தோஷித்து
மகாராசன் மனதுகளித்தார்
சுந்திரேசர் ஆலயத்திற்சென்று
சிறப்பாகசிவார்ச் சனைகள்செய்தார்
மந்தரமேருபோலுயர்மாளி கையில்வந்து
மடிசால்வைகொய்தார்
அந்தப்புரஐசுவரியம் அடங்கலுடன்
அந்தணர்க்கு வாரியீந்தார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

விரைதானம் கொடுத்தார்-வேந்தர்வேதியர்க்கெல்லாம்
விரைதானம் கொடுத்தார்

அநுபல்லவி.

பேரிகையதிர — பெரியோர்கள்வர-பாத
தூளிகள்சிதர — பூமாரிஉதிர
பொன்னகராளும் — இந்திரருக்கு-நிகர
லோபகுணத்தைவிட்டு-உதாரதனம்மேலிட்டு
மறையோர்மந்திரம்கேட்டு-மனைவிகரநீர்விட்டு — விரை

சரணம்.

சிறுசம்பாநெல்லு — ஸ்ரீகட்டுசேலை
புருஷர்க்குமல்லு — நவரத்னகல்லு
நாடுமாடுபொன்பொருள் — ஆயுதவில்லு
இத்தனையும்கொடுத்து பத்திமொழிபடித்து
மெத்தபேரியடித்து மீனாக்ஷிபிரியரைப்பிடித்து — விரை

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஓடிவாடியம்மா உன்னிதமுத்தே ஒருமுத்தந்
தந்தென்மடிமேலே இரடிசற்றே — ஓடி

அநுபல்லவி.

தேடிதிரிந்தேன்இந்த — தேகமெடுத்தநாள்முழுக்க
தேனே-மானே-வாவுன் — மதலைமொழிநான்கேட்க்க — ஓடி

சரணம்.

மின்னலொளியைப்போலே ஜொலிக்கிறகோமளாங்கம்
மீனாக்ஷிபிரியாளுக்காக வந்துபிறந்தஎன் தங்கம் ஒடி

கீர்த்தனம்-இராகம்-உசேனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

துரைமீனலோசனிக்கு இரத்னதொட்டிலிட்டான்
தூங்கடிராஜாத்தியென்று துகில்விரித்துவிட்டான் துரை

அநுபல்லவி.

பறையறைந்துபட்டணம் பணிக்காகஜோடித்தார்
பாரிலுள்ளபந்துயாவ ரையும்வரவழைத்தார் து

தாளமேளங்களடித்து தடாதகாநாமங்கொடுத்து
பட்டுசுருட்டேடமடித்து கட்டிதலையணையடைத்து து

பொன்மாலைபூரித்துபெண்ணைபார்த்துசந்தோஷப்பட்டாள்
பொட்டுமைகெந்தபூஷணம் புதுசாய்செய்துவிட்டாள் து

ஸ்ரீசெனங்களையழைத்து சேலைமாலைஓலைகொத்து
முன்னேகல்யாணமுரைத்து மீனாக்ஷிபிரியாளைநினைத்து து

தாலாட்டல்.

இ-ம்-நீலாம்புரி.

எங்கள்சொக்கரருளாலே சுதனியாய்வந்தழுத்தே
இந்தஸ்வர்ணமயதொட்டிலிலே நாளுட்டுகிறேநித்திரைசெய் சற்றே
விளையாடிவேர்க்கிறது விஷம்இனிவேண்டாண்டி
நீகளையாறிகட்டிலிலே கால்நிமிஷம்கண்மூடிருடி
தானம்வழங்குதற்குஉந்தந்தை தண்ணீர்க்குக்காத்திருக்கார்
போஜனங்கள்செய்வதற்கு பூசுராள்பொருந்திருக்கார்
எனக்குவேலையிருக்கிறது விசும்பியழுகாதேசும்மா
நீவேடிக்கையாய்உஞ்சலிலே ஆடிக்கொண்டிருடியம்மா
வெள்ளிசிலைகளுடன் வேணபக்ஷியங்கள்தாரேன்
நீவீதியிலேஓடாதே நம்வீட்டிலிருநானும்வாறேன்
மெத்தைப்படியேறி உப்பரிமேலோடாதே
மீனாக்ஷிபிரியாள்மகிழ என்மடியில்பால்குடிமாதே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாலைவிளையாடிவளர்ந்தாளே-பாட்டியர் மனையிலே
பாலைவிளையாடிவளர்ந்தாளே பாலை

அநுபல்லவி.

அல்லும்பகலும் மனேகலீலைகள்செய்து
அவிழ்தம்கொணர்ந்ததாதிமாரெல்லாரை எதிர்த்துஉதைத்துவைது
கண்ணீறுசிந்திஇமை மைகரையகைது
காஞ்சனமாலைதரும் ஸ்தன்னியத்தைதின்றுதிருப்தியதாச்ஒய்து
சங்காலேலக்ஷீரம் சந்தோஷித்துக்குடித்து
சாரரஸகெண்டத் தைமென்றுகடித்து
அன்னம்குயில்அஞ் சுகங்களைப்பிடித்து
அந்தப்புரத்தங்க கூட்டுக்குளடைத்து-பாலை

சரணங்கள்.

கொஞ்சிக்குலாவிகுழந்தைமொழியுரைத்து
கேட்டதைக்கொடுக்காட்டால் கிட்டிருந்ததெல்லாம்கொட்டிவாரி
கனிவாய்திறந்து கலீரெனவேசிரித்து [றைத்து
கமலமுகத்தைநான்காட்டுவ தில்லையென்றுகரத்தால்மறைத்து
பொன்னுனைபூந்தேர் இழுத்தெங்கும்ஓடி
பூரித்துபெண்குஞ் சுகளுடன்கூடி
சற்றுநேரம்சிறு நர்த்தனம்ஆடி
செல்வமீனுக்ஷிபுரி யாள்சிந்தையில்நாடிபாலை

பாலலீலைகொம்மி.

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாளம்

தென்மதுராபுரிதனிலே தேவிபெண்ணைப்பிறந்தாள்
தினமுமொருலீலைசெய்து திருகுஜைத்தோடிருந்தாள்
மாதாபிதாபிரமித்து மகளழகைப்பார்த்தார்
போதைக்கொருமேனியாய் பூரித்துமேபோஷித்தார்
மலையத்துவராசன்மகள் மதலைமொழியைக்கேட்டார்
நாளுக்கொருநகைகள்செய்து பாலைக்குமேல்போட்டார்
சனகாதிகள்துதிக்குமிரு சரணங்களைப்பிடித்தார்
தண்டைசதங்கைகொலுசு ரத்னம்தால்தரித்தார்

அறச்சதங்கைஅறஞருக்கு அரசிலேகள்கோர்த்தார்
அஸ்தகடகங்கள்வங்கி செங்கையிலேசேர்த்தார்
பத்துஅங்குலிக்கும்ரத்ந கணையாழிகளிட்டார்
பளபளென்னபதக்கம்காரை கண்டிகளைப்போட்டார்

உச்சியிலேசுட்டிகட்டி உடைமைமிகப்பூட்டி
காணவந்தபேர்களுக்கு கன்னியைக்காட்டி
அன்றலர்ந்தமலரைச்சூட்டி அருமையாய்சீராட்டி
பாரிகையில்பாலகியை பிடிநீயென்றார்நீட்டி

இஷ்டமுடன்வாங்கிஜக தீஸ்வரியைத்தாங்கி
இருஸ்தன்னியத்துபாலேயுங்கொடுத் திருந்தாள் துன்பம்நீங்கி
பசித்துசோர்ந்தபோதைக்கெல்லாம் பாலமிர்தம்ஊட்டி
தூங்கத்தங்கதொட்டிலிலே போட்டுமேதாலாட்டி

சரிகைபாவாடைஉடுத்தி சால்வைஜோருய்போத்தி
சந்திரபிரபைகள்வைத்து சாயக்கொண்டைசாத்தி
வெள்ளித்தங்கத்தாலே சிலம்பங்களடித்தார்
விளேயாடவகைவகையாய் வார்ப்பித்துக்கொடுத்தார்

தங்கைஒட்டியாணமிடையில் தகத்தகென்றுமின்ன
தானேவிளேயாடினுள் தடாதகையாள்நன்ரு
பட்டணத்துவீதியில் குட்டிகளுடன்போனுள்
புட்டடித்துபெண்களுடன் புழுதிமேனியானுள்

உத்தமரும்புத்திரியை முத்துமிட்டெடுத்தார்
உத்தரியத்தாலேசித்ர மேனியைத்துடைத்தார்
கண்மணியைக்காஞ்சன மாலைகையில்ஒப்பித்தார்
கதம்பவனராஜரும் கச்சேரிபோய்பூரித்தார்

பெற்றவரைக்காணுமல் பத்மமுகம்வாடி
குயில்போல்கூவிகோக கண்ணீர்விட்டாள்தேடி
ஆயிரம்தாதிமார்கொஞ்ச அன்னேவந்துகொஞ்ச்
அத்தனையும்கேளாமலே கத்தியேயலேஞ்சா

ஐயாவேயென்றுஅம்மன் அலத்தியெங்குமோடி
அந்தப்புரமண்டப வரைகளெங்குந்தேடி
சர்வாபரணஞ்சொலிக்க சதங்கைகள்சப்திக்க
சகிகளுடன்வந்தாள்ராசன் கொலுக்கூடத்தைப்பார்க்க

அரசருமகமகிழ்ந்தா — னந்தனியைக்கண்டார்
என்தனையேஉந்தன்சபை — யோரைஸ்துதியென்றார்
அந்தணர்பெரியோருக்கு — வந்துமகிழ்செய்தாள்
தந்தைமடிமேலேதடா — தரையிருந்தெய்தாள்
மஹாத்துக்களெல்லாருமக — ராசன்பெண்ணைப்பார்த்தார்
மறையோதும்வாயாலேவாழ்ந்தி — ரென்றாசிர்வதித்தார்
தேசதேசராசரெல்லாம் — தேவியையெடுத்தார்
தங்கத்தில்வஸ்துக்களை — திருப்தியாய்க்கொடுத்தார்
பொன்னாலேபொம்மையானை — ரதங்களும்கற்பித்தார்
வெள்ளிதங்கத்தாலேசெய்து — வேணதுகொடுத்தார்
பேதகமில்லாமலெல்லா — ரண்டையும்வார்த்தைபாடி
வேடிக்கையாய்விசித்ரலீலை — செய்தாளங்கேயோடி
அந்திநேரமானவுடன் — சந்திசெய்யராஜன்
எந்தன்மனைக்கெல்லோரும் — எழுந்திரென்றார்போஜன்
ஆனைமேலம்பாரி — யழகாயலங்கரித்து
அதின்பேரிலேயேறி — அம்பாளைமடியில்வைத்து
பதினெட்டுவாத்தியமடிக்க — பட்டத்தானைநடக்க
பட்டணப்பிரவேசமாய்வந் — தார்பாரோர்பூரிக்க
வேந்தர்களெல்லோரும் — விமானங்களிலேகூட
விருதுடனேவீதியிலே — வந்தாள்வெடிபோட
கொட்டுமேளஓசையைக் — குடிகளெல்லாம்கேட்டு
குடித்தனத்துவேலை — யாவற்றையும்விட்டுப்போட்டு
நாலுதெருவீதியும் — நன்றாயலங்கரித்தார்
நாரணிவாராளென்று — பன்னீரெங்கும்தெளித்தார்
புருஷர்களெல்லோருமெங்கும் — புஷ்பபந்தல்போட்டார்
பெண்களெல்லோருந்தங்கபொ — டிக்கோலங்களிட்டார்
இரத்னதீபம்ஏற்றிமுத் — தாலாத்திகளெடுத்தார்
கனியொடுகற்கண்டைகன்னிகை — கையில்கொடுத்தார்
சதுர்விதவர்ணாஸ்ரமியும் — சங்கரியைப்பார்த்தார்
ஜாதிகுசுமங்களை — இறைத்தாசிர்வதித்தார்
நகநகென்னநாகசுர — வாத்தியங்களடிக்க
நாரதரும்பாடநாட — கப்பெண்கள்நடிக்க

கோல்பிடித்துக்கட்டியர்கள் கூட்டத்தைவிலக்க
கொண்டாடியேயெல்லோரும் குழந்தையை துதிக்க
சேவகர்கள்கூடிசேர்ந்த சேனையைவிலக்க
சிமிட்டியகண்மூடாமல் ஜனங்களைப்போஷிக்க
இராஜவீதிமார்க்கமாய் ரத்னரதத்தில்வந்தார்
அம்பிகையோடியாவரு மரண்மனைபோய்ச்சேர்ந்தார்
காஞ்சனமாலைமகளைக் கண்டுமேகளித்தார்
திவ்வியாலாத்தியெடுத்து திருஷ்டிகள்கழித்தார்
வேந்தர்களெல்லாருமாய் விருந்துஅன்னமுண்டார்
வெற்றிலைதரித்துவிஸ்வாச மாய்பேசிக்கொண்டார்
சகஸ்திரகால்மண்டபத்தில் சதிர்ஜோராய்வைத்தார்
சரிகைசேலைரவிக்கைசர்வா பரணமுங்கொடுத்தார்
பாண்டியரெல்லாரையும் ப்ராதாவாகப்பாவித்தார்
பாலைமீனாட்சிபிரியாள் மகிழ்ந்திடசுகித்தார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

பிராதகாலத்தில்பாண்டியர் பகவத்பணியிலிருந்தார்
பாலைபஞ்சணைவிட்டெழுந்தாள்

அநுபல்லவி.

விருஷபதுவஜரை வாசலில்போய்வணங்கினின்றாள்
வலமாய்வனம்சென்றாள்
ஊருகுஞ்சுகளெல்லாம் ஓடிப்போய்க்கூடிக்கொண்டாள்
உதிர்ந்தபலத்தைஎடுத் துரித்துஅலத்துவுண்டாள் பிரா

சரணம்.

பாஸ்கரன்பாதையால் பங்களாவில்நுழைஞ்சாள்
பெண்களோடிறைஞ்சாள்
வனப்பாவைகளுடன் வார்த்தையாடிஇழைஞ்சாள்
வருந்தும்மீனாட்சிபிரியாள் மனக்கோயிலில்பதிஞ்சாள்

கீர்த்தனம்-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாடமயிலேயடிமங்கே-நம்ப
கூடகுயில்குழந்தை யெங்கே என் மாட

அநுபல்லவி.

தேடதாதிமா ருடன்போடி
தேஜசுதெரியும் பாரடி
வாசலெல்லாம் தூரவடி
விளையாட்டிலேயே யழைத்துவாடி-மாட

சரணம்.

துணையில்லாத் தாபத்தைகொல்லோம்
தர்மராஜபுரி நரகத்தைவெல்லோம்
மித்திரகுலத்தில் வந்தசெல்வம்
மீனாட்சிபிரியாள்வாழ்வைகொண்டவார்த்தைநாம்சொல்வோம்

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மன்னாம்பமகள் மகிமையைச்சொல்ல
மால்சயனாலுமாகிறதல்ல-ஓ மன்

அநுபல்லவி.

சின்னஞ்சிறுபா லாளுடன்கூடுருள்
சித்ரவிசித்திரமாய் நர்த்தனமாடுருள் மன்

சரணம்.

முன்சென்றநாளெல் லாம்வீணாய்போச்சு
மீனாட்சிபிரியாளாலே பின்பெரும்வாழ்வுண்டாச்சு மன்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தேடிதேடி திகைத்தாளே-திவ்யதடாதகையை
கூவிகூவியழைத்தாளே

அநுபல்லவி.

மாடிமஞ்சங்களிலும் மலர்தடாகங்களிலும்
கூடகோபுரங்களிலும் சொலுச்சாவடிகளிலும் தே
வேணிகுசுமம்வாட வேர்வைபெருகியோட
சாமரம்சேவகாள்போட சகிமார்களுடன்கூட தே
ஸ்தன்னியம்சுரந்துவழிய சந்தனம்ஜவ்வாதழிய
கண்கள்சிவந்தவிழியாய் காலம்தப்பிநாழியாய் தே

தைலமிட்டுநீராட்ட தன்கைபோஜனமூட்ட
மெத்தைமேல்வேடிக்கைகாட்ட மீனாட்சிபிரியாளைகூட்ட தே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஓடிஉல்லாசமாய் வாடியம்மா அங்கே
வாடிவருந்துறுன் தந்தைசும்மாயிங்கே ஓடி

அநுபல்லவி.

பேடாபூரிபேணி செய்திருக்கேன்
பெரியதங்கத்தாலம் வைத்திருக்கேன் ஓடி

சரணங்கள்.

லக்ஷபோசனஞ்செய்ய கார்த்திருக்கார்நீ
லக்ஷியஞ்செய்யாமலெங்கும் வீற்றிருக்காய் ஓடி
கோகிலமேஉன் குரலைக்காட்டு
குழந்தாய்உன்ஊதல்வாத்தியத் தையானும்மீட்டு ஓடி
மதுரைமீனாட்சிபிரி யாள்மகிழ்உண்ணே-நடு
மக்கியானகாலங்களாய் விட்டுதேபெண்ணே ஓடி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கண்டாள்காஞ்சனமாலை-கதம்பவன
செண்பகச்சோலையிலே கண்

அண்டர்துதிக்கதண்டை பூண்டபாதத்தழகேன்
கெண்டைபோல்நீண்ட கண்டநயனத்தழகேன்
வண்டுபோல்கறுத்து வளர்குந்தளத்தழகேன்
தொண்டரிர்தயம்போல் நிர்மலதந்தத்தழகேன் கண்

சரணம்.

நீலோத்பலங்கள் நிறைந்தநீரோடையேன்
நீராழிமண்டப பங்களாமேடையேன்
கமகமென்னசுகந்தம் வீசும்பூவாடையேன்
கனிகமுகிக்கனி கடக்குகிறகடையேன் கண்
வீணைகானங்களுடன் பாடுகிறஓசையேன்
வேடிக்கைக்காக செய்கிறசிவபூசையேன்

திருவவதாரக்கீர்த்தனை.

மடாக்குகமும

ஒன்றுக்கொன்றுலிங்கனஞ்செய் தனைக்குகிறஆசையேன் க
மதுரைமீனாக்ஷிபிரியாள் தியானிக்குமுகத்தையேன்
மந்தஹாசமாப்வசனிக்கும் மாதுரியத்தேன்
சகியாளுடனே சண்டை போடும்சாதுரியத்தேன்
சமாதானம்செய்தர வணைக்குகிறசமர் க

கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ர்ம இங்கேநீவாடி-த யன்
தங்கமே இங்கேநீவாடி

கொங்கையில்பாலையுண்ணு
மைந்தரில்லாயென்மண்ணு மகிழ்ந்துபரிபாலனம்பண்ணு தங்

சரணம்.

பாலமுதுஊட்டுகிறேன் பட்டுப்பாவாடைகட்டுகிறேன்
தோடுஜிமிக்கிபூட்டுகிறேன் தொட்டிலில்வைத்துஆட்டுறேன் தங்
முன்னோர்தவபாக்கியமே தென்மதுரைசிலாக்கியமே
எந்தனிடவாக்கியமே உந்தனுக்குயோக்கியமே தங்
நீருண்டமேகம்போலா நேத்திராநந்தனீலா
மீனாக்ஷிபிரியாள்மகிழுங்காலால் மெதுவாய்நடந்துஎன்பாலா தங்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அம்மாஉந்தன் அந்தப்புரத்துக்கு நான்வல்லபோடி
எந்தாயேஉந்தன் தங்கக்கிரஹத்துக்கு நான்வல்லபோடி
அருமையாக வழைக்குறாயந்த
பெருமைகளெல்லாம் நானறிவேனடி. அம்

அநுபல்லவி.

சும்மாஜகத்தில் ஜெனித்தஸ்ரீஜாதிபோல்
என்னைநினைக்குறாய்
சீனியிலேசில அவிழ்தங்களைச்சேர்த்து
சிக்குனக்குபூஜி யென்றுகொடுக்கிறாய் அம்

சரணம்.

மீனாக்ஷிபிரியாளுக்காகலீலைசெய்ய
வந்தபவானியாச்சே
முன்னேயசரீரிவாக்கா யாகசாலையில்
ஈசன்சொன்னதுனக்கு மறந்துபோச்சே அம்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஓடியோடிபிடித்தாளே-உன்னிதமாய்நல்லதிண்ணை
மேலம்பாளைதேடிதேடியெடுத்தாளே

அநுபல்லவி.

நாடியேநல்ல கனிகளையூட்டி
நானாவிதவிம் பங்களைக்காட்டி
முத்தாஹாரத்தை கழற்றியேபூட்டி
முத்துமிட்டாலிங்க னங்கள்செய்துகட்டி ஓடி

சரணம்.

மைந்தரில்லாமனது ஸ்தாபங்கள்பாழ்க்க
மடிமீதில்வைத்து மதலைச்சொற்கேழ்க்க
வாசலில்விளை யாடித்தெரிழுக்க
வஞ்சிமீனாக்ஷிபிரி யாள்கொஞ்சிபிழைக்க ஓடி

ஆசிரியவிருத்தம்.

செல்வியைஸ்ரீமான்தேவி சிறுநகைசெய்துகொஞ்சி
ஸ்தனந்தனை கொடுத்தணைத்தாள்
கல்வியைக்கனமாய்க்கற்ற கணவனார்மடியின்மேலே
களிரென கொணர்ந்துவைத்தாள்
நல்வினைவிரதத்தோடே நாடியேவந்தோர்க்கெல்லாம்
நல்லபோஜன மளித்தார்
மல்லிகைமெத்தைமேலே மன்னனேமகளைவைத்து
மகிழ்ந்துமே சுருள்கொடுத்தாள்

செல்வியுடன் சிங்காரமாய்வசனித்த கொம்மி.

இ-ப்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

எந்தனைவிட்டிந்தநேரம் என்ஜனனிஎன்கண்மணியே
எங்கடிநீபோயிருந்தாய் என்ஜனனிஎன்கண்மணியே
பட்டணத்துவீதியிலே என்ஜனகபிதாஎன்னையா
புட்டடித்தேன்பெண்களுடன் என்ஜனகபிதாஎன்னையா

உன்பொன்னானபுஜங்களினால் என்ஜனனிஎன்கண்மணியே
நீ·ழூதியலையலாமோ என்ஜனனிஎன்கண்மணியே

ஆயிரக்கால்மண்டபத்தில் என்ஜனகபிதாஎன்னையா
நான் அம்மானைபாடிருந்தேன் என்ஜனகபிதாஎன்னையா

உன்கமலநயனனேக என்ஜனனிஎன்கண்மணியே
நீகோபெரிந்துஏந்தலாமோ என்ஜனனிஎன்கண்மணியே

மீனாக்ஷிபிரியாள்மகிழ என்ஜனகபிதாஎன்னையா
மெத்தைமேலேசித்திரைசெய்தேன்என்ஜனகபிதாஎன்னையா

பாலைவிளையாடின கொம்மி.

மலையத்துவஜபாண்டியர்முன்னால் மகாதபங்கள்செய்தத்தினால்
மதுராம்பாள்மனமகிழ்ந்து மகளாகவேபிறந்து

ஸ்ரீஜனங்களோடிருந்தாள் செல்விசிறப்பாய்வளர்ந்தாள்
வைகாசிமாதத்திலே வசந்தமண்டபமேடைமேலே

நந்தவனசோலையிலே நாகரிகஓடையிலே
புஷ்பவனச்சோலையிலே பொத்தாமரைப்பொய்கையிலே

பெண்களுடன்கூடிக்கொண்டாள் பூரித்துபந்தாடிநின்றாள்
அந்திநேரமானவுடனே ஆயிரம்தோழிமாருடன்

சிங்காரவனமறந்தாள் சீக்கிரமாய்வெளியில்வந்தாள்
தென்னலடிக்கிறது திவ்யகெந்தம்வீசுறது

நிலாவோஇன்றைக்கிறது இராத்திரிபோதாகிறது
வாரும்சகிமாரேஎன்றாள் வாசலிலேயோடிநின்றாள்

பட்டணத்துவீதியிலே பார்க்கழகாய்வாசலிலே
பாலலீலைசெய்துகழ்ந்தாள் பாடிவிளையாடிவந்தாள்

விஸ்தாரவீதியிலே விசித்திரமானவாசலிலே
வேடிக்கைகள்செய்துகழ்ந்தாள் ஓடிவிளையாடிவந்தாள்

மகராஜர்வாசலிலே மாணிக்கமேடைமேலே
மத்துநன்றாய்சுத்திவந்தாள் மகிழ்ந்துவிளையாடிவந்தாள்

கூடாரபந்தலிலே கோமேதகமேடைமேலே
குஞ்சுகளோடிவந்தாள் குந்துமைபிடித்திருந்தாள்

நடவானபந்தலிலே நாகரீகதிண்ணைமேலே
சிரமமாயிருக்குதென்றாள் செல்விசயனித்துக்கொண்டாள்

பெற்றஅன்னை உற்றுப்பார்த்தாள் புத்திரிக்குபசரித்தாள்
மலையத்துவஜர்ஓடிவந்தார் மகளை மாருேடேயணைந்தார்

கால்பிடிக்ககரம்பிடிக்க காரியஸ்தாள்கௌரிவிரிக்க
பன்னீரைகொணர்ந்துதூர பாங்கிமார்கள்தான்விசிற

துரைமீனலோசனியே தூங்காதகண்மணியே
பாலமுதுஉண்ணுஎன்ருள் பள்ளிகொள்ளுபின்னேஎன்ருள்

செங்கமலச்சேவடியில் சங்கிலிகொஞ்சநொடியில்
தங்கநிலைவாசற்படி தாங்கிவந்தாள்ஒரிரடி

கரத்திலிட்டவளை குலுங்க கழுத்தில்முத்தாரமிலங்க
காஞ்சனமாலைஇடைமேல் கனசொகுசாய்வந்தாளம்மே

ஸ்வயம்பாகசாலையிலே ஸ்வர்ணதீபச்சோதியிலே
தடாதகையையழைத்து தரமாய்தங்கத்தாலம்வைத்து

உண்ணிருடிகண்ணேயென்ருள் அன்னை பரிமாரிநின்ருள்
புத்துருக்குநெய்யமுது பெண்களோடேபுசித்துமாது

வைத்தவெந்நீராரவைத்தாள் வலக்கரத்தைசுத்திசெய்தாள்
பாலாலேவாய்கொப்பளித்தாள் பன்னீராலேபாதம்துடைத்தாள்

நிறையத்தீனிதண்டிஉண்டாள் நீலாள்மன்னன்நேரேநின்ருள்
சீமான்சிந்தைமகிழ்ந்தெடுத்தார்சீராட்டிஒர்மொழியுரைத்தார்

அலையாதடிகண்ணேயென்ருர் ஆத்திலிருபெண்ணேயென்ருர்
விளையாடாதேமானேயென்ருர் வேர்க்குதடிதேனேயென்ருர்

மலையத்துவஜர்மதிமுகத்தை மதுராம்பாள்நிமிர்த்திசற்றே
மீனுக்ஷிபிரியாட்காகநன்றுமெதுவாய்வெகுவார்த்தைசொன்ன

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

தந்தையைப் பூஷணங்கள்கேட்ட கொம்மி.

இ-ம்-சங்கரா-ரூபகதாளம்.

இடையில்கீரிட்டஒட்டி யாணம்எருகுது
என்தன்மேனியில்-அதினுல் வேர்வைபெருகுது

தோடிஜிமிக்கிகளை-தோளால் தொடமுடியவில்லை
தோடாவங்கிகடகப்பாட்டிலி பாணிக்கிபோறயில்லை

சதகிருதுக்கள்செய்து-வெகு செலவாகிப்போச்சே
சந்திரஹாரமெனும்-செய்யப்பெண் கூடஇல்லாமலாச்சே

லோபத்தனங்களெல்லாம்-எந்தன் சிவிதமித்தியமாக
லோகாதிசயமான-உடைமை உடம்பரிருப்பண்ணிட்டு

புதைத்துவைக்காதேபொருளை பூதம்கொண்டுபோய்விடும்
பொன்களெல்லாமுருக்கி-நேக்கு பூஷணமாய்பண்ணியிடும்

பாரிப்பாடகந்தண்டை-பாதசரங் கொலுசுநீதந்தால்
பாதத்தில்போட்டுக்கிறேன் இனிவேண்டாம்பழசகளிந்தா

ஆணிப்பொன்னைகடைந்து-தங்க அரும்புஇசைத்தாண்டா
ஐம்பதுலட்சம்பொன்னுக்கப்பா எனக்கிப்போசெய்துகொண்டா

பச்சைப்பிரபைகள்வைச்சு நன்றாய்தைச்சமுத்துச்சருக்கு
உச்சிதமாயெனக்கு-உச்சியில் வைச்சுபின்னிஇருக்கு

குண்டுகுண்டாய்பெரிதாய்-நன்றாய் கோர்த்தபவழமாலை
கோடிவராகனுக்கு-வாங்கிக் கொடுநீயுன்கையாலே

சிங்காரகண்டியெல்லாம்-ஒன்றாய் சேர்த்திசைக்கமுகப்பு
சீமையிலேயிருந்து-நேக்கு வரவழைநீசிகப்பு

காந்திகண்டோர்பிரமிக்க-டக்கா பதக்கம்போட்டுசரடு
கல்லுபரீக்ஷைபார்த்து-வாங்கிக் கொணர்ந்திடுநீகுருடு

கடற்கரையிற்சென்று-நன்றாய் கப்பலில்பார்த்துமுத்து
கம்பியுடனேவாங்கி-எந்தன் கெம்புசரத்திற்சுற்று

வியாபாரியிடத்தில்-ரத்ன வாளிவைரமுருகு
வாங்கிகொணர்ந்துயிட்டு-மாணிக்க மாட்டலுடன்திருகு

நாகரீகமாக-நானு நவரத்தினங்கள்வைத்து
நாசிகைக்கியழகாய்-நன்றாய் கொணர்ந்துயிடுநீநத்து

விசாலலலாடத்துக்கு-வெகு விசித்திரமானபொட்டு
வேலைப்பாடாகச்செய்து-விழுந்திடா மல்வெசைவைச்சொட்டு

ஆயிரம்பாத்ரிகட்டி-நன்றாய் அற்புதபூந்தோட்டம்போட்டு
அன்றலர்ந்தமலரை-நேக்கு ஆரமாய்தொடுத்தருட்டு

கயிலாய்சித்தாடை-நானு கெஜத்தில்நன்றுயெடுத்து
நாரியரைப்போலே-கொய்து மேலாடைபோத்தியுடுத்து

முன்றானைமடியில்திலங்கத் திருப்தியாய்வைத்துவஸ்து
மீனாட்சிபிரியாள்மகிழ்-அசைந் தாடஇசைநீகுஸ்து

மலையத்துவஜர் மகளுக்கு
மாணிக்கபூஷணங்கொடுத்தகொம்மி.

இ-ம்-எ துகுலகாம்போதி-அடதாளசாப்பு.

செல்வதுரைச்சியைஸ்ரீமான் சேர்த்துமேயணைத்தார்
செவியில்முகம்வைத்து சிலசேதிசொல்லுரைத்தார்

மலையத்துவஜமன்னன்நகை வர்ணனையைகேட்டார்
மந்திரிசுமதியையழைத்த க்ஷணத்தில்கூப்பிட்டார்

கணக்கர்காரியஸ்தாளே கருணையாய்பார்த்தார்
கஜானாகதவைதிறவென்று கோலைக்கொடுத்தார்

நீதியரைக்குள்ளேசத்திய சந்தனர்கள்நுழைந்தார்
தேத்திரானந்தமானஉடை மைகள்எண்ணிபதிந்தார்

தங்கதாம்பாளத்திலே தகுந்தாபரணங்கள்வைத்தார்
தடாதகைராஜாத்திஇந்தா வென்றெடுத்துதான்கொடுத்தார்

மகிழ்ந்துமகராஜிமாணிக்குடைமையைபூட்டிக்கொண்டாள்
மதுரைமீனாட்சிபிரியாள் மனதைகூட்டிக்கொண்டாள்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி
கோலாட்டம்போட்ட கும்மி.

இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

மதுரையிலேமீனாட்சி மகளாகவேபிறந்து
மலையத்துவஜர்மனையில் மகிழ்ந்துயிருந்துவளர்ந்து

கோலாட்டம்போட்ட லீலையைகும்மிஇசைக்க
குமரஜேஷ்டபிராதாநீ கூடவாநான்பிழைக்க

ஐந்துவயதிலம்மன் குஞ்சுகளுடனேகூடி
ஆயிரக்காலகன்ற மண்டபத்திலேநாடி

பிருதிவியெடுத்துஅம்மன் பசுவன்பிரதிஷ்டைசெய்தாள்
பாலாளுடனேயடை பார்த்துபார்த்துமேஒய்தாள்

துந்துமிவாத்தியத்துடன் நீர்பில்லெடுக்கவெண்ணி
தெப்பகுளத்திலேபோய் தொனேந்துஸ்நானங்கள்பண்ணி

காடுசெடியிற்சென்று கதம்பமலர்கள்கொய்து
காலைமாலைஇரண்டுகா லங்களும்பூசைசெய்து

தோதகமாடிதா | பூட்டிந்தயிரன்னமுண்டு
தோழிமார்களுடனே | சிருங்காரம்செய்துகொண்டு

பட்டுப்பாவாடை | ரவிக்கைமேலாடைகட்டி
பக்ஷணம்லக்ஷணம்விதம் | தருகச்சொல்லிநால்கிட்டி

கல்விழைச்சதங்கோ | வட்டசூதிரள்கொண்டு
கதம்பவனராஜன் | கனத்தசபைபோய்நின்று

ஐம்பத்தாறுதேசத் | தரசர்களையும்பார்த்து
அவரவர்க்குத்தகுந்த | உரமுறைவைத்துரைத்து

காசிராஜனிடத்தில் | வந்துமுன்றலைபேசி
கனசாதுரியமாய்பரி | ஹாசம்பண்ணியேசி

கெங்கைபார்க்கும்சீமை | உனக்கென்றெம்பதாழ்த்தி
கேட்டபணம்கொடுத்து | போநீயெந்தனைவாழ்த்தி

அன்னபூரணிதாசன் | தந்ததெல்லாந்தான்வாங்கி
சோழன்சமுகத்துக்கு | முன்றலைவந்துதங்கி

காவேரிதண்ணிபாய்ச்சல் | உனக்குஎன்னகுறைச்சல்
காதைக்கொடுத்துப்போய்பெண் | பேத்திகளைவரச்சொல்

கொச்சிமலையாளர் | கொடுத்ததெல்லாம்கைகொண்டு
குலசேகரன்குமாரர் | கொலுகூடத்திலேநின்று

புன்சிரிப்பாகவிது | சமயமாவென்றுகேட்டு
பெண்களுடனேநன்றாய் | கூடிக்கோலாட்டம்போட்டு

ஜாதிகுசுமம் | கசங்கிஉதிரஓடி
சரஸ்வதிக்குமேலே | சாரீரஸ்வரங்கள்பாடி

பாதசரம்சப்திக்க | பறந்துகுதித்துபாய்ந்து
பத்துமணிநேரம்நேர்ந் | துடனேநிறுத்திஓய்ந்து

எல்லோருடன்விமானம் | ஏறிமாளிகையில்வந்து
இன்பபோசனம்செய்த | பின்புஎழுந்திருந்து

ஜோராய்ஜொவந்தரையை | நடத்தும்நீரென்றுரைத்து
சொந்தபந்துமன்னரெல் | லாரையும்வரவழைத்து

பட்டணம்ஜோடிக்க | சொல்லிபறையடித்து
பக்ஷயம்சித்ரான்னம்பல | விதமாய்மிகஜோடித்து

பௌர்ணமிபொழுது | போனவுடனேகிளம்பி
பெண்களெல்லாரையும் | சொல்லியெங்கும்விளம்பி

பத்துவிதமலரை முத்துப்பல்லக்கில்சாத்தி
பகல்வத்திமத்தாப்புடன் பசுதேவரையேத்தி
கூட்டமாகபோகிகள் கொம்புசுமந்துவர
கொழுந்துவேர்தாண்டகாரம்பூண்டுபெண்ணெல்லாம்சேர

விசித்திரசரிகைவெள்ளை சித்தாடைகளுடுத்தி
விருதுவாத்தியபாண வெடியோடெங்கும்பிறுத்தி
கொந்துசரம்கொண்டை குடுமியிலெல்லோர்க்கும்சூடி
குட்டிகளுடனேகரம் கொட்டிகுதித்துப்பாடி

பாண்டியர்ஆக்ஞையாலே பாங்கிமார்கள்விசிற
பாலாளொன்றுக்கொன்று விரோதிக்காமலுசிற
அத்தர்பன்னீரைஆற்று நீர்போலள்ளியிறைக்க
அத்தனைபேரும்ரத்ன ஆலாத்திகளெடுக்க

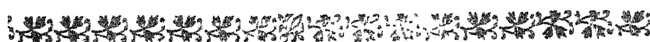
சந்திரன்இந்திர திசையிலிருக்கையிலே
சித்திரவீதிசுத்தி வந்தாள்பொத்தாமரையிலே
புலித்தோலனைபூசித்து பசுவைபாணியத்தில்விட்டாள்
பொன்மாலைபோடஎல் லோரும்பூரித்துசாப்பிட்டாள்

தங்கப்பல்லாக்குகளில் பெண்களெல்லாரைவைத்து
தந்தைதாயாரெல்லோரும் தாம்பூலங்கள்தரித்து
மாசிவீதிமார்க்கமாய் மாளிகைவந்துசேர்ந்தார்
மலையத்துவஜர்மகளை மாறேடெடுத்தணைத்தார்

குழந்தைமீனாட்சிபிரியாள் கும்மியாயிதனைக்கட்ட
கோலாட்டம்விருத்தம்நன்றாய் எடுத்துமுடித்துவிட்டாள்

ஆக கீர்த்தனம்-உரு.

விருத்தம்-அ. கும்மி-சு.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத்சுடாதகாதேவி

பட்டாபிஷேகக் கீர்த்தனை.

க-விருத்தம்.

வயதைந்துஆனவுடன் வாசிப்பில்மக[illegible]ச
        யத்தனித்தார்
பயந்தபலராசருக்கும் பத்திரிக்கையெழுதியே
        வரவழைத்தார்
மயனுலேமதுராபுரி நகரியைமங்களாகாரமா
        யலங்கரித்தார்
ஜெயபேரிகள்முழங்க சிறியரத்நத்தைதபார்த்திவாத்தியா
        ரெழுதிவைத்தார்.

க. கீ-ம்-இ-ம்-காமவருத்தனி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சகலவித்தையும் கற்றாள்
சந்திரவம்சத்துப்பெண்-சாதுவாகிசமர்த்தாய்
சகலகலையும் கற்றாள்.

அநுபல்லவி.

ஆகமவேதபு   ராணபுஸ்தகங்கொண்டு
அதிகவிநயமஜே   யர்க்குளடங்கிநின்று (சகல)

சரணங்கள்.

மந்த்ரதந்திரஅஸ்த்ர   சாஸ்திரமுறைதெரிந்து
மதுரைமீனாக்ஷிபிரி   யாளைதினம்நினைந்து (சகல)

உ-விருத்தம்.

சாதுரியமாய்ரத கரிபரிநடத்துகிற
        வகையறிந்தாள்
எதுரிகரில்லாவேங்கை சிம்மம்வாழ்வனம்போம்வேட்டை
        யாடிவந்தாள்
மாதுரியமாய்மாதா பக்ஷியம்பாலன்னமிட
        புசித்தெழுந்தாள்
சாதுசிகாமணியைசந்திர குலத்தரசர்பார்த்து
        மொழிபொழிந்தார்.

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

உ. கீ-ம்-இ-ம்-உசேனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்மணிநான் சொல்வதைக்கேளு-கடம்பவனத்தையாளுஎன்
கண்மணிநான்சொல்வதைக்கேளு.

அநுபல்லவி.

பெண்ணுருவாயுதித்தாய் பூமிதனில்ஜனித்தாய
மைந்தர்விடாய்தணித்தாய் மானேஎந்தனைக்காத்தாய்-கண்

சரணங்கள்.

நீயேபாராளும்வீரம் பார்க்கவேணும்என்சாரம்
இந்தாகிரீடாத்ஞாய் தந்தேன்அரசன்பாரம்-கண்

உன்முத்தானவாய்திறந்து உத்தரங்கள்ஈதந்து
பெற்றவன்மேலேபரிந்து சித்தம்வைத்தாளறிந்து-கண்

எந்தன்கவலைதீரு இந்தநகரைக்காரு
முன்னேமனதுதேரு மீனாக்ஷிபிரியாளைப்பாரு-கண்

ரு. க்-ம-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயாநீநல்லயோசனைசெய்தாய்
அஞ்சும்ரெண்டும்அறியாபாலைக்கு அபிஷேகஞ்செய்ய
ஐயாநீநல்லயோசனைசெய்தாய்

அநுபல்லவி.

ஒய்யாரமாயழைத்து உகந்துமடியில்வைத்து
ன்னையெடுத்தணைத்து ஏருதவார்த்தையுரைத்து-ஐயா

சரணங்கள்.

பாலவயதுஅண்ணு பாராளுவதுஎன்ன
விளையாட்டுப்போலேசொன்னாய் வாயைமூடிஎன்னண்ணு-ஐயா

மெத்ததவமிருந்து புத்திரனையடைந்து
பொன்னணிமுடியணிந்து பூரித்துப்பாருஇருந்து-ஐயா

நாரீநாடாளலாமா நம்பகுடிக்கீதாமா
மூன்மதியில்லாமல்போ மீனாக்ஷிபிரியர்கள்நேமா-ஐயா

பட்டாபிஷேகக்கீர்த்தனை.

௪. கீர்த்தனை-இ-ம்-அசாவேரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

செல்வகுமாரா உந்தனைச்சங்கத்தனாரய்யா
இதுவென்ன ஜாலம்.

அநுபல்லவி.

கன்றிர்க்க வாதாப்ரீஸன்னைக்காக்க
அந்தரலோகத்தில்சேர்க்க அமராசனோனான்பார்க்க
அகிலஞ்செழித்திட உதித்ததேவியே
யாககுண்டத்திலவ தரித்தபவானியே-எந்தன்

சரணங்கள்.

பாலனாவென்றுரைத்தாய் பாவிஎன்மொழிதடுத்தாய்
பிடிவாதங்கள்பிடித்தாய் பெண்களாலென்றுசலித்தாய்
உன்கரபாணமொன் றுலகம்பிளக்குமே
ஒருநூறாயிரம சேனையைநடுக்குமே-எந்தன்

இந்திராதிதேவர்களும ஈசர்முதல்மூவர்களும்
எட்டுதிக்குபாலகர்களும மட்டில்லாதமன்னர்களும்
மண்டியேயுன்னை எதிர்த்தபோதிலும்
கண்டதுண்ட மாகாமல்போவாரோ-எந்தன

கோடிபுத்திராள்பிறந்தாலும் குதூகலமாயிருந்தாலும்
உந்தனைப்போலேயாவாளோ எந்தன்ஜனநந்தீர்ப்பாளோ
முன்னேநானென்ன தவங்கள்செய்தேனோ
மீனாட்சிபிரியாள்தாயுன்னை பெண்ணுபடைத்திட-எந்தன்

௫-விருத்தம்.

ஜனகருரைதாண்டாத ஸ்ரீமீனலோசனி
சரிசெய்யென்றாள்
ஜனகரத்நமுடியசைந்து கருத்திலுள்ள
கவலைவென்றார்
சனகாதிகள்சூழ சதாநந்தகுருசாமிமுன்
வருககண்டார்
வானகர்போல்மதுரை வரிசையாயலங்காரம்
செய்குகின்றார்.

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

எ. கீ-ம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-சாபுதாளம்.

ஆருக்குண்டிந்த பிரதாபம்
ஹரரைபத்திசெய்து-நீபெற்றவைபவம்

அநுபல்லவி.

பாருக்குள்பணமிருந்தென்ன-அது
பாசத்துக்கே-[illegible]நனனு
நெடுநாளாய்வெகுபேர்கள்சொன்னநாமங்கள்
நேர்க்-[illegible]

சரணம்.

ன்மம்பூஜித்தாய்-நிஜ
சத்தைநீசந்ததியாகவேபெத்தாய்
முந்திஎங்களுக்கறிவித்தாய்மீனாக்ஷி
பிரியாட்காரகளங்களைவரவழைத்தாய்

அ. கீ-ம்-இ-ம்-துஜாவந்தி-சாபுதாளம்

பல்லவி.

எல்லவரும்இங்கேவாருங்கோள்-மீனாக்ஷிமகு
டாபிஷேககாட்சிபாருங்கோள்

அநுபல்லவி.

சொல்லஅறியேன்
சுதனுய்என்னையாள்வ

உபசாரம்சொந்த
துஙகளபாரம்
லென்னவிசாரம-எல்லாம்

பாச்சுது

டன்னிருக்கலாம
உங்களாசீர்வாதம்பெருக்கு
பண்ணவேண்டும்நீங்கள்சுருக்கு
பார்க்கஅழகாய்கருக்கு

சரணம்.

இஞ்சிற்றுநான்
ரவமாய்கிரிபோ
அன்னம்பானி
தங்களதாக

செய்வதைக்கண்டு-கெவு
லெண்ணிக்கொண்டு
யங்களையுண்டு-யாவதையும்
வெண்ணிக்கொண்டு

கெந்ததாம்பூலம் கிரகித்து
களேபரத்தை நிர்வகித்து
மித்திரனுய் என்னை பாவித்து
மீனாக்ஷிபிரியாளை நினைத்து

ம.

போகிகள் விவேகிகள் யோகிகளெல்லோரும்வர உகந்தழைத்தார், மகிமையுயர்மதுரேசனைப் மனதிலெண்ணி அவரவர்க்குத்தகுந்த ஆசனமளித்தார், திருதிசென்றுநீவளர்த்தி திரவியங்களாலே ஓமாகுதிகொடுத்தார், சுகியாய்வளர் மீனுள்வர சமயமிதுவென்று சுமதியோடுரைத்தார்.

௯. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

அழைத்துவா பெண்ணே-மந்திரி
லே சனை சொல்லும்-தந்திரி

அநுபல்லவி.

தடாதகாகண்மணியே
ய சீக்கிரம்போய்நீயே (அழை)

சரணங்கள்.

அம்பாரியின்மேலே-அவளை வைத்துநீமுன்னாலே
என்செவிமனம்போலே-சுதனிசொல்லும்வழியாலே (அழை)

என்குலத்துக்கேர்க்க எல்லவரும்பார்க்க
சுபகரகருக்காய் சுமதிநீசுருக்காய் (அழை)

தாயுடனேகூட தாசிமார்சாமரம்போட
னமகுடம்சூட மீனாட்சிபிரியாள்கொண்டாட (அழை)

எ-விருத்தம்.

சுமதிஜோருயெழுந்திருந்து ஸ்வர்ணகர்ணாபரணம்மின்ன
நாமர்த்தபிரயத்தோடுமாரியர்கள் நடக்கையில்நர்த்தனமகள்பண்ண
கமகமென்னகந்தம்வீசம்கன்னிகா மடந்தனிலேவந்துள்நன்று
தாமசம்செய்யாமல்தங்கரதந்தனிலேஏறி தாயைவருகச்சொன்னார்.

௧0. கீ-ம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

இராஜாத்திவா-ரமணியசத்திவா
இராஜகரக்குமாரி-நீவா-வா வா (இரா

அநுபல்லவி.

ஆசைமிகுந்துஎன்னை அழைக்கச்சொன்னாரேஎன்னை
நாழிகளாடிமுன்னே நடந்துவாடிஎன்அன்னை
நவரத்னகிரீடந்தரிக்க-நீவா வா வா (இரா

சரணங்கள்.

இந்திரநீலங்களாலே இழைத்தாசனத்தின்மேலே
உன்னைவைத்திருந்தாளே அபிஷேகஞ்செய்வதாலே
உகந்துவருகச்சொன்னார்-நீவா வா வா (இரா)

முத்துபல்லாக்கில்வைத்து மெத்தனம்புரிந்து
தாளமேளமடித்து தங்கக்குடைபிடித்து
உன்தாய்மாரையுமழைத்து-நீவா வா வா (இரா)

முனிவர்கள்காத்திருக்கார் முகூர்த்தத்துக்காரம்பிக்க
மறையோர்கள்சூழ்ந்திருக்கார் மன்னர்வழிபார்த்திருக்கார்
யானைக்காக்க-நீவா வா வா (இரா)

கக. ஃ-ம்-இ-ம-

ப

வந்தாளேமதுராம்பிகா-வைரம்வைத்த
வந்தாளேமதுராம்பிகா

சந்திரபிம்ப முகம்பளபளென்க
சர்வாபரண சரம்சலசலென்க
தாண்டகாரம மப கைஜிலுஜிலென்க
தகதகென்ன வந்

சரணங்கள்.

கட்டியன்கிட்ட டக்க
நாட்டியப்பெண்கள் நன்றாய்பாடிநடிக்க
சட்டப்படிவிருது குடைபிடிக்க
அஷ்டதிசைபேரி வாத்தியங்களடிக்க வந்

மாதர்சூழகன்னி காமம்கடந்து
வலரணைமீதி லன்னம்போல்நடந்து
ள்ளம் சந்தோஷமடைந்து
யாள் தியானசபைதொடர்ந்து வந்

அ-

பெண்ணைபூர்ணமதிமுகம்மலர்ந்து மனம்உகந்துபார்த்தார்
கண்ணேவாடியம்மாவென்று கரங்களைப்பிடித்தார்
மண்ணையாளும்மகுடமுடிக்கிசைந்த மாணிக்கமாலை
விண்ணைவெல்லுவீரியைவிசித்திர சிம்மாசனத்திலேற்றிவைததார.

கஉ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிம்மாசனத்திலிருந்தாள்
ஸ்ரீமான்சிந்தைமகிழ்ந்தார் சிம்

அநுபல்லவி.

மும்மாரிபொழிய முமறைவேதவழியாய்
துஷ்டர்களொழிய துர்மார்க்கிகளொழிய சிம்

சரணங்கள்.

வில்பிடித்தவீரி வேங்கைபோல்தைரி
யுத்தரணசூரி உத்தமர்க்குபகாரி சிம்
பாஷைபலசொல்லி பதவசாய்நல்லி
மரகதவல்லி மீனாக்ஷிபிரியாள்சொல்லி சிம்

கங. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பட்டாபிஷேகம்செய்தார
பாண்டியர்பாலகிக்கு பட்டாபி

அநுபல்லவி.

எட்டாவிசாலமான மண்டபத்தில்
எண்ணேழ்வேந்தரெல்லோரும் கூடிகளித்து
ரத்நமயமான சிம்மாசனத்தில்
மகாராசகுமாரியை உட்காரவைத்து
நாழிகள்நக்ஷத்திரங்கள் போதைகள்வேளையைபார்த்து
நவரத்நங்களிழைத்த கிரீடங்களைத்தரித்து
நாலாவிதபேரிகை வாத்தியங்களையடித்து
நல்மதுரைஸ்ரீமான்தன் நாயகிமாருடன்பூரித்து பட்

சரணங்கள்.

ரம்பையர்கள்நின்று நர்த்தனமாட
ராகத்துடனேநாரதர் சங்கீதம்பாட
மந்திரிபிரதானிகள் வந்துகூட
வந்தமன்னர்களைஎதிர்கொண் டழைக்கஓட
ஐம்பத்தாறுதேசத்து ராஜர்களும்ஒன்றாகக்கூட
அஷ்டதிசைகேழ்க்கஅதிர் வெடிகளெங்கிலும்போட
கோமளாகாரமீனாக்ஷி முகத்தைவந்தோர்கள்தேட
குலசேகரர்குமாரர் கூப்பிட்டழைத்துக்கொண்டாட பட்

சதானந்தமுனி மந்திரம்உரைக்க
ஜனக்கூட்டங்களும்அங்கே வந்துமேமொய்க்க
பிராமணர்கள்பிரசங்கம் செய்துவாதிக்க
பலராஜரெல்லோரும் கப்பணங்கள்வைக்க
முப்பத்துமுக்கோடிதேவர் புஷ்பங்கள்வாரியிரைக்க
மோகனவதாரியைக் கண்டுமூவர்களும்பூரிக்க
பெண்ணரசையாள்வதற்கு பூச்சக்ரகொடைபிடிக்க
பூரியேவாரீர்மீனாட்சி பிரியாள்மகிழக்கொடுக்க பட்

கச. கீர்த்தனம்-இ-ம-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஸ்ரீங்காரமுடிசூட்டினார் செல்வமீனாக்ஷிக்கி
ஸ்ரீஹாரத்திசுத்திகொட்டினார்

அநுபல்லவி.

தன்கையால்தாயார் நீர்பூசினாள்
தடாதகைக்குதிர்ஷ்டி தீரமஞ்சள்நீரைவீசினாள்
சர்ச்சனாளவள் சமுகம்வந்துபேசினார்
துர்ச்சனள்தூர விலகிப்போய்கூசினார் ஸ்ரீங்

சரணங்கள்.

முப்பழம்பக்ஷ யான்னம்உண்டார்
மொஹராதெக்ஷணை தாம்பூலம் திருப்தியாகிக்கொண்டார்
சகலபந்துவும்ஏக காலத்தில்வரக்கண்டாள்
சந்தோஷமான சாகரத்திலேநின்றாள் ஸ்ரீங்

இராஜமகிஷியெல்லாம் ஒற்று
ரிஷிபத்தினிகளை பிரார்த்தித்து பலவரங்கள்பெற்று
விலையுயர்ந்தாப ரணம்நல்லமுத்து
வேண்டியதுபாத காணிக்கைவைத்து ஸ்ரீங்

உலகமுழுதும் ஒன்றாய்க்கூடி
ஒத்துமையாய்நன்றாய் பேசியெல்லோரும்உறவாடி
முன்னேமங்களமாய் கல்யாணங்கள்பாடி
மீனாக்ஷிபிரியாள் தாயாரைக்கொண்டாடி ஸ்ரீங்

---

௩௫. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பாலபவனிவாராள்
பார்க்கவெகுஜோராய்

அநுபல்லவி.

மாலைமேலேதடுக்க மாதராலாத்தியெடுக்க
விருதுகொடைபிடிக்க வெடிவேகமாய்வெடிக்க பால

சரணங்கள்.

பட்டத்துயானைமேலே பகல்புறப்பட்டாப்போலே
சுகந்தமலர்களாலே ஜோடித்தராஜவீதியிலே பால

தொண்டர்கள்தோஷவிநாசி தோகைமயில்பச்சைப்பிரகாசி
தந்தம்தெரியமந்தஹாசி தீவுபாஷைகளெல்லாம்பேசி பால

கிஞ்சினிநாட்டியமாட கின்னராள்கிருதிகள்பாட
மின்னேதாளங்கள்போட மீனாட்சிபிரியாள்கொண்டாட பால

௩-விருத்தம்.

மேல்வீதி வருகையில் வேதியர் சந்தோஷித்து
கரங்கள் கொட்ட
சோலைபோல் சுரசபலம் கனிந்து இருசாரியாய்
செந்தேன்கள் கொட்ட
கோலைகரி துதிக்கையில் கொடுத்து கூட்டங்களை
விலக்கி யோட்ட
வேலைவிசித் திரமாய்செய்த வேந்தர்திரு மாளிகையில்
வந்துசந் தோஷப்பட்டாள்.

---

௩௬. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பிலஹரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுபகரமனைவந்துகண்டாள்-சுந்தரமாடகூட
கோபுரங்களிலேறிநின்றாள் சுபகர

அநுபல்லவி.

சபையில்வரிசையாய்போட்ட வெள்ளிகுருச்சிகளேன்
ஜாதிரத்னத்தாலிழைத்த சயனமிச்சுகளேன்
பாண்டியர்பாணிக்கிரஹணம் செய்தபலதுரைச்சிகளேன்
பக்கத்திலுலாவும்பாங்கிப் பெண்சிறுஇடைச்சிகளேன் சுப

சரணங்கள்.

இராஜமகிஷியெல்லாம் கிரீடாகிரஹத்தழகறிந்து
இரத்னஜன்னலேன்கண்ணாடி- கதவைவுங்கண்டுமகிழ்ந்து

பொன்மாலைநீவெகுபுண்ய சாலியென்றுபுகழ்ந்து
பூரித்துபெண்களெல்லாம் சேவித்துபுஜத்தாலணைந்து சுப

மாணிக்கமணிகளாலே இழைத்ததிலைப்படியேன்
மேகமண்டலமட்டும் உலாவுகிறபொன்மாடியேன்
தென்னனுக்குலாவவரு கும்பூவாடைமேடையேன்
தேன்போலேமாதுரியமான தீர்த்தம்நிறைந்தஓடையேன் சுப

எங்கும்ஏகமாய்படுத்த தங்கத்தளவரிசையேன்
புத்துருக்குநெய்யுடன் போடும்போஜனஉரிசையேன்
மனோஹரமாகச்செய்த மேல்வேலைதாரிசையேன்
மீனாக்ஷிபிரியாள்பக்தி பண்ணப்போறபேரிசையேன் சுப

௧௦-விருத்தம்.

அம்மான்மார் ஆசீர்வாத வரிசைகளை பரப்பியே
பணங்கள் போட்டார்
செம்மையாய் சன்மானம் பெற்றெல்லோரும் சென்றுபோய்
சந்தோஷப் பட்டார்
மும்மாரி முட்டைகளொன்றும் பண்ணுமல் பயிர்முகம்
பார்த்து கொண்டார்
நம்மாலே யானமட்டும் நடத்திடுவோம் அரசென்று
நங்கை புறப்பட்டாள்.

---

௧௭. கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

முத்துபல்லக்கின் மேலேறிவாராள்
மோஹனங்கி மீனாம்பாள்
ரத்னசபைபோய் சிம்மாசனம்ஏற முத்து

அநுபல்லவி.

கொத்துமல்லிகைமலர் கூந்தலில்முடித்து
குதூகலமாய்பாடகபாதத்தை
பார்க்கவிநோதமாய் மடித்து
வாசனைதாம்பூலாதிகளடக்கி
வம்பர்கள்வழக்கெல்லாம்-தீர்க்கக்சேரிக்கி முத்து

சரணம்.

பத்மமுகத்தில் புலாக்கிசைந்தசைய
பாண்டியராஜன்குமாரி
பத்துமணிஆச்சுதென்று வெகுவெசையாய்
மாதாகாஞ்சன மாலைகண்டுகொண்டாட
மதுரைமீனாட்சி பிரியாள்தினம்பாட முத்து

பட்டாபிஷேகக்கீர்த்தனை.

க௮. கீர்த்தனம்-பந்துவராளி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

சிம்மாசனத்தில் சிந்தைமகிழ்ந்து
செல்வகுமாரி கொலுவிருந்தாள்
சுற்றுவரசைனி யங்கள்சக்திசபை
எங்கினுமேவந்து நிறைந்தாள் சிம்

அநுபல்லவி.

கம்மல்ஜிமிக்கி இருகரணங்களில்
கண்டோர்மனதெல்லாம் கிரஹிக்க
கப்பணங்கட்டிட வந்தராஜர்காலில்
விழுந்தடிக்கடி ஸ்துதிக்க சிம்

சரணங்கள்.

கட்டியன்மந்திரி பிரதானிகைகட்டி
வாய்பொத்தி எதிர்நின்றுகூச
காரியஸ்தர்க ளடிக்கடிவந்தாக
வேண்டியது களைப்பேச சிம்

மந்தஹாசமாக மாணிக்கரத்ன
பெஞ்சிபீடத்திலே சாய்ந்து
மட்டியானபொல்லா துஷ்டர்மீதில்
கோபித்துசிம்ம குட்டிபோல்பாய்ந்து சிம்

கானமீனாட்சிபிரி யாள்மனதிலிதை
தியானம்செய்து தினம்பாட
கன்னிகாபுரியி லுள்ளபெரியோர்கள்
கண்டுமகிழ்ந்து கொண்டாட சிம்

மங்களம்.

க௯. இ-ம்-அரிகாம்போதி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மங்களம்ஜெய மங்களம்சுப
மங்களம் மகராஜிக்கு
திங்கள்குலத்தில் தீயில்ஜெனித்து
தினமும்தென் மதுரைரக்ஷிக்கு மங்களம்

அநுபல்லவி.

தங்கமானபெண் ணங்கமெடுத்து
செங்கோலாளும் ராஜாத்திக்கி
எங்கும் மாய்நிறைந்த
பங்கஜமுக பிரம்மவித்தைக்கி மங்களம்

சரணம்.

அன்பாய்மீனு க்ஷிபிரியாள்
அர்ச்சனைசெய்யும் துரைசானிக்கு
அகிலனைவில் ஆத்திரைதலம்
ஏத்திசெரிந்து வளர்ந்தவேணிக்கு மங்களம்

பட்டாபிஷேகக்கீர்த்தனை முற்றிற்று.
ஆக கீர்த்தனை-கக. விருத்தம்-அ.

உ

கடவுள் துணை.

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

செங்கோல்செலுத்திய கீர்த்தனை.

க. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாமா-சாபுதாளம்

பல்லவி.

பாண்டியர் பரவசம் கொண்டார்
பாலராஜ்யபரிபாலனம் க்ண்டார்

அநுபல்லவி.

ஏண்டியம்மா வென்றழைத்து
ஏகசத்திர திறமையுரைத்து
சகலசம்பத் தையும்கொடுத்து
சபையோரைஇன்று ரின்றுரென்றுகாண்பித்து பாண்

சரணம்.

காஞ்சனமாலை யுடன்கூடி
கெங்கையமுனை நதிபோய்நீராடி
அழியாபத்வ பரத்தைத்தேடி
ஹரர்மீனுக்ஷிபிரியாய் அன்னையைக்கொண்டாடி பாண்

உ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொர்க்கபதத்தை போயடைந்தார்-சூராள்ஸ்துதிக்க
சொர்க்கபதத்தை போயடைந்தார்

அநுபல்லவி.

வர்க்கவழிக்குநல்ல வபணமகளைவைத்து
அர்க்கனுலாவுமட்டு அழியாப்பெரும்பேர்பெத்து-சொர்

சரணங்கள்.

சதகிருதுசயன்புத்ர காமேட்டியனேகம்செய்து
சத்தியசதாசிவத்தை சிததியம்மனதில்ஒய்து-சொர்

மலயத்துவஜமன்னன் மானிடஜெடலத்தைமாரி
மதுரைமீனாட்சிபிரியாள் மகிழுவிமானமேறி-சொர்

௩. கீர்த்தனம்-இ-ம்-மாஞ்சிகம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வஞ்சனை நீ செய்தாயேஐயா
வருந்தி என் மனம் நையா வஞ்

அஞ்சாதேயென்றுசொல்ல ஆருமுண்டோஉன்னையல்லால்
முந்தியேநீஎன்னை தள்ள மோசமசெய்தாயேமெள்ள வஞ்

சரணம்.

ரமதுமசாலலாமல பூர்த்துஇஙகலலாமல
சத்துருக்களையெல்லாம் சிறப்பாய்விவாஹம்செய்யாமல் வஞ்

நான்பிறந்தகாரணமோ நக்ஷத்திரபேதகமோ
மன்னாஉனக்கிதாமோ மீனாட்சியாள்கோபமோ வஞ்

க-விருத்தம்.

தந்தைதா னிறந்தபின்பு தயங்கியே தடாதகா
மனம் தளர்ந்தாள்
விந்தையானகூந் தல்விரிந்திட வெம்பும் தாய்மடியின்
மேலே யிருந்தாள்
மந்தைபோல் மனிதர்கள் மயங்கியே மகாதேவி
மனையில் வந்தார்
சிந்தை நொந்த செல்விக்கு சிலாசில
தெளிவுகளைப் பொழிந்தார்.

---

௪. கீர்த்தனம-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-சாப்புதாளம்.

தடாதகா நதனாக்திடலாமா
தகுந்ததினிசெய்யவேண்டாமா தடாத

வாடிநீஅழைத்தாலே-வருவாரோஇனிமேலே
சீக்கிரமாய்பொய்கையிலேஸ்நானமும்நீசெய்யவில்லை தடாத

சரணம்.

நாடுநகரமிருக்க நாங்கள்வெகுபேரிருக்க
பெற்றதாயுனக்கிருக்க கத்தியேன்கலங்கிருக்காய் தடாத

எள்ளும்ஜலமும்எடுத்து இசைந்ததெர்ப்பைபிடித்து
பொத்தாம்பரையிலிறைத்து புண்ணியரைக்கரையேத்துதடாத

வேந்தனை நினைத்திடாதே வீண்போதுகழித்திடாதே
மலர்க்கண்ணால்நீரைவிடாதேமீனாட்சிபிரியாளைக்கெடாதேதடா

ரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-சாப்புதாளம்.

பாலமீனாட்சி பாரைபரிபாலித்த
பிரபல்யமஎன்னசொல்வேன் பக்திவிநய

கட்டிலைவிட்டு
கர்ணாமிருத கானங்கள்கேட்டு
அருணோதயத்தில்அர சாங்கத்தோடபுறப்பட்டு
அலர்ந்தேமோதபத்மநீர் ஆடி-அரார்க்கர்க்கியம்விட்டு பால

சரணம்.

ஊழியமாதா ஒருகோடிபேர்மடிய
உலர்த்தி வேணிமுடிய
மேலைபனிவிலகி வெய்யலாய்வெடிய
பாடிகண்ணீர்வடிய பால

சா. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தோழிமார்சூழ துரைசானிவாராள்
வாணிவலக்கரத்தை நாணிபிடித்துஜோராய்

ஆழியினொளியாலே யாதித்தியன்காந்திமழுங்க
அரசர்குலத்தந்தி முறைப்படிஒழுங்க தோ

சரணங்கள்.

உத்தமிகாஞ்சனமாலை யிடத்தினிலுத்தரவுபெற்று
சித்தமெல்லாம்சிவ லிங்கத்தின்பேரிலேவைத்து தோ

பத்துதிசைவானவர் ஒத்துபார்த்துமனதுஎய்ய
பாண்டியகுலசேனை வேண்டியஅர்ச்சனைசெய்ய தோ

அந்தணர்களைக்கண்டு அடிக்கடிவசனித்துநின்று
அதிகவிநயத்துடன் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு-தோ

மதுரையிலுள்ளமஹாத் மாக்கள்மகிழ்ந்துமலர்பொழிய
மங்களாகாரமான மாசிவிதிவழியாய்-தோ

பரிமளமிகுந்தபூஜா திரவியவர்சனைவீச
பட்டமாராளெல்லோரும் கிட்டேவந்துமேபேச-தோ

நளினபாதங்களாலே நடபாவாடைமீதில்நடந்து
நல்மதுரைமீனாக்ஷி பிரியாள்பெருமானைத்தொடர்ந்து-தோ

எ. கீ-ம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்,

பல்லவி.

தேவிசிவாலயத்தில் நுழைந்தாள்-பூஜா
திரவியங்களை வாரிசொரிந்தாள்

அநுபல்லவி.

சாவியினால்சபையைத் திறந்தாள்
ஆவியிருக்கஉடல் மறந்தாள்
தாவித்தரைதனிலே பணிந்தாள்
மேவிவிமானேசனை நினைந்தாள்-தே

சரணங்கள்.

'சிங்காரமாய் ஜெம்பகைதொடுத்தாள்
சுந்தரேசருக்கிதென்று கொடுத்தாள்
சந்திரகலாதரரை யடுத்தாள்
சரணமென்று சந்நிதியில்படுத்தாள்-தே

மலரிலிருந்த காம்புகளைக்கொய்தாள்
மதுராபுரேசரை பூஜைசெய்தாள்
மேனிபுளகாங்கித மாகிஒய்தாள்
மீனாக்ஷிபிரியாளுக்கு பக்திஈதாள்-தே

அ. கீ-ம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தடாதகாதங்கம்தினம் தானங்களீந்தாள்
தாபதாசித்திரியர்கள்தாயே தேஹியென்றுஇறந்தார் தடா

அநுபல்லவி.

ஆடைமேலிந் தோரையன்பாய்
அம்பாள்பார்த்தாள்-அவளாயுசுபரியந்தம்
அணிந்தும்ஆகாமல் அமோகமாய்கொடுத்தாள்
தீனர்களை தயவாய் தினம்விசாரித்தாள்
தீர்வைதள்ளித்தரமாய் தரைகள்ரோபஸ்தாபித்தாள்-தடா

சரணங்கள்.

ஏழைஅனுதிகள்எல்லோ ரையுங்கூப்பிட்டாள்
இந்திரபுரிகர்ப்பகத்தருபோல்
தாரேன்எவர்க்கேது தேவையென்றுகேட்டாள்
மேருபோல்மின்போரிட்டவஸ்து யாவதையும்தொட்டாள்
மெத்தாசைபடைத்தோர்க்கும் பூர்த்தியென்கவாரிவிட்டாள்-தடா
அங்கபங்கர்மலைக் கண்டுயனம்நைதாள்
அதற்கவிழ்தமான அமிர்த
கடாட்சத்தால்பார்த்தப்போதே நிவர்த்திசெய்தாள்
மூன்னோர்நிதியாய்தேடிவைத்த தனத்தைக்கண்டெடாய்தாள்
மீனாக்ஷிபிரியாள்மன மகிழெல்லோர்க்கும்வாரீசதாள்-தடா

உ விருத்தம்.

நித்தியவிதியெலாம்சிரத்தையுடனே நீல ர்ணிமுடித்தாள்
வாத்தியங்களோடேகிரகம்வந்து வைதிகர்களுக்கிலைபடுத்தாள்
மத்தியானபூசைமகாதேவருக்கு மனையிலுள்ளேபடைத்தாள்
சுத்துகின்றசேவகாள்மேல்சிறியே செல்விசிலமொழிகொடுத்தாள்.

கூ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பூசுரான்கருதும் அற்புதசாக
சமயலில்நிரந்த ஏஸ்வயம்பாகா
இன்னம்மன்னபொன் சருவத்தில்வேத
எத்திருக்காய் நீசொல்என்முன்பாக

அநுபல்லவி.

கேஸ்ரிபார்த்துபேடா பூரிச்செய்தாச்சா
கட்டளைப்படி கிரீஜருக்குப்போச்சா
தகதகென்றிந்ததங்கத் தாலத்தைதேச்சா
தடைசெய்தாளோதா கொண்டுவாபோபொன்கூஜா-பூ

சரணங்கள்.

பன்னபலம்மாங்கனி நாளிகேரம்கீறு
பந்தியிலேழுந்திரிவை யெல்லோருக்கும்கூறு
சீனியேன்நெய்யேன் சனகரைவலிமேலசேரு
ஸ்ரீமீனாக்ஷிபிரியாள்மகி ழெல்லோர்க்கும்பரிமாறு-பூசு

க௦. கீ-ம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தாயேநீர்தயவுசெய்துஅமு துண்ணஇரும்நீரம்மா
தாசர்கள்தாமசவேலைகண்டு
ஆயாசம்வேண்டாம்அங்கம் வேர்க்கிறதுசும்மா-தா

அநுபல்லவி.

பேயைக்கொல்லபெருமானைசேவிக்கபோனம்பொழுதாச்சு
பேணிலாடுபெரிதாகரொம்பச்செய்து
பத்தாண்டாயால்வைத் தனுப்பினேம்காம்தீச்சு-தா

சரணங்கள்.

மதுரைமீனாக்ஷிபிரியாளுக் காகஇதைபொருநீ
மண்மீதிலுள்ளமன்னர்கள்போற்றும்
மாதரசேயெங்கள் மேலேமன்னித்தொரு-தா

கக. கீ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போஜனம்செய்தாளே-மீனா போஜனம்

அநுபல்லவி.

பூசுராளுடன்பூரித்து யாசர்களைஅரவணைத்து போ

சரணம்.

வாசனையாய்வள மாய்தாய்பரிமாற
தாசரெல்லோர்க்கும்தங்க பங்காபோட்டுவிசிற போ
மதுரைமீனாக்ஷிபிரி யாள்மனம்மகிழ்பாலே
மாணிக்கம்இழைத்தஆரு தரித்தசெங்கரத்தாலே போ

௩. விருத்தம்.

பாங்கிபரி மளநீர்விட பாதகர வதனங்களை
சுத்தி செய்தாள்
ஓங்கிஉண்டோர் ஆசீர்வாதம்செய்ய உகழ்ந்துமே தாம்பூலம்
தரித்து ஒய்தாள்

வாங்கிநங்க ணுதிகளை வாரிக்கொண்டு தாய்வர
அவயவங்களை ஈதாள்
பொங்கிப்பூ முடியைத்தானே கோதபோ தாச்சுது
போடியென்று வைத்தாள்.

கஉ. கீ-ம்-இ-ம்-காபி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அம்மா நீ என்னடிஅம்மா சீவுசீருய்
எந்தனுக்குநேரமாச்சே என்

அநுபல்லவி.

ஆதித்தியன் அமரதிசைச்கடந்து
உச்சிநேரமாய் ஓடிப்போச்சே

சரணங்கள்.

கம்மல்ஜிமிக்கிசெம்புசரம்வாளி
கனக்குதெனக்கினிவேண்டாம்
கண்டித்துநீகாணுவோர்க்கழகாயிட்டால்
கர்ணகைட்குப்பாதையுண்டாம்
வாழைமலர்போலேபாரியென்வேணியை
தாழமுடிந்தினிபோடு
வாடாமல்லிகையைபாடமாய்வைத்துநீ
இடையிலேவாறேன்கூடு
அட்டிகைசுட்டி ஒட்டியாணமெல்லாம்கெட்டி
யார்நீமுடிந்துக்கோடி
கட்டிலில்மெட்டி கழற்றிபோட்டிருக்கேன்
சட்டென்றெடுத்துக்கொண்டாடி
ஞாயந்தப்பிபொல்லா வம்பர்களோட
நப்பரெல்லாம்ரொம்பயிருக்கு
நம்பள்மீனாட்சிபிரியாள்மனமகிழ ஆனல்
போட்சுருக்கா முத்துச்சுருக்கு

ச. விருத்தம்.

பின்னாலே ஒருநொடியில் கொழுந்துவேறே செய்தழகாய்
பின்னி வினிவிட்டாள்
முன்னாலே மதிமுகத்தில் மையுடன் மநோரமண்ய
திலக மிட்டாள்
பொன்னாலே தாளமேளம் திண்ணைதெரு வெங்கும்
திறமாகக் கொட்ட
என்னாலே யானமட்டும் எழுதிடுறேன் தீர்ப்பென்று
என்தாய் புறப்பட்டாள்.

மோக்ஷத்தை அளிக்கவல்லவனான முகுந்தன் வெண்ணை -யைத் திருடி விட்டான். பிறகு ஆய்ச்சிகள் கண்டுபிடித்து விடு வார்களே என்று ஓடி ஒதுக்குப் புறமான ஓரிடத்தில் ஒளிந்து கொண்டு விட்டான். திருட்டு பயத்தினால் உடல் நடுங்கியது அசைவின்று ஓசையின்றி படுத்திருந்தான். தன்னுடைய ஆப ரணங்களை "நீங்கள் ஓசைசெய்து நானிருக்குமிடத்தைக்காட்டிக் கொடுத்து விடாதீர்கள்'' என்று கைகுவித்து வேண்டினான்).

ஸ்வாமி தேசிகன் 'பால விபூஷணா நி' என்கிறார் யசோதை கண்ணனுக்கு அணிவித்த ஆபரணங்களை பெரியாழ்வார் தெரி விக்கிறார்.

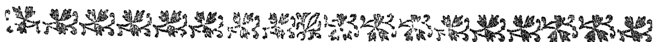
செங்கமலக் கழலில் சிற்றிதழ் போல் விரலில்
  சேர் திகழாழிகளும் கிண்கிணியும்-அரையில்
தங்கிய பொன்வடமும் நன் மாதுளையின்
  பூவோடு பொன்மணியும் மோதிரமும் கிறியும்
மங்கல ஐம்படையும் தோள்வளையும் குழையும்
  மகரமும் வாளிகளும் சுட்டியும் ஒத்திலக

ஆண்டாள் கண்ணனுக்கு வெண்ணையின் மீதுள்ள ஆசை யை நன்றாக அறிந்து தான் இடைச்சிபாவனை ஏறிட்டுக் கொண்டு இடைச்சிகள் ஸமர்ப்பிக்கவிரும்பும் வெண்ணையை முதலில் கூறுகிறாள். நினைவில் நினைத்தால் மாத்திரம் போராது; வாயால் சொல்லியும் சமர்ப்பித்தேன் என்கிறாள் ஆண்டாள். இங்கு ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலிருந்து ஒரு மேற்கோள் காட்டப் படுகிறது. இளையபெருமாள் ஸ்ரீராமனிடம் ''ஸ்ரீராகவா! எப்போது நான் உன் அடிமை நீராகவே ''அழகிய தேசத்தில் பர்ணசாலை கட்டப்படட்டும் என்று என்னை ஆணையிடுவீராக' என்றான்

''பரவாநஸ்மி காகுஸ்த்த த்வயி வர்ஷசதம் ஸ்திதே|
ஸ்வயம் து ருசிரே தேசே க்ரியதாமிதி மாம் வத||

என்று இளையபெருமாள் திருவுள்ளத்திலே நினைப்பதோடல்லா மல் இன்னதைச்செய் வாயாலே அருளிச்செய்ய வேண்டும். என்று அருளிச்செய்தது போலே இருளும் நெஞ்சால் நினைப்பது மாத்திரமல்லாமல் வாயாலும் சொல்லி சமர்ப்பிக்கிறாள்.

மேலும் ஆண்டாள் அழகருக்கு நூறு தடாக்களில் நிறைந்த அக்காரவடிசிலும் வாயாலே ஸமர்ப்பித்தேன் என்கிறாள். இங்கு ஒரு ஐதிஹ்யம் உண்டு.

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

திக்குவிஜய கீர்த்தனை

விஜயமீனாட்சிதேவிக்கு தேவர்கள் கப்பணங்கட்டிய கொம்மி.

க. இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம

கல்லுக்கள்முத்துக்களேன் நல்லநல்ல காவடிகெஙகைகளேன்
காசிதேசத்தரசன்மீனாட்சிக்கி கப்பணமாய்கொடுத்தார்

பனாரஸ்பட்டுக்களேன் நல்லநல்ல பாவாடைசுருட்டுக்களேன்
பிரயாகைஅரசன் மீனாட்சிக்கிப் பகுதியாகக்கொடுத்தார்

ஆனைகள்அஸ்வங்களேன் நல்லநல்ல ஆயுதபாணங்களேன்
அயோத்தியாபுரியரசன் மீனாட்சிக்கி அற்பணமாய்க்கொடுத்தார்

குருச்சிபெருஞ்சிகளேன் நல்லநல்ல கூடாரக்கோர்வைகளேன்
குருகுலத்தரசன்மீனாட்சிகொணு வில்கொணர்ந்துவைத்தார்

கத்திகள்வத்திகளேன் நல்லநல்ல கண்ணாடிகுளோப்புகளேன்
காவேரிபட்டணராசன் மீனாட்சிக்கி சேரிமுன்னாலேவைத்தார்

சொர்ணஜோடுகளேன் நல்லநல்ல வர்ணமாடுகளேன்
சோளதேசத்தரசன்மீனாட்சிக்கி சொந்தமாகக்கொடுத்தார்

கெண்டிஉருளிகளேன் நல்லநல்ல வண்டிவாகனங்களேன்
கேரளம்சீமைராஜன் மீனாட்சிக்கி தாராளமாய்க்கொடுத்தார்

சம்பாநெல்லுக்களேன் நல்லநல்ல சாப்பாட்டுசாமான்களேன்
சந்திரகுலத்தரசன் மீனாட்சிக்கி சாலனம்செய்துவைத்தார்

பூசம்புனுகுகளேன் நல்லநல்ல வாசனைபில்லைகளேன்
புதுக்கோட்டையரசன்மீனாட்சிக்கி பூரித்துமேகொடுத்தார்

மேஜைபெட்டிகளேன்நல்லநல்ல மெத்தைதுப்பட்டிகளேன்
மிதுலாபுரியரசர் மீனாட்சிபிரி யாள்மகிழக்கொடுத்தார்

க-விருத்தம்.

கப்பண மெல்லாம் கெடுவில்லா வாசினி
கணக்காய் கிரகித்தாள்
அப்பட சென்னி அரண்மனையில் அதைஅன்னைமுன்
கொண்டே நிறைத்தாள்

உற்பாதஸ்தானம் இன்னம் மலையிலேயே என்றுதாய்
கரம் விரித்தாள்
எப்படி இனிநானுன்னை வைத்திருப் பேனென்று
கிலேசித் துரைத்தாள்.

க-ம்-இந்துஸ்தான்-காபி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அன்னமேநான் என்னசெய்குவேன்
கன்னிபருவம்காலமிஷமாய்கடந்துபோச்சே அன்

அநுபல்லவி.

மன்னுநிமன்னரெல் லாம்வந்துஆச்சே
மந்திகுஜமாத்திரம் மறையாமல்போச்சே-அன்

சரணங்கள்.

ஆருஇல்லாதநான் நாரியானேன்நீ
ஆளன்தேடும்யுவதி யானுயோமானே-அன்

கல்யாணம்செய்து காணப்போறேனோ
கணவன்கிரகத்தில்வைத் துன்னை பாறேனோ-அன்

மதுரைமீனாட்சிபிரி யாள்மகிழ்செல்வம்
மேகவர்ணன்மகன்விடும் கணையெப்படிவெல்வம்-அன்

உ. கீர்த்தனம் இ-ம்-பைரவி-சதுர்ஜாதிரூபகம்.

பல்லவி.

என்ன ஆலோசனைசெய்தாய் என்தாயேநீதானிப்போ
என்ன ஆலோசனை நீசெய்தாய்

அநுபல்லவி.

சின்னவேலைகளை நீயெண்ணி
ஸ்திரீதேவிசெழிக்கும் ஸ்ரீங்காராமுகக்கமலம்கன்னி
இத்தைஹ்ருதயத்தில்வைத்து நித்திரைஆகாரம்அற்று
மத்திகுஜத்தைப்பார்த்து கத்தாதேடிகவலையாற்று-என்

சரணம்.

இந்திரலோகம் எங்கும்சொல்லுவேன்
எமன்நிருதிவாயு வருணனையும்வெல்லுவேன்
கைலமலையையும்பேர்ப்பேன் காலாந்தகனை ஒருகைபார்ப்பேன்
உந்தன்காதலையுந்தீர்ப்பேன்எந்தன் மீனாட்சிபிரியாளையும்கார்ப்பேன்

உ. திக்குவிஜயகொம்மி.

சாந்தகணபதியைப்பணிந்தேன் சண்முகர்சங்கரரைநினைந்தேன்
சாரதிக்விஜயம்பாடத்துணிந்தேன் சதாசாதகம்செய்மீனாட்சி

கதம்பவனகாட்டுக்குள்ளே காஞ்சனமாலைகோட்டைக்குள்ளே
கல்லெழைச்சவீட்டுக்குள்ளே கன்னிகையாய்வளர்ந்தாள்மீனாட்சி

சாரட்டுவண்டிமேலேறிகொண்டு கோரட்டுகூடத்துக்குள்ளேசென்று
ஏரிட்டெல்லாருமிருக்கக்கண்டு இந்தரன்போல்கொலுவிருந்தாள்மீனா

பட்டமும்செங்கோலும்தரித்து பாரையணிக்காய்பரிபாலித்து
பக்கத்துராசர்களைப்பகைத்து படைசேகரித்தாள்மீனாட்சி

நகரிவாழ்வோரதைக்கேட்டு நாடினதைநடுவிலேவிட்டு
நாலாவர்ணத்தாரும்கோர்ட்டு கச்சேரிவரக்கண்டாள்மீனாட்சி

தேடிவந்தபேர்களையழைத்து திக்குவிஜயம்செய்யஆலோசித்து
தினங்களைஸ்திரமாயுரைத்து திவ்யதீர்ப்புகொடுத்தாள்மீனாட்சி

மனமகிழ்ந்துஎழுந்திருந்து மலையத்துவஜர்மனையில்வந்து
மணக்கத்தைலங்களணிந்து திவ்யமஞ்சள்குளித்தாள்மீனாட்சி

பட்டையிடையிலேகட்டிக்கொண்டு பலபணிகளைபூட்டிக்கொண்டு
பிராமணரெல்லாரையும்கூட்டிக்கொண்டு யாகசாலையில்வந்தாள்மீனா

தாய்பரிந்திடஅன்னம்புசித்து தாதிதாம்பூலம்தரித்து
தனையாள்போய்வாறேனென்றுரைத்து தங்கரதத்திலேறினாள்மீனா

வீட்டுக்குவெகுவீரரைவைத்து கோட்டுக்குகோடிகுமான்வைத்து
நாட்டுக்குநாணயநாதன்வைத்து நல்லவேலைவிசாரித்தாள்மீனாட்சி

தேர்களிலேஅறுநூறு திவ்வியமானம்அறுநூறு
தரமாய்பல்லக்கறுநூறு கூடதயாரென்றாள்மீனாட்சி

ஆனைகளிலேஅநேகாயிரம் அஸ்வங்களிலேஅநேகாயிரம்
அற்புதவிருதநேகாயிரம் கூடஆஜரென்றாள்மீனாட்சி

பால்பசுவிலேபத்துலட்சம் பாரிசாரர்கள்பத்துலட்சம்
பாங்கிபெண்ணிலொருபத்துலக்ஷம் கூடபுறப்படென்றாள்மீனாட்சி

கத்திவீராளிலொருகோடி கெதைவீராளிலொருகோடி
காண்டீபவீராளிலொருகோடி கூடகணக்குகேட்டாள்மீனாட்சி

அதிரவெகுவெடிகள்விட அந்தணர்பொன்னாக்ஷதைகள்போட
ஆலோசித்ததன்றேகைகூட அசச்சகுனம்கண்டாள்மீனாட்சி

கூடாரசாமான்முன்போக குருஞ்ச்சிபெஞ்சிகள்போக
கூட்டம்இருபுறமும்போக கொடைமத்தியில்வாராள்மீனாட்சி

மலைகள்மதுருகள்தாண்டி மரங்கள்மைதானங்கள்தாண்டி
மணல்நதிமடங்கள்தாண்டி மஜிலிவிசாரித்தாள்மீனாட்சி

பகல்போற்பஞ்சணிக்குத்தங்கி பரிவாரங்களுடன்இரங்கி
பர்ணசாலைமுனிவர்க்கிரங்கி பலம்வைத்துபிரார்த்தித்தாள்மீனாட்சி

அகலமாகடேரூஅடித்து ஆயிரம்ஜவான்பாரூகொடுத்து
அற்புதமானஅறைதடுத்து அதில்இரங்கிஇருந்தாள்மீனாட்சி

சம்பாபொங்கல்புளியோரை சர்க்கரைசேர்த்துநெய்ஒக்கரை
சாகம்மிகுந்தஎரிசேரையெல்லாம் சமையல்செய்யென்றாள்மீனாட்சி

யாசகர்களைஅவரணைத்து போசனத்துடன்பொருள்கொடுத்து
வாய்சாலகியாயெங்குய்வாசித்து வருபோசனம்செய்தாள்மீனாட்சி

வசந்தகாலதென்னலடிக்க வானசர்போல்கானம்ஜோடிகதவ
வந்துகுயில்கூவிநடக்க வனவேடிக்கைபார்த்தாள்மீனாட்சி

சந்தனமரச்சோலையிலே சந்திரன்உலாவையிலே
சாவதானமாகதன்ஜாகையிலே சற்றேசயனம்செய்தாள்மீனாட்சி

அலர்ந்தமலர்கழன்றுதிர அஷ்டதிசைபேரிகளதிர
அன்னம்பறவையெல்லாம்கதற அன்றெழுந்திருந்தாள்மீனாட்சி

காலகிரமத்தையங்கேமுடித்து கறந்துசீரம்காச்சிக்கொடுத்து
காடுகடந்துகரைபிடித்து கணக்கிராமங்கண்டாள்மீனாட்சி

குளக்கரையில்கூடாரம்போட்டு கோவிற்குபடிகட்டளையிட்டு
கோடிபூசுராளுக்கன்னமிட்டு குலதெய்வத்தைகும்பிட்டாள்மீனாட்சி

சாமார்த்தியசூரானைக்கண்டு சண்டைக்குவந்திருக்கிறோமென்று
சாஸ்திரப்படிதூதாளைக்கொண்டு எங்கும்சர்க்கழைத்தாள்மீனாட்சி

ஆயுதஅஸ்திரங்களாலேவீசி அன்னியராசரெல்லாரையும்ஏசி
அமர்மொழிஅகந்தைகள்பேசி யாரையும்அஞ்சஅடித்தாள்மீனாட்சி

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

ராஜர்களிலேஅனேகதுஷ்டாள் ராட்சசாளிலேஅனேகமுட்டாள்
ரணக்களத்திலனேககெட்டாள்களை றத்தவதையிட்டாள்மீனாட்சி

காசிதேசம்மலையாளம் கடற்குட்பட்டபூமிவளம்
கார்த்தகானேகட்டுநீர்வளம் கொடுத்தாப்போலடித்தாள்மீனாட்சி

சீமைகளையெல்லாம்பிடித்து ஜெயபேரிபெரிதாயடித்து
சேவகனையாளென்றுகொடுத்து சீக்கிரமாய்ப்புறப்பட்டாள்மீனாட்சி

தளங்களைதிருப்தியழைத்து திவ்வியமானதிருஷ்டியாலேபார்த்து
தேவலோகத்தில்வந்துகுதித்து தீரதண்டிராபோட்டாள்மீனாட்சி

இந்திரபுரிகொள்ளையடித்து இன்பவஸ்துக்களெல்லாம்பரித்து
இருந்துவாழ அவனைவைத்து எரிதிதிக்கில்வந்தாள்மீனாட்சி

ஆட்டுக்கடாவைஅதட்டிஒட்டி காட்டுலாப்பட்டமான்போலவாட்டி
தாட்டுவாதன்தலையைஆட்டி தென்திக்கிலேவந்தாள்மீனாட்சி

நரகங்களையெல்லாம்அழித்து நமதுதேஹம்கையஅடித்து
நம்முடையாளாயிரென்றுரைத்து நிருதிதிக்கில்வந்தாள்மீனாட்சி

தி மீனக்கொடியெங்கிலும்எத்தி
ரென்றுவாழ்த்தி நேர்மேற்கேவந்தாள்மீனாட்சி

வருணனுடனேவாதாடி வந்துவணங்கமுடிசூடி
வாழ்ந்திருநீயென்றோடி வாயுமூலைக்கிவந்தாள்மீனாட்சி

காத்தையும்காத்தாய்பறக்கடித்துகப் பணத்தையும்கனமாய்கிரகித்து
ரென்றுரைத்து கனவேகமாய்

குபேரனைவந்துஒங்கி கொடுத்தரதநங்களெல்லாம்வாங்கி
கோபுரம்சூழ்ந்தகைமீதங்கி கோடிசங்கமகோஷித்தாள்மீனாட்சி

பிரமதகணங்களெல்லாமறைந்து பாணங்களாலேபதறடித்து
உன்பஞ்சையாண்டி எங்கேயென்றுரைத்து அங்கேபத்தியுலா

நந்திபூதங்களெழுந்திருந்து நாலுவாசல்களாலும்நுழைந்து
நயனங்களாலேநீர்பொழிந்து நாதனண்டையழக்கண்டாள்மீனாட்சி

செல்வனுமூர்த்திதரித்துகொண்டு வேதசத்ரங்கள்பிடித்துகொண்டு
சிவகணங்களைசேர்த்துக்கொண்டு சுந்திரர்வரசேவித்தாள்மீனாட்சி

சரிகைதிண்டிலேசாய்ந்துக்கொண்டு சத்திதனுசைபிடித்துக்கொண்டு
சாரதியைரதத்தைவிடென்று சாம்பமூர்த்தியண்டைவந்தாள்மீனாட்

பணிகள்பூண்டஇருதோளேன் பாலியனுவந்தஆளேன்
பாணியில்உருவியாளேன் ஒத்தும்பார்த்துபிரமித்தாள்மீனாட்சி

திரிபுரங்களைத்தகிக்கவில தெக்ஷணதிக்காய்போதிக்கும்தவ
தீரனானதனுசோடென்முன்வாவென்று தீண்டியழைத்தாள்மீனாட்சி

போர்க்கஞ்சிஓடிப்போகாதே புறங்கொடுத்திடலாகாதே
புருஷனானலீலைகேவிட்டேகாதேயென்றுபுனசிரிப்புகொண்டாள்மீனா

கைலையைக்கப்பணமாகீவை கட்டோமென்றுலமர்க்காரம்பம்செய்
காயத்தைபோஷித்துக்கொள்ள உன்கைசற்றேசாட்டுபோர்ப்போமெ

பாண்டியர்பிரபஞ்சத்துபாக்கியம் பதிக்கிபோக்கிகீயோக்கியம்
பர்வதத்துள்போவோம்வாசிலாக்கியமென்க பார்த்துகோபித்தாள்

அகந்தைகொண்டராசகுமாரர் அஸ்திரம்போடுறேனில்லுநேரா
அல்லென்றுல்சலம்விடப்பால்சேருயென் றதட்டியடித்தாள்மீனாட்சி

மந்தஹாசமாய்மஹாள்சிரித்தார் மன்மதன்போலமாரைமறைத்தார்
மருவியென்னையணையென்றுரைததார் அதைக்கேட்டுகெர்ச்சித்தாள்

வில்லையெடுக்கக்கிழேவிழுந்தாள் விகிர்தம்திர்ந்தவசையறிந்தாள்
வீசினகத்தியைதூரெறிந்தாள் விமானம்விட்டிறங்கினள்மீனாட்சி

முத்தனம்மெழுகுபோலுருகி மோகத்தீசர்மேலாசைபெருகி
மொகப்புடன்மேகலைசருகி முத்துச்செடிபோலேநின்றுள்மீனாட்சி

மேகமேனிக்கிமங்கில்யம்கட்ட மேருவைவில்லாய்கொண்டவர்கிட்ட
மேலேஅமராள்பூமாரிகொட்ட வெள்ளிமலையில்வசித்தாள்மீனாட்சி

மாதமாச்சரியமெல்லாம்ஒடுங்கி மீனாட்சிபிரியாள்மனதுக்குளடங்கி
மாலையிடும்வேலைக்குத்தொடங்கி மேலைலீலைகள்செய்தாள்மீனாட்சி

உ. கீர்த்தனம் இ-ம்-உசேனி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பேசுங்கோள்எல்லவரும்அடிசகியே
பிராணேசருடனே இந்நேரம்

வீசுங்கோள்வெண்சாமரத்தால் அடியேசகியே
வேடிக்கையாய் ஸொரத்தாய்
மாசற்றமரகத வல்லிக்குபூமாலைகொண்டு
ஈசாசிங்குள்ளசிவ கணவகளோடுவாருமென்று பேசு

மாதாஇருக்கிறளென்று அடியேசகியே
மரியாதையோ டெதிரேபோய்நின்று
எதிருஜாமியம்தென் மதுரையைத்தாரும்மென்று
மீனாட்சிபிரியாளுக்காக இருந்தாளவேண்டுமென்று

ச. கீ-ம்-இ-ம்-சஹானு-ரூபகதாளம்.

தேவாதிதேவாசரணம் தேவியைவிவாகம்செய்ய
இதுநல்லதருணம் இதுநல்லதருணம்.
யாவரையும்போய்ஜெயித்தாள்
அமரல்லஅசலத்தை அறியகுதித்தாள்
பாண்டியராஜன்குமாரி
ஆண்டவரேஇவள் உமக்கேற்றபாரி
நிச்சியதாம்பூலம்வாங்கும்
இச்செல்வியைஉமது மடியின்மேல்தாங்கும்
முன்னேஎங்கள்மொழியைக்கேளும்
பின்னேமீனாட்சி பிரியாளைநீராளும்

உ-விருத்தம்.

யோடியாய் முதல்வன் நேரேவாட்டு மென்று
மௌனமாகவே யிருந்தார்
நாடிவந்த நல்மதுரை ராணியந்த ஜாடைக
ளெல்லாம அறிந்தார்கள்
சாடிநின்ற இருபடையும் கூடியுறவாய்
புகழ்ந்தார்
கோடிமன்ம தாகிருதர் முன்சென்று குயில்போ
லொருமொழி பொழிந்தாள்.

க. சீசபத்தியம் ஆனந்தபைரவி.

ஆதியேசோதியே ஆகந்தரூபியே
அறியாதசெருஞ்செய்த பிழைபொறுத்து
மலையத்துவசபாண்டியர் மருமகனாகவே
மதுராபுரியில்வந்து பிரவேசித்து
திரிமூர்த்திமுதல்தேவர் யாவரையும்வரவழைத்து
தேவர்கரத்தால்திரு மங்கிலியம்தரித்து
அம்ஸதூளிகாசயனமஞ்சத்திலெனையழைத்து
அசைய

இத்திருவிளையாடல் நீர்செய்யாதபோனல்
மற்றவர்க்குபத்னி நான்ஆருவேனே
எத்தனைநாளானாலும் கன்னிகையாயிருந்து காலங்கழிப்பேன்

உ. இதுவுமது.

இந்ராதிதேவர்முதல் யாவர்களையும்ஜெயித்த
ஏகசக்ராதிபதியே பெண்ணே
சந்திரவம்சமசெழிக்க சகலசம்ப்ரமத்துடன்
திங்கள்தினம்வாரேன் விவாகம்செய்யவுன்னை
சதுரங்கசேனையும் சாதுசிகாமணிநீயும்
சந்தோஷமாய்மதுரை சேர்ந்துமுன்னே
ஐம்பத்தாறுதேசத் தரசர்களையுமழைத்து
அழகாகநகரியலங் கரியென்கண்ணே
சாமகிரியங்கேநீ சேகரித்தையானல்
சியாமளியை பார்த்தகண்ணால் மற்றபேரை நான்பார்ப்பேனே
எத்தனைபேர்தடுத்தாலும் இத்தினம்கல்யாணம் நிறுத்துகிறதில்லே.

ரு. கீ-ம்-சுருட்டி-மிசுரதாளம்.

பல்லவி.

திக்குவிஜயம்செய்து திரும்பிவர்தாள்
திருகுஜம்மறைந்தபின் திக்

அநுபல்லவி.

பக்கத்தில்மந்திரிபிர தானிசேனையணிய
சொக்கநாதருக்கவள் புஷ்பமாலையணிய திக்

சரணங்கள்.

ரதகஜதுரகப தாதியுடன்கூடி
ரமண்யநாயகருடன் நயந்துவார்த்தைகளாடி திக்

சதுரங்கதாளமேளம் ஜெயபேரியடித்து
சந்திரகுலசுந்தரி சொந்தஅன்னையிடத்தில் திக்

கர்ப்பகம்காமதேனு புஷ்பவிமானங்கொண்டு
அற்புதமானஅட்ட திக்குகளிலும்சென்று திக்

வெள்ளிமலையெங்கும் போய்மீனக்கொடிபோட்டு
விசயமீனாட்சிபிரியாள் பக்குக்குள்ளகப்பட்டு திச்

ந. விருத்தம்.

தேவபுரி திருவெல்லாம தளமெடுத்து போய்போரபொருதி
பிடுங்கி பரித்தாள்
நவநிதிகளை யுங்கொணர்ந்து நரர்காண நகரியெங்கிலும்
நிறைததாள்
காவல்கசா னுவுக்கு குண்டும்கையுமாய் கோடிதிண்டர்களை
தூண்டி வைத்தாள்
ஆவலோடே யணைத்தன்னைக்கு தான்போய்வந்த திறமைக
ளெல்லாம் உரைத்தாள்.

கூ. க்-ம-டு -ம்-சங்கராபரணம-ரூபகதாளம

என்னசொல்லுவேனமமா
எங்கள்ஈசானியர் தங்கக்கோவில்சிறப்பை
நான் ஏதென்று சொல்வேனம்மா

அநுபல்லவி.

மின்னல்மின்னலைபோலே   மெருகிட்டபொன்பாறையாலே
படுத்தமலைப்படியேன்   எடு[illegible]டியேன
அடித்தவிம்பத்துடியேன்   பிடித்தவிடைக்கொடியேன்-என்

சரணங்கள்.

மாணிக்கக்கல்லைஉடைத்து   மதில்வாடிஎங்கும்இணைச்சு
கோபுரங்கள்-தூக்கிருக்கு   தோமேதங்களைதாக்கிருக்கு
அளகைக்கதிகமர்க்கிருக்கு   நானறியாநேகம்பார்க்கிருக்கு-என்

சப்தபிரகாரமவளைந்து   சயையீரிடமும்பொடிதது
எட்டாமாளிகைக்குள்ளே   இழைததுஇலசவாய்வெள்ளை
வைத்தவிமானக்கல்லை   வருணிக்கஎன்னாலில்லை-என்

விஸ்தாரமானவீதி   வார்ப்புதளவரிசைசோதி
எங்கும்தேசசாய்மின்னுறது   எந்தஒளிகளையும்உண்ணுறது
என்மனம்அதையேபோய்எண்ணுறது   நான்உன்சோரிங்கேபண்ணு

ஏகபூஞ்சோகாடு   இங்கில்லையநந்தகனிகளுக்கீடு
புலிகன்றுக்குபால்பொழிகிறது   பேதமற்றெல்லாம்இழைகிறது
அங்கருவியார்வழிகிறது   அன்பர்வம்பெல்லாம்ஒழிகிறது-என்

காணக்கண்ணாயிரம்வேணும்கருத்துள்ளோர்க்குளளேயதுதோணும்
மங்களாகாரவாசல்   மறைசாஸதிரபுராணமபேசல்
பூசாப்பொருள்வாசனைவீசல்   புண்ணியாள்பசனைசெய்கிறகூசல்-என்

பஞ்சணையென்பதெல்லாம்பொய்   பிரபுஆவர்நான்பார்த்தேன்மெய்
கற்பகநாடெங்கிலும்வாட்டம்   கையிலேதான்காமதேனுகூட்டம்
அங்கேநாங்கள்மீனக்கொடிபோட்டோம   அன்னேநோக்காகஇங்கே
வந்துவிட்டோம்-என்

திக்குவிஜயக்கீர்த்தனை.

சிலர்சீமைதான் ஸ்ரீஜெனிப்பிடம் சில்லரையெல்லாம்பிரதிவிம்பபடம்
கிரியெங்குமரம்பையர்களாடல் கேழ்க்கின்னராள்பாடல்
சாஜனுளுக்குசாரூபஉடல் சரண்யாட்குசாயுஜ்யக்கடல்-என்
ஹரிஅயர்அமராள்சேர்ந்து ஆலயத்துக்குள்ளேபூந்து
அர்ச்சனைசெய்கிறாள் ஹரஹரவென்றேய்கிறாள்
உட்லாவிபொருளைகுறாள் உள்ளம்உருகிநைகிறாள்-என்
பெரோரஜதபுரி பிரபலமானநகரி
சனகாதியோகிகள்போற்றல் சதுர்வேதமுனிவர்கள்வாழ்தல்
சுங்கைகரியகணங்கோடிசுத்தல்கண்டேன் நான்கெந்தமாரிதூத்தல்-எ
அடிக்கடி அற்புதவாத்தியகோஷம் ஆறும்பூசல்பூணலறவேஷம்
வாயால்வெகுதொண்டர்வாழ்த்துறாள் வலமாய்சிலதிண்டர்சுத்துரு
நெய்யால்திதிண்டிஏஎத்துறாள் மெய்யோர்குகைமாத்துறாள்-என்
தாகம்பசியங்கேயில்லை தாள்மைதாழ்வுகளோவல்லை
என்னேரமும்ஆனந்தகூத்து எங்கும்பக்திநேர்ஞானப்பயிர்நாத்து
திக்குபாலாளெல்லாம்கரம்சேர்த்து தினம்சேவித்துபோறாழ்வரபெற்
வாகனங்களில்நான்ஏறி வாதித்தேனந்தவைபவனையுஞ்சீறி
மந்தஹாசமாய்சரித்தார் மானேதேனேயென்றழைத்தார்
விகிருதகுஜத்தைதீர்த்தார்விவாகம் செய்கிறேனென்றிசைத்தார்-எ
மாயைக்குள்ளாகிஎமைநீக்கார் மாதுநானல்லரூபானைநோக்கார்
சிவராஜப்பையன்வெகுமோடி நீயெய்ததவத்தால்வாறேனென்றாரடி
வாகினிவாழ்வுஉயர்ந்தகொடிவந் தெதிர்ப்போக்குவலுவானபாணம
பாலககுமாரனடி என்பாணிபத்திடபாத்திராடி
கிரீடகுண்டலதார் கெம்பீரமானஸ்வரர்
மன்னர்முறையறிந்தவீரர் மீனாட்சிபிரியாளொய்யாரர்-என்

ரு-விருத்தம்.

மீனணிகொடி யாலேவந்த மேன்மைகளெல் லாம்மெல்லி
யென்னையோ டுரைத்தாள்
மானணிமன்னனே மருமகனாய் வாய்த்திட மங்கை
காஞ்சனை பூரித்தாள்
தேனனுமலர் முடித்தாள் தோழிமாரெல்லாம் தெரிந்து
உள்ளே சிலாகித்தார்
பூனணிபிடிபாத புஜங்க பூஜணனென்று பொய்மொழு
யாய்நிந் கிக்காள்.

எ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-சாபுதாளம்.

வேண்டாம்வேண்டாமடி என்தாயே-இந்த
பாண்டியன்பேரைகெடுத்து ஆண்டிக்கிமாலையிட
வேண்டாமடிதாயே

கொண்டகணவன்குடி சொந்தமுனக்குண்டா-உன்னைக்
கொண்டாடுமண்டலத்து மன்னர்கள்கண்டா
திண்டாடுராள்தடாதகை யிவளென்று-உன்னை
யண்டினயன்புள்ளார் மனதெல்லாம்சுண்ட

சரணங்கள்.

கோத்திரம்குலமுறையோகிடையாது-நீதி
சாஸ்திரமாராஜாங்கம்-தெரியாது
வாசப்பூசந்தனங்கள்பிடியாது-ஸ்மசானம்
வீட்டுஉன்னண்டையில் தரியாது வே

உன்பித்தம்தெளியவேமருந்து கொடுக்க உன்னை
பெற்றபிதாவானாலுந்தான் இங்கேயிருக்க
இந்தபாருக்குள்ளேவீராள் வெகுபேர்கள்பறக்க அந்த
பஞ்சைமேலேயாசை உன்மனதையுருக்க வே

சம்மந்திபேர்களோ வருகமாட்டார்-ஸ்வயம்
ஜாதிஜெனங்களுன்னை சேர்க்கமாட்டார்
சாகரந்தனையாளிங்கே தங்கமாட்டார்பொல்லா
சாஹாசிமாயையிந்த வலைபோட்டாள் வே

பெற்றவள்தான்எத்தனைநாள் வைத்துபடைப்பாள்-பத்து
புத்திரனைபெற்றுடனே மெத்தசலிப்பள்
அத்தைவீடுபோயிருந்தால் சற்றேபிழைப்பாள்-மெத்தை
மாடிகட்டிவாழ்ந்திருந்தால் ஒத்துஉழைப்பள் வே

ஆனைகுதிரைசேனை தன்நகரில்லைஉன்
னருமைபெருமை யறிவார்களுமில்லை
மாமியார்மாமனார் உற்றார்பெற்றாரில்லை மாது
மீனாட்சிபிரியாளுக்கு இதுவெகுசல்லை வே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-இர் துஸ்தான்காபி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

இராஜாத்திராஜாடி சகியே-ராஜாத்திராஜாடி
இராஜதாசலவாசமடி சகியே-ராஜாத்திராஜாடி

அநுபல்லவி.

கேசவர்க்குநேசரடி-சகியே
எனக்கேற்றாசரடி விஸ்வாசரடி
கேசவர்க்குநேசரடி தாசர்பேல்விஸ்வாசரடி
எனக்கேற்றாசரடி ஈரேழுலகவாசரடி (இரா)

சரணங்கள்.

தங்கமேருவைப்படைத்தார் சகியே
எங்கும்தானாக வியாபித்தார்
தங்கமேருவைப்படைத்தார் எங்கும்தானாகவியாபித்தார்
வெங்கமாகவேதவித்தார் பங்காளபதவிவைத்தார் (இரா)

மூன்றுகண்படைத்தநாதன்-சகியே
மூவர்கள்பூஜித்தபாதன்
மூன்றுகண்படைத்தநாதன் மூவர்கள்பூஜித்தபாதன்
சகலசாஸ்திரவேதன் சபையிலாடியபாதன் (இரா)

நாகாபரணம்பூண்டார்-சகியே
நாதனைப்போலே வேறுண்டா
நாகாபரணம்பூண்ட நாதனைப்போலேவேறுண்டா
எல்லவர்களும்வேண்ட ஈரேழுலகம்ஆண்ட (இரா)

மன்மதனிலும்ஒருவர்-சகியே
மதுராபுரிவருவர்
மன்மதனிலும்ஒருவர் மதுராபுரிவருவர்
தருகாதெல்லாம்தருவர் புரியாமலேசேருவர் (இரா)

சிலர்களுக்கும்நேசித்த-சகியே
நீலவேஷத்தை நேசித்தார்
சிலர்களுக்கும்சேவிதர் நீலவேஷத்தைநேசித்தார்
மறலியைமாரினுதைத்தார் மீனாக்ஷிபிரியாளைக்காத்தார் (இரா)

ச-விருத்தம்.

சர்வேசன் சரித்திரங்களை சவிஸ்தாரமாய் சியாமளியாமல்
சொல்லக் கேட்டான்
பார்ஜனகி நாங்கள் பரிகாசமாய் மொழிந்தோ
மிதென்று கும்பிட்டாள்

சீர்சித்திரை மாதம்தேதி திதிவாரம் எல்லாந்தேடி
வந்து கிட்ட
ஊர்களுக்கு உயர்த்தியாய் பத்திரிகை பலவிதமாய்
எழுதி விட்டான்.

திக்குவிஜயக்கீர்த்தனை-முற்றிற்று.

ஆககீர்த்தனை-அ, ஆகவிருத்தம்-ச, கொம்மி-உ.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

திருக்கல்யாணக் கீர்த்தனை.

க. கீ-ம்-இ-ம்-தர்பார்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

எங்கும்அனுப்பினன் பொன்னோலை
எழுதிகாஞ்சனமாலை (எங்கு)

அநுபல்லவி.

தங்கபாளங்களை உடைத்து
திராசுநிறையில்லாமல் சிப்பியண்டைவாரிகொடுத்து
தீர்ந்ததைக் காராளைப்பிடித்து
திருக்கல்யாணபத்ரிகைக்கு வாசகவக்கணை அச்சடித்து
தங்கள்குலச்செல்வி தரித்தமீனமுத்ரையிட்டு
தாவிதங்கக்கிரியேன் தாண்டும்வீராளைவிட்டு(எங்)

ஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்க்கும்
அசலம்ஆரண்யம் ஆலங்களில்வசிக்கும்பெரியோர்க்கும்
ஆனமீனாட்சி பிரியர்கட்கும்
அதிவைபவமாய் நடத்துங்கல்யாணத்தி லெல்லோர்க்கும்
மஞ்சள்தானங்களுக்கு மாணிக்கங்களைஇழைத்து
மறவாமலேசாமான்ய உறவாரையும்நினைக்கு

உ. கீ-ம்-இ-ம்-காம்போதி-மிஸ்ராஜாதிரூபகம்.

பல்லவி.

பூர்த்தியாய்பெண்கள் சாமான்சேகரிச்சாள்
பொன்மலைபோஜன் பொருட்குபணிக்குறைச்சாள் (பூர்)

அநுபல்லவி.

வார்ப்பதிக ரசபட்சயமும்
வுத்தர்ச்சிவாசனை சேர்த்தசிளிக்ஷீரமும்
அன்றுருக்கிய கோஆஜியமும்
அச்சுவெல்லம்சர்க்கரை செந்தேன்கனிதாக்ஷபமும் (பூர்)

சரணங்கள்.

ரவையை திறமாயுடைச்சு
ராஜர்கள்சிலாகிக்க லாரிநன்றாய்யுடிச்சு
வெள்ளிச்சருவங்கள் வார்ப்பிச்சு
விதம்விதமாய்தத்தியோன்னத் தூக்குடன்றுணையடைச்சு (பூர்)

நாலாவித தயிலமாட்டி
நளபாகசாலைவெகு விசாலமாய்க்கட்டி
தும்மைநிறம் தண்டுலம்தீட்டி
அம்பாரியாய்ஹரர் அசலம்போலெங்கும்கொட்டி (பூர்)

காரணத்துடன் கலந்தகண்ணி
கருதுமீனாக்ஷிபிரியாள் கடைத்தேறஎண்ணி
பொரிதினுசு பொடிகள்பண்ணி
புதுசாஎரிதடாகம் எங்கும்கொணர்ந்துதண்ணி (பூர்)

ங. கீர்த்தனம்-இ-ம்-நோட்டு-ஏகதாளம்.

பல்லவி

நகர்அலங்கரித்தார் நாகரீகமாய்மதுரை
நகர்

ஆகாசமட்டும்நீட்டியே நுணிவைரமண்டபம்கூட்டியே
சிங்காரஸ்தம்பம்நாட்டியே சித்திரவீதியெங்கும்பந்தலோட்டியே (ந)

சரணங்கள்.

ரத்னமணிகளாலேயே ரஜதாசலபுரிபோலேயே
உகந்துமேசெய்தாள்வேலையே அதிஉன்னிதமாய்அங்காளையே (நக)

மாவிலைசரம்தொடுத்துமே நல்லமகரதோரணம்இசைத்துமே
வரிசைவாழைபதித்துமேவாசலெங்கிலும்பன்னீர்தெளித்துமே (நக

தங்கசங்கிலிபூட்டினுள் தகதகென்றுஉஞ்சலைமாட்டினுள்
முன்னேபாலிகைகள்கூட்டினுள் மீனுக்ஷிபிரியாகோலம்ஓட்டினுள் (ந

ஃ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காபி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நாகஸ்வரங்கள் கோஷித்தார்
நல்மதுரைமீனுக்ஷிசுந்தரர் திருக்கல்யாணத்தில் (நா

அநுபல்லவி.

சகலமும்தெரிந்த சங்கரியவைக்கேட்டாள்
சபையிலெல்லோர்க்கும் சந்த்ரஆரம்சால்வைபோட்டார் (நா

கின்னராள்கிம்புருஷாள் போலேகிருதிபாடி
ரம்பையைப்போலேரெம்ப மாதர்நர்த்தனம்ஆடி (நா

மத்தளமல்லாரிதாள மேளங்களைக்கொண்டு
மதுரையிலேமீனுக்ஷிபிரியாள் தாய்சமூகம்நின்று (நா

ரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காபி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சரியாய்சரியாய் சதுர்வர்ணத்தாரும்வந்தார்
சியாமளிசாலைசோலைபோல் இருக்குதென்றுசொல்லிஉகழ்ந்தார்

அநுபல்லவி.

ஹரியாய்யாவரும்தங்கள் பாரியாளுடனேகூடி
நாரிதிக்விஜயஞ்செய்யவந் தபோதிட்டகட்டளைப்படி

சரணங்கள்.

தங்கள்பெண்கட்குமங்களம் வரக்கண்டவர்போலேபொங்கி
தடாதகாதர்மசாலைசத் திரங்களில்அடிக்கடிதங்கி (சா)

பாருக்குள்பிரபலமான பாண்டியர்தேசம்செழித்து
பானீயம்பலம்பலமா யிருப்பதைப்பார்த்துபூரித்து (சா)

தினமும்மீனுக்ஷிபிரியாளுக் கிந்தவிதம்தியானம்தோண
தேவர்கள்வந்துநடத்தும் திருக்கல்யாணசேர்வைகாண (சா)

சு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மீனரத்நம் கொலுவிருந்தாள்
மேளம்முழங்க கல்யாணமண்டபத்தில் மீன

அநுபல்லவி.

ஆனமந்திரிகளை கூப்பிட்டாள்
யாவரையுந்தகுந்த மரியாதையோ
டழைத்துவாபோவென் றனுப்பிவிட்டாள்
வந்தோர்களை யழைத்தாள்
வாராதோர்காரணம் விசாரித்தாள்
பெருசிமே லுட்காரவைத்தாள்
பநதுபலமாய் வரபூரித்தாள் மீன

சரணங்கள்.

காரியஸ்தர்களெல் லாரையும்பார்த்தாள்
கிரீடகிரமமுறைப்படிக்கு காருபாருசெய்துநெரித்தாள்
கோத்தரும்புயெங்கும் சாத்தென்றாள்
குலோப்புலாந்தர் தீபம்ஏத்தென்றாள்
அத்தர்ஆறுபோ லூத்தென்றாள்
அள்ளிக்கதம்பத்தூள் தூத்தென்றாள் மீன

பாகம்பல திநுசுபண்ண
பரிசாரர்களை தான்நேர பார்த்துபுதுசுபுதுசாகசொன்னாள்
சனகமூதகமா துரியம் செய்யென்றாள்
சாரகண்டப்பால் பாகுவையென்றாள்
கொட்டுகூசாதே கோநெய்யென்றாள்
கொண்டாடுவாள் மீனாட்சிபிரியாள்மெய்யென்றாள் மீன

விவாகச்சேர்வைக்கு விஸ்வத்திலுள்ளோர்கள்

வந்த கொம்மி.

சுபகரசாமான்கொண்டு சொந்தபந்துவந்தாள்
கஜனசுலபிசுகமொழி சொல்லிச்சொரிந்தாள்
தோளெடுக்கதோழிப்பெண்கள் சீரோடேவந்தாள்
தொண்டர்துரைச்சிதுகில்துய்யவை தொட்டுமகிழ்ந்தாள்
அத்தைபச்சைபூசஅதி அந்தஸ்தாய்வந்தாள்
அன்பர்ஆநந்திஅந்தஅதி கருமையறிந்தாள்

பாலிடபெரியபாட்டி பாட்டனேடுவந்தாள்
பக்தர்பிருந்திபத்மாட்சியாலே பார்த்துமகிழ்ந்தாள்
சித்தம்மைஜெனத்துடன் சிறப்பாகவந்தாள்
சிலர்சித்திக்கும்சிவ சிம்மாசனததிலிருந்தாள்
நாகரீகம்செய்யநன்ருய் தெரிந்தோர்கள்வநதார்
நம்பினேர்நாயம்நடு சபையிலேயிருந்தாள்
எண்ணெயிட்டுநீராட்ட ஏவலாளர்வந்தார்
இன்பர்ஹ்ருதயம்இருப்பவள் ஈதெல்லாம்அறிந்தாள்
வஸ்திரம்வகையாயுடுத்த வல்லாளர்வந்தார்
வானேர்வணங்கும்வைரமுடி வஞ்சிமகிழ்ந்தாள்
உன்னிதஉடைமையிட அறிந்தோர்கள்வந்தார்
உத்தமர்உள்ளுலாவும்மை உகந்துமகிழ்ந்தார்
தலைபின்னத்தரமான தாதிகள்வந்தார்
தாசர்தியானிக்கும்தடாதகா தங்கம்மகிழ்ந்தாள்
பூமுடிக்கபுத்தியோர்பொன் கத்ரியோடவந்தாள்
புண்ணியாள்பூஜிக்கும்புவனேஸ் வரிபூரித்திருந்தாள்
மையிடகையிலஞ்சனை மையுடன்வந்தாள்
மலையத்துவஜர்மகள்மன மகிழ்ந்துயிருந்தாள்
திலதமிடதறமாய்திரவி யத்துடன்வந்தாள்
தீனர்தேடும்தேவிதிரிநேத்திரர் திசைபார்த்துமிருந்தாள்
விசித்திரகோலமிடவெகு பேர்கள்வந்தார்
வேதம்விளம்பிவிவாகச்சேர்வை யிலேயிருந்தாள்
ஆடகாள்பாடகாள்விக டர்கள்வந்தார்
அகிலாண்டகோடிபிர்மாண்டநா யகிமகிழ்ந்தாள்
கொட்டுமேளக்காராள்கூட்டம் கூட்டமாய்வந்தார்
குலச்சேகரர்குலச்செல்வி கொலுவிருந்தாள்
யோகிகள்விவேகிகள் யோகியெல்லாம்வந்தார்
வாகினியுபசரித்து வசனித்துயிருந்தாள்
கடைபோகப்பலவியா பாரியெல்லாம்வந்தார்
கல்யாணமீனுக்ஷிபிரியாள் கவிபாடிமகிழ்ந்தாள்

ரு-விருத்தம்.

மதிஒதியின்கடல் மகிழ்போல் மதுரையைக் கண்டோர்க
ளெல்லாம் மனம்பூரித்தாள்
பதியதிபல பேர்களும் பாண்டியர்பெண் ணமைத்துவைத்த
விடுதிகளிலே வசித்தாள்
நதிசதியறிந்து கொண்டோன் நேரமாகிறதென் றங்கேநந்தி
கணங்களே நெரித்தார்
ஆதிகதியென் றடுத்தோர் திக்கோர்கட்கு திருமுகங்க
ளுடன் தெரிவித்தார்.

எ. கீ-ம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சம்மந்திஜனம் சிறப்பாய்சேர்த்தாள்
சிவகணங்கள் சர்வலோகம் எங்கும்போய்பாக்குவைத்தழைத்தாள்

அநுபல்லவி.

அம்மான்ஹரிலக்ஷ்மிக்குரைத்தாள்
அயன்வாணி இந்திரன்
இந்திராணியெல் லோர்களேயும்அழைத்தாள்
சாகரம்நதிகளேயும் மறித்தாள்
சாஸ்த்ரவேத புராணத்தையும
சரீரத்தோடு வாவென்றிழுத்தாள்

மலேயனுமேரு எங்கும்போய்நன்று
மதுரேசர்விவாகம் விஸ்தாரமாய்சொன்று
யாவர்களும்ஹார் புரிவரும்மின்ன
அதிவேகமாய்ஆதி பரன்முன்போய்நன்று சட

சரணம்.

நாழிநாள்வாரம் திதிகேட்டாள்
நக்ஷத்திரம் கிரஹம்
மாதம்வருஷத்துடன் புறப்பட்டாள்
வன்னிஎமன் நிருதியையுங்கூப்பிட்டாள்
வருணன்வாயு குபேராள்
வாகனத்துட னே கூட்டம்போட்டாள்

எல்லவரும்ஈசர் கிரிவந்துநுழைந்தார்
எள்ளிடம்மீதியில் லாமலேநெரிந்தார்
முனிவர்கள்மூவலம் வந்துபணிந்தார்
மீனுட்சிபிரியாள்கவி பாடவேதுணிந்தார் ச.

அ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சங்கரர்ஸ்ரீரங்காரம் செய்துகொண்டார்
சௌந்தரபாண்டிய ராஜராகின்றார் சங்

அநுபல்லவி.

தங்கசரிகைசால்வை தரமாய்தரித்துபோர்வை
லீலாமனுஷராகி நீலாள்மேல்மனதுஏகி
குண்டலம்கண்டியாட் குண்டோதரனோடுகூட
பதக்கம்பணிஜொலிக்க பாண்டியவசரம்பலிக்க
குந்தளகுடிபின்னசைய கோர்வைஹாரம்இசை
மாதர்மனம்மயங்க மன்மதன்வெக்கிபதுங்க
கதம்பம்புனுகணிந்து காஞ்சனைபெண்ணைநினைந்து
நிலைகண்ணாடிநேர்பார்த்து நெற்றியில்திலகம்வைத்து
ஆழிஅருணநல்மின்ன அதிபால்யராகினன்ன
சுகந்தமலர்கள்சூடி மீனாக்ஷிபிரியாளைத்தேடி

---

௬. கீ-ம்-இ-ம்-தோடி-மிசுரஜாதி-ரூபகம்.

பல்லவி.

சுந்தரேசர்வாரார்-ரிஷபாரூடராய்-ராஜ
சுந்தரேசர்வாரார்

அநுபல்லவி.

இந்திராதிதேவர்கள் சூழஎட்டுதிக்குபாலரும்
பத்தினியுடன் பாதம்தொழ
பிரமதாணம்பக்கத்தில்தாழ பாண்டியர்மனையில்போய்
பலநாளும்விருந்துண்டுவாழ
வாத்தியகோஷம்அதிர வானவர்கள்மலர்தூர
திவ்யஅலங்கிருதராய் தேவியுடனேசேர (சுந்)

சரணங்கள்.

லக்ஷம்தேவஸ்திரீகள்கூட-லக்ஷம்சரஸ்வதி
இந்திராணியும்கல்யாணம்பாட
அண்டம்அதிரவெடிபோட-அப்சரசுகள்வெகு
அற்புதமாய் நர்த்தனம்ஆட

திருக்கல்யாணக்கீர்த்தனை.

மூர்த்தியுடன்கூடி தென்மதுரையைநாடி
ன்னேவேகமாயோடி மீனாக்ஷிபிரியாளைத்தேடி சங்

௧௦. கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மாப்பிள்ளை மதுரைபங்காளா தோட்டத்திலேவந்தார்
மாலயன் இந்திராதிகளுடன் மாப்பிள்ளை

அநுபல்லவி.

காய்ப்புள்ளகனிகளெல்லாம் கலகலென்றுதிர
கண்டெடுத்துஎல்லவரும் புசித்துமேசதுர
மாஞ்சோலையில் மகிழ்ந்துநின்றார்
பூஞ்சோலையைப் புகழ்ந்துக்கொண்டார்
தன்சேனையு டனேநின்றார்
தாய்மந்திரிஎதிர் கொண்டுவந்தார் மாப்

சரணம்.

அற்புதமாய்கந்தபுஷ்பத் தாலேஅர்ச்சித்தார்
ஆயிரம்தாதிமார்கூட நின்றுபசரித்தார்
இரத்நரதத்தை ஜோடித்தார்
இராஜவீதிகளைக் கோடித்தார்
முன்னமேளங்களை யடித்தார்
மீனாக்ஷிபிரியா ளைப்பிடித்தார் மாப்

---

௧௧. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அடாணா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

திமிதிமென்ன தேரின்மேலேறிஜோராய்
தீவட்டிபாணம் மத்தாப்புடன்தேவர்கள்
சூழதிரிநேத்திரர் வாரார்

அநுபல்லவி.

காமியாற்கற்புடை யோரும்கலங்கி
கண்வாங்காமலேமோகிக்க அழகைக்
கண்டகதம்பவனப் பெண்டுகொண்டு
கிழங்கின்கூட தகிக்க
இராஜகன்னிகைக ளெல்லாம்ஆசிக்க
பிர்மகுலப்பெண்களும் கொஞ்சம்யோசிக்க

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

சரணங்கள்.

ஸ்வாஹாபதிசுந்த ரேசர்க்குதிவ்விய
ரப்புகைகொடுக்க ஸ்வர்ண
க ஒடிததத்ரன
உயர்ந்தவிசிறி பிடிக்க
உத்தரதிக்கோன் ரத்நம்வருஷிக்க
இந்திரபுரிபெண்கள் எங்கும்நடிக்க திமி

பூரணகும்பங்கள ஏந ராள
வந்துஎதிர் கா
போனமாரன் தேகம்பெற்றுதிரும்பி
வாராஞே வென்றுதோண
வம்பர்களில்லா ஏகபுத்ரமண
வாளன்வரமகிழ்ந்துள் போய்மீனுள்நாண திமி

நீலாள்நல்ல அதிர்ஷ்டசாலியென்று
நாலாவர்ணத்தாரும்பேச-இரு
நேத்திரத்தாலுற்றுப் பார்த்தபேர்களுக்
கெல்லாம் புதுசுபுதுசாய்
மித்திரன்மழுங்கி மேல்வரகூச
மீனுட்சிபிரியாள்தினம் பக்திவலேவீச திமி

கஉ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளசாப்பு.

மும்மூர்த்திகளும்வந்துகூடினர் முந்திமதுராபுரியை
நத்திரேண்டையெல்லாம் போய்நாடினர்

சண்முகர்சகலபரி வாரத்துடன்கூடினர்
சனகாதிமகாயோகிகள் சதுர்வேதங்கள்ஓதினர்
சாஸ்திரக்ஞாள்கூடிப்ரசங் கம்செய்துவாதாடினர் (மு)

சரணங்கள்.

கௌரியும்கிரீஜருங்கல்யாணக் கோலம்செய்துகொண்டார்
தாமரைசுதனிபதி தாரைகள்தான்வளர்க்கின்றார்
பிர்மாசரஸ்வதி புரோகிதர்வேலையைக்கொண்டார் (மு)

இந்திரன்இந்திராணியும் சந்தமெல்லோர்க்கும்பூசினர்
சந்திரர்சபையில்சாமிக்கு சாமரம்வீசினர்
சுந்தரேசர்சிம்மாசனத்தி லிருந்துபேசினர் (மு)

தேவபாண்டியரென்றுதிவ்ய மாயொருநாமமிட்டார்
திரிகாலம்தெரிந்தசதா நந்தர்முந்திகூப்பிட்டார்
யோனித்துதினம் மீனாக்ஷிபிரியாள்கும்பிட்டாள் (மு)

சு-விருத்தம்.

மென்ன வேநாரிகட னம்வைத்து சுராள்நராள்
சூழ்ந்து தெரிசித்தார்
சாமிசௌந்தர துரைக்குசந் தனத்தபில மிட்டுபரிமள
பாணியம் வருஷித்தார்
மாமிமகுடம் ஆழிஅருணாளா லலங்கரித்து மங்கள
மேளங்களை கோஷித்தார்
பூமிபுகழ் பெண்களெல்லாம் பூர்ணமுகி பொன்மேனிக்கும்
பூஷணம்பூட்டி போஷித்தார்.

கக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மதுரைமீனாட்சிக்கு மங்களநீராட்டி
பெண்களலங்கரித்தார் தென் மதுரை

காதில்கல்லிழைததமுரு குஜோடுஜிமிக்கியிட்டு
காரைகண்டிமாணிக்க பதக்கம்மாரிலேபோட்டு
பத்துகெஜத்தில்பள பளென்னபஞ்சுபட்டு
பாதபரியந்தம் பணிக்காகவொய்துவிட்டு ம

சரணங்கள்.

தரமாய்பாடகம்தண்டை பாதசரமகொலுசுமெட்டி
தாசர்தியானிக்குந்திரு வடிகமலத்தில்பூட்டி
வாசனை தயிலத்தால்
ஜடைஸ்ரீங்காரம் செம்மையாய்கட்டி ம

கைரவக்கை நன்றுயெ
அங்கமறையகொங்கை மத்தியிலேமுடித்து
பரிமளமல்லை ப
பந் புஷ்பச்செண்டுகொடுத்து
பூரணச்சந்த்ர நெல்திலகம்பொன்னாய்
பூர்த்தியாய்சகல ங்க காரமுஞ்செய்துநன்று

ககனகூட்டத்துக்கு ஏகப்பட்டாப்போல்காந்திமின்ன
கல்யாணமீனாட்சிபிரியாள் கருத்துருகிபக்திபண்ண

கசு. கீர்த் -ஆ-ம-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

ப ஜார்
பாலசுந ர-சாமிஜோர்சபைநேராய் ட

சரஸ்வதிசுக ஸ்வரம்படிக்க
சகலவாத்தியங்களும்)ன்பமாயடிக்க
அன்பர் ஆநந்திதது நீர்வடிக்க
ஹரியுடஅயனுமிரண் டண்டையுமகைலாருதொடுக்க
மும்மூலை தீர்ந்தாள்
முனிவரெல்லாம் ஸ்துதிகக
காஞ்சனமாலை
கன்னிகாதானம் ட

சரணம்.

பணம்பெற்ற பணிகளையிட்டு
பிராகிருதாளைப்போலே பிரபஞ்சவாழ்வுக்காசைபட்டு
ஜோசியரை லக்னம்கேட்டு
சுபகரமாய்நல்ல முகூர்த்தத்திலேபுறப்பட்டு
மாமியார் வரத்தினாலே
மீனாட்சிபிரியாள் தவத்தினாலே
ஸ்தனமமறைத்த உறத்தினாலே
சொல்லிஉத் தரவின்மேலே பா

எ-விருத்தம்.

கைலைபதிகணங்களுடன் கல்யாணமண்டபம்வந்தேறிநின்றார்
அதிலேஸ்வரியையழைக்கஹரிபாரியை அதிவேகமாய்போ நீயென்றார்
துகிலைவிரிசொருகணை மேல்துந்துமிவிருதுகளுடனேசென்றாள்
மயிலேமாலையிடசமயமங்களமாய்மகாசபைக்குவாருமென்றாள்.

கரு. இ-ம்-இந்துஸ்தான்காபி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

வாடிவாடிராஜகுமாரி-பாண்டியராஜகுமாரி
ஓடிமாலைசூடி ஊஞ்சலாடவாடி

அநுபல்

மோடிமோஹனு மூவரும்நன்று
முகூர்த்தகாலம்என்று அழைத்துவரச்சொன்னு (வா)

சரணங்கள்.

சூரனோர் சுதனிசேயே
ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய் ஜொலிக்கும்ஸ்வர்ணசாயே (வா)

பூர்ணமெய்பூர்ண சந்திரகாந்தி
போடபுஜத்திலேஜெம்ப காசரப்ஏந்தி (வா)

ஒத்துநாயனம் பத்தியாய்ஊத
முத்துமீனாக்ஷிபிரியாள் மகிழும்மாதா (வா)

௧௬. இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-சதுர்ஜாதி-ரூபகம்.

பல்லவி.

பளீர்பளீரென்றுவந்தாள் மீனும்பாள்
பரமேசர்க்குமாலையிட ஆசையுடன்ரொம்ப

அநுபல்லவி.

கலீர்கலீரென்று சிலம்புசப்திக்க
காட்சிகண்டோர்நின்றோர் தெரியாமலேநெத்திக்க
மதுகண்டபிரமரம்போல மனிதர்சித்திக்க
மஹாதேவர்கரத்திரு மங்கில்யம்பத்திக்க

சரணங்கள்.

லட்சுமிசரஸ்வதி கரங்களைப்பத்தி
லாயகாய்மின்னுடையால் மேனிரையொத்தி
மாலையிடஹாரம்ஒன்றை பாணியில்சுத்தி
மண்டலம்பதினாலு ஒன்றாய்கூடியசபைநத்தி
குஞ்சுகள்ஒருகோடி தன்கூடவருக
கொண்டாடும்மீனாக்ஷி பிரியாட்குசேர்வைதருக
முக்கண்ணர்முன்நிற்க வெட்கிவேர்வைபெருக
முத்துமேகலைசிறுத்த இடையில்சற்றேசருக

௧௭. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இங்கிலீஷ்நோட்டு-சாபுதாளப்

பல்லவி.

மாலைமகிழ்ந்து சூடினாள்
மகதேவருடன் கூடினாள்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

ஓலைஜிமிக்கி உடமைஅசைய
மாலைபதக்கம் மாரிலசைய
சேலைகள்சிறு இடையிலசைய
பாலைபாணி யாலேவிசையாய் மாலை

சரணங்கள்.

பாண்டியராஜர் குமாரத்தி
பராபரமான ஆதிநாயகி
மதுரைபோர்க் கநகூலகி
மீனாக்ஷிபிரியாள் பரிபாலகி மாலை

ஊசல்.

ரத்நமணிமண்டபத்தில் நல்லமுத்தாலலங்கரித்து
சங்கரரைவான்வரித்து மீனாக்ஷிசெங்கரத்தால்மாலைதரித்து
மலையத்துவஜர்மாளிகையில் மதுராம்பாளாடிஊஞ்சல்
தேவிதிருஊஞ்சலிலாட திவ்யரம்பையர்கள்பாட
ஈரேழுலகும்ஒன்றாய்கூட இன்பவெண்சாமரங்களிருபுறமும்போட
மீனாக்ஷிபிரியாள்மகிழ தேவியாடிஊஞ்சல்

லாலி.

கந்தரசுபிமப்பட்டு சூக்ஷகுடையில்சொலிக்க
ஜோராய்சொர்ணூஞ்சலில் ஜோதியிருந்தாள்சொக்கர்மோகிக்க லா
சந்திரனைவென்றமுகத்தில் சுழிசோபித்துமின்ன
ஜாதிரத்நஆடபீடத்தில் சாய்ந்திருந்தாள்சக்திநன்னு லா
மதுரைமீனாக்ஷிபிரியாள் மகிழ்ந்துதினம்பாட
மகதேவர்வாமபாகத்தில் மாதிருந்தாள்கூட லா

இ-ம்-தேசிகதோடி-அடதாளம்.

பல்லவி.

லாலிபாடினாள் நீலவேணிக்கு
லக்ஷ்சுமிலாலிபாடினாள்

அநுபல்லவி.

தாலிகூரைகளை தாங்கிக்கரங்களிலே (லாலி)

சரணங்கள்.

சந்திரசகோதரி சாரங்கர்மனோகரி (லாலி)
ஊஞ்சலையாட்டி உல்லாசமாய்நீட்டி (லாலி)
மீனாக்ஷிபிரியாள் மேலானபக்திசெய்ய (லாலி)

திருக்கல்யாணக்கீர்த்தனை.

கஅ. இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-மிசுரதாளம்.

பல்லவி.

கன்னூஞ்சலாடியிருந்தாள்
காஞ்சனமாலைமகிழ்ந்தாள்

அநுபல்லவி.

பொன்னூஞ்சலில்பூரித்து பூஷணங்கள்தரித்து
ஈஸ்வரனிடத்தி லாசைகள்ரொம்பவைத்து

சரணங்கள்.

உத்தமிபெற்றகுமாரி நித்தியம்சர்வாலங்காரி
பக்தர்கள்பாபசம்ஹாரி பத்மமுகஒய்யாரி
அசைந்துசங்கிலிபாட உயர்ந்துஊர்வசிபாட
இசைந்துதாளங்கள்போட மீனாக்ஷிபிரியாள்கொண்டாட

கக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காபி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

தேவிஊஞ்சலாடினாள் திவ்ய
ரம்பையர்கள் பாடினார்

அநுபல்லவி.

மூவர்கள்முனிவர்கள் கூடினார்-கூடி
மோக்ஷஸ்வரூபியைத்தேடினார்
முத்திமயபாதம் சக்திசரித்து
முத்துப்பந்தலின்கீழே சித்தம்பூரித்து
மீனாக்ஷிபிரியாள் தினம்தமிழிசைக்க
மின்னலொளியைக்கண் டெல்லோரும்பூரிக்க
சுஜனர்கள்சந்தோ ஷித்துகரங்கொட்ட
சுந்தரபாண்டிய ராஜப்பிரபுகிட்ட

உ0. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-பால்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

இரத்நஊஞ்சலிலாடினாள்
பத்மசுதனிபாடினாள்-நவ

அநுபல்லவி.

முத்துசரங்கள்குலுங்கிட ரத்னஹாரமாரிலேயலங்கிட
சுத்திலும்சகிதுலங்கிட நடுமத்தியில்மன்னனுடன்கூட

பதிமுகம்மந்தஹாசமாய் மன்னனிடத்திலேமனநேசமாய்
பாஸ்கரன்போல்பிரகாசமாய் பரதேவதைவெகுவுல்லாசமாய்

தேவர்கள்மலர்போடவே திரிமூர்த்திகள்வந்துகூடவே
மித்திரன்பத்தினிபாடவே மீனாட்சிபிரியாள்தினம்தேடவே

உக கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-பிலாவல்-ரூபகம்.

பல்லவி.

ஆடினாள்ஊஞ்சல் சர்வேசர்
பாடினார்நாரதர் வீணைவிலாசர்

கோடிபாஸ்கர ப்ரகாசர்
கொண்டாடுவார்உள்ளே நின்றாடும்நேசர்

தடாதகைதன்னை தழுவஉல்லாசர்

சரணங்கள்.

பூர்வதத்தில காஞ்சனமா
பூர்ணதபசுகள் செய்ததினாலே
ராஜகுமாரனைப் போலே
ரத்னமிழைத்தபொன் பீடத்தின்மேலே
கல்யாணகோலங்கள் கொண்டு
கடைக்கண்ணாலடிக்கடி தேவியைக்கண்டு
அற்புதாபரணங்கள் பூண்டு

பீதாம்பரணங்கள் தரித்து
பின்னேவேணியில் சுகந்தம்முடித்து
மந்தஹாசமாய் சுரித்து
மதுரைமீனாட்சிபிரியாளைநினைத்து

உ௨. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ரூபக

பல்லவி.

சங்கரிஊஞ்சலாடினாள்
சரஸ்வதிசபையில் பாடினாள்
சகலஜீவாளும்கூடினார்
சாஸ்வததம்பதியைத் தேடினாள்

ரக்கல்யாணக்கீர்த்தனை.

அங்குள்ளோர் யாதென் மறந்தார்-தங்க
மேனியைத்தியானித் துகழ்ந்தார்
பங்கஜடியில் விழுந்தார்-அங்கம்
பொங்கிபுளகாங்கித் தெழுந்தார்

சுரபுரிநாரியர் சூழ-சகி
வந்துசரணத்தில் தொழ
குலசேகரன் குலம்வாழ குடி
பிரஜைகளெல்லாம் வந்துதாழ

சுவாஹாவாசப் புகைபோட்டாள் சம்
ஹாரன்சகிசெய் பணிகேட்டாள்
நிருதிநேசிபோய் பாலிட்டாள்நீர்
விரைவான்நேத்திரி பன்னீர்விட்டாள்

ஹரித்திரான்னம் பிசறிஞள்-அஞ்சனை
யமர்ந்து விசிறிஞள்
மணிஅளகையான் சிதறிஞள் மீஞக்ஷி
பிரியாள்யாதென் உதறிஞள்.

உரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பிலஹரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

மாப்பிள்ளை துரையை ஊஞ்சலில்பார்த்தாள்
மாமியார்மகிழ்ந்துமலரக்ஷதையாலே அர்ச்சித்தாள்

அநுபல்லவி.

காப்புடன் சங்கிலிரத்ந கணையாழிகண்டிகொடுத்தாள்
தோப்புள்ளகதம்பாரண்யத் தையாளும்நீரென்றுரைத்தாள்
ரதியும்கண்டுமோகிக்க பதிபாலைக்குவரித்தாள்
ராஜனைகல்யாணமண்ட பத்தில்வாருமென்றழைத்தாள் மா

சரணங்கள்.

மஞ்சள்காணியாய்மதுரை ராஜ்யத்தைபட்டங்கட்டி
மறையோர்சதாநந்தரால் மாணிக்கமகுடம்சூட்டி
முன்ஞலேபோய்ஊஞ்சலை தன்ஞலேதாகம்தீரஆட்டி
மீஞட்சிபிரியாள்பக்தி பண்ணப்பால்பழங்களையூட்டி மா

அருளிச் செயலும் ஆழ்வானும்

ஆழ்வானுக்கு அருளிச் செயலில் அளவு கடந்த ஈடுபாடு! ஆகவே "பஞ்சரத்தினங்கள்" என்று போற்றப்படும் பஞ்ச ஸ்தவங்களில் அருளிச் செயல்களை அப்படியே வடமொழியில் மொழி பெயர்த்திருப்பதைக் காணலாம். சில இடங்கள் காண்க.

1. திருவாய்மொழியும் பஞ்சஸ்தவங்களும்'-

a. 'திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலேஎன்தலையே' என்றும் "எனது உச்சியுளானே" என்றும ஆழ்வார் அருளிச் செய்த திருவாய்மொழிப்பாசுரங்களையடியொற்றி.

'ஊர்த்வபும்ஸாம் மூர்த்நிசகாஸ்தி' என்று ஸ்ரீவைகுண்ட ஸ்தவத்தில் ஏழாவது பாசுரத்தில் அருளிச் செய்துள்ளார். நம்மாழ்வாரை 'ஊர்த்வபுருஷர்' என்கிறார் ஆழ்வான் மேலும் வரதராஜ ஸ்வத்தில் யச்சமூர்தா சடாரே: என்ற ஆழ்வான் அநுபவம் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

d, "கேட்டு ஆரார் வானவர்கள் செவிக்னிகிய செஞ்சொல்லே" என்றும் தொண்டர்களுக்கு அமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள் சொன்னேன்' என்றும் "குழலின்மலியச் சொன்னவோராயிரம்" என்றும் தாங்களே சொல்லும்படியான மாதுர்யம் மலிந்த அருளிச் செயல்களாலே முன்னோர்கள் உன்னைத் துதித்தார்கள். அப்படித்துதித்தவர்கள் "உள்ளெலாமுருகிகுரல்தழுத் தொழிந் தேனுடம் பெலாம் கண்ணநீர்சோர" என்றும் "வேவாரா வேட்கை நோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த" என்றும் "ஆராவமுதே அடியேனுடலம் நின்பாலன்பாயே நீராயலைந்து கரையவுருகுக் கின்ற" என்றும் உண்மையான பேரன்பினால் நெஞ்சுகனிந்து குரல் தழுதழுத்து பேசுகின்றனர் ஆழ்வார்கள், இக்கருத்தினை ஆழ்வான் ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவத்தில் 'ப்ரேமார்த்ர விஹ்வலகிர: புருஷா: புராணா: த்வாம்துஷ்டுவு: மதுரிபோ| மதுரைர்வசோபி:||' என்று ஆழ்வார்களை ப்ரேமார்த்ர விஹ்வலகிர: புருஷா: புராணா: என்று போற்றியுள்ளார்

c. 'திருவாய்மொழியில்' மதிதவழ்குடுமி மாலிருஞ்சோலை', என்றதை ஸுந்தரபாஹுஸ்தவத்தில் 'சசதரரிங்கணாட்ய சிகரம்' என்று ஆழ்வான் அருளிச் செய்துள்ளார்.

திமிதிமென்னவாத்திய கோஷ்டங்களையடித்தார்
ல திருமங்கிலியம்தரித்தார்
ஆகாசத்தில்அமரர்கள் புஷ்பம்வருஷித்தார்
ஏகாசனத்திலே இருவரும்ஜொலித்தார்
சுபகரமாகவெகு சுமங்கிலிகள்கூட
சோபனையொடுகௌரி கல்யாணம்பாட
அம்மான்மார்சேனைகள் யாவரும்பூரித்தார்
செய்யவேண்டியசீரை சபையெங்கிலும்நிரைத்தார்
கனகரத்நகாலாழி பீலியைகொடுத்தார்
செங்கமலஅங்குயிலில் பெண்களுமதரித்தார்
சதுர்முகஸ்வஹாபதியை ஜ்வாலையாய்வளர்த்தார்
சங்கரர்ஓமாகுதி சகலமுமுடித்தார்
மண்ணளந்தமாதவரும் மகிழ்ந்துபொறியிட்டார்
மதுராம்பாள்வாங்கிஎக்கிய மூர்த்தியின்மேல்போட்டாள்
அம்பிகாபாதமெடுத் தம்மியின்மேல்வைத்தார்
அக்கினியைமூன்றுவலம் சுத்தியேஸ்துதித்தார்
கண்டுமேயெல்லோரும் கலீரெனசிரித்தார்
காஞ்சனமாலைகவலை நீங்கியேபூரித்தாள்
நாம் பாளத்தைஎடுத்தாள்
ஓங்காரமாயதிலே மஞ்சள்நீர்கரைத்தாள்
முத்துகளைவாரிஅதின் மத்தியிலேவைத்தாள்
அத்தையரும்பத்மினியும் ஆலத்திஎடுத்தாள்
பூரியைவாரியே வேணதுகொடுத்தார்
பூரித்துஎல்லவர்க்கும் போஜனமளித்தார்
மாதாகாஞ்சனமாலை கண்டுமேகளித்தாள்
மதுரைமீனாட்சியாள் கப்பலாயிசைத்தாள்

ஏலலோ ஈஸ்வரனார்-மதுரேஸ்வரியை
கல்யாணம் செய்துகொண்ட

அ-விருத்தம்.

வேண்டிய விசாலாட்சியை விதிமுறைப்படி விவாகம்
செய்து கொண்டார்
பாண்டிய னய்ப்பாராள மகுடஆபர ணங்களைப்
பூண்டு கொண்டார்
தூண்டி சிற்பசாஸ் திரியைசீக் கிரம்வாலய
மொன்று செய்யென்றார்
வண்டி வண்டியாய் பூஜாதிரவி யங்களுடனே
வலமாகி சென்றார்.

௨ரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-அடதாளசாப்பு.

[illegible]ஷ்டை செய்தார்
லீலாவிநோதரும்-கோலாகலமாயெய்தார்

அநுபல்லவி

அங்கம் பரவசமாகி

ஆகமசாஸ்திரப்படி செய்துஆலய
நன்மைதருவாரென் றுதிருநாமமிட்டு
நால்வேதசாரமறிந்தசதா நந்தரைமந்திரம்கேட்டு

சரணம்.

மீனாட்சிபிரியாள் தமிழிசைக்க

மேகமேனிகுடும்ப சகிதமாய்தினமபோய்பிரார்த்திக்க
மூலஸ்தானத்தில்முக்கண்ணன் சாநித்தியமாய்ஜொலிக்க
முப்பத்துமுக்கோடிதேவர் புஷ்பங்கள்வாரிஇறைக்க

ம்.

இகாபீஷ்டரை பூஜைசெய்து எழுந்து
தானே ஸ்துதித்தார்
சாகபட்சிய அன்னம் விருந்தருந்த சகல
பேர்களையு மழைத்தார்
மகாமுனி இருபேர் சிதம்பர தெரிசன
நேமிஎன் றுரைத்தார்
பகவான் வெகுகிருபை யுடனேபாரிதோ எங்கும்நான்
தானேஎன்று நடித்தார்.

௨சு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனுகல்யாணி-ரூபகதாளம்.

ப

நடனமாடினார்-நல்லதுரையோர்கள்கூடினார்
நாதர் நடனமாடினார்

அநுபல்லவி

கடலலங்கிட கடரொடுங்கிட
சடையோர்போற்றிட கொடையோர்வ

சரணங்கள்.

கைலைநாதன் கல்யாணவிநோத
சங்கரதிபோதன் சதுர்மறைவேதன்

சபையொன்றுண்டாக்கி சிலம்பணிதூக்கி
பட்டப்பணிநீக்கி பதஞ்சலியைநோக்கி

கன்னியிட்டமாலை கழன்றுதிரமேலே
தில்லைவனம்போலே தென்மதுரையிலே ந

?வர்க்க சக்திபன்னீர்வார்க்க
தாளலயத்துக்கேர்க்க தாசரெல்லாம்பார்க்க ந

அம்பலத்திலேறி ஆனந்தமேல்மீறி
இச்சகத்தைதூறி இருமுனிவரையுங்கூறி ந

சுராள்கிராள்நெறிய சுகந்தம்சொரிய
பிரமதகணம்பரிய பரமர்பெரிய ந

உண்டிடமைழத்திட்டு உதவாதென்கவிட்டு
மிருதங்கமபோட்டு மீனாட்சிபிரியானைத்தொட்டு ந

கO-

பதஞ்சலிவியாக்கியபாதர்பகவானைப்பணிந்துபலவரங்கள்பெற்றார்
சதாநந்தயோகிமுதல்சகலபெரியோரும்விருந்துபுசித்தார்
நாதன்சபாமண்டபத்தில்நாழிக்கொருவிதமாய்வேடிக்கைவைத்தார்
சதாமீதுசரிசெய்திடக்ஷணத்திலேகுண்டோதரன்வந்துகுதித்தார்.

குண்டோதரனுண்ட கொம்மி.

குண்டோதரனுண்டலீலையை கொம்மிபாடுகிறேனென்னுவாலேயே
வாணிவிநாயகரே வாக்குகவிநீர்செய்குவீரே
மீனாட்சிதிருக்கல்யாண முகூர்த்தங்களானபின்புநன்று
ஜெனங்களெல்லாரும் கூடிக்கொண்டு
புஜித்துக்கொண்டு

தாம்பூலங்களும்
தடாதகாயிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டு
ஆயிரக்கால்மணிமண்டபத்தில் யாவரும்போயிருந்தார்பூரித்
காரியஸ்தரெல்லாம்கூடிவந்து கல்யாணதேவிகாலிற்ப
எந்தாயேஉன்திருக்கல்யாண
உண்டஜனமொருகோடியுண்டு ரக்கண்டதின்று
இன்னும்லக்ஷம்ஜனம்வந்தாலும் நன்னுபக்ஷமுடனுண்டாலும்
மாளாதுசாதம்மலைமலையாய் சேதமாகிறதென்றார்கிறைய
ஊழியரோதஉள்ளம்தளர்ந்தாள் ஒருநொடியிலெழுந்திருந்தாள்
ஆயிரசகியைக் கூட்டிக்கொண்டாள்
அன்னசாலையிலே போய்நின்றாள்

வெள்ளிமலைபோல அன்னங்களேன் ரசாகஷ்ட
வேந்தன்குமாரிகணக்களர்ந்தாள் ெமனங்களர்ந்தாள்
தோழிமார்களை யழைத்துக்கொண்டாள்
துரைஜோர்சதவிலே போய்நின்றாள்
கல்யாணமண்டபத்தில் கனகரத்னசிம்மாசனத்தில்
மந்தஹாசம்பண்ணியேசிரித்து மன்னராஜரிருந்தார்பூரித்து
அந்தவேளையிலம்மன்பயந்து அடிகள்மேலேமுடிகுனிந்து
கலகலென்றுநடந்துவந்தாள் கமலபாதத்திலேபணிந்தாள்
புன்சிரிப்பாகபூரித்துகொண்டார்வஞ்சியேநோக்காசீர்வாதமென்றார்
பூரித்துதேவி எழுந்திருந்தாள்
பூமியைப்பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தாள்
வடிவாளைநேர்மிந்துகண்டார் வந்தகாரியங்கள்ஏதுஎன்றார்
பக்தியுடனேபயந்துகொண்டு ப பார;
வனக்குயில்சப்தித்தாப் போலேநன்று
வாயைதிறந்தொரு வார்த்தைசொன்ன
ஏகசக்கிரங்களையாளும் எந்தன்பிராணேசரேநீர்கேளும்
வேலைக்காரரெல்லாம்ஒடிவந்து வேண்டிவணங்கிஎன்னைபணிந்து
அம்மானுத்துபந்துகளுக்கு ஆயிரம்பக்குவம்பண்ணியிருக்கு
பிறந்தாத்துஜனங்களுக்கு பொங்கல்புளியோரைசெய்திருக்கு
புக்காத்துசம்மந்திகட்கு புதுசாய்செய்யவேணும்எங்களுக்கு
வாய்த்தமாப்பிள்ளை ய|டன்கூட
வருவோர்சொல்லென் றார்உலேபோட
தெரிந்தமட்டோர் கணக்குப்போட்டே
திட்டம்செய்யுமென்று சட்டமிட்டேன்
அந்தபடிக்குஅவள்கருகா யநேகபக்குவங்கள்செய்திருக்கார்
பால்குழம்பிலேஎத்தனையோ பாயசங்களிலெத்தனையோ
தேன்குழம்பிலேஎத்தனையோ காய்பாலிலேஎத்தனையோ
கூடங்கள்கூடங்க நகண்டா
கொப்பரையிலே யிருக்குதென்றாள்
புட்டுவடையிலேஎத்தனையோ பொரிவடங்களிலெத்தனையோ
அற்புதபக்ஷயங்களை வர்ணித்தார்
அசலம்போலிருக்
எந்தனபெருஞ்சேனைகள்கருக்காயெத்தனைபேர்களோவந்திருக்குறார்
அத்தனைபேரும்அதைபுசிதது ஆனந்தமாயிருக்கிறாள்பூரித்து
ருங்களிடதளங்கட்காக தயார்செய்ததிவ்யபாக

சாகவஞ்சனுதிகள்வீணய் தேசம்போம்போலிருக்குதென்றாள்
வாசனைவிலகிவேசம் வந்திணிமேலேநெருங்குதுபோகும்
உம்மாலேவெந்த பொருட்குழன்று
ஒருவழிகளைச் சொல்லுமென்றால்
வனுவாய்வருத்தம்வந்தசம்புக்கு வகையாய்வாய்திறந்தார்வம்புக்கு
கீர்த்திகொண்டதடாதகையாட்கு கெருவங்களும்ரொம்பயிருக்கு
சாந்தமாய்நாமிருந்தால்நீதியாய் சட்டைகள்செய்துஇவள்மதியாள்
கருவபங்கம்பண்ணவேணுமென்று கங்காதரரும்நினைந்துகொண்டு
அம்பாளகம்பாவத்தையழிக்க ஆலோசனைபண்ணிப்பார்த்தார்
சோபங்களையும் அடக்கிக்கொண்டார்
குண்டோதரனை நினைந்துக்கொண்டார்
பக்தன்வயிற்றுக்குள்ளேபுகுந்து படவக்கினியாய்நாமிருந்து
பெருமதுராபுரியைவீணாய் வெரும்நகராயடித்தோமானால்
அகம்பாவங்களெல்லாம்ஒடுங்கி அப்போவசப்படுவாளடங்கி
இத்தப்படிசெய்யவேணுமென்று இருந்தாலோசனைசெய்துகொண்டு
தேவிதிருமுகம்பார்த்துநன்றாதிரி நேத்திரர்சிலவார்த்தைசொன்னார்
பாண்டியராஜன்குமாரகியே பாருக்குள்ளேபணக்காரிநீயே
ஏகசக்கிராதிபதிதாண்டி எட்டுதிக்குகளையுந்தாண்டி
அமராபுரிசூராளையுங்கண்டித் தரசையாண்டவள்நீதாண்டி
எளனமாகநீபேசாதே இந்திரன்போலென்னைவீசாதே
இராணிலாயக்கைகாட்டாதே ராங்கிமோடியோடிமிறட்டாதே
குடைபிடித்துக்கொண்டுகருக்காய் கூடகணமொன்றுவந்திருக்க
வாவென்றுநீஅழைத்தாயா வரிசைகளைக்கொடுத்தாயா
கூவிநீவந்துஅழைத்தாயா கொணர்ந்தித்தனைகொடுத்தாயா
சம்மந்தியென்றுமதித்தாயா சீரெல்லாம்வைத்துக்கொடுத்தாயா
சயர்த்துகள்இருந்தாலெனக்கு சட்டையாய்தோணுமடிஉனக்கு
சமத்துவங்களிருந்தால்எனக்கு சிறப்புதோணுமடிஉனக்கு
பிரபுநீயென்றுதெரியாதா பதியுடனேகூடவாதா
ஏழையானஎனக்கிசைந்தேச்சா இசைந்தபின்புஏறுபேசசா
சேனைசேரெல் ருவிறட்டிரையே சீக்கிரமென்றுஅதட்டுரையே
எந்ததேசத்திலேபோவேண்டி யாரைவாவென்றுஅழைப்பேண்டி
அண்ணன்தம்பிகள்கிடையாது அன்னைதந்தைகள்எனக்கேது
கூடப்பிறவிகிடையாது குருதெய்வங்களெனக்கேது
அம்மானுரும்கிடையாது அநேகபந்துக்கள்எனக்கேது
பட்டாம்புதேவி உன்பட்டணத்தை

பட்டங்கட்டிக்கொண்ட வன்நான்பித்தே
சீமையாண்டவிவகாரி உன்செங்கோலைஆள்பவன்நான்நாரி
பட்டமும்செங்கோலுமுன்னதுதான் பிர்மகபாலங்களென்னதுதான்
நாடுநகரெல்லாம்உன்னதுதான் காடுமலையெல்லாம்என்னதுதான்
அரைக்ஷணத்துக்குள் ஓடுகிறேன்
அகஸ்தியரையானு மழைத்துவாறேன்
பாலன்ஆகையால்குண்டோதரன் பசியினாலேதோவாடுகிறான்
சிலனாகையால்குண்டோதரன் சிவனேயென்றவன்தேடுகிறான்
அன்புடன்நீயவனையழைத்து அமுதுசாலையில்கொண்டேவைத்து
புத்துருக்குநெய்ச்சம்பாவும் பொரிதினுசுகளில்றும்பவும்
சக்கரைபொங்கலுடனேவைத்து சம்பிரமபோஜனம்படைத்து
இன்னோர்வேளைக்கு கையிற்கொடுத்து
இங்கேஅனுப்புமென் றார்நொடித்து
அதிர்ந்தசொல்கேட்டறியாதசொல்லி அவர்முன்னி
கூர்நயனங்கொஞ்சம்சிவந்து குண்டோதரனுடனேநடந்து
அகண்டாகாரம சன்று மைகளைக்கண்டு
துரைமார்மாப்பிள்ளைக்குமெனுக்காய் தோழனாயிப்பூதம்வந்திருக்க
இத்தனைபேரி லொருத்திபிரஸந்தா
இங்கேவாவென்று அழைத்திருந்தாள்
அற்புததிணிலேஉயர்ந்த அவ்வாயிலித்தனைகொடுத்திருந்தாள்
இத்தனைபேச்சுக் கிடமேதுஎன்றாள்
இன்றந்துமேசில வார்த்தைசொன்னாள்
அதிகாரங்கள்செய்துஅதட்டி அண்டினபேர்களெல்லாரையுந்திட்டி
அரண்மனையைவிட்டோடி போங்களென்றாள்
அடிக்கப்பொன்கோல் காண்டாள
காரியஸ்தர்கள் கண்டுநடுங்கி
கைகட்டிவாய்பொத்திக் கொண்டொடுங்கி
தாயேநீகோபங்கொள் ளாதேயென்றா
தாசர்மேல்தப்புத் தான்தள்ளுமென்றார்
குண்டோதரரை உள்ளேயழைத்தார்
கோடித்தவஸ்து வெல்லாம்காண்பித்தார்
பிரமதகணமேநீர்வாருமென்றார் பக்ஷயவர்க்கங்களைப்பாருமென்றார்
சகஸ்திரசுத்தமுருக்குதென்றார் சகடம்போலடுக்கியிருக்குதென்றார்
தித்திக்கப்பாகுசெலுத்திவைத்த தேன்குழல்கள்என்றுரைத்தார்
ர்வைகடலைபயரால்பிடித்த லட்டுண்டைகள்அதென்றுரைத்தார்

ஆச்சியத்திலேதட்டியெடுத்த அதிரசமதுவென்றுரைத்தார்
சீனியெலம்கலந்துதீச்ச க்ஷீரவத்சல்களென்றுரைத்தார்
பர்வதம்போலுயர்த்திப்பிடித்தபருப்பு தேங்காய்களெதென்றுரைத்
சிப்பிட்டிணைசத்தராசத்லதக்கண்டார் செருமலைபழங்களெதென்றார்
மட்டைநாளிசிரம்போல்பெருத்த மாம்பழங்களெதென்றுரைத்தார்
பசுவின்ஆற்சிறத்தில்நனைத்தபனசச்சொளை அதெதென்றுரைத்தார்
கற்கண்டுசன்னம்கலந்துவைத்த கனுமுறுக்களென்றுரைத்தார்
தரமாய்தேன்தனிலேநனைத்த திராக்ஷபழமதென்றுரைத்தார்
கணுக்கழற்றிவெட்டிதுவித்த கரும்புதுண்டமதென்றுரைத்தார்
ஜலம்விசைச்சுமேலேமிகுந்த செவ்விளநீரதென்றுமொழிந்தார்
திவந்துநின்றுமஆசாதிரிலோகரும் திகிக்குபோதாது
உண்டிடும்பேர்களைதேடுகிறோம் ஒருவரையுங்காணமல்வாடுகிறோம்
வாரிநோக்கிட்டுகுறைந்துபோமா வலியன்குடித்துசடல்நீராமா
ஈசானிரிப்படிஎசலாவா எஜமானியைஎதிர்த்துபேசலாமா
மதுரையாள்மகாராஜாத்தி மதியாமல்சொன்னேனென்னபுத்தி
காளையொன்றேடிக்கேவந்தவற்கு சணிச்சம்காரஸ்யமென்னி
செல்வியாள்சற்றேசருகவிட்டால் சிரமொருவரும்வணங்கமாட்டார்
தெரியாத்தனத்தி னலேஇந்நாள்
திரிநேத்திரர்சில வார்த்தைசொன்னார்
அறியாத்தனத்தினலேமுந்நாள் அதிகமாய்சிலவார்த்தைசொன்னார்
மெத்ததயாபரர்சொன்னதினல் குற்றமில்லைநீருட்காருமென்று
போஜனெலை பொருக்கியெடுத்தார்
புரோக்ஷித்துபொன் ப்படுத்தார்
தங்ககெண்டியில்
திறட்டிப்பாலை முன்னேபடைத்தார்
வெள்ளிச்சொம்பில்வெல்
விசாலஅப்பம் வாரிப்படைத்தார்
போளிலாடுபேடா சேவைபடைத்தார்
பூரிபேணிசுகியம் ஜிலேப்பிவைத்தார்
தொன்னைநிறைய தோய்ந்தநெய்விட்டார்
தோசையிட்டலி சட்னிபோட்டார்
ஷட்ரசவிருந்தன்னம்படைத்தார் சம்மந்திசாப்பிடுமென்றுரைத்தார்
எரிபசியால்இவர்துடித்தார் இன்னம்போடுபோடென்றுபுசித்தார்
பரிசாரகாள்அவையறிந்தார் பத்துக்கோடிபேர்கொண்டாடிவந்து
கறண்டியாலேசிலர்கேட்டார் கல்சட்டியோடேசிலர்போட்டார்

அகப்பையாலேசிலர்கேட்டார் அன்னவெட்டியோடுசிலர்போட்டார்
தாம்பாளத்தாலேசிலர்கேட்டார் தவனுயோடேசிலர்போட்டார்
சிலர்கேட்டார்
பொன்கிண்ணத்தாலே
சிலர்போட்டார்
போகணியோடே
உப்பேரிநூறுபேரெடுத்தார் குப்பலாய்கோபுரம்போல்படைத்தார்
அவியலாயிரம்பேரெடுத்தார் அசலம்போலேயள்ளிபடைத்தார்
சாம்பார்சருவத்தோடெடுத்தார் சாப்பிடசந்தோஷித்துபடைத்தார்
ததிக்காடிதாழேடெடுத்தார் தாலந்தாலந்தாலமாய்படைத்தார்
போலேகொண்டார்
நதிகொள்ளும்கடல்
வாருங்களென்றார்
நிறையகொண்டு
ஸ்வயம்பாகிகள்போட்டுசலித்தார் சோர்ந்துஸ்ரமத்துடன்படுத்தார்
அங்கசிங்காரியதையறிந்தாள் பொங்கல்மடப்பள்ளியில்நுழைந்தாள்
வயறுதாரியைவர்துகண்டாள்வாரி நீர்சாப்பிடுகாணுமென்றாள்
தரவையறிந்தார்
உமையாளுத்
டொழிக்கழுனைந்தார்
உள்ளேபோய்உண்
போய்வாயைவைத்தார்
அன்னப்போர்முன்னே
லாமலழித்தார்
அதில்மீதியில்
கூட்டல்வாட்டல்துவட்டலென்றார் குழம்புகறிரசத்தையுண்டார்
ஆடினஎண்ணெய்விட்டுகிறக்க அனேகசித்ரான்னங்கள்செய்திருக்க
விரும்பியவைஎல்லாம்புசித்தார் வற்றலாடங்களையுமொழித்தார்
பருப்புபச்சடிகளைதின்றார் பஞ்சாமிர்தம்பால்பாகுமுண்டார்
ரொட்டியைதீயிலேவாட்டிதின்றார் தட்டினஅடைவடையுமுண்டார்
இஞ்சிகொளஞ்சிமாங்காய்மணக்க எண்ணெய்க...
டதையுமுண்டார்
ஊறுகாய்தொக்கோ
யலையுந்தின்றார்
நூறுவகைதொகை
யெல்லாம்சோதித்தார்
குடைந்துதாழி
ணெயும்புசித்தார்
கடைந்தபோர்வெண்
வெளுக்கப்பொறித்தார்
சோமன்நிறம்
பளத்தையும்பொசித்தார்
சோமாசியப்
உடைத்துவிட்டார்
களிக்குப்பலே
துடைத்துவிட்டார்
புளிகொத்தோடே
சாரசனகனையேசிலாகித்தார் காரமாவார்ப்போடதையும்புசித்தார்
வாரித்தின்றார்
கேசரிபாத்தெல்லாம்
களையும்உண்டார் [தின்றார்
கிளரினஒக்காரை
சீனிமுந்திரிமுதகத்தையுமுட்டார் சீமைமிட்டாயிஎல்லாவற்றையும்

வடித்தகஞ்சிகளையுங்குடித்தார் புளித்தபுறன்னத்தையும்புசித்தார்
காதடைக்குதேபசிநேக்கென்றார் காந்தலேனுங்கிடையாதாவென்றார்
நலலாம ஒழித்தார்
பச்சைகரியில்போய் பாணிவைத்தார்
முழுபறங்கிக் காய்களையுமுண்டார்
மோதகம்போலதை மென்றுதின்றார்
பூசிணிக்காய்களைப் போட்டுக்கொண்டார்
புடலங்காயெல்லாம் எங்கேயென்றார்
கத்தரிக்காய்காம்பை ஆய்ந்துநின்றார்
கொத்தவரைக்காயோடே கொட்டிக்கொண்டார்
வெண்டைக்காய்வெள்ளரிக் காயுந்தின்றார்
சுண்டக்காய்சுரக்காய் களையும்உண்டார்
பச்சைபாவற்காய் பலாக்காயுந்தின்றார்
முருங்கக்காயுமுண்டார்
கதலிககாயைதாமெடுததினறா கந்தமூலாதிகளையுமுண்டார்
நிலக்கடலையை தோலோடேயுண்டார்
பலகுப்பலை கண்ணாலேகண்டார்
கட்டிமாம்மழத்தின் கிட்டேசென்றா
கொட்டையோடேவாரிக் கொட்டிக்கொண்டார்
தோடோடேதின்றா
மகாயை முடியோடேஉண்டார்
பச்சகாடன்பழத்தையும்புசித்தார் உச்சிதக்கனியெல்லாம்ஒழித்தார்
சாதபலன்களையும்புசித்தார் தாகம்தாகமென்றுதுடித்தார்
குடம்குடமாய்தயிருகளேன் ஆடம்ஆடமாய்ப்பாலுகளேன
கடகடென்றவர்தான்குடிததார் கலீரென்றுகைகொட்டிசிரித்தார்
தைலாசசியதோணியைக்கண்டார் தாவியதிலேபோய்நீந்தியுண்டார்
நீர்மோர்பானகத் தையுங்குடித்தா
ஊர்அகிழ்தார வெல்லாந்துடைத்தார்
பொற்றும்பரையை வற்றடித்தார்
தெப்பகுளத் தண்ணியுந்துடைத்தார்
ஏரிதடாகநீரையும்உண்டார் நகரிஎல்லைசுற்றிச்சென்றார்
உற்றார்ஊராரிதையறிந்தார் ஓகோஅதிசயமிதென்றழைத்தார்
பலதினுசாக பேசிக்கொண்டார்
பார்த்தோரெல்லாரும் பிரமித்துநின்றார்
கூட்டமத்தியில் நின்றுகுதித்தார்

கொண்டாஏதேனும் தின்னவென்றுரைத்தார்
சிங்காரதோட்டத்திலும் நுழைந்தார்
நொங்குந்தேனடை யெல்லாம்பிழிந்தார்
குருத்துரித்துரனைத்தடைத்தார் கொழுந்துபிஞ்சையும்புசித்தார்
செடிகொடிகாய்களையும்பறித்தார் சரகுதழைகளோடுபுசித்தார்
பத்திரிபாக்கேலத் தையும்பறித்தார்
வெற்றிலைவாழிலை யோடுபுசித்தார்
நெய்விட்டவன்னிபோ லாகுதென்று
மெய்ப்பசியாலிதோ போகுதென்றார்
வீடுகள்தோறும் புகுந்துஉண்டார்
வெள்ளிமலைபோல்வளர் தண்டுலத்தைக்கண்டார்
ஈர்க்கஞ்சம்பாஅரிசியீதென்று இருந்திடம்தெரியாமலுண்டார்
முத்துச்சம்பா அரிசியீதென்றார்
மூட்டைமூட்டையாக போட்டுக்கொண்டார்
சத்துமாஅவலையும்புசித்தார் சர்க்கரைவெல்லங்களையுமொழித்தார்
திரட்டுப்பால்போளை போய்க்கண்டார்
உருட்டியுருட்டி போட்டுக்கொண்டார்
பருப்புவகைகளையுந்தின்றார் எரிப்புபொடிகளையும்உண்டார்
உப்புபுளிமுள காயும்உண்டார்
கைப்புத்துவர்ப் பெல்லாத்தையும்தின்றார்
சீராமுளகுபெருங்காயம சதுர்த்தாளுக்கியவெங்காயம்
தொம்பைகளில வாரிக்கொட்டிக்கொட்டிருக்க
அம்பாரியாயெங்கும் போட்டிருக்க
பலசரக்கோசையும்புசித்தார் பானைசட்டிக்குதுரையுமுடைத்தார்
நாலாபண்டத்தையுந் தின்றுவிட்டார்
நவதானியச்சேரைபோய் புன்னிவிட்டார்
உளுந்துதுவரைகளையுமுண்டார் உமிநொய்தவிடுகளையுந்தின்றார்
புண்ணாக்கைபாரை பாரையாயுண்டார்
புளியங்கொட்டையை வாரித்தின்றார்
கடுகுவெந்தயங்களையுமுண்டார் காருமணிகோதும்பையுந்தின்றார்
கொள்ளுக்கம்பு கேழ்வரகுமுண்டார்
எள்ளுவரகுசோளத் தையுந்தின்றார்
நெல்லிலும்லக்ஷம்கலம்புசித்தார் நிற்கலையேக்ஷுத்தென்றுரைத்தார்
இன்னம்பசிக்குதே யென்றிரைந்தார்
இருட்டிடுக்கெங் கிலும்நுழைந்தார்

களையிருலேகீழேவிழுந்தார்கள்வழி போனவுடனெழுந்திருந்தார்
சிபாமளிசமூகத்தில்பறந்தார் சாதம்சாதமென்றுஇரைந்தார்
கூழைத்தென்றசொல்லை சுவையறிந்தாள்
சோரியவெட்கி தலைகுனிந்தாள்
மாப்பிள்ளைசகா அதையறிந்தாள்
நயம்புமொழிகள் சொல்லத்துணிந்தார்
பெருமான்முன்னேநீ ரேன்வந்தீரென்றார்
பெருமைமொழியேன் விண்டீரென்றார்
இப்படிசோதனை ஆகுதென்றார் எந்தனுடல்நொந்துபோகுதென்றார்
கூழேனும்குத்து கொண்டாருமென்றார்
நீரேனும்இத்தனை தாருமென்றார்
ஏதேனும்ஓர்வழிபாருமென்றார்எப்படியேனும்என்பசிதீருமென்றார்
பிறந்தாத்துசெப்பியும் புடுங்கள்கேட்டாள்
பூந்தாத்துபூததந்தின்வாயி லகப்பட்டாள்
ஸ்திரீரத்னசிந்தாமணிபயந்தாள் சிவபக்தரென்றுரொம்பபயந்தாள்
ஏசுபேச்சுகளையும் கேட்டுக்கொண்டாள்
ஈசர்முன்போய்பொம்மை போலேநின்றாள்
எங்கும்நிறைந்தோரிதையறிந்தார் ஏதுமறியாதபோல்மொழிந்தார்
உண்டவன்ஏன்இன்னம வல்லையென்றார்
உன்பண்டம்பாதுகாக்கி றானேவென்றார்
ஆண்டியென்றெனைவெறுத் தானேவென்றார்
ஆஸ்திகாரியென்றனை யடுத்தானேவென்றார்
இருக்கட்டும்அவன்மகா தோஷியென்றார்
எந்நாளுமநீதானேவைத்து போஷியென்றார்
கேலிமொழியை கௌரிகேட்டாள்
கெங்காதராகாரென்று கும்பிட்டாள்
சச்சிதாநந்தாசரணமென்றாள் சர்வலோகேசாசரணமென்றாள்
தீனதயாளேசரணமென்றார் தேவாதிதேவாசரணமென்றாள்
உன்மகிமையறியாமலிட்டு உதாசினம்செய்தது ரொம்பஉண்டு
அடியாள்செய்தஅபசாரம்பொறுத் துச்சாரமாகவேகிரஹித்து
குற்றம்வைத்தெந்தனைதள்ளாமல் கோபமாயெண்ணிக்கொள்ளாமல்
ஆண்டோதரன்பசி தீர்க்கவேணும்
கொலுவிலும்எந்தனைச் சேர்க்கவேணும்
சேர்க்கவேணும்சிவசங்கரேஎன்றாள் பார்த்தஅழகிபடிந்துநின்று
அந்தவேளையில்கணமும்வந்தார் அகோபசிபசியென்றுபறந்தார்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

அன்பர் துன்பத்தை தஹாரர்பார்த்தார் ஆனந்தவனவாசியைபணித்தார்
அன்னபூரணி அதையறிந்தாள்
அஸ்யவர்ன மத்திவிட் டெழுந்திருந்தாள்
தும்பைநிறமாய் வெளுத்ததுக்கொண்டாள்
ததிபால்வெண்ணெய் பிசறிககொண்டாள்
சாப்பாட்டாசாமிக்கு முன்னேசென்றாள்
அன்னசாகரமபோல் குழியாகினின்றாள்
பசிப்பேய்கொண்டோ ரிதையறிந்தார்
பறந்தின்மேலே போய்விழுந்தார்
திருப்தியாய்தொந்திசரியஉண்டார் தீர்த்தம்தீர்த்தமதீர்த்தமென்றார்
ஆரணிபாகனதைக்கேட்டார் நீராணமங்கையரைக்கூபபிட்டார்
தேணியில்வாழ்மாதரையறிநதாள வேகவதியாகிஓடிவந்தாள்
குண்டோதரன்நின்றுமரிததார் குகைபோல்வாய்திறநதுகுடித்தார்
வைகைநதிமணலிற்படுத்தார் விடாயாறிவந்துகுடைபிடித்தார்
அற்புதலீலையை அயராள்பார்ததார் கற்பகமலர்களைவருஷிததார்
எண்ணேழுதேசத்து மன்னருங்ஈண்டார்
இறைபொருள்வைதது எதிரேநின்றா
பட்டணத்தோர்கள் பார்த்துபயநதார்
பாணிகட்டிவாய் பொத்தியிருந்தார்
துரையம்மாள்வீரவரபபடங்கி தோகைமயில்போலநின்றொளொடுங்கி
முத்தொழில்வல்லோன் பார்த்துசிரித்தார்
எத்தனையோநான்கற்றவ னெனறுரைத்தார்
அஷ்டலட்சுமிகளையுமழைததாா அசையாதிங்கிரொளறுக்யாபித்தார்
இரத்னமயமானமண்டபத்தில முததாசனததில்மெத்தைவிரித்து
இந்திரன்போலேமனமகிழ்ந்தார் சநதிரவம்சராஜாத்தியுடனிருந்தார்
மதுராமபாளுடன்கூடிக்கொண்டு மந்திராலோசனைகேட்டுக்கொண்டு
சிறப்பாய்செங்கோல் செலுத்திவாழ்ந்தாள்
செல்வமீனாக்ஷிபிரியாள் தினமுந்தாழ்ந்தாள்

கக-விருததம்.

பூதம்புகுநது போனபின்பு பூர்வம்போல் பொருளை
யெல்லாம் சேகரித்தார்
கதம்ப குசும்பஞ்சூடி கலகலென்ன கல்யாணிக்
கலங்க ரித்தாா
பதமான கம்பளம் பத்தியாய்ப் பநதலிலே
பார்க்கஜோ ராய்விரித்தார்
நாதநாட் டியஞ்சளுடன் நாரியர்கள் நலங்கிட
வந்து அழைத்தார்.

திருக்கல்யாணக்கீர்த்தனை.

உஎ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்.

மருமகதுரையே நீர்வாரும்
மனையாளுடன் நலங்குட்காரும் (மருமக)

இடை

செந்தாமரை நயனியை
எடுத்துமடிமேல்வைத்தழகுபாரும்
செல்வக்குமாரிஒரு சொல்லும்பொறுக்கமாட்டாள்
க்ஷணங்கூடஉமக்கொரு சிகிச்சைகள்செய்யமாட்டாள் (ம

சரணங்கள்.

வாய்திறவாமயிலது எங்கள்பெண்சாதி
மகராஜரே நீரவளை
என்னசொன்னாலும எதிர்த்துபேசத்தெரியாது
எத்தனை தபசுகள் செய்திருந்திரோமுன்னே
பத்தினிவாய்தானிப்போ பத்துதரம்நான்சொன்னேன் (ம)

குடித்தினமுறை தெரிந்தகுணசாலி
குலசேகரபாண்டியர்
குலம்விளங்க வந்தராஜியபரிபாபாலி
முந்திபாரியஆலோ சனைகளெல்லாந்தெரியும்
மீனாக்ஷிபிரியாளுக்காக லீலைசெய்துநெரியும் (ம

உஅ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்பிலாவல்-ரூபகம்.

பல்லவி

நலமிகிடவாரும் என்நாதா
நவரத்நபந்தலில் என்னுட

பாலப்பருவம் கொண்டசாமி
துர்சாகரத்துக்கு உட்பட்டபூமி
தந்தகா ஞசனமாலை நேமி-பார்க்க
பூசைப்படுகிறாள் பிரபுவேதங்கள்மாமி

சரணங்கள்.

தங்கள்மனம்போல் நடப்பேன்
தாய்தந்தைகுருதெய்வம் பதியாய்ப்பாவிப்பேன்

ீமத்தடாதகாதேவி

நித்தியம்பக்தியாய் சேவிப்பேன்
உற்றசேதியுமக்கு மெத்தையில்வந்துரைப்பேன் நல

சந்தனமபுனுகு பூசு
சாமரம்விசிறி தாசிபோல்வீசுகிறேன்
பெருமையில்லாமலே பேசுகிறேன்
பெரியோர்கள்வந்தால் ன் நல

சயனகிரஹத்தில் வருவேன்
சந்தோஷமாய்சாமி போலேசேருவேன்
புசிக்கப்பொருள் செய்துதருவேன்
பஜிக்கும்மீனாக்ஷிபிரியாள் பவங்களைமறவேன் நல

)-ம-சஙகராபரணம.

சொர்ணமயபாத்திரத்தில் சுபகரசா 'மான்கள்வைத்து
மாப்பிள்ளையைமகிழ்ந்தழைத்து மணைமேலேவைத்தாள்பூரித்து
காஞ்சநயனிகரத்தால் மஞ்சளை மகிழ்ந்தெடுத்தாள்
சாதுரியமாய்நலங்கிசைத்தாள் சகலபேர்களும்சிலாகித்தாள்
அங்கவஸ்திரத்தைதொட்டாள் அவரண்டையிலேயெடுத்துப்போட்
திவ்யகந்தம்பூசிவிட்டாள் வெகுநீர்த்தமாய்திலகமிட்டாள்[டாள்
சுகந்தஜாதிஅரும்பெடுத்தாள் சுகமாகசரம்தொடுத்தாள்
மகாதேவர்வேணியையடுத்தாள் மீனாட்சிபிரியாள்மகிழமுடித்தாள்

உகூ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காபி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நலங்கிடுகிறாள் மீனலோசனி நாதருடன்வந்துகூட
நாரதரும் நல்ல கானங்களைப்பாட
நானாவிததாளம்போட

நீலவர்ணிதிவ்ய மஞ்சளைஎடுத்து
நித்யானந்தரைக் குறித்து
பூரித்துபூபதி பாதத்தில்யிட்டாள்
புஷ்பஹாரம்மாரில் போட்டாள்

ஸ்வர்ணபன்னீருசொம்பை ஜோதியெடுத்தாள்
சுந்தரேசர்மேலே தெளித்தாள்
வாசனைகெந்த பரிமளப்பூசினாள்
வணங்கிசாமரம் நல

விஸ்தாரமாய்நீண்ட ர்தொட்டாள்
கஸ்தூரிதிலகங்க ளிட்டாள்
மல்லிகையைசெல்வி கையாலேயெடுத்தாள்
மஹாதேவர்வேணி யிலேமுடித்தாள் நல

தங்கத்தாம்பாளம் தகதகென்றெடுத்தாள்
தாம்பூலங்களுடன் கொடுத்தாள்
முன்னாலேநன்னகை பத்தியம்படித்தாள்
யாள்மன தைசதாபிடித்தாள் நல

க. யம்.

என்பிராணராஜரே ஈரேழுலகவாசரே
மாழிமை மஃ
பதியேதெய்வமென்றெண்ணி பத்திபாய்பூசைபண்ணி
நித்தியமும்நானும்மைச் சேவிக்கவேணும்
கோடிமன்மதரூப கூடிஎன்னாலானமட்டும்
நாடியேபணிவிடை நான்நடத்துகிறேன்
அதிலேசிலஅபசாரம் ஆயிரம்நான்செய்தாலும்
உபசாரமாகவே தாம்ரக்ஷித்து

பாதும
லவைக்காமல் க்ஷமித்துக்காரும்
பிராணசகாபோல என்னை அணைந்துஆளும்

உ.

மலையத்துவஜன்சுதனி மங்களமிருதுவசனி
செங்கமலநயனியே செல்விகேளாய்
எந்நேரமும்எந்தன் வார்த்தைதவறாமலே
சொன்னபடிசுகமாய் நீநடந்தாயானால்
சந்திரனைக்கண்ட சாகரம்போலபொங்கிநான்
மாதுவெகுசாதுவென்று மனையில்வாழ்வேன்
தேவரம்பையானாலும் தேடிஇங்கேவந்தாலும்
திரும்பிப்பாரேன்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

சந்த்ரகாந்தமண்டப மஞ்சத்தில்நாடி
சந்தோஷமாய் சரசம்செய்துகூடி
பஞ்சவர்ணக்கிளியே உன்னைக்கொஞ்சிவசனிப்பேன்

நலங்கு வர்ணமெட்டு.

சங்கரிஇங்கே சந்தோஷமாய்வாடி
சமமாயிருந்தாசனத்தில் எந்தன்முன்னிரடி
பரிகாசம்செய்துபாங்கி மார்களத்தைக்கண்டார்
பாலயுவதியையங்கே விடமாட்டோமென்றார்
தோழிப்பெண்களே எனக்கொருஉதவிசெய்
உங்கள்துரைசாணியை இங்கேகொணர்ந்துவை
இஷ்டமுண்டானாலிங்கே வந்துமலர்சூடும்
இவள்சமுகம்பார்த்திசைந் தால்கரம்மேல்போடும்
சரிகைபீதாம்பர தலப்பைபிடித்திழுத்தார்
சமீபத்தில்வைத்துசகிமாரைப் பாரென்றுநகைத்தார்
மஞ்சள்குங்குமகெந்த தாம்பூலங்களை எடுத்தார்
மதுரைமீனாட்சிபிரியாள் மகிழ்ந்திடபூரித்தாள்

௯0. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கர்ணமிர்தபாக்ஷி-கீமிர்த்தோஷி
நலங்கிடுகிறேன் நானுனக்கு
தருணத்தில் மோடிசெய்யாமல்
தாடிகர சரணம்நேக்கு.

அநுபல்லவி.

திருக்கழுத்தில் திவ்யகந்தம்
பன்னீர்பரிமளங்கள் பூசுகிறேன்
தேனே உன்னைத் தேடிதினம்
கூடி குலாவிப் போகிறேன்

சரணங்கள்.

விசாலலாடத்தைநேர்
நிமிர்ந்துகாட்டடிநீயெனக்கு
விசித்திரமான திலகம்
வைக்கிறேன் நானுனக்கு

திருக்கல்யாணக்கீர்த்தனை.

மீனாக்ஷிபிரியாட்காகளன்
முன்னாலேவந்து உட்காரு
மெதுவாய்இமைகளை நீக்கிநீ
கடைக்கண்ணாலே என்னைப்பாரு

௩௧. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சுந்தரசாமிசொகுசாய்நலங்கிட்டார்
சுந்தரிபயந்தவள்போல்அபி
நயம்செய்தவயவங்காட்ட

அநுபல்லவி.

இந்திராதிகளைப்புடைத் ததிப்புஜமென்றுகூசினார்
என்னையுஞ்சாடுமிந்த கெந்தகப்பணமென்றுபூசினார்

சரணங்கள்.

சன்னமஞ்சளாலேசாணததை லயனாயலங்கரித்தார்
சந்திரகாந்தமுகத்தில் குங்குமகோணமல்வைத்தார்

நீண்டநீலவேணியில் செண்பகமலர்றெம்பசூட்டினார்
நேத்திராகந்திக்கு நேராககண்ணாடிகாட்டினார்

மெதுவாய்இளந்துளிர்மணந் துணையோடேமடியிலிதார்
மீனாக்ஷிபிரியாள்மனம்போல் வாழென்றுசீர்வாதம்செய்தார்

௩௨. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

பல்லவி.

செண்பக செண்டெடுத்தார்
மீனாக்ஷிசுந்தரேசாள றெம்போர்போலடித்தார்

அநுபல்லவி.

அன்பர்கள் தெரிசிக்க
ஆகாசத்திலே அமராள்பூவருஷிக்க
கைலையைவிட்டு கதம்பங்காட்டுக்குள்ளே
கனதபசிகாஞ்சன மாலைவீட்டுக்குள்ளே

சரணங்கள்.

நாகஸ்வரம் கோஷிக்க
நாரணர்நால்முகர் நன்னீர்தூரிபோஷிக்க
பதக்கம்பணிகள் பளபளென்றசைந்தாட
பரமர்முனிபவானி பின்வாங்காமலேஜாட

படையென்று பலர்பதுங்க
பக்கத்திலுலாவும் பாங்கிபெண்களும்மொதுங்க
ஆசைஜாடையாலறிந் தல்லென்றுபின்வந்துசுத்த
அந்தணர்பொன்னகூ கைகள்அள்ளிதூத்த
சர்வலோகமும் சிலாகிக்க
சாதுரியமாயெறிந் தேந்துவதையூகிக்க
மதுரைமீனுக்ஷிபிரி யாட்குக்கவிசேர
மதிவம்சமண்ணிம் மகாவிநோதஜோர

---

௩௨. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காபி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பந்தாடினர் பரமசுந்தரர்
பாண்டியராஜன் பெண்ணோடே
பட்டணத்தார்கரம் கொட்டிச்சிரிக்க
பதினெட்டுவாத்தியமடிக்கவூ

அநுபல்லவி.

சந்திரசேகரர் சிந்தைபூரித்து
செந்தாமரை மலரைஎடுத்து
ஓங்கிஉமையவள் நேராகஅடித்தார்
தாங்கிதடா தகைப்பிடித்தார்

சரணம்.

பக்கத்தில்தோழூர் பரிகாசம்செய்ய
பவானிபூபகதல விட்டெறிய
நெற்றிகள்வேர்த்து நிலத்திலேசொரிய
மூத்தாஹாரம் மாரில்பதிய
பத்தங்குலியிலும் முத்திரைமோதிரம்
சுற்றியெங்கும் காந்திஜொலிக்க
பத்தினியோடவர் ரத்தினபந்தலில்
பக்தர்மகிழ்ந்து பூரிக்க
வெட்கத்துடன்வேத வல்லியைசொக்கரும்
சற்றேகடைக்கண்ணால் கண்டு
வாச்சுதுமீனுட்சி பிரியாள்தாய்நமக்கென்று
பூச்செண் டிருகையில்கொண்டு

திருக்கல்யாணக்கீர்த்தனை.

௯௪. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிறப்புடன்மீனாம்பிகைமலர் செண்டாலேயடித்தாள்
கரப்புண்டகைலாசநாதர்மேல்-வெகு

அநுபல்லவி.

சரஸ்வதிசபையில்நின்று பாடியேகளித்தாள்
சனகாதிமகாயோகிகள் கூடியேகுதித்தாள்
வஜ்ரமணிவளைகுலுங்க கச்சிஆரம்அலங்க
பச்சைவர்ணபந்தலிலே உசிதமாகயிருந்து

சரணங்கள்.

அடிக்கடிபூபந்தெடுத்து அனைவரும்கொடுத்தார்
ஆதிசிவன்வாங்கிஜோதி நேராகஅடித்தார்
ஈஸ்வரிமனம்பூரித்து இருகையாலேந்திப்பிடித்து
கறுத்தமேனிசிறுத்தஇடையில்தரித்தபீதாம்பரம்துவள

முப்பத்துமுககோடிதேவர் புஷ்பங்கள்பொழிந்தார்
அற்புதமாய்பந்தைசிவப்ர காசர்மேலெறிந்தாள்
மண்டலமெல்லாமபுகழ கண்டபேர்மனமகிழ
அண்டர்நாயகியும அதிசுந்தரபாண்டியதுரைமேல்

நாகரீகபந்துநடு மத்தியிலிருக்க
நாதரும்தேவியும்வகை நாடியேஎடுக்க
செங்கமலத்தைகிரகித்தாள் தன்கணவரையும்செயித்தாள்
மங்கையர்கூடிசிரித்தாள் மீனாக்ஷிபிரியாள்பூரித்தாள்

௯௫. கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ரூபகம்.

பல்லவி.

ஆடினாளற்புதமாய்
அன்பர்மகிழ மீனாம்பாள்மலர்செண்டாடினார்

அநுபல்லவி.

கோடிசூரிய உதயம்போல்காந்தி
கோபங்களற்ற குணநல்லசாந்தி
ஈசரெறியும்பந்தை கையிலேந்தி
தாசரிடத்திலதிபிரியபிராந்தி

சரணங்கள்,

புத்தியோர்யுக்தியை பத்திக்கொண்டாட
மத்தியில்மாதர் வெண்சாமரம்போட

சுத்திவரசகிமார் நின்றுபாட
சக்தியுஞ்சபாபதி யுடனேகூட
பட்டம்நெற்றியில் பிரகாசமாய்மின்ன
கட்டிதரித்த சுகுமாரப்பெண்ணாய்
இஷ்டமீனாட்சிபிரியா திருகண்ணாய்
அஷ்டதிக்கையும் ஜெயித்தஅன்னை நன்றே

கஉ-விருத்தம்.

செண்டாடி சிகைசீரிட்டு தென்மதுரை தம்பதி
ஸ்தானம் முடித்தார்
கொண்டாடி வளர்வன்னியை கிரகம்விட் டேகாதேயென்
றோர்மொழி கொடுத்தார்
வண்டாடி விரிந்திடா அரும்பெடுத்து வாகனம்
வலுவாய் ஜோடித்தார்
குண்டாடி குலுங்குகின்ற சிவிகை மேலேறி
கொட்டு மேளமடித்தார்.

நகூ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-அடதாளம்.

பல்லவி.

செல்வமீனாம்பிகா மெல்லபதியுடன்
பல்லாக்கூர் கோலம்வாராள்
நல்லமதுரை நகரியதிர

அநுபல்லவி.

உல்லாசமாக ஒருகோடிசுராள்நராள்
சூழ்ந்துமே ஜோராய்நடக்க
குல்லாக்கண்டிகடுக் கன் அருளுடன்
வில்லாள் விருதெடுக்க
சில்லரைஜவான் ஜெனங்களே முடுக்க
நல்லரம்பையர் நடனக்கும்மியடிக்க

சரணம்.

பச்சைநீலம்சிவப் புச்சிதமான
உயர்ந்தபாணங்கள்விட
இச்சேர்வைக்கும் கண்டதில்லையென்று
எல்லோருஞ்சந்தோஷப்பட
கச்சையாட கற்புடையோரெல்லாங்கூட
கொச்சையில்லாமல் குதூஹலமாய்பாட
பந்திபந்தியாம் பதினெட்டுவாத்தியம்
முந்தியெங்கும்அதிர

திருக்கல்யாணக்கீர்த்தனை.

பச்சைமஞ்சள்பானீ யங்கள்பன்னீர்களை
பந்துபிரியாள் சிதற
குன்றுமுனிவ ரெல்லாம்மறைத்தற
கோநெய்தீவட்டி கூட்டங்களுக்கெதிர

ஆரம்தாண்டா ஆபரணாதிகளை
அபாரமாய்வாரிப்பூண்டு
அந்தணர்மந்திரத் தோடய்யன் தந்த
தாம்பூலந் தரித்துக்கொண்டு
செங்கமலக்கடை யாலேஅடிக்கடி
சுந்திரரைக்கண்டுசற்றேசருகசெவைபடுத்தித்திண்டு

பத்துநூறுயிரம் வைத்தகுழையால்
அதிரவிட பீரங்கி
பாணத்தைக்கண்டு மிறண்டவன்போல்மோகித்
துப்பதிமின் ஒதுங்கி
தங்கசரிகைரவிக்கைமேல் தகதகென் றுமின்னவங்கி
தமக்குசாமான் தரும் சிரகத்துக்குசிரகம்தங்கி

கெந்தர்வாள்கல்லிழைத்த கனகதண்டி
கைகொம்புசுமக்க
அந்தரத்திலே கெந்தமாரிகளாலே
ஆடைகொஞ்சம் நமுக்க
வீதியிலேதோழிமார்களெல்லாம் வந்துசிரம்கிமிர்க்க
வெளியிடமீனாக்ஷிபிரி யாளை வைத்துதமுக்க

கஅ-விருத்தம்.

உச்சிதப்ர வேசமாய் உடனே உகந்தாசீர்
வாதங்கள் செய்தாள்
மெச்சு வித்வாம்சாள் மகிழ்ந்திட வெகுமானம்
வேண்டியது வாரியீந்தாள்
சச்சிதாநந்த ருடன்கிரம மாக்கியஹதர்மம் சகலமும்
நடத்தி ஓய்ந்தாள்
அச்சுதர் அணையாளை அர்ச்சிக்க அன்றேயத்தனம்
செய்தரும்பு கொய்தாள்.

வரலட்சுமி மங்களம்.

மீனாட்சியம்மனும் வரலக்ஷ்மியம்மனை
அர்ச்சிக்கவேணுமென்று ஆசைகொண்டு

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

புதுசாகமண்டபம்
நன்னாகஎங்கிலும்
பொன்னாலேகால்நிறுத்தி
ஸ்ரீங்காரம்செய்தாள்

(ஜெயமங்களம் சுபமங்களம்)

பார்க்கஅழகாகவே
விசித்திரமாகநல்ல
முத்துசரங்கள்தொடுத்து
சுற்றிலும்ஸ்ரீங்கார
தீர்க்கமாய்மதிலெங்கிலும்
சித்ரமெழுதி
ரத்தனங்களாலேஜோடித்து
பிம்பம்பதித்தாள்

மாவிலைதோரணம்
இருசாரியாய்வீதி
குலையுடனேமாங்காயும்
பங்காகபந்தலெங்கும்
வரிசைவாழைகமுகு
யெங்கும்நிறைத்து
தேங்காய்பலாக்காயும்
பழங்களிசைத்தாள்

மல்லிகைமலரெடுத்து
மங்களமாய்தொங்கஎங்கும்
நேமமாய்விரதஅநுஷ்
சியாமளவர்ணிஸ்நானம்
முல்லையுடனேதொடுத்து
சரங்களிசைத்து
டானங்களைமுடித்து
செய்துவந்தாள்

இரத்னதீபம்ஏற்றிவைத்து
பணிக்காகபஞ்சவர்ண
சொர்ணசிம்மாசனத்தில்
அன்புடனேஹரிவல்லமைக்
பத்மகோலங்களிட்டு
பொடிகள்போட்டு
ஜோதியாய்பிரதமைவைத்து
கலங்கரித்தாள்

ஆயிரம்மாதர்கள்
அளவற்றவாத்திய
பதிவிரதைநோம்புகள்
பிராமணாளெல்லவரும்
மங்களமென்றுபாட
மதிர்வெடிகள்போட
நூர்க்கிருளென்றுபல
வந்துகூட

அச்சுதனார்வக்ஷஸ்தலத்திலே
லக்ஷ்மியைதியானித்து
கெந்தபுஷ்பாக்ஷதை
சரணத்தில்சஹஸ்திரார்ச்
விளங்குகின்ற
பிரார்த்தித்துஅம்மன்
குங்குமங்களைக்கொடுத்து
சனைகள்செய்தாள்

விதவிதமாய்பக்ஷியங்கள்
அணியணியாய்கனிகளா
தூபதீபங்கொடுத்து
அற்புதமாய்கற்பூர
விசித்திரமாய்கொணர்ந்துவைத்து
யிரம்படைத்து
பொற்பாததிருவடிக்கு
ஹாரத்திஎடுத்தாள்

மௌனமாயிருந்துமகா
மாதாவும்மகளுமாய்
லக்ஷ்மியைபூசைசெய்து
ஓய்ந்துமனது

திருக்கல்யாணக்கீர்த்தனை.

பெருமையில்லாமலே பெரியோரையுபசரித்து
வாயனதானம் வாரிவழங்கினாள்

லக்ஷம்பூசுரர்கட்கு போஜனங்கள்செய்துவைத்து
தெக்ஷிணைகள்திருப்தி யாகவேகொடுத்து
சுக்ரவாரம்தவருமே விரதப்படிபூஜைசெய்து
மீனாக்ஷிபிரியாள்மகிழ வாழ்ந்திருந்தாள்

---

௩௭ கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மங்களம் ஜெயமங்களம் ஸ்ரீமதுரைமீனாட்சிக்கு
மங்களம் சுபமங்களம்

அநுபல்லவி

பங்கஜலோசனிக்கு பாபவிமோசனிக்கு
சாதுரியவசனிக்கு சர்க்கரான்னபோஜனிக்கு

சரணங்கள்.

ஆனிவிருத்திரஹிதைக்கு அதிபதிவிரதைக்கு
அன்பர்பந்தபாதைக்கு அவிழ்தமானபோதைக்கு

அரசர்போல்வாழும்ஹாரிக்கு அழியாஅஸ்திரதாரிக்கு
மான்வேட்டையாடும்வீரிக்கு மதகஜவாரிக்கு

காஞ்சனமாலைகண்ணாட்கு கருநீலவர்ணபெண்ணாட்கு
மதுராபுரிமண்ணாட்கு மீனாட்சிபிரியாள்எண்ணாட்கு

திருக்கல்யாணக்கீர்த்தனை

முற்றிற்று.

ஆக கீர்த்தனை-௩௭. ஆக-விருத்தம்-௧௩-கொம்மி-௨.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி பள்ளியறை கீர்த்தனை.

க-விருத்தம்.

தினம்திரு நாள்நடத்தி பண்டிகை கண்டுகொண்
டாடிக்கொண் டிருந்தாள்
வனவாசிக ளும்வாசல் விட்டுவில காமலே
மலேம றைந்தாள்
மீனுள்ருது சோபனமாய் மன்னன்மரு வும்பருவத்
தோட வளர்ந்தாள்
ஆனஅன்னை அதையறிந்து அன்றேதிரக்ஷி செய்து
சீரெடுத் தலர்ந்தாள்.

உடமைச் சீர்கொடுத்த கும்மி.

சாயகுருச்சிகளாம் மீனுட்சிக்கு
சயனக்கமிச்சுகளாம்
சந்திரகுலத்தரசி மீனுட்சிக்கு
சாந்திக்குச் சீரெடுத்தாள்

பனாஸ்பட்டுகளாம்-மீனுட்சிக்கு
பச்சைசுருட்சுகளாம
பாண்டியரிட பாரி-மீனுட்சிக்கு
வேண்டியசீர்கொடுத்தாள்

பொன்னுல்சரிகைகளாம்-மீனுட்சிக்கு
புதுரவிக்கைகளாம்
புண்ணியவதிமகிழ்ந்து-மீனுட்சிக்கு
பூரித்துமேகொடுத்தாள்

ஸ்ரீங்காரபீலிகளாம்-மீனுட்சிக்கு
தங்கநாற்காலிகளாம்
சீமையெல்லாம்ஜெயித்த-மீனுட்சிக்கு
சீதனமாய்க்கொடுத்தாள்

வெள்ளிபெட்டிகளாம்-மீனுட்சிக்கு
விசித்திரபெட்டிகளாம்
விவேககுணசம்பன்னி-மீனுட்சிக்கு
வெகுவிதமாய்க்கொடுத்தாள்

பள்ளியறை கீர்த்தனை.

முத்துக்கொண்டைகளாம்-மீனாட்சிக்கு
ரத்நதண்டைகளாம்
மோஹனவதார-மீனாட்சிக்கு
மூச்சீர்வைத்துககொடுத்தாள்

தங்கத்தோடாவாம்-மீனாட்சிக்கு
திங்கப்போடாவாம்
தாயார்மனமகிழ்ந்து-மீனாட்சிக்கு
தானேவிரும்பக்கொடுத்தாள்

காப்புகொலுசுகளாம்-மீனாட்சிக்கு
செகப்புதினுசுகளாம்
ஸ்ரீங்காரமாக-மீனாட்சிக்கு
செய்துவிரும்பக்கொடுத்தாள்

அற்புதவங்கிகளாம்
ஆயிரம்பாங்கிகளாம
அன்னை மனமகிழ்ந்து-மீனாட்சிக்கு
உன்னிதமாய்க்கொடுத்தாள்

காரைகண்டிகளாம்-மீனாட்சிக்கு
ஏறப்பொன்வண்டிகளாம்
காஞ்சனமாலையப்போ-மீனாட்சிக்கு
கணிச்சமாகக்கொடுத்தாள்

நட்சத்திரமாலைகளாம்-மீனாட்சிக்கு
நவரத்னஓலைகளாம்
நாகரீகமாக-மீனாட்சிக்கு
நாலாவிதம்கொடுத்தாள்

வைரமுருகுகளாம்-மீனாட்சிக்கு
வாளித்திருகுகளாம்
வியாபாரியிடத்தில்-மீனாட்சிக்கு
வாங்கிரொம்பக்கொடுத்தாள்

சூரத்துமுத்துகளாம்
சுழித்தநத்துகளாம்
சூரசேனன்சுதனி-மீனாட்சிக்கு
சொந்தமாகக்கொடுத்தாள்

அத்தர்பூசெண்டுகளாம்
மெத்தைதகள்திண்டுகளாம்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

சுற்றிகெந்தம்வீச-மீனாட்சிக்கு
நித்தநித்யம் கொடுத்தாள்
மாணிக்கபில்லாக்காம்-மீனாட்சிக்கு
ஆணிப்பொன்பல்லாக்காம்
மீனாக்ஷிபிரியாள்மகிழ-மீனாட்சிக்கு
மேலின்னமும் கொடுத்தாள்.

கதவுதிறக்கிற பாட்டு.

திங்கள்குலம்செழிக்க
சாந்திகல்யாணத்தை
சாகரத்துக்குட்பட்டபேரெல்லாம்

வந்தமீனாம்பிகைக்கு
சிறப்பாகசெய்தார்
வந்துமேவிந்தார்

இரத்னமணிகளாலே
சித்ரமணிமஞ்சத்தைச்
நல்லமுத்துசரத்தை

பள்ளியறைஜோடித்து
சிறப்பாயிசைத்தாள்
யெடுத்துயரத்தொடுத்தாள்

உச்சிதமானஉள்ளுக்
நாலுபுறமும்நிலைக்
பார்க்கஉன்னிதமாகப்

குயர்ந்தகுளோப்பைஏற்றி
கண்ணாடிபதித்தாள்
பஞ்சணைமெத்தைவிரித்தாள்

சுந்தரபாண்டியதுரையேன்
சிக்கிரமாகமஞ்சத்தில்
புரோகிதரும்பூரித்து

செல்வத்தடாதகையேன்
ஏற்றியேவைத்தார்
மந்திரமுரைத்தார்

தங்கமயசங்கிலியை
உன்கணவனண்டையி
திவ்வியமங்களமாய்

பெண்டுகள்பிடித்தசக்கி
லிரென்றேடியேவந்தார்
சங்கீதங்கள்பாடியிருந்தார்

அந்தவைபவகாட்சியை
அற்புதபள்ளியறையை
அழகானபொன்சாவியாலே

காஞ்சனமாலேகண்டு
சாற்றியேவிட்டாள்
பூட்டுகள்போட்டாள்

திமிதிமெனதேவகோஷ
தேவியும்மஞ்சத்தைவிட்டு
தென்மதுரைஸ்ரீமான்

வாத்தியங்களையடித்தார்
கீழேகுதித்தார்
கில்லென்றுபூசெண்டாலடித்தார்

பச்சைவாணியும்வெகு
உச்சிதஸ்தம்பத்தின்கீழ்
ஆதிஅச்சுதர்சகாகுணத்தை

லெஜ்ஜையுடன்பயந்து
ஒளிந்துமிருந்தாள்
அறியவிருந்தாள்

பாலரானசுந்திரரும்
நீலவேணியண்டையிலே
திவ்யகோலங்கொண்ட

லீலைசெய்யஆசைகொண்டு
நேரநடந்தார்
தேவியந்தஜாடையறிந்தார்

பாலையானயுவதியை வாரியெடுத்தணைத்து
மஞ்சத்தின்மேலே மடியில்வைத்துமகிழ்ந்தார்
பின்புகொஞ்சியேகூடிக்குலாவி வஞ்சியிருந்தாள்

மல்லிகைமலரெடுத்து செல்விகூந்தலில்முடித்து
வாசனைபரிமளங்கள் பூசியிருந்தாள்
விஸ்வாசமாகவேகலந்து பேசியிருந்தாள்

சொர்னபன்னீர்சொம்பை ஜோதிஜோராயெடுத்து
ஆதிநாதரங்கமெங்கும் அள்ளித்தெளித்தாள்
பதிபாதகமலத்தைப் பிடித்துபூரித்தாள்

திறப்பட்சயத்தைப்புஜித்து திவ்யதாம்பூலந்தரித்து
தேவியும்நாதரைவந்து சேவித்திருந்தாள்
திவ்யமெத்தைமேலே ஒத்துமையாய்நந்திஉகந்தாள்

புண்ணியகுமாரகியும ப்ூ..தியுமாகக்கூடி
பொன்னூஞ்சலாடியே பூரித்துயிருந்தாள்
கார்த்திகைதிண்டின்மீது சாய்ந்துசயனித்துமகிழ்ந்தாள்

மீனாட்சிபிரியாள்ஸ்துதிக்க மேளவாத்..ங்கோஷிக்க
நித்திரைநீங்கியே பர்த்தாபாதம்சேவித்தாள்
அம்பாள்நித்தியமுமிந்தப் படியாகவசித்தாள்

ஸ்ரீ தனக்கும்மி.

ஸ்ரீங்காரமானமீனம்பிகைக்கு மங்களத்திரட்சிசெய்தன்றைக்கு
பெண்களெல்லாரு மாய்கூடிமறுநாள்
பள்ளியறையிலே கொண்டுவிட்டாள்

மாப்பிள்ளைமஹாராஜர்கோபித்து மணக்கோலங்களெல்லாம்களைந்து
தேவிமுகத்தையும் பாராமலவர்
திரும்பிகோபித்துக் கொண்டிருந்தார்

குடுமிகுசுமத்தாலவிழ்த்தெறிந்தார் உத்தரியத்தைஉள்ளேயெறிந்தார்
கட்டிலின்கீழே கனகோபத்துடனவர்
முக்காடுபோட்டு முடங்கியிருந்தார்

பாண்டியன்பாலைஅன்றுபயந்து பாதவடிதனிலேபணிந்து
இத்தினம்நித்திரை செய்யலாமோ-ஜெக
தீசாஎழுந்திரு மென்றழைத்தாள்

ஆத்திரத்தோடேஎழுந்திருந்துசிவன் பாத்திரமில்லையென்றிரைந்து
மாத்திரைபொழுது நில்லாதடி
மதுராம்பாவெளியே போவென்றுரைத்தார்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

என்துரையேயிப்போதங்களுக்
பத்தினியறிய
மனம்போலநடக்கிறே
கேதிந்தகோபங்கள்வந்திருக்கு
சொன்னீராறுல்
னென்றுரைத்தாள்

மூச்சீர்உனக்கெடுத்தாளா
இச்சையில்லை
இங்கேயில்லாதே
வைச்சவரிசைகொடுத்தாளா
எனக்குந்தன்மேலே
தாயண்டைபோடியென்றார்

அண்டாயில்லைசருவமில்லை
குண்டானில்லை
வெள்ளிகுத்துவிளக்
ஆனைக்கால்போகணிச தாளுமில்லை
குடங்களில்லை
குனக்கேண்டியில்லை

கட்டிலில்லைபுதுமெத்தையில்லை
மண்டலந்தனிலே
மாமியாரைப்போல
திண்டுதலையணைபோர்வையில்லை
கண்டதில்லையிந்த
என்றிரைந்தார்

பூசும்புனுகுசவ்வாதுவைத்த
பாரடியிந்த
பாத்திரமேதேனும்
பொன்னாலேபன்னீர்குப்பியிருக்க
படுக்கையுள்ளுகவொரு
செய்திருக்கா

கிராம்பேலங்களிப்பாக்கெடுத்து வெற்றிலைஜாதிக்காயோடே வைந்து
தடாதகையிங்காமு
தந்த்தாம்பாளம்
யென்றுகொடுக்கொரு
தமுக்கமில்லை

தங்கக்கறண்டகம்பாக்குவெட்டி
வெள்ளிச்சொம்பு
நல்லவெற்றிலைபெட்டிக
தம்பலவெட்டிசாலங்களில்லை
போலேகிண்ணியில்லை
ளேண்டியில்லை

உடுப்புபெட்டிஉடமைபெட்டி
தந்தப்பெட்டி
தங்கப்பெட்டிஎனக்
உச்சிதமாய்நல்லமேஜைபெட்டி
தகரப்பெட்டிசுய
கேண்டியில்லை

பீரோவலமாரிசோபாயில்லை
சாகரத்துக்குட்பட்ட
சாதனம்செய்து
பீதாம்பரம்உருமாலையில்லை
பூமிஎன்பேராலே
கொடுக்கவில்லை

குருச்சிபெஞ்சிகளச்சியில்லை
பிடியிடையாளே
புத்திமதிகொஞ்சங்
குடியிருக்கொருவீடுமில்லை
யுந்தனுக்குகேழ்க்க
கூடயில்லை

வெள்ளியால்வார்ப்புசங்கிலிகளேன்
வேதியரைக்கொண்டு
வேண்டிஎன்கையிற்
விசித்ரமானபொன்சாவிகளேன்
ஓதிசபையிலே
கொடுக்கவில்லை

மானமில்லாமல்சபையில்நின்று
அஞ்சாமலேயவள்
புன்சிரிப்போ
மஞ்சக்காணியாகஒதுமென்று
யாவருமறிய
டுரைத்தாளேயென்றார்

அத்தைவாருமென்றழைப்பேனோ முகம்பார்த்தொருவார்த்தையுரை
சித்தமகிழ்ந்து சிரிப்பேனோ-அவள்[ப்பேனோ
வைத்தபதார்த்தம் புசிப்பேனோ

மாமியாரென்றுமதிப்பேனோ மரியாதையோடினிமேலிருப்பேனோ
காசுபெருமைகொண்ட காஞ்சனையைநான்
ஏசப்போறேன்பார் நாளைக்கென்றார்

ஆத்திரத்தோடேஇறைந்துவாட அவர்க்காயாசமாய்மேனிவேர்த்து
பார்க்கசகிக்காத பட்டமகிஷியும்[விட
பரபரென்றங்கே ஓடிவந்தாள்

உத்தமியாள்தன்னைபெற்றவளைஎத்தனைசொன்னாலும்பொறுத்தவளை
சற்றுமனஸ்தாபம் வைக்காமனின்று
சித்தமகிழ்ந்து சிக்ஷைசெய்தாள்

பட்டைபன்னீரில்நனைத்தெடுத்தாள் தொட்டுபதிமுகத்தைத்துடைத்
பன்னீரைவாரி எங்குந்தெளித்தாள்-பில்லை[தாள்
கந்தங்களைஜோராய் பூசிவிட்டாள்

சண்பகமுல்லைசெண்டையெடுத்தாள் ஸ்ரீமான்வேணியிலேசுற்றிவிட்
சாதுரியமாய்வெண் சாமரமெடுத்து[டாள்
தாசியைப்போலவள் விசிநின்றாள்

சாமளவர்ணிசாதுயென்றுசிலாகித்து ஈசர்சந்தோஷங்கொண்டு
மோகத்தினால்வெகு வேகமதுடன்வந்து
தேகத்தொடுவாரி அணைத்துக்கொண்டார்

புத்திசாலிநீநல்லபெண்என்றார் மெத்தமகிழ்ந்துசந்தோஷங்கொண்
கபோலத்திலேமுத்த மிட்டுக்கொண்டார்[டார்
அம்மன்கைகளிரண்டையுங்கண்ணி லொற்றிக்கொண்டார்

மஞ்சத்தினில்உட்கார்ந்துகொண்டார் கொஞ்சிமடிமேல்வைத்துகொ
பக்ஷமாய்வார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டார்[ண்டார்
வெகுஇஷ்டமாய்தாம்பூலம் போட்டுக்கொண்டார்

செல்வியுங்காதருடன்கூடி சல்லாபமாகவிளையாடி
வெட்கத்துக்கஞ்சி வெளியில்வந்து
ஒருபக்கத்தில்போய் பதுங்கியிருந்தாள்

அந்தரங்கத்தோழிமார்கள்வந்து அம்மன்தளர்ச்சிகளையறிந்து
சுந்தரிஉன்முகம் சோர்ந்துயிருப்பானேன்
எங்களுக்குஅதை சொல்லுமென்றார்

ஒத்தசகிமார்களை பார்த்து அங்குமணிஎடிக்க அலசினாரடி
சற்றேநயனத்தால்நீருதிர்த்து வில்லையென்றவர் என்னையென்றாள்

இம்மொழிகேட்டுதோழிமகிழ்ந்து காஞ்சனையேயென்ன ஒன்றும்நன்றாயிருக்க
எஜமானியண்டையோடிவந்து காரியஞ்செய்தாய் வில்லையென்றார்

பொன்மாலைகேட்டுபூரிப்புக்கொண்டு தங்கபாளங்களை பாத்திரம்பண்ணும்
புத்திகெட்டோம்நாமென்றெ மேருபோல்குவித்து[ண்ணிக்கொண்டு சிப்பியேஎன்றாள்

வெள்ளிபாத்திரம்நூறுஜோடிப்பு தங்கபாத்திரம் தாம்பரத்திலே
வெண்கலத்திலேநூறுஜோடிப்பு நூறுஜோடிப்பு நூறுஜோடிப்பு

பித்தளையிலேநூறுஜோடிப்பு ஈயபாத்திரம் சீமைஇரும்பாலேயும்
பீங்கான்வகையில்நூறுஜோடிப்பு நூறுஜோடிப்பு நூறுஜோடிப்பு

பெட்டிவகையிலாயிரமாம் வேஷ்டிவகையி வெகுவிதம்விதமாகவே
புடவைவகையிலாயிரமாம் லாயிரமாம் கொடுத்தாள்

கல்விழைத்தஉடமைகளாம் விலையுயர்ந்த விசித்ரமானவெண்
கணக்கில்லாதரவிக்கைகளாம் விசிறிகளாம்வீச சாமரமாம்

அற்புதமாபஞ்சப்பெட்டிகளாம் மூந்நூறுபொன்பெறும் முகம்பார்க்கிலைக்
அழகானமைக்கூடுசிமிழ்களாம் சிப்புகளாம் கண்ணாடிகளாம்

பொன்னால்புளியம்விதையாம் அற்புதமான சோழிசொக்கட்டாங்
நல்லபவுனால்செய்தபள்ளாங்குழியாம் அம்மானைகழற்கொடி காயாயிரமாம்

பார்க்கழகானமான்குட்டிகளாம் கொலுவிம்பங்களை விளையாடவரிசை
பஞ்சவர்னக்கிளிகூடுகளாம் யுங்கூடவைத்து யெல்லாங்கொடுத்தாள்

சயனஸ்தலஜோடிபபுகளாம் கோடிமொஹரா குளோப்புலாந்தர்
பபுகளாம முடிப்புகளாம்

பங்குமணைகளிலாயிரமாம் வேலைக்குத்தாதிக வெகுசீதனங்களை
பால்பசுக்களிலாயிரமாம் ளாயிரமாம் யுங்கொடுத்தாள் —

பெட்டிவண்டிகளாயிரமாம் சாரட்டுவண்டிகளாயிரமாம்
ஆனை அஸ்வங்களி லாயிரமாம்
அழகானரதம்பல்லாக் காயிரமாம்

இராஜவிருதிலேஆயிரமாம் நவரத்தினவாத்தியங்களாயிரமாம்
பூச்சக்ரகுடை யாயிரமாம்
சூரபுருஷசேவகா ளாயிரமாம்

ஆடுந்தாசிகளாயிரமாம்-கீதம் பாடுந்தாசிகளாயிரமாம்
தம்புருவீணை சுரபபோத்துடன்
திவ்யதாளமேளங் களைப்புங்கொடுத்தாள்

ஜோடுகிஜாரங்கிஆயிரமாம் சொர்ணசிம்மாசனமாயிரமாம்
அச்சுதர்நயன அர்ச்சிதருக்கவள்
அர்ப்பணமா யலர்ந்துகொடுத்தாள்

பூசைக்குப்பொன்னுலேபாத்திரம் வாசிக்கவேதாந்தபுத்தகமாம்
தாசிக்குவேண்டிய காசுபணமாம்
தங்கவெள்ளிகளையும் வாரிக்கொடுத்தாள்

பலவிதபிரதமைப்படமாம் பஸ்மக்குடுக்கைபொன்சம்பளமாம்
பாராளவந்த பரமதயாளுக்கு
தாராளமாயத் தபசிகொடுத்தாள்

அம்மிஆட்டுக்கல்லிலாயிரமாம் ஆழிபோல்கல்சட்டியாயிரமாம்
உறல்உலக்கைக ளாயிரமாம்
உடைக்கத்திருவைக ளாயிரமாம்

அறிவாய்மணைகளாயிரமாம் அறிவாள்திருவலகைகளாயிரமாம்
வெள்ளிச்சல்லடை கூடைமுறமாம்
சாமான்வாரிவைக்க வெண்கலக்குதுராம்

வீடும்ஒன்றுவேறேவேணுமென்று வேந்தன்மனைவியோசித்துக்கொ
மறையோர்களை வரவழைத்து[ண்டு
நல்லமனைமுகூர்த்தங்கள் செய்தாளாம்

நான்குபுறம்ராஜவீதிகளாம் அதின்நடுவிலேபெருங்கோட்டைகளாம்
மேகமண்டல மட்டுமதிலாய்
மகாமேருக்குமேலே யெடுத்தாளாம்

அகலமானஅரண்மனையாம்அதில் ஆயிரக்கால்மணிமண்டபமாம்
அற்புதமான பள்ளியறையாம்எங்கும்
அம்சதூளிகா மஞ்சங்களாம்

சுவரெல்லாம்வெகுசித்ரங்களாம் கம்பம்உத்ரமெல்லாம்நவரத்தினங்க
சுறடெல்லாம்கோ மேதகங்களாம்[ளாம்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

பெருமுத்தமெல்லாம்
சுத்தபச்சைகளாம்

எங்கும்தங்கத்தள வரிசை
வாசற்படியிலே
வைரங்களைப்
இடையில்வைத்தநீலவரிசை
மேடைகள்திண்ணைக்கு
புதைத்தாளாம்

உச்சிதமானஉப்பரிகையாம்
அடிக்கடிஜன்ன
அம்மன்பார்க்கப்
அதில்உயர்ந்தமாடிமேலேமாடியாய்
லாங்கதவாம்
பலகணிவாசல்களாம்

ஆயிரம்பிராமணப்பிள்ளைகளாம்
கட்டடந்தோறும்
கிரீடிக்ககுளம்
அமுதளிக்கஅன்னசாலைகளாம்
கிணறுகளாம்அவள்
படித்துறையாம்

அக்கினிகோத்திரசாலைகளாம்
கோக்கள்கட்ட
ராஜன்கொலுவிருக்க
அநுஷ்டானசெபம்பண்ணமடங்
கூடாரங்களாம்
கச்சேரிகளாம்

அன்றந்தமனைபோகநினைத்து
ஜோசியரோடு
நல்லசுபமுகூர்த்தங்கள்
அந்தணர்களைவரவழைத்து
கலந்துஆலோசித்து
வைத்தாளாம்

கௌரிக்குக்கிரகப்பிரவேசமென்று
ஐம்பத்தைந்துதேச
யானைமேல்பேரிகை
காரியஸ்தர்கள்சந்தோஷங்
சீமைகளெங்குமபோய்[கொண்டு
யடித்தாராம்

புண்ணியாள்புக்காம்போகிறாளென்று
புத்திரர்மித்திரர்
சித்தமகிழ்ந்தோடி
பூமியோர்கேட்டுசந்தோஷங்
பத்தினியோடவர்[கொண்டு
வந்தாராம்

வீதிகளெல்லாமலங்கரித்து
உற்றார்எல்லாருமாய்க்
ஊர்வலமிடவேணு
விசித்திரக்கோலங்களிசைத்து
கூடிக்கொண்டு
மென்றாராம்

மாப்பிள்ளையும்பெண்ணுங்கூடிக்கொண்டு
ரதநரதத்தின்மே
மகாராஜவீதியிலே
மகிழ்ந்துஅலங்காரஞ்செய்
லேறிக்கொண்டு[துக்கொண்டு
வந்தாராம்

வரிசைகளையுமெடுத்துக்கொண்டு
பாணவெடிகளை
திவ்யவாத்தியங்களை
வாசலுக்குவாசல்நின்றுகொண்டு
விட்டுக்கொண்டு
அடித்தாராம்

ஊரிலுள்ளஜனங்கள்நின்று
அற்புதமான
மூத்தாரத்திக
சீரைக்கண்டுசந்தோஷங்கொண்டு
கனிகொடுத்து
ளெடுத்தாராம்

பெண்களெல்லாருமாய்கூடிகொண்டு தங்ககூடைகளெடுத்துகொண்டு

விதம்விதமான
வீட்டுக்குவீடு
பட்சயங்களைவாரி
கொடுத்தாராம்

பூமிமீதுள்ளோரும்புகழ்
சப்தபிரகாரமும்
சத்தியரண்மனை
தேவலோகத்தார்களுமகிழ
சுற்றி ஆதிபரா
வந்தாராம்

மாலைசூடி ஊஞ்சலாடி
கங்காதரர்கிரகந்
கிரகப்பிரவேசங்கள்
மங்களவாலிவாழ்பாடி
தனிலேவந்து
செய்தாராம்

அத்தனைபேரும்அன்னம்புசித்து
அந்தணரெல்லாரும்
அம்பாளுக்காசீர்
வெற்றிலைசிவனுடன்தரித்து
கூடிசகொண்டு
வாதங்கள்செய்தாராம

சரிகைச்சேலைரவிக்கைகளும்
சாஸ்திரிமாரெல்லாம்
ஓதிவாழ்த்தி
சால்வைசகலாத்துபட்டுகளாம்
கூடிசபையிலே
கொடுத்தாராம்

வாங்கிஅவர்கட்டரித்துக்கொண்டு
சேர்ந்துகரம்
சிறப்பாகமனைமே
வாசனைப்பூவைமுடித்துக்கொண்டு
பிடித்துக்கொண்டு
விருந்தாராம்

மாப்பிள்ளைமகளையுங்கண்டு
இன்னுமென்ன
அவள்இருந்து
மாமியார்மகாசந்தோஷங்கொண்டு
சீர்பாக்கியென்று
ஆலோசனைசெய்தாராம்

மலையத்துவசசெங்கோலைக்கொண்டு
மீனலோசனைப்
மிராசுபதிந்து
மருமகனேநீர்ஆளுமென்று
பிராணேசன்பேராலே
கொடுத்தாளாம்

நாகரீகமதுரைக்குஇன்று
மீனாட்சிபிரியாள்
குலாவிக்கொண்டு
நாமேயதிபதிபானேமென்று
மகிழமாமியுடன்
யிருந்தாராம்

தலைவிசைவந்த கொம்மி.

தங்கத்தடாதகா
திறமைதனை
தாசர்தியானிக்கும்
நேசமுடன்
மாலைப்பொழுதில்
மாதாபின்னி

தலைவிசைவந்த
நான்கும்மிபாட
கணேசஅண்ணவெகு
நேக்குவாநீகூட
மதுரைமீனாட்சிக்கு
யலங்கரித்தாள்

மல்லிகை அரும்பை பன்னீரில்நனைத்து
மகள்மனதிற் கிசையவதைத்தாள்
இராமின்னல்வெள்ளை யுடுத்திமணவில்லை
பூசிரவிக்கை நன்றாய்முடித்தாள்
இராஜன்கண்டாலின்று உன்னைவிடானென்று
தோழிமார்கேலிசெய்து நொடித்தார்
பாலையுவதிமாரன் பாதையாலே
பாண்டியசுந்தரரை நினைந்துகொண்டாள்
பகலிலும்பதியண்டை யிருக்கபாக்கியம்பண்ண
விலையென்றுபாங்கி யோடுகுறைந்துக்கொண்டாள்
சதாசரசமோகித சுமீனாளை
சாடையாலீன்ற அன்னை அறிந்தாள்
சகலவாத்தியகோஷ வரிசையோடுபெண்ணை
புக்காத்தில்கொண்டு விடஎழுந்திருந்தாள்
மாப்பிள்ளைதுரை மங்களமனைபுகுந்து
மாடிகளெங்கும் ஜோராய்ஜோடித்தாள்
மகளைகொண்டேயிவள் உம்மவசமென்று
கொண்டவரண்டை ஒப்பித்துக்கொடுத்தாள்
மாதர்மயங்கும் மகாசுந்தரப்பய்யன்
அதைதையைப்பார்த்து சற்றேசிரித்தார்
மாறலீலைக்குதவி மாமிபோலேமண்ணில்
யாருமாகார்கள் என்றுபூரித்தார்
எந்நேரமுமேகாந் தஸ்தலத்தில்வந்து
கடிகாயிதாக்கா ளோடேபேசினார்
இந்துகுலாளிரு தயம்அறியரசர்
ரோஷம்வரும்படி எல்லாமயேசினார்
நாரிநியாயங்கடந்து நகராண்டாள்நீ
நமக்குச்சரிப்படா தென்றெழுந்தார்
நாலுமறிந்தநன் மதுரைதுரையம்பாள்
ஆடையைப்பற்றி அஞ்சிநயந்தாள்
புண்ணியவதிபொன் மாலைசிங்காரஞ்செய்த
புதுமைமகளைக்கண் ணலேகண்டார்
புஷ்பகூடார மஞ்சத்திலிருந்து
போகஇளமயிலே வாடியென்றார்
நீலாள்குதூஹல மாகமகிழ்ந்து

பள்ளியறை கீர்த்தனை.

நிகரில்லா தாம்பூலங் கள் தரித்தாள்
நிலைக்கண்ணாடிக்கு நேரிருந்தத்தரில்
ஆடைநனைத்து நெற்றிதுடைத்தான்
தங்கபீரோவைத் திறந்துதடாதகா
ரத்நச்சிமிழை எடுத்துக்கொண்டாள்
திலகம்திருத்தி திறமாகத்தன்
மனம்போலவிழ வைத்துக்கொண்டாள்
ஒய்யாரமாமது மையனுகந்து
கையாலேஅதைநன் றாய்க்கலைத்தார்
துய்யாப்போர்வையைப் பிடித்துதாங்குமஞ்சத்தி
லாடுவோம்வாடி யென்றழைத்தார்
தாய்தனமதத் தைரியத்தடாதகா
தன்பதிமேல்அதி கோபங்கொண்டாள்
தவமொழிய சிறப்பறியாதரு
மரேகான்வாரேன்போங் காணுமென்றாள்
சிங்காரப்பிராந்தி கொண்டசுகசெல்விக்கு
சீமான்வெகுசமா தானஞ்சொன்னார்
சீரிஅவளெதிர்க் கச்சிந்தைகலங்கி
செய்ததுபிசகென் றேங்கிநின்றார்
ஆர்க்குமடங்காத கர்விஅதையும்
அலக்ஷயம்செய்தன்னையாம் செல்லநடந்தார்
ஆலாஸ்யரசர் வஞ்சனைசெய்யவாலோசித்து
அன்னமேநில்லென்று பின்னேதொடர்ந்தார்
பதியைமறைக்குமான் போல்சதியென்றதை
கலைத்தேனென்று பாதையைமறத்தார்
மாதம்மொழியை மதியாமல்மற்றொரு
வழியாலேசெல்ல பூட்டைமுறித்தார்
இக்கலகத்திற்கா ளானோமென்றீசர்
ஏங்கிமயங்கி மனந்துடித்தார்
இகாபீஷ்டா யிதைத்தீருமென்று
தண்டுபோலேதிடு ரென்றுபடுத்தார்
மாணிக்கமஞ்சப் பெட்டிகண்ணாடிகளை
தூறிமீனுதா ரெறிந்துவிட்டாள்
மன்னாஇதோவந்தேன் பாருமென்றுஉமை
நீக்கிஅணைத்தொரு முத்தமிட்டாள்

முத்தொழில்வல்லோன் மூச்சையடக்கிவெகு
மோகமூர்ச்சர்கள்போ லேயிருந்தார்
எத்தனையோஉப சாரஞ்செய்தும்மன்
தட்டியழைக்க எழுந்திருந்தார்
பேணிலாட்பேடா சீனிக்ஷீரம்கற்கண்டு
வாரிவாயிலேவைத்து ஊட்டினாள்
பெஞ்சிமேல்கொஞ்சிக் கூடயிருந்துவீணை
வாணியைவென்று பாடிக்காட்டினாள்
சரஸ்வதிக்குமேல் சாரீரிநீயென்று
சௌந்திரபிரபு சொல்லிசிலாகித்தார்
சாந்துபன்னீரால் குழைத்துசியாமளி
மகிழமுகாரவிந் தத்தில்வைத்தார்
மருவிஅணைந்து மங்களஉல்லாசமாய்
மைகையாலேற்றி மலர்கள்வைத்தார்
மதுரைமீனாட்சிபிரி யாள்மகிழமெத்தை
மேலேநித்தியம் கூடிசுகித்தார்

உ-விருத்தம்.

மாடமயி லோடுசதாகூடி உறவாகிமன் னன்மலரும்
மணமும் போலானார்
ஆடல்பாடல் விருதோட ரதம்ஏறி அகிலர்அம
ரரியரசு செய்யப்போனார்
ஜோடனா சபைஜோர்சுர புரியேன்ஜோ ராய்செய்து
கொணர்ந்தாளோ முன்னென்றுதோண
கடலும் கெடிக்கடங்க காயிதாவோட் கணிசகணிசமாய்
கொலுவிருந் தார்தானே.

க. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கச்சேரிதினம் செய்தாரே
கதம்பவனத்தில் கயிலாசபதிகாமிபோல்

அநுபல்லவி.

பச்சைகிரீடம்மின்ன பாரைபரிபாலித்துநன்னு
மாமிதவததிலகப்பட்டு மனைவிமொழிகளைக்கேட்டு
வாதிகளைக்கூப்பிட்டு விசாரித்துதீர்ப்புபோட்டு க

சரணம்.

பிரபலமானசபையிலே பிரகிருதபூமானைப்போலே
தைத்தசட்டையையணிந்து துஷ்டரைத்தெண்டிக்கதுணிந்து
பத்துமணிக்குவந்து பகல்முழுதுமிருந்து க

மீனாக்ஷிபிரியாள்பாட சுமதிமந்திரியுடன்கூட
வேதவிதியனுஷ்டித்து வேட்டகத்துவிருந்தைகிரகித்து
அந்தியரும்புமுடித்து ஆடல்பாடலைப்பார்த்து

௩-விருத்தம்.

அந்திநவ மணிநேரம் ஆகியும்ஐயன் சதிர்சபையி
லேயே யிருந்தார்
காந்திரத்ன மண்டபத்தில் கருநீலாள்பாங் கிகளோடுபல
விதமாய்ப் பந்தெறிந்தார்
ஏந்திவளர்த் தெடுத்தஅன்னை இந்நேரம் இளந்தைகண்
விழியாளே யென்றுபறந்தார்
சுந்தரபாண் டியதுரையை சுருக்காயழை யென்றுசகியோ
டோர்மொழி பொழிந்தார்.

உ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மருமகனை அழைத்துவாபோடி
மகாவேகமா யோடி

அநுபல்லவி.

அருமையானஎன்செல்வி அனைவர்களுக்குமநல்வி
மனமெதுவானமெல்வி கண்விழித்திருக்காளென்றுசொல்லி

சரணங்கள்.

மதுரைக்கதிபதியை மகத்தானமதியை
என்ஜெனனசதியை சேரகிருபாநிதியை

இராஜாத்திராஜரடி ரமண்யமுகஉல்லாசரடி
நீதிதப்பாமன்னரடி லீலாவிநோதரடி

அற்புதாபரணம்சாத்தி அம்பாரியானைமேலேத்தி
முன்னாலேநின்றுபோத்தி மீனாக்ஷிபிரியானைவாழ்த்தி

௩. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அடாணா-அடதாளம்.

பல்லவி.

வாரும்வாரும்ஓய்சிவசுவாமி எங்கள்பின்
வாரும்வாரும்ஓய்சிவசுவாமி
வழிபார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாள்
அங்கேதங்கள் மாமி

அநுபல்லவி.

போதும்போதும் இந்தசதசு புருஷார்ப்புதமேஉன்
சரீரமெல்லாம் வெகுசொகுசு

தேவபாண்டியராஜா திருஷ்டிவிழுமே
உந்தன் தேஜசு
தேசவித்வாமிசாள் கொண்டாடுருள்
உன்றன் எஜசு

சரணங்கள்.

எனின்னம்செய்கிறீர் நீர்தாமசம்
இதைப்படைத்து போஷித்தவுடன்
துடைக்கும்துரை தங்களுக்கிதுகளெல்லாம்
சமரசம்
மதுரமானபதார்த்த பக்ஷியங்களோடுபாயசம்
மாமிதருவள் புஜித்துமனைவியோடுசெய்சரசம்
வேகவதியை பூலோபகாரமாய்
வரவழைக்த விசித்ரா
வெகுவீரபராக்கிரமமாய் எங்கும்ஆக்ஞாசக்கரம்
செலுத்துகிற ஏகசக்ரா
தீனர்களை தயவாய்தினம் காக்கும்கருணைசமுத்ரா
தினமும்கேழ்க்கத்திகட்டா திவ்யமானசரித்ரா
நர்த்தனமாதர்களை நிறுத்தும்அவாள்
நேரேநின்றுமேயிதை
போதுமென்றுபோய் கையமுத்து
மூந்நூறுபொன்னைக்கொடுத்து
பெண்கள்மனதை நிமிர்த்தும்
மீனாக்ஷிபிரியாளுக்காக லீலைசெய்தமத்தும்

இங்கிலீஷ் நோட்.

பல்லவி.

பள்ளியறைபோகப் பிரபுவாரார்
பாண்டியவம்சம் பயிர்வளர்ந்தேற

அநுபல்லவி.

துள்ளியமாதர்கள் நடத்திட
தூபதீபமெங்கிலும் கொடுத்திட
கட்டியன்முன்கவி படித்திட
கர்ணன்வந்துகணக்கிட குறைத்திட

அதிர்வெடி அண்டம் அதிரவே
ஆகாசமலர்கள் உதிரவே
தூளியெழும்பிச் சிதறவே
தொண்டர்வேதங்களோதிக் கதறவே-பள்ளி
ஆனைகுதிரை சேனைகள்சூழ
வந்துதொழ
வணங்கிகாரியஸ் தான்தாழ
வடிவழகியுடன் கூடிவாழ-பள்ளி
ஜொலிக்க
பார்த்தபேரெல்லாம் பூரிக்க
மீனாட்சிபிரியாள் ஸ்துதிக்க
மேகவர்ணியுடனே ரமிக்க-பள்ளி

ரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சோசவராளி-சாபுதாளம்.

மாமிமனையில்வந்தார்-சுவாமி-மாமிமனையில்வந்தார்
பூமியுள்ளோர்புகழ-சிவகாமி-மாமிமனையில்வந்தார்

அநுபல்லவி

காமிபோலசிரித்து-சாமி-கனகாம்பரம்விரித்து
காமிபோலசிரித்து கனகாம்பரம்
சொர்ணஜோடுதரித்து சுஜனசுலபர்பூரித்து-மாமி

சரணங்கள்.

அத்தைவாருமென்றழைக்க சாமி-சற்றேவார்த்தைகளுரைக்க
அத்தைவாருமென்றழைக்க சற்றேவார்த்தைகளுரைக்க
காஞ்சனைநெஞ்சைசகரைக்க கைப்பொருளெல்லாம்பரிக்க-மா

மாமன்தேவிக்குப்படிந்து சாமிமண்டையோடுமண்ணுயுடைந்து
மாமன்தேவிக்குபடிந்து மண்டையோடுமண்ணுயுடைந்து
தடாதகையையடைந்து தாரித்திரங்கள்வெடிந்து-மா

ஏகமாகப்புறப்பட்டு சாமி ஏன்கூப்பிட்டீரென்றுகேட்டு
ஏகமாகப்புறப்பட்டு ஏன்கூப்பிட்டீரென்றுகேட்டு
மிதியடியைதூரப்போட்டு மீனாக்ஷிபிரியாளைத்தொட்டு-மா

சு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இன்னேரம் என்இனிச்சேராய்
எந்தன்மனமகிழ் சுகுமாரா இந்த

அநுபல்லவி.

மந்தஹாச மதுரைவாழ்மன்னு
மாமனில்லா மனையிது அன்னை-இந்த

சரணங்கள்.

மலையத்துவஜர் மருமகராஜா-உன்
மகிமையோவெகு வாசாமகோசா-இந்த
சீக்கிரம்கிரீ டாகிராம்சேரு
செல்விதேகசிர மத்தையும்பாரு-இந்த
பொய்பிரபஞ்ச வேடிக்கைநோக்குண்ட
மீனாட்சிபிரியாளுக்காகநீ இக்கோலங்கொண்டாய்-இந்த

எ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பள்ளியரைக்குள்ளேவாரார்
வள்ளிபதிஜெனகர்ஜோராய் பள்ளி

அநுபல்லவி.

வெள்ளிபொன்மயமான விசித்திரபல்லக்கிலேறி
வேகமாய்மன்மதன்விடும் கணையால்கனைத்துமேசோரி-பள்

சரணங்கள்.

வாசனைபுஷ்பகெந்த பரிமளங்களணிந்து
வடிவழகிமீனாளை வாரியணையதினைந்து-பள்
ஓங்கிகட்டியருள்ளே உமையாட்குரைக்கவோட
பொங்கிமீனாட்சிபிரியாள் எங்கும்சரஸகிருதிபாட-பள்

அ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காபி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சுந்தரபாண்டியமகாராஜரதோவாரார்
ஸ்வயபரிமளமீனாட்சி உன்னுடனேசேர சுந்தர

அநுபல்லவி.

மந்தாரைமல்லிகைமலர் வேர்கொழுந்துகள்கொண்டு
மாமியார்அந்தப்புரம்போய் விருந்தமுதிருந்துண்டு சுந்

சரணம்.

மீனாட்சிபிரியாள்மனம் மகிழ்ந்துமேஸ்துதிக்க
மேகமேனியேஉன்னுடன் மெத்தைமேலரமிக்க சுந்

௬. இங்கிலீஷ்பாண்ட்-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சாமிசமயமிது வரலாம் வரலாம்வரலாம்
சாமிமருமகளைமருவிச்சேரலாம் சேரலாம்சேரலாமனன்துரை

அநுபல்லவி.

நிமிஷம்கூடஇனி என்னால்தடையில்லை
என்னால்தடையில்லை
நேத்திரத்தால்நிமிர்ந்து பார்த்துநீர்கேளுமென்சொல்லை சாமி

சரணம்.

தங்கபல்லாக்கைவிட்டு இங்குஇரங்கும்
நீர்இங்குஇறங்கும்
எங்கள்மீனாட்சிபிரியாள் மகிழமஞ்சத்திலிறங்கும்

௬-விருத்தம்.

மயங்கிய மதுரைட ரை மலா
கரத்தைப்
சயனஸ்தலம் வந்துசௌந்தர துரையைஜாதி ரத்நபெஞ்சுமே
லுட்கார வைத்தாள்
தாயாரனுப்பிய தமுக்குசாமானை கூஜாகொழம்பு பாலையுங்
கொடுக் கெடுத்தாள்
அயல்மாதர் கட்கஞ்சி நிற்கஜயனதை அறியாமல்
கொஞ்சியோர் மொழியுரைத்தார்.

இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பு.

மோடிசெய்யாமலேவாடி
மோகனங்கிமுல்லை மலர்மாலைசூடி மோடி

தேடிமாலை யிட்டகண்ணே
நாடிவந்தேன்நான் நயந்திங்கேஉன்னை
பாண்டியமக ராஜன்பெண்ணே
சௌபாக்கியவதியே நீயென்றன்முன்னே-மோ

கஞ்சஇதழ் போல்நயனி
காஞ்சனமாலை வளர்த்தசுதனி
பவழத்தைப் பழிக்கும்வதனி
பக்தர்கள்பாபம் ஒழிக்கும்பவானி-மோ

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

பககத்தில வந்துஉட்காரு
நிமிர்ந்தென்னைப்பாரு
சாக்கரைபால் பலம்சேரு
பக்குவம்செய்தென் பாணியில்பரிமாரு-மோ

ம செய்துதருவேன்
ன
மற்றொருத் தியைமருவேன்
மீனாட்சிபிரியாள்வாழ்வுன்னை க்ஷணமேனும்மறவேன்-மோ

ரு-விருத்தம்.

நட்சத்திரம்மத்திமதிபோல்நாராயணர்நாரியர்நடுவேநின்று
மட்சநாதன்ஏன்தாமசம்பாலையுவதியேபாத லடிப்பேனென்றார்
அட்சணம்அதிவிநயாள்ஆர்க்கவோம்என்றுலோசனைசெய்தாள்நன்று
இட்சணம்என்சகிமாரேஇவ்விடம்விட்டுவிலகியிரென்றுசொன்னாள்.

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவிக்கும் சகிஜெனங்களுக்கும்
சம்வாதக் கொம்மி.

பிரபுஇன்றிங்கேவந்துட்டார்-பாங்கிநீபோடி
சகிபகலில் நீவாடி
பதினாயிரம்பெண்களிருக்கிறோம் பாடநீவாடி
மீனாட்சிபடுக்க பின்போடி

ஈசரின்றுவந்துவிட்டார்-பேசாமல்போடி
சகிபெருமத்தி யானத்தில்வாடி
எல்லவரும்சேர்ந்திருக்கிறோம்-இங்கேநீவாடி
மீனாட்சிஅங்கேபின்போடி

சொக்கரின்றுவந்துவிட்டார்-சுருக்காய்நீபோடி
சகிசூரியோ தயத்தில்வாடி
சொக்கட்டாங்காய்பறித்திருக்கிறோம்-ஆடநீவாடி
மீனாட்சிகூடபின்போடி

இராஜரின்றுவந்துவிட்டார்-ரதிகேளிபோடி
சகிநீஇராப்போன பின்வாடி
ம்-தரிக்கநீவாட

பள்ளியறை கீர்த்தனை.

நாதனின்றுவந்துவிட்டார்-நான்வல்லைபோடி
சகிநாளைவாருங்கோடி
காலையில்வெகுவேலையிருக்குது-சோலைக்கேனும்வாடி
மீனாட்சிசீலைக்குபின்போடி
மின்னுடைகளைப்பிடித்திழுப்பார்-வேல்பேசாமல்போடி
சகிமன்னனில்லாதபோதுவாடி
மீனாட்சிபிரியாளுக்காக நாங்கள்போகிறோமடி
மீனாட்சிநீங்கள்சேருங்கோடி

ஃ-விருத்தம்.

தோழிமார் போனவுடனே தூங்கரையைசாற்றி தங்கத்தாப்பாள்
சங்கிலிகள் போட்டாள்
நாழியாகுமுன் நாதன்இன்று நம்மிடம்வந தாரென்று
சந்தோஷப் பட்டாள்
ஆழியணிந்தங் குலியாலாய்ந்த இளந்துளி ரெடுத்து
திரிதிய மிட்டாள்
மொழிமுத்து கோத்தாப்போல் செவ்வாய்தி றந்துஸ்ரீமா
னெதிரிருந்து சிரிததுகேட்டாள.

பல்லவி.

ஏனிந்தமோகங்கொண்டீர்சுவாமி-எனக்
கடசகிகளுமகிட்டயிருக்கையில்நீர்

நான்சொல்லுகிறசில நியாயவசனததைநீர்கேளும
நாளைமுதல்நடுசாமத்தில் வநதெனை நீராளும்

சரணங்கள்.

தோழிமார்களிருக்கையில்
துரையேநீரென் கரத்தைதொட்டு
தூக்குமஞ்சத்திலாட வாடியென்றுவாய்விட்டு

காமன்கணையினாலே
களைத்துவந்த சுகுமாரா
காசாசைகொண்டதாசிபோலென்னைநினைநதீரா

இராசபத்னியிடத்தில்
ரகசியமாய் வருகவேணும்
ரம்பைபோல்ரூபமாதர்க்கு ரொம்பவேகணுசம்தோணும்

மண்மீதில்மன்னரைப்போலே
மங்களாகாரமாய் வாழும்பிரபுவே
மாலயன்தேடவகப்படாத என்றன்சற்குருவே

மாமிஇவர்காமியென்று
மனைவியைவிட்டின்றேஒழிப்பாள்
மதுரைமீனாட்சிபிரியாள் கவிபாடிசிரிப்பாள்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவிக்கும் சௌந்தரபாண்டியதுரைக்கும்

சரசவாதக் கொம்மி,

அம்மாநானென்னசோரனோ அர்த்தராத்திரியில்வருவேனோ
மயிலேஉன்னைவிடுவேனோ மறுமாதரைநான்தொடுவேனோ
இராசனேஉள்ளேவாரும் ரோசாப்புசெண்டைஇங்கேதாரும்
இரத்னஊஞ்சலிலுட்காரும் இரதிபதிபாடையைத்தீரும்
வெள்ளிவிளக்கைஏற்று இந்தப்பள்ளியறையைப்பார்த்து
பஞ்சணைமெத்தைவிரித்து என்பக்கத்திலுட்காருபூரித்து
கெண்டைவேஷ்டியைகட்டிக்கும் கழுத்தில்முத்தாஹாரத்தைபூட்டி
த்வணியில்மலர்சூட்டிக்கும் துளிர்வெற்றிலைகளைப்போட்டுக்கும்
சந்தனஞ்ஜோராய்பூசடி திவ்யசாமரங்களால்வீசடி
சரசமொழிகள்பேசடி சியாமளிமுன்சொன்னதுமோசடி
நம்பரெல்லாம்ஒழிந்ததா பலவம்பாவழக்குதீர்ந்ததா
கப்பணமரையில்வந்ததா கச்சேரிகணக்குப்புரிந்ததா
உந்தன்மனப்பிரகாரம் அதுஒழிந்ததிந்தவாரம்
எந்தனுக்குபசாரம் நீசெய்ததுபோதுமின்னேரம்
நித்தியானந்தமூர்த்தி இத்திசைவயங்கும்உங்கள்கீர்த்தி
மறுமன்னர்களுக்காந்தி மீனாட்சிபிரியாளைநீர்காத்தீர்

கக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

சொக்கட்டானடுகிறாள்
சொக்கருடனேமீனாள் ஜோடிப்பாள்மேல்ஜோராய் சொ

பள்ளியறை கீர்த்தனை.

வெட்கத்தைபக்கத்தில்யிட்டு
வேடிக்கையாய் துரைதோளின்மீதுகரத்தைபோட்டு
வெளியில்பாங்காவிசிற வேந்தர்மேலேஉசிர
நடுநிசியில்சயனம்அசர நம்பாமலேஉபாசா-சொக்

சரணங்கள்.

சதுரங்கமனைமுன்னேபோட்டு
சாரஸ்யமாய்காயை கிரமமாய்கட்டத்தில்ஏறவிட்டு
ஆளைப்பந்தயம்வைத்து அந்நாளில்ஹாரரையும்செயித்து
மெத்தைமேலேபூரித்து மீனாட்சிபிரியாளைநினைத்து சொ

க பாடல்.

சந்த்ரகாந்தமண்டப சயனஸ்தலமஞ்சத்தில்
சரசஉல்லாசம் செய்யவாடிமோஹ
னாம்பாள்முகத்தில் முத்தம்தாடி

அடியென்றதட்டிவெகு அதிகாரத்தோடழைக்க
ஆபரணங்களை இட்டீரோ-கோடி
பொன்னைக்கொடுத்தென்னைக்கொண்டீரோ

ஸ்வயபரிமளசுகுமாரி உன்விகிருத
குஜம்மறைத்து மாலையிட்டேண்டி-யுத்த
முனையில்செயித்துன்கை தொட்டேண்டி

பிராணுதாரமானபிரபுவே உம்மைநானிப்போ
பரிகாசமாகச்சொன்னேன் சுவாமி-இதைக்
கேட்டால்கண்டிப்பாள் தங்கள்மாமி

பட்டத்தரசீயென்னிஷ்டப்படிநடந்தால
மாதுரியவசனம் மறக்கேண்டி-உன்
மாதாஅறிய வுரைக்கேண்டி

டீனவிநாயனெடுத்துதரும் சுருளைகிரகித்து
மருவிசுகியும் இந்நேரம்-மீனாட்சி
பிரியாள்தேவரே நமஸ்காரம்

உக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சரசஉல்லாசலீலைசெய்தாள் சீதளசந்திரிக்கையிலே
சியாமளி அதிபிரமையினாலே

அநுபல்லவி.

மாரன்கணையாலடிகள்பட்டு மானமென்பதையும்விட்டு
அச்சமில்லாமலேகூடி லெச்சையில்லாவார்த்தைகளாடி
இருவரும்ஏகமனசா யிருந்துமேவெகுசல்லியமாய்
போகநூல்நீதிபிரகாரம் பூரித்திருந்துஅந்நேரம்
அதிரூபபால்யரைப்பார்த்து அசையாமல்நின்றுபிரமித்து
வதியபூமாலைபோய்தொட்டு வந்தழகாய்முத்தமிட்டு
மீனாட்சிபிரியாளுக்காக மெத்தைமேலிருந்துமோக
தாகங்கள்தணியகெஞ்சி தழுவியணைந்துபோய்கொஞ்சி

கக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

பல்லவி.

நித்திரைசெய்துவைத்தாள்
ஈசன்பத்தினிபூரித்தாள்

அநுபல்லவி.

மூத்துநீர்வைத்து சுருள்கள்மடித்து
மூத்திரைமோதிரம் கரத்தால்கொடுத்து
பதவடியை பற்றியேஎடுத்து
பக்திவிநயத் துடனேபிடித்து

சரணங்கள்.

சுற்றிவாசனை செண்பகபூச்சோலை
மத்தியிலேமகா மேருவைப்போல
மாணிக்கமயமான மாடிமேலே
மதுரைமீனாட்சிஅதி பிரியத்தாலே
தோளின்மேல்தங்க வீணையைமாட்டி
தூங்குமஞ்சத்தை சற்றுநேரமாட்டி
சாஸ்திரபிரகாரம் சுருதிகளைக்கூட்டி
சங்கீதகானங்களைப் பாடிக்காட்டி

மீனாக்ஷிபிரியாள் மனது மகிழ
மேனகைரம்பை ஊர்வசிபுகழ
வானவர்பூமாரி பெய்துபுகழ
விடையுமான்கள்வெள்ளாட் டிகளை விட்டிகழ

தாலாட்டு.

பாண்டியபிரபு ஈன்றெடுத்தபாலே
மகாபதிவிரதை சிரோமணியேயினிமேலே
கண்விழிக்கமுடி யாதடி உன்னாலே
சயனிகாஞ்சனமாலை கோபிப்பாளென்னை நாளை

வேந்தர்வேஷத் திற்கிசைந்தவீரா
வேடிக்கைவார்த்தைவேண்டாம் என் தாயுமக்கொருதிகரா
மோசஞ்செய்தென்னைத் தூங்கவைத்தாயா
மோகினியைத்தேடிப் போகப்போகிறீரோ

ஸ்திரீஹார நடுநாயகக்கண்ணே
சஹஸ்ராதிசௌந்திர சரீரப்பெண்ணே
மேனகைவந்தாலும் போகேன்பிரிந்துன்னை
மீனாக்ஷிபிரியாள்மகிழ இதிலேநம்படிஎன்னை

கச. கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சயனஞ்செய்துகொண்டாள்
சாதிரத்தினமஞ்சத்தின் மேலேநன்றாய்

அநுபல்லவி.

பயத்துடன்படுத்து
பலவிதவத்தி வாசனைபிடித்து
சேலைஅலங்கிடாமல் மாலைகுலுங்கிடாமல்
சித்திரமெத்தைமேலே வைத்தபிரதிமைபோலே

சரணங்கள்.

தண்டில்திருவடி உதைந்து
திவ்யசரிகைதலையணை மீதில்சாய்ந்து
தென்னல்வந்துஅடிக்க முல்லைமுகம்வெடிக்க
அதிகநித்திரையற்று அர்த்தராத்திரிசற்று
துரைமேல்கரம் போடடுக்கொண்டு
தூங்காளினயனத்தை மூடிக்கொண்டு

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

புதறறிப்புரண்டிடாமல் பெருங்குறட்டைவிடாமல்
கடைச்சற்கட்டிலின்மேலே கருநீலமயில்போலே
மீனாக்ஷிபிரியாள் ஸ்துதிக்க
மூடிக்குளோபுதீப முள்ளெங்கும்சொலிக்க
சூஸ்திரம்வைத்துவிசிற சுகமேசற்றேஅயர
மலர்த்தேன்எங்கும்சொட்ட மகராசபிரபுகிட்ட

தாலாட்டல்.

அகிழ்மதிலைச்சுற்றி அடிக்கனேகர்காவல்வைத்தாள்
நீண்டகண்டவுயர் மாடியின்மேல்
ஆலாஸ்யரசருடனே படுத்தாள்

சத்தியசுமதியைநம்பி சோரபயங்கள்மறந்தாள்
சப்பிரகூட மஞ்சத்தின்மேலே
சுந்திரரையணைந்து சயனித்திருந்தாள்

காஞ்சனமாலைபலத்தால் கசானாகாவலைநீங்கினாள்
கணவன்கரத்தின்மேல் சிரத்தைவைத்து
முகத்துடன்முகம் சேர்ந்துதூங்கினாள்

உருகும்மீனாக்ஷிபிரியாளுக்குப் பக்தியீந்தாள்
இவ்வுலகாளும் ராசாத்திதன்
உடல்மறந்து நித்திரைசெய்தாள்

திருவனந்தல்.

கரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூபாளம்-சாபுதாளம்.

மதுரைமீனாக்ஷிசுந்தரேஸ்வரான் ஏகாந்தமாயிருந்தொய்தார்
மலையத்துவசமனையில்மாணிக்க மஞ்சத்தின்மேல்நித்திரைசெய்
அந்தராவிலேஅஞ்சுமணிக்கு அருணரதம்எழுந்தது
அதுகண்டுமடிஓதிப்போயதன்மேல் மருவில்மறைந்தது
ஈரதிசையிலேசுப்பிரகாசமாய் யமாச்சுது
சுருக்காய்நட்சத்திரமெல்லாம் சோதிமழுங்கிமறைந்துபோச்சுது
முத்துக்கூடாரசந்திரகாந்தக்கல் சீதளநீர்உலர்ந்தது
முல்லைமல்லிகைமலரெல்லாம்முகம் விரிந்துமணமாம்மலர்ந்தது
தங்கப்படல்திடல்காய்கறி தறமாய்காய்த்துபெருத்தது

தோட்டம்மரத்தில்தொங்கும்சுரஸ் வர்க்கமெல்லாம்பழுத்து
பனிவிலகிபிரகாசமாய்பளீ ரென்றுபோதுவிடிந்தது
பாகசாலைக்குபட்டகஷ்டங்கள் விட்டுவேறேடுமுறிந்தது
துஷ்டனுனசெட்டமிருகமெல்லாம தூரச்சென்றுஒளிந்தது
தீயால்ஸ்வரூபமகசிக்கும்கூடம்போல் இருட்டும்தேகபழிந்தது
குன்றருவிஎரிதடாகக் குளமெங்குமகனைசொரிந்தது
குமிழியிட்டுவேகமாலையுடன் வைகையாறுஇறைந்தது
ஜாமச்சாவல்சதுர்த்தாள்வீதியில் சாரீரததுடன்கூ
கிராமதேவதைகளெல்லாமஎல்லை சுற்றிஆயைம்தாவிற்று
பிராதகாலகுண்டுதொனி பாரெங்கும்பரவியதிர்ந்தது
பாரிஜாதபுஷ்பங்கள்பல பலென்றுபூமியிலுதிர்ந்தது
ஜீவராசிகளெல்லாம்சிந்தை மகிழ்ந்துகண்ணைவிழித்தது
ஸ்ரீபுமான்சங்கம்நீங்கிசுந்தர லிங்கததைபேதியானித்து
குயில்கோகிலபட்சிகளெல்லாம் கூடிவிட்டுபுறப்பட்டது
குரங்கெல்லாம்குட்டியைக் கட்டிக்கொண்டு
தோப்பெங்கும் கூட்டம்போட்டது
சர்ப்பகூட்டங்களுக்குக்கெருடன் சதாசாதகம்செய்தது
சத்ருபாவனையற்றுசகல உயிரும்உறவாய்ஒத்தது
கோக்கள்குடம்பாலைமடியில் சுட்டிகறக்ககூப்பிட்டது
கானைக்கரிபரியெல்லாம் காட்டுக்குமேயப்புறப்பட்டது
சாயாதேவிசகிதமாய்சூரிய உதயமும்ஆகலாச்சுது
சாஸ்வததம்பதிக்குமாத்திரம கண்விழிகொடுக்காமல்போச்சுது
ஆதிலட்சுமிபதிமுதல்யாரும் ஹரன்ஆக்ஞைக்குள்ளடங்கினுள்
அகமோகங்களற்றவா ளவாள்குல தர்மம்செய்யத்தொடங்கினுள்
அரண்மனைகாரியஸ்தர்களெல்லாம் அலுவலாகிஓய்ந்துநின்றுர்
அற்புதபள்ளியறையின்னம்திறவா ருக்க புன்சிரிப்புகொண்டார்
டையைதுரைநடக்கும த
முத்துபல்லக்கைஜோடனைசெய்து வைத்துக்கொண்டுவழிபார்த்தார்
தமபூரவீணைசுரபததுவாதத்ய தந்திச்செடுக்கைகோதினுர்
தாளமேளலயத்தோடுதாசிகள் பாடிசங்கங்களூதினுர்
விதியொடுதந்ததாவனம்செய்ய தங்கத்தாழியில்வெந்நீராற்றினுர்
வைகைநீராடவெள்ளிவண்டியை பூட்டிவாசலைச்சுற்றினுர்
அக்கினிஹோ ந்தணரெல்லாம்அனல்தூண்டினுர்
ஆகுதிபொரு ளாஜராயவைதது அய்யன்வராதமுகம்சுண்டினுர்
மந்திரிவெகுதந்திரங்களால் சுந்தரருக்கறிவித்தார்

மாடிஜோப்பளாகூஸ்திரங்களேயும் ஆட்டிநன்ருய்தெரிவித்தார்
இந்தபாதைகளற்றுஇருவரும் ஜாக்கிரதையவஸ்தைநீங்கினார்
ஏகமெத்தைமே லணைந்துசொஸ்தமாய்
சுழுத்தியிலே போய்த்தூங்கினார்
இன்னும்சுமதிஏககாலத்தில் சஹஸ்ரவெடிகளைவிட்டார்
இதற்கும்வாரா திருக்க பொன்
மாலையைப்போயீதென் னென்றுகேட்டார்
சிவாராதனையிலிருப்பவள் சீருஷாட்களைகொர்ஜித்தாள்
ஸ்ரீமானின்னம்செல்விஸ்தலம்விட்டு வல்லையாவென்றுகர்ச்சித்தாள்
சீதளப்பன்னீர்நனைத்தத்ரிதளம் சீக்கிரமாயெழுந்தது
சிங்காரகமிச்சு மேலேபோய்சர்வா வயவத்திலும்விழுந்தது
நாரணன்நயனார்க்கிதமாமி பூஜைப்பொருளால்முழித்தார்
நாழிபார்த்துஒகோயென்று தேவிக்குதிண்டுவைத்துகரமெடுத்தார்
மேகமேநீயெனும்கொர்ச்சிதமெழுப்ப லாகாதாவென்றுதூறினார்
மீனாக்ஷிபிரியாள்மகிழ்மூடுபல் லாக்கின்மேலேவந்தேறினார்

கசு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பிலஹரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பள்ளிநீங்கிவந்தாரேபிரபு
மெள்ளப்போய்மூடுபல்லாக்கில்
கள்ளனைப்போலேறிக்கொண்டு பள்ளி

அநுபல்லவி.

அள்ளியணிந்தவிபூதி யாவதும்போயழிந்து
அம்பாள்குஜகுங்குமம் முகமதுயெங்கும்உரைந்து
வேஷ்டிகளெல்லாமஞ்சன மாயிருப்பதையறிந்து
வெட்கத்தினாலேஒரு பக்கத்திருட்டில்நுழைந்து ப

சரணங்கள்.

பூசினபுனுகுசாந்து தூசிபோலெங்குமுதிர
பூமலர்கசங்கிசாம்பு இற்றுகழன்றுசிதர
அஷ்டதிசைவாத்தியங்கள். அரண்மனைஎங்குமதிர
அருமைமருமகனந்த ரங்கமாமியார்க்கெதிர ப

உத்தமருமத்தினம் உதயமானதையறிந்து
உத்தமயத்தைசித்திர மெத்தைமேல்வைத்துமறந்து
பாஸ்கரன்கூடப்ரகாச மானரென்றுபயந்து
பரிகாசம்பண்ணும்பாலிய தோழமார்களெல்லாம்நயந்து ப

பள்ளியறை கீர்த்தனை.

வேட்டாத்துபிரியாள் வேடிக்கைபார்க்கநின்றுகூட
வித்வாமிசாள்வந்துவேந்தரைக் காணவீடெங்கும்தேட
மேளத்துடனேதேவடி யாள்திருவனந்தல்தேட
ட்சிபிரியாள்இந்தவிதம் தியானம்செய்துகொண்டாட

கஎ. கீர்த்தனம்-இ-ம-பைரவி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

நித்திரைநீங்கி எழுந்திருந்தாள்
நீலநயன மலர்ந்தாள்

அநுபல்லவி.

சித்திரைமாதப்பருவத்திலே செங்கழுநீரோடை
நீராழிமண்டபமேடையிலே
இராஜருடனேகூடி இராமுழுதும்சொக்கட்டாகுடி
வேணியில்மலர்கள்வாடி வெடியகாலவெகுமோடி

சரணங்கள்.

கரிமேகமேனிகளெல்லாம் குன்னி-கனமெதுவான
கமலமுகங்களும் கன்னி
ஒட்டியாணங்கள்விட்டு கிள்ளட்டிகையில்கந்தம்பட்டு
கட்டுவடங்களெட்டு பொட்டுஉதிர்ந்துபோய்கெட்டு

விசாலநயனங்கள்சிவந்து விசித்திரமான
திருகம்தெரித்து உதிர்ந்து
பீதாம்பரம்கிழிந்து பின்னலெல்லாம்பிரிந்து
மஞ்சள்மணமகிழ்ந்து மார்பில்முத்துமாலைபதிந்து

குலுங்கிவளைகரத்தில்நழுக கோடையினால்குரு
வேர்வைகொளுசம்கணடுஒழுக
இரத்நராக்கடிஅசங்கி ரவிக்கைமேல்வங்கிநசுங்கி
முன்வைத்ததாண்டாகசங்கி மீனாக்ஷிபிரியாட்காகமதிமயங்கி

கஅ. இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பு.

பல்லவி.

குடித்தனமுறைகாண்பித்தாளே
குலமாதர்களைப்போலேமீனாள்

வெடியுமுன்எழுந்திருந்தோடி வேகவதியில்போய்
விதிவத்தாய் தீர்த்தங்களாடி

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

தங்கசெண்டிதனிலே கங்காபானிபம்கொணர்ந்து
அக்கினிகோத்ரநுஷ் டானங்கட்குகூடயிருந்து
நிதயத்தானதர்மங்கள்பண்ணி நன்மைதருவாரைதன்
குலத்திற்குதெய்வமென்றெண்ணி
பெண்களுடன்ஸ்ரீங்கார வனம்போய்பூமலர்கொய்து
பூஜைவைசுதேவாதிகட்கு வந்துசிசுருஷைசெய்து
பட்சயம்பார்த்தளித்துலட்சம்பூசுரர்கட்கு
பட்சமுடனேபடைத்து
கணவன்சதசில்வந்து கண்ஜாடைகளாலழைத்து
கவசகிரீடம்தரித்து கச்சேரிக்குபோமென்றுரைத்து
உறன்முறையாருடன் பூரித்து ஒத்துமையாகநன்றாய்
யோகக்ஷேமங்கள் விசாரித்து
மாலைப்பொழுதின்மன்னன் வரஎதிர்நின்றழைதது
மதுரைமீனாட்சிபிரியாளை தினமநினைத்து

புஷ்பங்கொண்டுவந்துகொடுத்த கொம்மி.

தேவபாண்டியருந் தினம்போய்சதசிலே
செங்கோல்செலுத்திக் கொலுவிருந்தார்
திவ்யமீனாட்சி முகாரவிநதத்தைத்
தரிசிக்கமோகித் துள்ளேநிரைந்தார்
கட்டியணையென்று கிட்டேயழைத்தய்யன்
கையிலேபணப் பையைக்கொடுத்தார்
கடைத்தெருவிலேபோய் காசிபேடாவும்
குசுமமும்வாங்கி வாவென்றுரைத்தார்
சீமான்சொல்லை சிரசில்கொண்டுசீலன்
சித்திரவீதி மளிகைசென்றான்
சீனித்தீனியும் சிவந்தபழங்களும்
வாங்கிக்கொணர்ந்து கொடுத்துநின்றான்
மனமொத்தமகத்தான மந்திரிசுமதியை
மறைவுபாஷைகளாலழைத்தார்
மாமிமாளிகைபோய்வாரேன்சபையை
செம்மையாய்விசாரித் திருவென்றுரைத்தார்

பள்ளியறை கீர்த்தனை.

சீக்கிரமாகஎழுந் திருந்துசிவ
　　சுந்தரர்பாதசாரியாய்ச்சென்றார்
செல்வியரண்மனை வாசல்வந்துநல்ல
　　செண்பகப் பூசெண்டை மூடிக்கொண்டார்
காஞ்சனையாளில்லாம லிருக்கவேணு
　　மென்றுகருத்துக் குள்ளேநினைந்தார்
கள்ளனைப்போல மெல்லநடந்துகரு
　　நீலவர்ணிக்குப்பின் வந்திருந்தார்
அந்தவேளையில் யுவதிமீனாட்சியும்
　　அரசரோடேபேச ஆசைகொண்டாள்
அஞ்சுகங்களோடே கொஞ்சிசுந்தரரிப்போ
　　வருவாரோஜோசியம் சொல்லுஎன்றாள்
நவரத்னமணி கூட்டுக்குள்ளேகிளி
　　நடனம்செய்து குதித்துக்கொண்டு
நன்றாகப்பாரடி பின்னாலேயென்று
　　நகைத்துமேசொல்லி சிரித்தன்று
சீறியுயர்ந்தாள் சிந்தைமகிழ்ந்துஜடை
　　சிங்காரதிசையை நோக்கிப்பார்த்தாள்
சீமையாளும்துரை சோர்ந்திருக்க
　　சிசுருஷைநாம்செய்வோ மென்றுநினைத்தாள்
இன்றிந்தவேளையில் வந்ததிசயமென்
　　றெல்லாசன்னலையும் சாற்றிக்கொண்டாள்
ஏ சதாராவிருத னென்றிரங்கி
　　ஏவலாள்போலே எதிரேநின்றாள்
வெள்ளைமல்லைபந் நீரில்நனைத்துவேர்த்த
　　மேனியைமுன்னே நன்றாய்த்துடைத்தாள்
பில்லைசெந்தங்களைப் பூசிஉலற
　　விசிறிவந்தசிரமத்தைத்தணித்தாள்
சாதுசிகாமணி மாதுதடாதகா
　　பதிவிரதாதர்மங்களைக்கண்டார்
சந்திரவிம்பமுகத்தாளேசம
　　மாயிரென்றருகில் வைத்துக்கொண்டார்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

ப்பொருளாயன்ன தத்தா

இந்நேரம்வந்ததேது ராஜமன்னே
ஏதுந்தெரியாமல் நான்பலயோசனை
செய்கிறேன் சீக்கிரமாய் சொல்லுமன்னே
மதுரைப்பட்டணமாதரசேஎன்
மனைதைப்பரிக்கிறபெண்மயிலே
ஏதுன்னைப்பிரிந்திருக்கத்தெரியாமல்
வந்தேனென்றுநொடித்தார்தையலே
சங்கரியும்புன்சிரிப்புக்கொண்டுஅவர்
அங்கவஸ்திரமுடிப்பையவிழ்த்தாள்
தின்னத்திவ்யவஸ்துகளிருக்கதேவ
ருக்குக்கொடுத்துத் தானும்புசித்தாள்
ஜாதியரும்புயிருக்குதடிஜெக

சீக்கிரமாகமுடிந்துக்கோடிஜடை
தனிலேயென்றுகையிற்கொடுத்தார்
வாங்கிஅம்மன்வலக்கரத்தால்வீசும்
வாசனைகளைகிரகித்துக்கொண்டாள்
நீங்கிநீர்மன்னேபோனவுடனேபுஷ்பம்
ஏதென்றுகேழ்ப்பாளேதோழியென்றாள்
ஈசர்கொணர்ந்துகொடுத்தாரென்றால்
எல்லாருமாய்சேர்ந்து என்னைநொடிப்பார்
இந்தகேலிக்குநான் ஏற்படமாட்டேன்
என்றுஉரைத்தாள் உமைகண்டிப்பாய்
புத்திசாலிபொழிந்தமொழியைப்பொன்
மாலைபுண்ணியசுதன்கேட்டுநன்றாய்
மெத்தசமர்த்திவிநயங்களை
சிலாகித்தோர்யுக்திபண்ணிக்கொண்டார்
படுக்கையுள்ளேபஞசுபோர்வையிலே
பத்திரமாயிதை வைத்துவைநன்றே
பாதிநிசியிலேவந்துநான்நோக்கு
பணிக்காகசூடுறேன்என்றுசொன்னார்

பள்ளியறை கீர்த்தனை.

நான

போய்வாறேனென்று கச்சேரிசென்றார்
காஞ்சனமாலை கண்ணாடிகதவண்டை
யிருந்துயிதுகளை யெல்லாங்கண்டாள்
லஜ்ஜைக்கஞ்சி ரகசியமாய்ப்பூகை
ஒளிக்கிறபெண்ணை வந்துபார்த்தாள்
லட்சணங்களமைந்ததா என்றுசும்மாநான்
சூட்டுகிறேன்வாடி யென்றழைத்தாள்
நீண்டவேணி நிலத்திலேபிறளாமல்
இரத்தினபீடத்தி லிருக்கவைத்தாள்
சிகசிரபரியந்தம் நகைகளைப்
பூட்டிவைத்து பின்னிபூரித்தாள்
பச்சைமேனி பாலசூரியன்போலே
பிரகாசித்து ஒய்யாரமாயிருந்தாள்
கச்சையசைய கதம்பவனராசர்
பய்யனும்வந்து பார்த்துஉகந்தார்
அஷ்டதிக்காண்டவள் பட்டமகிஷியாய்
வீட்டிலடங்கிவேந்த ரோடுவாழ்ந்தாள்
இஷ்டப்படிக்கி எல்லாம்மீனாக்ஷிபிரியாள்
பாடியெல்லோர்க்கும் போதிதிருந்தாள்.

மங்களம்

ஈசருக்கு ஜெயமங்களம்
நாலாஸ்யவாசருக்கு சுபமங்களம் சீல
ர்கு நீலாநிலம்நின்றவர்க்கு
பாலனைப்பாராள்பவருக்குகோலனைக்கோல்கொண்டவர்க்கு சீல
வாழமீனாட்சிசதிக்கு வந்துமேவாய்த்தபதிக்கு
பாமராள்பிரதிவாதிக்கு பக்தஜனகிருபாநிதிக்கு சீல
குண்டோதரன்ஆண்டவர்க்குகோர்வைபணிபூண்டவர்க்கு
மாமிவிருந்துண்டவர்க்கு மீனாட்சிபிரியாள்கண்டவர்க்கு சீல

பள்ளியறைகீர்த்தனை
முற்றிற்று.

ஆக கீர்த்தனை-கஅ-ஆகவிருத்தம்-சு-கொம்மி-சு

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி தாயாருக்கு

எழுகடலழைத்த கீர்த்தனை.

க-விருத்தம்.

சாதுகாஞ்சனமாலைமகள்வாழ்வைக்கண்டுதினம்மனம்பூரித்தாள்
தீதில்லாதெய்வமுனிவரத்தெரிந்துபாடல்தான்படிக்கவைத்தாள்
காதில்ரத்னபணிகள்மின்னகௌரியைகிரீஜன்கிரீடைக்கழைத்தார்
ஏதுயின்றுஇசையேனென்கயீசர்மோகித்துஒருமொழியுரைத்தார்.

க கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

என்னடிநீவெகுஜாலம்செய்குறாய் அடியே மீனலோசனி
என்னைமாரனுயுதத்தண்டைகாண்பிவித்து என்

பின்னடிவைத்தன்னம்போலேநடக்கிறாய் ஏ மீனலோசனை
பிரியமில்லாதவள் போலேயிருக்கிறாய்

சரணஙகள.

கபடிமோடியிதுநானறிகுவேனடி-ஏ மீனலோசனி
கண்டிப்பாயின்றுபூச் செண்டாலடிப்பேனடி
மீனாட்சிபிரியானுக்காக என்முன்னேநில்லு-ஏ மீனலோசனி
மெதனைதமேல்வாரேனென்று ஒருவார்த்தைசொல்லு

௨. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அடாணா-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஏனடிக்கடிவந்துவுலாத்துறீர் என்தாய்அந்தப்புறத்தில்
எள்ளளவேனும்இங்கிதந்தெரியாமல் போமோயிந்தவிதத்தில்

அநுபல்லவி.

மானம்மரியாதைகள் மறந்துமனம்
மயங்கிவந்தமன்னா
மாமியார்காஞ்சனமாலை பூஜைகள்செய்
கிறசாலை இதன்னா-நீர் ஏன

எழுகடலழைத்த கீர்த்தனை.

சரணங்கள்.

ஆரும்அறியாமல் அர்த்தராத்திரி
தனிலிங்கேநீர்வாரும்
அப்போதேதேனும் தடைசொன்னால்தப்பாமல்
தெண்டித்தென்னைச்சேரும்-நீர்

என்னசொன்னாலும் எல்லாரும்அறியநான்
இங்கேவருகமாட்டேன்
எங்கள்மீனாட்சிபிரியாள் மகிழ மணிதாப்
பாளிதோநான்போட்டேன்-நீர்

ரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இநதுஸ்தான்காபி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

போகாதே பெண்மயிலே
ஆகாதுவாபாயிலே-நீ

அநுபல்லவி.

வேகுதுஎன் திருமேனி
வீசுதுகெந்தம் உந்தன்வேணி

சரணம்.

சோலைச்சாவி யைத்தாரேன்
நீசொன்னபடிநான் செய்கிறேன்-நீ

ஸ்ரீமான்பெற்ற செல்வப்பெண்ணே
இந்தசினிபணி யாரம்பாலுண்ணே-நீ

ஆருமற்றஏழை நானுண்டி
உன்னை அண்டி பிழைக்கவந்தேண்டி-நீ

மனோகரி மாதுரியபாஷி
மீனாட்சிபிரியாட் காகஎன்னைபோஷி-நீ

ஸ்ரீமத் தடாதகாதேவிக்கும் சுந்திரபாண்டியருக்கும்
சம்வாதக்கொம்மி.

இன்னும்சின்ன வார்த்தைவாயிலே
வந்தமட்டும் நீர்சொல்லும்
இந்தகிரகத்தை விட்டுஅந்தப்
புரத்தில்தூரப் போய்நில்லும்

என்னபெருமையடிமீனாட்சி
என்னஒய்யாரமடி
உன்னைவிடுவேனோடி ஏகாந்த
ஸ்தலத்திற்கெழுந்திரடி
வேந்தர்மனையில் வந்துவெளியேவா
வென்று அதட்டுகிறீர்
வேண்டாமிந்த ராவேண்டல்வேணிகளை
தீண்டியே திட்டுகிறீர்
கோட்டையிலேபிறந்தோர் உன்னைப்போலே
கோடிகுமாரியுண்டு
நான்கேட்டதில்லை கணவனுடனேசென்
றுலவமானமென்று
வம்புவளத்தாதீர் கதைகேழ்க்க
வந்தோரெல்லாம் சிரிக்க
வசந்தமண்டபத்தில் போய்வாறேன்
மீனாக்ஷிபிரியாள் பூரிக்க

ச. கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காஞ்சனமாலையநனைக்கண்டு மனமகிழ்ந்தாள்
கதைகளினிபோதுமிது வென்றெழுந்திருந்தாள
ஊஞ்சலிலுயர்ந்தபட்டுப் பாய்களைப்போட்டாள்
உன்னிதபன்னீரைமதி லெங்கும்வாரிவிட்டாள்
மஞ்சத்தில்மெத் தைவிரித்தாள்
மருமகனைவந் தழைத்தாள்
பெண்ணுக்குப் புத்திஉரைத்தார்
போடினீயென்று சிரித்தாள்

பாதசரம்கொலுசுமாட்டி பீலிகள்குலுங்க
பவுன்மாலைசந்திரகாரம் ஜடைஹ்ரீங்காரம்இலங்க
செல்விஉள்ளே வந்துநின்றாள்
சுந்திரரும் சேர்த்துக்கொண்டார்
பட்சிசம்பால் பழங்களுண்டார்
பார்த்தம்மன்சந் தோஷங்கொண்டாள்

இரத்நதீபங்களைப்பிரகா சமாய்தீண்டினார்
இராஜாத்திகரத்தைப்பிடித் தழைத்துவேண்டினார்
நகைத்துத் தாம்பூலங்கொடுத்தார்
நயந்துவாடி யென்றழைத்தார்
மாமியாரை ஸ்துதித்தார்
மனைவியுடனே ரமித்தார்

பத்தியுடனேபிரபு நித்திரைபோனார்
பாஸ்கரன்பிரகாசித்து உதயமாயானார்
வெடிந்தபின் வந்துகூப்பிட்டாள்
வேந்தர்போவென் றனுப்பிவிட்டார்
ரகசியவார்த்தை களைக்கேட்டாள்
ரசவத்தாய்போய் ஜனங்களைக்கேட்டாள்

சிலர்களுடன்ஸ்ரீங்கார தோட்டத்தில்நடந்தாள்
சண்பகமுல்லைமருவேர் கொழுந்துகள்கொணர்ந்தாள்
தைலாதிகளை யெடுத்தாள்
தடர்தகைகூந்த லில்துடைத்தாள்
வேணியைவாரி யெடுத்தாள்
விதம்விதமாய் மலர்முடித்தாள்

பில்லையுடனேவங்காள மஞ்சளையரைத்தாள்
பன்னீரைவென்னீராய்வெள்ளிச் சருவங்களில்வைத்தாள்
அற்புதாப ரணங்கள்பூட்டி
அருமையாகவே னீராட்டி
மீனாக்ஷிபிரி யாளைக்காட்டி
அனுப்பிவிட்டாளே என்பாட்டி

ரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மன்னன்முன்னேபோய் நன்றில்லு
மாமிமனையாநோக்கு என்னபயம்வார்த்தைசொல்லு

அநுபல்லவி.

சின்னஞ்சிறுபால்பவயதுனக்குசீவலில்மணம்
சேர்த்துசுருள்கொடுமயக்கி
கோபகுணங்களெல்லாம்போக்கி கலவியால்
கணவனை வசமாக்கி

பரிகாசம்செய்துசிரித்து பஞ்சணைமேலேசுகித்து
யாத்திரைபோகக்குறித்து ராத்திரிபேசுபூரித்து மன்

சரணம்.

பிராணேசாவாருமென்றழை பதிக்குப்பிரியம்
வரும்படிக்கு பணிவிடைசெய்துழை
புத்தியாகபோதித்தேன்பிழை புஷ்பத்தைப்புருஷன்
மார்பிலெரிந்து மனதைக்குழை
லச்சையெல்லாம்தூறவிட்டு உச்சிதமேனியைதொட்டு
அவரிச்சைபோல்திலகமிட்டு பச்சைமீனாட்சிபிரியாளைக்கூட்டு

சூ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அரிகாம்போதி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பதியேஇதை யினிகேளும்
பணிவிடைஏவு பாரியைநீராளும் பதியே

அநுபல்லவி.

சதியானமாமி சாகரம்செல்லநேமி
அரசனைப்பூமி ஆளுகிறஎன்சாமி பதி

சரணங்கள்.

கோல்தரித்தகையா புஜம்மறைத்தமெய்யா
மீனாட்சிபிரியாள்ஒய்யா மேலானபக்திசெய்யா பதி

எ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்காபி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சிங்காரதோட்டத்து பங்களாவுக்கு
பெண்கள்நாயகமேநாம் போவோம்நீவாடி சிங்

அநுபல்லவி.

தங்கமேஉன்னைப்பெற்ற தாயார்பூரிக்க-செந்
தாமரைவோடையில்சாக ரங்களை அழைக்க சிங்

சரணங்கள்.

மெலிந்தஎன்மாமி மகிழ்ந்துனீராட
மீனாட்சிபிரியாள் தினம்நினைந்திதைப்பாட சிங்

அ. இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பு.

பல்லவி.

ஆருமறியாமல் அருணவுதயத்தில்புஷ்
பாரண்யமீதில்சென்றார்
அற்புதமானஉப்பரிகையின்மேலேறி
இப்பிரியமான மீனாட்சியுடனேநின்றார் ஆரு

எழுகடலழைத்த கீர்த்தனை.

அநுபல்லவி.

தேருகரிவிமானம் ஏதுமில்லாமல்பாத
சாரியாகவே பிரபுவந்தார்
தேன்பெருகுமலரை திருக்கரத்தாலெடுத்து
தேவிதிவ்யமாரின் மீதில்மகிழ்ந்தெறிந்தார்

காமக்கோடிபீடத்து கனகாம்பரதாரியை
கண்டுமகிழ்ந்து பூரித்தார்
கனதபசிகாஞ்சன மாலைகண்டுகளிக்க
கதம்பவனத்தில் கடலேழும்வரவழைத்தார்

மாண்டமாமனாரை தூண்டிமண்ணுலக
மீதில்கொணர்ந்து காட்டினார்
மதுரைமீனாட்சிபிரியாள் மனமகிழ்ந்திட
மாமியுடனேனீராட்டி கைலைகூட்டினார்

தேவபாண்டியன் தாசிவீடுபோய்வந்த கொம்மி.

மாப்பிள்ளை துரைமதுரையிலே
மாசிவீதியிலே போகையிலே
தாசியொருத்தியைக் கண்டுகந்தார்
ஈசர்மயங்கி மனையில்வந்தார்

தாயில்லாச்சேயை தனியேவைத்தார்
தத்தாரிதனத்துக் காரம்பித்தார்
போஜனங்களையும் செய்துகொண்டார்
பூஷணங்களுந் தரித்துக்கொண்டார்

கல்லிழைத்தருனாள் போட்டுக்கொண்டார்
காதிலேகடுக்கனிட்டுக் கொண்டார்
சரிகைபனாரஸ் உடுத்திக்கொண்டார்
சால்வையைத்தோளிலே போட்டுக்கொண்டார்

கெண்டைவேஷ்டி எடுத்துக்கொண்டார்
கிராபபேலம்பாக்கிலை போட்டுக்கொண்டார்
பில்லை சேஷமாய் பூசிக்கொண்டார்
முல்லையரும்பை முடித்துக்கொண்டார்

மூத்திரைமோதிர மிட்டுக்கொண்டார்
மூட்டைமொஹராவை கட்டிக்கொண்டார்

ஸ்ரீமந்தடாதகாதேவி

சற்றேசந்தடிகட்குப்பயந்தார்
சனங்களில்லாதபோதெழுந்தார்

சந்துவழிகளாலேநுழைந்தார்
சாவதானமாகப் பதுங்கிவந்தார்
கோட்டையில்ராச புத்திரியைவைத்தார்
குடிசையில்புகுந்து கதவிடித்தார்

தஙகததடாதகாதேவ்யனறு
தன்கணவன்மேலே ஆசைகொண்டு
பள்ளியறையில் வந்துமகிழ்ந்தாள்
வெள்ளிக்கமிச்சின்மேல் வீற்றிருந்தாள்

பத்துநாழிகளானவுடனே
ப
என்மாயமென் றெழுந்திருந்தாள்
இன்பசகியண்டை ஓடிவந்தாள்

எங ந்தாலும ஈசரைநனருய
இங்கேயழைத்துவா போடிஎன்றாள்
பாயைவிட்டவ ளெழுந்துமுன்னாலே
தாயேநல்லதென்று தேடப்போனாள்

நகரிஎங்கிலும் பாரததலுத்தாள
நாதனைக்காணுமே
போகப்பெண்வீதி களிலும்சென்றாள்
பூபாலரைக்கண் டொளிந்துநின்றாள்

திரும்பியுந்தேவர் கதவிடித்தார்
திறவடிவாய் திறந்துஅழைத்தாள்
கையிலேகாசைக்கொண்டாருமென்றாள்
பையிலேபவு னிருக்குதென்றார்

பத்துபுமானுக்கு மத்தியிலே
சத்தும்பயமச்சமன்னியிலே
காம்பராவுள்ளேபோய் கட்டிவிட்டாள்
சாம்பமூர்த்திக்கு ஆசனம்போட்டாள்

குத்துவிளக்கை கொளுத்திவைத்தாள்
ரத்தினகம்பளத்தை விரித்தாள்
தென்னல்வாடைக்கவ ளாசைப்பட்டாள்
ஜன்னலைநன்றாய் திறந்துவிட்டாள்
முன்னிருந்தோரை எழுப்பிவிட்டாள்
திண்ணையில்போமென்று தள்ளிவிட்டாள்

எழுகடலழைத்த கீர்த்தனை.

அதிலொருவ னெழுந்திருந்து
அவளை சாஷ்டாங்கமாய்ப்பணிந்து
பெண்சாதியை யடித்தேனே
பூஷணத்தைப்பிடுங்கிக் கொடுத்தேனே
திண்டாடவிடாதே என்றழுதான்

தான

வ

தேவடியாளை ரொம்பநயந்து
பங்குமனைகளை விற்றேனே
பணத்தையுன்கையில் கொடுத்தேனே
திங்கச்சோறு மற்றேனேயென்றான்
தயவுநீசெய்ய வேணுமென்றான்
பின்னுமொருபையன் பிரலாபித்து
பிராணசகியே பாரென்றழைத்து
சாதிமுறைமையை விட்டேனே
சதமென்றுந்தனைத் தொட்டேனே
காமனுல்வாடுகிறே னேயென்றான்
கண்ணேநீகருணை செய்வாயென்றான்
விடனொருவ னோடிவந்து
விசனுஎன்னடி என்றிரைந்து
ஆயிரம்வேலியைத் தந்தேனே
அன்னை தந்தையை யிழந்தேனே
மாதேவுன்னை விடுவேனோவென்றான்
மானமில்லாமலே வாடியென்றான்
அத்தனைபேரையு மவள்தட்டி
அநியாயம்செய்து அடித்துதிட்டி
துஷ்டாளேபோங்கடா என்றுரைத்தாள்
வெட்டுவேனென்று வாளுமெடுத்தாள்
கடுக்கனையும் கழட்டிக்கொண்டாள்
உத்தரியத்தையு முரிந்துக்கொண்டாள்
தலைமுண்டாசும் பிடுங்கிக்கொண்டாள்
தள்ளிதாப்பாளையும் போட்டுக்கொண்டாள்
அத்தனைபேரும் அழுததுகண்டு
ஆம்படையானை நினைந்துகொண்டு

வேசியுறவை நன்றாயறிந்தார்
வேட்டாங்களிலே போயிருந்தார்
கண்ணாடியால்முகம் பார்த்துக்கொண்டாள்
நன்றாகசிங்காரஞ் செய்துகொண்டாள்
அத்தர்பரிமளம் பூசிக்கொண்டாள்
மெத்தைமேல்வந்து உட்கார்ந்துகொண்டாள்
பிரபுவேநீரிங்கே வாருமென்றாள்
பவுன்மாலைபண்ணித் தாருமென்றாள்
சீமானேயென்னைச் சேருமென்றாள்
ஜடைநாகமசெய்து தாருமென்றாள்
கணையாழியேன் கண்டியேனென்றாள்
கழற்றிஎன்முன் னெறியுமென்றாள்
பணம்நாழிக்குநூறு வாங்குவேனென்றாள்
பாதிஎண்ணிமுன்னே வையுமென்றாள்
மஞ்சத்திலேறி படுத்துக்கொண்டாள்
ஊஞ்சலைசற்றே நீர்ஆட்டுமென்றாள்
கிரீடாதிபதிகேட்டு சிரித்து
கெட்டுதுவேலை யென்றுநினைத்து
பத்தினியோடே யிருந்தாள்ஒய்வள்
எத்தனையோ உபசாரஞ்செய்வள்
பசித்தபோது அமுதிடுவள்
புசித்தபின்பு வந்துகூடுவள்
வேர்த்தபோது எல்லாம்விசிர்வள்
கார்த்திருந்து கெந்தம்பூசுவள்
அவளைவிட்டிவ ளண்டைதுண்டாய்
வந்ததுபிசகென் றெண்ணிக்கொண்டார்
எந்தவிதத்திலே யானாலும்
இவ்விடம்விட்டு கிளம்பவேணும்
தந்திரம்செய்துபோக வேணுமென்று
தானேயாலோசனை பண்ணிக்கொண்டு
நல்லதுவென்று எழுந்துநின்றார்
கொல்லையிலேபோய் நான்வாறேனென்று
கனவிசையாய் வெளியில்வந்தார்
கரிபோலன்று காலால்நடந்தார்
திரும்பித்திரும்பி பார்த்துக்கொண்டார்
தேவிதெருபோ யினைப்பாரிகின்றார்

எழுகடலழைத்த கீர்த்தனை.

பார்த்திருந்தபாங்கி ஓடிமூன்றால்
பட்டத்தரசிக்கு இதெல்லாம்சொன்னாள்
சாதுசிகாமணி கேட்டுமகிழ்ந்தாள்
சந்தோஷமாய் சயனித்திருந்தாள்
காமனுசர்காமி போலெழுந்து
கூத்தியிடம்போய் கூடாதிருந்து
காவலாட்கஞ்சி வெட்கிப்பயந்தார்
ஆவலோடம்ம ணிடத்தில்வந்தார்
வாருமென்றவ ளழைக்காமல்
வந்துவணங்கி சேவிக்காமல்
சித்திரைசேரவள் போல்பிரசந்தா
சற்றேயரைக்கண்ணை மூடியிருந்தாள்
செட்டறியாமல் நாதன்நடந்தார்
தட்டிஎழுப்பக் கிட்டேதொடர்ந்தார்
சட்டென்றவள் கட்டில்விட்டிறங்கி
தொட்டிடாமல் நில்லென்றுளொதுங்கி
நல்லவர்போல நயந்துகொண்டார்
நாயகியேஎன்ன சொல்லுமென்றார்

உள்ளங்கிடந்து பதைக்கிறது
வீட்டிலேஒண்டியாய் வைத்துவிட்டு
வேசியோடெல்லாம்போய் பேசிவிட்டு
அர்த்தராத்திரி என்னைநினைந்தீர்
கர்த்தனேஇங்கே குலாவவந்தீர்
முந்திமுதல்ஜாமம் பூரிதது
மோகித்தவளுடனே சுகிதது
மூன்றும்ஜாமம்போ மென்கவிட்டு
முடங்கவந்தீர்நீ ரென்னையிட்டு
ஆசையுமன்பும் அவளிடத்தில்
கள்ளங்கபடமும் என்னிடத்தில்
கணிசமாய்வாழ்ந்த குலத்தை
கனங்குறைத்தடிக்கிறீர் கூத்தே

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

போதும்போதும் உம்முறவு
தாரும்உன்செங்கோலை இந்திரவு

ஒயமபடியா
வெற்றிலைப்பாக்கு வேட ரன

கூத்திக்குகாசும்நான் தாரேநன்ருய்
கொண்டங்கேதானேபோங் காணுமென்ருள்

அண்டத்திலுள்ள சீவர்களுக்கு
உண்டிடாகாரம் கறபிததவாகரு

பண்டந்தாரேனென் றிட்டகோபித்து
கண்டத்தைப்போல் முகம்கறுத்து

துடித்தகுண்டோ தரர்க்குநிரைய
வடித்தமுது கொடுத்தாயா

பிடித்தெந்தன்முன்னே விட்டுநன்ருய்
படித்ததுமறந் தாயோவென்ருர்

இம்மொழிகேட்டு அம்மன்பயந்து
இருந்தகெருவங்க ளும்மறந்து

பிராணநாதரைப் பார்த்துபிரமித்தாள்
குரோதம்விட்டுக்கொண் டாடியழைத்தாள்

நித்தியம்போல யுபசரித்தாள்
பத்தியாய்ப்பாத பூசைமுடித்தாள்

தாசியண்டை நடந்ததைநன்ருய்
நேசமன்னனுக்கு சொல்லுமென்ருள்

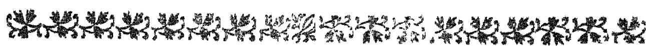
தேவடியாள் மோடிகளையன்று
தேவிகேழ்க்கப்பதில் சொல்லிக்கொண்டு

மீனுக்ஷிபிரியாள் பொழுதுபோக
வானைவென்ருளோடு வாழ்ந்தழகாய்

எழுகடலழைத்த கீர்த்தனை

முற்றிற்று.

ஆக கீர்த்தனை-அ, விருத்தம்-க, கொம்மி-உ.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

மசக்கைப்பாடல்

உக்கிரபாண்டியர்ஜனன லீலையைநானுரைக்க-திவ்ய
விக்கிரகவிநாயககண்ணே நீமுன்வாசருக்கா
மலையத்துவஜர்மாளிகையில் மதுரைமீனாக்ஷி-மகா
தேவரோடரசாண்டிருந்தாள் ஸ்ரீதன்ஆக்ஷி
சந்ததியையெண்ணிசாதம் சபணைக்களற்றுசவுந்தர
சரீரமெல்லாம் கிருசமாயிளைத்து
பக்திவிநயத்துடன் பதிமுன்போய்நின்றாள்-பாண்டி
யர்க்குபேரனுண்டாகும் வழிபாருமென்றுசொன்னாள்
சுந்தரஸ்ரீமான்சிந்தை மகிழ்ந்ததைக்கேட்டார்-சிக்
கிரமாகசுமதிமந்திரியைக் கூப்பிட்டார்
சத்திரம்சாவடிசாலைக ளெங்கும்கட்டென்றார்-ஷட்
ரசபதார்த்தத்தோ டன்னதானங்கள்கொட்டென்றார்
அஷ்டமிசஷ்டியநேக பட்டினியெடுத்தார்-ஆகமப்
படிசாந்தன் கௌரிபூஜைமுடித்தார்
சதகிருதுசயனம்புத்ர காமேஷ்டிகள்செய்தார்-சகல
சம்பத்துஞ்சதுர்வேதமறையோர்க்கு வாயீந்தார் சகல
கிராமதேவதைகட்குகாப்பு கட்டிப்பூசைபோட்டார்-காளி
கோவில்தோறும்போ யுடுக்கடித்துகுறிகேட்டார்
பிரதிஷ்டைசெய்தஇகாபீஷ்டரை பிரபலபடுத்தினார்-பிராத
காலந்தோறும்போய்தினம் பூஜைநடத்தினார்
கெங்கைசேதுஹிமோத் பத்மகிநீராடினார்-கேட்டார்
வரங்கொடுக்குமீனாட்சி சந்நிதியிலோடினார்
ஆடிவீதிஅடிப்பிரதக்ஷணம் பண்ணிவந்தார்-அபி
ஷேகார்ச்சனைதிரவ்ய மமோகமாய்வாரியீந்தார்
நெய்விளக்குநிலைவிளக்கு மாவிளக்கேற்றினார்-நிக
சிரபரியந்தம்பலபணி செய்துசாற்றினார்
முன்னேமுளைத்தமூலலிங்கத் தன்னைப்போய்நின்றார்-முத்து
போலொருபுத்திரனைத் தாருமென்றுவேண்டிக்கொண்டார்

சோமாஸ்கந்தருக்குதேர் திருவிழாநடத்தினார்-ஜோசி
யானைவரவழைத்து கரரேகையைக்காட்டினார்
திரிகாலந்தெரிந்தோர்ஜாதக யோகத்தைப்பார்த்தார்-திவ்ய
மானதனயன்வருநா ளிதென்றுஉரைத்தார்
பூரித்துபிறகுதாம்போய்பூசுராள் போஜனஞ்செய்தாள்-புஷ்ப
மெத்தைமேல்மகாதேவருடன் மருவியேஒய்தாள்
பாலசுப்பிரமணியரதை பார்த்துபூரித்தார்-பள்ளி
யறையில்பாதிரிசியில்போய் கெர்ப்பத்தில்பிரவேசித்தார்
மதுரைமீனாமயங்கிமகா மசக்கைகள்கொண்டாள்-மலை
யத்துவஜனுற்றார் ஊராருபசரித்துநின்றாள்
கேசரிபாத்துபேடா பூரிபேணிசெய்தார்-கிளி
மொழிகமலகரத்தில் கணிசமாய்கொணர்ந்தீந்தார்
ஆவலுடன்அம்மனதை வாங்கிபுசித்தாள்-அசலக்
கனிதேனுக்காசிக் கரசரோடேயுரைத்தாள்
மனைவிகேட்டுவாய்மூடுமுன்னதை எட்டில்குறித்தார்-மண்
மீதிலுலாவும்மன்னர் களுக்கெல்லாமறிவித்தார்
தேசராசரெல்லாம்திருமுகத்தை வாசித்தார்-தேவ
பாண்டியர்பத்தினிசெர்ப்ப மென்றெழுதியிருக்கபூரித்தார்
அங்குள்ளஅபுரூபவஸ்துக்களை யனுப்பித்தாள்-அதி
லுயர்ந்ததேன்பாகுசெங்கரும்பு செல்விபுசித்தாள்
தேவிதினதேகத்துக்குத் தென்னல்வாயுவீசினார்-திசபா
லாள்தினம்வந்துதேவை ஏதென்றுபேசினார்
கப்பம்காமதேனுவை இந்திரனனுப்பினார்-குபே
ரன்புஷ்பகவிமானத்தை போவென்றெழுப்பினார்
பிரமதகணம்பதினாலுலோகமெங்கும் போனார்-பல
காய்கனிகிழங்கு கொணர்ந்துகொடுத்தெதிர்நின்றார்
புத்துருக்குநெய்யில்பெண்கள் பொரிதினுசுபொரித்தார்-புளி
யோரைபொங்கல்சம்பாதத்தியோன்னம் புசியென்றுரைத்தா
லட்சம்தோழிமார்களையும் பட்சமாய்கூட்டிக்கொண்டாள்-நிலா
போஜனம்வனபோஜனம் நீர்போஜனமுண்டாள்
இட்டலிபுட்டுவடைதிரட்டி பாலைத்தின்னாள்-எட்டாம
மாடிமேலேதுட்டிகளோடுலாவியேநின்றாள்
கடற்குட்பட்டபந்துபிரியாள் பார்க்கவந்துகூடினார்-ஸ்கந்த
னைகெர்ப்பத்தில்வசித் தழகைகண்டுகொண்டாடினார்
மசக்கைசீராட்டிமகமல் ஆடையுடுத்தினார்
தினந்தோறும்விருந்திட்டு திருநாள்நடத்தினார்

மசக்கைப்பாடல்.

நாழிக்கொருதினுசுநகைக ளலங்கரித்தார்-நடபாவாடை
மேல்நடத்திநவரத்தின தூணூஞ்சலில்வைத்தார்

முத்துத்திரிதீயம்வைத்திளர்க்குளிர் அத்தைகொடுத்தாள்-சித்
தம்மைமார்மிதியடிமேல் வைத்துபிடித்தாள்

வேர்த்தபோதுவெண்சாமரஞ்ச ளாலேவீசினார்-அதை
பார்த்தபாங்கிபரிந்து பரிமளத்தைப்பூசினார்

இராஜபரமேஸ்வரியா யெல்லோரும்பாவித்தார்-இராக்
காலங்களிலும்பிரியமனம் வராமல்சேவித்தார்

காலாகாலம்பாராமல்கேட்பதை செய்துகொடுத்தார்-கால்
நிமிஷம்கூடகண்மூடாமல் கெர்ப்பணியைபோஷித்தார்

ஷண்முகர்உள்ளிருந்துயர்ந்த உணவைத்தூண்டினார்
சர்வகாலமும்சந்நிதிவ்ய தீனியைத்தண்டினார்

அடிக்கடியில்லாததைகொண்டாவென் றெல்லோரையும்வைதாள்
அதிசயகர்ப்பந்தரித் தபிநயஜாலம்செய்தாள்

கப்பலேறிகாரியஸ்தாள் சீமைகளில்சென்றார்-கரு
மாயம்நயம்பாராமல் வாங்கிவந்துவைத்துநின்றார்

உண்டுபண்ணிரட்சிததழிப்பவள் உற்றதைப்பார்த்தால்-ஒன்றும்
அறியாதவள்போலநு நாமங்களைவிசாரித்தாள்

சாரகண்டம்சீனிநவரசபலமுந் தோட்சேர்த்துண்டாள்-சமயல்
ஆசாமியைசனகமுத்த மாதுரியம்செய்யென்றாள்

வேலைவித்வான்விசித்ரவேசல் வகைகளைக்கேட்டார்-வெள்ளி
அடுப்பில்பொன்னுருளி வைத்தகில்தீயிட்டார்

கூட்டல்வாட்டல்துவட்டல் திறமாய்ப்பாட்டெடுத்தார்-கேட்ட
கெடுவில்தாட்டெடுத்து கூட்டமாய்கொண்டுகொடுத்தார்

வாசனைவார்ப்பதிரசத்தை வாங்கிவாரினாள்-வயிற்றில்
வேலன்விளையாடும் வேதையால்விஷமாய்தூறினாள்

தீவிலிருந்துவந்ததையும்வேண்டு மென்றிரைந்தாள்-தோழி
மாரைநான்பொறுக்கேண்டி பிள்ளைநோயென்றுரைத்தாள்

ஜன்னல்மாடி[illegible]ஞ்சிலைவிட்டு கீழேஇறங்கினாள்-ஸ்ரீமான்
சுந்தரரா[illegible] வந்த தென்றுறங்கினாள்

அன்னம்பானியம்தெம்பாய் கால்கரம்ஒய்ந்துபடுத்தாள்-அதி
ரூபலாவண்யசரீரம் இளைத்துவெளுத்தாள்

கணவனைக்கண்டுகசந்து தூரஒதுங்கினாள்-கபாட
பந்தனம்செய்து காணாமல்பதுங்கினாள்

ஏகதாகவிருதன்என்செய்வோ மென்றுதிகைத்தார்-ஏகாந்
தஸ்தலத்தில்போய் புழுதிபூமியில்படுத்தார்
சர்வாலயசுந்தரிசுகத்தை சிந்தித்துகாந்தினார்-சாயா
தேவிசகாயம்சால மந்தமலர்போல்மாந்தினார்
இந்தவிபரீதத்தைமந்திரி மார்கள்பார்த்தார்-இதற்
கென்னசெய்யலாமென் றெல்லோருமாயாலோசித்தார்
பொன்னுடுமண்ணுட்டிலுள்ள போகமாதர்க்காள்விட்டார்-புருஷ
தீராள்பயந்துபோய்பாய்ந்தா ராய்ந்துபார்த்துகூப்பிட்டாள்
திறவடிவாள்ஒருகோடிபேர் உகந்தோடிவந்தார்-தேவ
பாண்டியர்படுக்கையில்போய் ஆடிப்பாடியிருந்தார்
மேருவும்மெழுகாயிளகும் சரமொழிசொன்னார்-மெத்தைத
மேலேஅத்தர்பன்னீரைவீசி சற்றுநேரம்நின்றார்
மன்னாஎங்களைமருவ வாவென்றுகூவினார்-மஞ்சம்
ஏறிஆலிங்கனஞ்செய்து அணைக்கத்தாவினார்
கட்டிலின்மேல்கனதீரன் கலீரென்றுசிரித்தார்-காஞ்சனை
பெண்ணொழியயாரையுங் கருதேனென்றுரைத்தார்
கல்லுகூடசில்லாகும்உங்கள் ரூபத்தைக்கண்டால்-கன்னி
மார்களேநான் காமதகனரடியென்றார்
பாலயுவதிகளவரை பார்க்கப்பயந்தார்-பரப்
பிர்மமேகாப்பாற்றுமென்று பாதத்தில்விழுந்தார்
தங்கமேனிப்பெண்களேயிங்கே வாவென்றழைத்தார்-தாசிகள்
தர்மங்களையெல்லாம் தயவாவுரைத்தார்
நாளென்றுக்கேகபுமானோடே கூடியேநின்றால்நாலு
பதவிகளும்உங்களண்டை நாடிவருமென்றார்
தேவிதிக்விஜயம்செய்துசேர்த்த தனத்தையெடுத்தார்-தேங்
காய்பழம்பாக்கிலைபணிகள் வைத்துகொடுத்தார்
ரம்பைபோல்ரூபமாதரெல்லாம் ரும்பசிலாகித்தார்-ரதம்
ஏறிப்போயன்பர்கட் கிடங்கொடுத்துபதம்பெற்றார்
இராஜீதரராணி பாங்கிகளையெண்ணினார்-ரதி
பதிபாதையோடுபார் பரிபாலனம்பண்ணினார்
மாறனல்மெலிந்தமாப் பிள்ளையைமாமிமார்பார்த்தார்-மக
ளண்டைபோய்முத்தேகாவென்று சித்தம்மைமாரழைத்தார்
கணவன்களையானார் போய்வாவென்றவாள்சொன்னாள்-கம
லக்கண்கனியாய்கோபித்து காதில்வாங்காமல்நின்னாள்
[illegible]ல்லாதே போவென்[illegible]ள்-ஆகா
தென்றபாட்டிமார் களையடிக்கமிஞ்சினாள்

தாபத்தினால்சீதள சலக்கரைபோனாள்-சரித்து
கருதெரிக்குமோவென் றுயோசித்தாள்தானும்

பிள்ளையாசையாலேமெள்ள உள்ளேநடந்தாள்-வெள்ளை
யெடுத்துவேர்வை துடைக்க பன்னீரில்கலந்துகொணர்ந்தாள்

தள்ளாமையாய்வருதே என்செய்வேனென்று-ஏங்கினாள்
யெடுக்காமலென்னேரமும் தங்கைமடிசாய்ந்துதூங்கினாள்

கன்னிகாபுரிமாதர்கூடி கண்ணைநீக்கினார்-கலை
யாற்றிவைப்போமென்று கனப்பிரியமாதூக்கினார்

வற்றலாடியுடன்துணையோ டமுதுவாயிலூட்டினாள்-வளை
வஞ்சனத்தையும்வஞ்சி வேண்டாமென்று குமட்டினாள்

பட்சணம்லட்சம்விதம் எடுத்துஎண்ணினார்-பாணி
யிலொன்றைக்கொடுத் துண்ணென்றுபசாரம்பண்ணினார்

குஞ்சாலாடுஅல்வாஜிலேபியை கொஞ்சமெடுத்தாள்-குமரன்
ஜேஷ்டையாலெதிர்க்க குஞ்சுகளன்வடக்கிகொடுத்தாள்

பஞ்சாமிர்தம்பாயசம்பால் தேன்தனிசேகரித்தாள்-பானகம்
நீர்மோர்இளநீரானும் குடியென்றுகொடுத்தார்

போஷிப்போவரபிடத்துத்தள்ளி போவென்றதட்டினாள்-போஜ
னப்பொருளைப்பிடுங்கி பூமியில்விசிக்கொட்டினாள்

ஆடையாபரணங்களை யெடுத்துஎறிந்தாள்-ஆரும்
இல்லாதஅந்தப்புரத்தில்போய் அலைந்துதிரிந்தாள்

மாதமொன்றுஇரண்டுமூன்று நாளாகிபொறுத்தாள்
கைதெளிந்துமலர் நயனங்களைமுழித்தாள்

அந்திக்குளிநீராடயலங்காரம் செய்துகொண்டாள்-அன்
னம்போலசைந்துநடந்து அன்னசாலைபோய்நின்றாள்

பசிக்குதம்மாபுசித்துபோதாச்சு போடுங்கோளென்றாள்-பாக
சாகங்களை தண்டிதிருப்தியாய் வாங்கியுண்டாள்

பால்குழம்பைஆற்றிப்பதப் படுத்திகுடித்தாள்-பாக்
கேலாசாதிபத்திரிசுருள் மென்றுகடித்தாள்

நாகரீகமாய்கொத்தரும்பு கூந்தலில்முடித்தாள்
நயனஸ்தலம்போய்வலிய கதவையிடித்தாள்

துகிலணையில்தூங்குகின்றராசன் யாரென்றுவிசாரித்து-துரை
சானிதானென்றுகொஞ்சம் நகைசெய்தறிவித்தாள்

மாப்பிள்ளைமுறைப்படிமோடியாய் போடியென்றார்-மகா
சதிரயந்துசரணம்சுவாமி திறவும்நீயென்றாள்

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

கோமளாகாரப்பெண்குற லோசையைக்கேட்டார்-கோபம்
குழுகிகுதூகலமாய்வெள்ளி விசைவிடைக்கிவிட்டார்

சரசலீலைக்குசுகமாய்வந்த சமூகத்தைப்பார்த்தார்-சொல்ல
ஒன்றுய்நாவெழாமல் மோப்பாவில்மோகித்தார்

மீனரத்நம்மெத்தைமேலே வருகலாமென்றூர்-மேக
மேனிஇதுசமயமென்று விந்தனம்செய்துக்கொண்டாள்

முன்னடந்தமோடிகளை எடுத்துமொடித்தார்-முல்லை
பந்தைபன்னீரில்நனைத்து மோகனுமேலேயடித்தார்

கச்சேரிகாரியங்கணக் கெல்லாம்மறந்தார்-கல்
யாணியொடுவசனித்து எந்நேரமும்காயாடிக்கொண்டிருந்தார்

ஐந்தாமாதம்பிறந்துடன் அத்தைமார்கள்பூரித்தார்-அதி
வைபவமாய்வளைகாப்பு அடுக்கயத்தனித்தார்

நூறுகோடிவராகன் செலவுக்குதிட்டம்போட்டார்-உருக்
கியடித்தபொன்னோலை எழுதிஊரெங்கும்விடுத்தார்

கால்நிறுத்திகாஞ்சன மண்டபம்ஜோடித்தார்-கதம்
பவளத்தைகைலாச கிரிபோலேயடித்தார்

வளையால்வெகுபேர்களுக் கச்சாரம்கொடுத்தார்-வேலை
யுயர்ந்ததாய்வெகுவண்டியில் கொண்டாவிமென்றுரைத்தார்

செல்லமருமாட்குசீவி செண்பகைவைத்தார்-சிர
சரணபரியந்தம்சிறப்பாய் சிங்காரித்தார்

மூவர்தேவர்முனிவர்மானிடரெல்லாம்வந்தார்-முகூர்த்தம்
பார்த்துமுத்துபந்தலில் மணைமேல்வைத்துமகிழ்ந்தார்

வேதகீதவாத்திய ஓசைவிஸ்வமதிர-வளைச்
செட்டவெகுபேர்வந்தார் விசாலாட்சிக்கெதிரே

கருநீலம்வைத்தருகுபோல் வளையடுக்கினூர்-சவி
ழைத்தபொனகாப்பை பூட்டிவிடாமல்மடக்கினூர்

முன்கையில்மின்னல்போல்பிரகாச வைரததோடாபோட்டார்-மோ
ரமெனளிஉச்சிதமாய் பச்சைவைத்திழைத்திட்டார் [கி

இரத்நதீபம்ஏற்றி முத்தாலாத்தியெடுத்தார்-ராசா
பத்திரிஷிபத்திமார் கூடியாசீர்வதித்தார்

வந்தயுவதிகட்குவளை வங்கிபட்டாளிபோட்டார்-வார்த்
தீபவஞ்சிமார்கட்குகாப்பு கொலுசுகளிட்டார்

சம்பங்கிதயிலம்தாதிக ளெல்லோர்க்கும்தேய்த்தார்-ஸ்நானம்
செய்துசிறப்பாய்ஊர் கோலம்வந்துபுசித்தார்

தென்மதுரைபெண்டுக ளெல்லோரும்கூடினூர்-தினந்
தினம் [illegible] யில் வைத்துப்பாடினூர்

உதிக்கன்போல்உமைஉடர் தாசனத்தில்சொலித்தார்-உன்னி
பாங்காவைஒருகோடிபேர் ஓயாமலசைத்தார்
சந்திரகாந்தவளையோட்சத்தில் விளக்குங்காட்சியை-சை
காதிமத்தியிலிருந்துசாமி பார்த்தார்மீனாட்சியை
ஆரண்யவாசிகட்கறிக்கை யிட்டாத்திலழைத்தார்-ஆறு
மாதம்பிறந்துடன்ஸ்ரீமந்தம் செய்யமுகூர்த்தம்வைத்தார்
மாசிவீதியெங்கும்ரசத ஸ்தம்பம்மாட்டினர்-மேரு
கிட்டஸ்வர்ணத்தகடு எடுத்துமேலொட்டினார்
மாளிகையில்மனோரஞ்ய திட்டாணிகள்போட்டார்-மதில்
திண்ணைதெருவெங்கும சிறமாய்க்கோலமிட்டார்
முல்லைமல்லிமருமாவிலை தோரணம்தொடுத்தார்-மேள
தாளமோதத்தரமாயென் னேரமும்அடித்தார்
சுந்தரன்தேவியோடுமங்கள சீராடிமகிழ்ந்தார்-இரதி
ரதம்பதிபோலே காசனத்திலிருந்தார
அந்தணர்சாந்திரமந்திர செபம்செய்துதெளித்தார்
அமிர்தகொடத்தையெடுத்தையன் அம்பாட்குவருஷித்தார்
சரிகைச்சேலைசால்வை சபைபோதிக்கொடுத்தார்
சதானந்தரனுக்கிரகத்தா லதைவாங்கியுடுத்தார்
தங்கதட்டாதகைதக தகென்றுமின்னினள்-தலை
யாற்றிதயிலம்ஏற்றிதாதி தரமாய்பின்னினள்
மாலைமாற்றிபாணிபற்றி மன்னன்மறைகேட்டுநின்றார்-மந்த
காசமாய்மீனாள்கடைக்கண்ணால் கண்டுசந்தோஷங்கொண்டாள்
பொன்னமியல்கன்னிகா யரும்புகழுக்கினர்-புது
வஸ்திரத்திலதையெடுத்து வைத்துமுறுக்கினர்
சப்தரிஷிகள்கூடி சாமகானம்பொழிந்தார்-சந்திர
வம்சராசாத்திக்குசுவாமி மூக்குப்பிழிந்தார்
வாணிவீணைவாசித்துப்பாடி ஆலாத்தியெடுத்தாள்
வரபிரஸ்தாள்சோபனட்சதைகளை வாரியிறைத்தாள்
சாஸ்திரசம்பிரதாயப்படி ஸ்ரீமந்தம்செய்தார்-சதுர்
வர்ணத்தாரும்பிலாகித்து சந்தோஷித்துஒய்தார்
சாக்குசாக்காய்தூக்குமட்டும் தட்சணைகொடுத்தார்-சம்
மமாய்விருந்திட்டு ஆசீர்வாதம்முடித்தார்
பூச்சூட்டிபுடவைபுதுதினு சாய்நெய்யசொன்னார்-புறந்
திரன்சிப்பிகையசபை சோடியென்றுநின்றார்
சாயரட்சைவேளையில் சாதிசுகந்தம்எடுத்தார்-சபா
மண்டபத்தில்சுதகுசும கூடாரம்சோடித்தார்

லட்சதீபஙகோடிகுளோபுகளைத்துனா-லய
ஞயாசனம்பறப்பி வாசனுநீர்ஊத்தினர்

மங்களதிரவியம்தங்கதாம் பாளங்களில்வைத்தார்-மன
வத்திகளைச்சித்திரச் செடிகளில்கோர்த்தார்

ராஜீவலோசனிக்கு ரதிரூசாதைத்தாள்-ருக்
கடிசடைநாகம்சுட்டி பட்டம்பிரபைவைத்தாள்

லக்ஷ்மிசரஸ்வதிபக்கத்தில் கைலாகுகொடுத்தார்-லாய
காய்விருதோடுவந்து மாணிக்கமணைமேலேவைத்தார்

சகலவாத்தியங்களையும்ஏக காலத்தி டித்தார்
சலங்கைசப்திக்கரம்பையர் அபிநயத்தோடுநடித்தார்

சுரபுரிநாரியர்சுபசோபனம்பாடினர்-சோரைப்
பார்க்கவெகுபேர்க ளங்கேவந்துகூடினர்

பாலபிம்பபட்டுபார்ப்போர் பிரமிக்கக்கட்டினள்-பதம்
சுதனிரத்நதாண்டாவைத்து பணிக்காய்பூச்சூட்டினள்

நமஞசளால ச டாள
சாயாதேவிரோகணியோடு சுழற்றிசாமரமபோட்டாள்

சங்குச்சுண்ணம்பிட்டு சுருள்ஸ்வாகாகொடுத்தாள்
ஸமகாரன்சகிதம்பலம் தாலத்திலேந்திப்பிடித்தாள்

திருதிநேசிநேரால் கண்ணாடிகள்காட்டினள்-நீர்
நிரைவான்நேத்ரிவாசனை பன்னீர்வீசிக்கொட்டினள்

வாயுவாழ்மயில்மாயமாய் ஓயாமல்விசிறினள்-வாச
ஜவ்வாதுடிபொடிஉழை சிவலில்பிசரினள்

அம்மான்மார்எல்லோர்க்கும் செம்மையாய்சம்மானம்கொடுத்தார்
யும்அயனும்பிரதப பலதானம்எடுத்தார் [அ

அளகையரசன்அடியாள் ரத்னாரத்திசுற்றினள்-அதற்
கடுத்ததிக்கோன்பத்தினிஎழுந்தெல்லோரையும்வாழ்த்தினள்

பத்தினியைபாண்டியதுரை பரிகாசமாய்கூப்பிட்டார்
சகியேஉனக்கென்னடிவேணும் சொல்லென்றுகேட்டார்

தந்தைதாயற்றசேயென் றுநன்றாய் வைத்துதாங்கினர்
ஆரம்பூண்டாலுநோமென்று நொடித்துவாங்கினர்

வண்டவூது ஒடிஅடிததாா-உட
மையில்படிந்தகெந்தகத்தை யுதிர்த்துதுடைத்தார்

உத்தரியத்தால்நெற்றிவேர்வை ஒத்திவீசினர்-ஒரு
திருஷ்டிகளும்தங்காமல் திருநீர்திலகம்பூசினர்

யசக்கைப்பாடல.

இன்றுமுதல்உன்னிஷ்டம்போலிருவென்றுஉரைத்தார்-எல்லா
சகிகளையுமழைத்துஅவள் வசமாய்ஒப்பித்தார்

சகலசாமகிரியையும்ஆஜராய் வைத்துக்கொண்டார்-சர்வ
காலமும்நாள்நக்ஷத்திரங்களைப் பார்த்துநின்றார்

ஏழெட்டொன்பதாய்பத்தாமாதம் பொன்னரைபிரவேசித்தாள்-இந்
திராணியும்சூரனுமொரு சுகுமாரனைப்பெற்றாள்

சுகபிரஸவசுதனைசுருக்காய் வாரியெடுத்தாள்-சுரந்த
ஸ்தன்னியத்தைபானம்பண்ணென்று பாலருக்குக்கொடுத்தாள்

மைந்தன்முகாரவிந்தத்தை பார்த்துமகிழ்ந்தாள்-மடி
விட்டிறக்காமலென் னேரமும்வைத்திருந்தாள்

சகலலோகரும்சகுனகுறி கண்டுசந்தோஷித்தார்-சரச்
சண்பகம்அமரர் ஆகாசத்தில்வருஷித்தார்

சந்தனக்குழம்பால்வாசல் ததும்பமெழுகிட்டார்-சன்னதி
குங்குமத்தைக்கொணர்ந்து சதுரமாய்கோலம்போட்டார்

அஷ்டதசவாத்தியத்தோ டதிரவெடிகள்நெரித்தார்-ஆலா
ஸ்யநகரியெங்கும்கல்டாணம் சொல்லியழைத்தார

சாரிசாரியாய்வந்தெலலோரும் சிசுவைப்போய்கண்டார்-சர்வ
லட்சணசம்பன்னனென்றொருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொண்[டார்

வேந்தர்வேதியர்சூழவைசையில் போய்முழக்கிட்டார்-விரை
வானம்சர்க்கரைமுக்கனி முடிப்பொடுவாரிவிட்டார்

பத்துநாளும்பவானிக்குபல பக்ஷயான்னம்போட்டார்-பட்
டணத்தையலங்கரித்துபேர துரைக்குகாப்பிட்டார்

திங்கள்குலதிலகன்தீக்ஷைகள் தீர்த்துக்கொண்டார்-தேரே
ரித்தெருவலம்வந்துதென் னவன்வீடுபோய்நின்றார்

புண்ணியாசனம்செய்து போஜனபூரிகொடுத்தார்-புத்ர
உற்சவதிருநாளை பூர்த்தியாகமுடித்தார்

சக்திசந்திக்குசர்வாபரணம் இட்டுஎடுத்தாள்-சர்வே
சனண்டையிலேசமயம் பார்த்துகொடுத்தாள்

பொன்மாலைலோகித்ரனை வாங்கிசீராட்டினார்-புஜத்
தாலேயெடுத்துதித்திப்புத தீனியையூட்டினார்

உத்தமன்அவயங்களை ஒத்தவர்பார்த்தார்-உக்கிர
பாண்டியராசன்று திருநாமந்தரித்தார்

தைலமிட்டுசீராட்டி தாலாட்டென்றுகொடுத்தார்
தங்கத்தளவரிசை எங்கும்படித்தார்

ஓடிநடைபழகஉயர்ந்தமேடை ஜோடித்தார்-விளை
யாடவெள்ளிதங்கவிம்பம் விசித்ரமாய்வார்ப்பித்தார்
சுயஜாதிபலஜாதிகளுக்கும் சொல்லியழைத்தார்-சோதி
மயமாகஎங்கும்சொர்ண தீபம்ஏத்திவைத்தார்
கூடத்தில்கோமேதகமணி கொட்டில்பூட்டினாள்-கோடி
கொய்துவிரித்துகுழந்தையை போட்டுதாலாட்டினாள்
மின்மதிபோல்முருகன் விளையாடிவந்தார்-மீனா
க்ஷிபிரியாள்ஜெனன மூலமுளையைப்பிளந்தார்

மசக்கைப்பாடல்-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீமததடா:

புத்திரோற்சவ கீர்த்தனை.

தாலாட்டு.

கண்ணாடிபோல்மின்னும் கபோலர் கண்டதெல்லாம்
அநித்யமென்றதியாகிக்கநுகூலா
என்மஞ்சள்காணிஆளவந்தபாலா-பொன்மஞ்சமீதில்
சயனஞ்செய்துகேள் பழனிவேலா

தேவபாண்டியர் ஜேஷ்டபுத்ரா-தென்மதுரை
மன்னன்மலையத்துவசன்-லோகித்ரா
கன்னியர்கட்கேற்ற சற்பாத்ரா-கால்நிமிஷம்
கண்மூடடா செங்கமலநேத்ரா

தந்தையைப்போல்பேரெடுப்பாயா-தந்தமெரிய
சதாசிரித்தவாயா
நாலெட்டுலட்சண மமைந்தகாயா-நாளைவிளை
யாடலாமநித்திரை போடாஎன்சேயா

சந்த்ரவம்சம்செழிக்க வந்தமைந்தா-சகஸ்ரனே
பத்மத்திலுயர்ந்த முகாரவிந்தா
சுசனர்களுக்குவெகு சொந்தா-சொர்ணமய
தொட்டிலிலேதூங்கடா-ஏஸ்கந்தா

உக்கிரபாண்டியராசனே உல்லாசா-ஒருகோடி
தவமிருந்துபெற்றேன் நான் ரமாவஷா
சுக்லபட்சமதிபோல்வளர் பிரகாசா-சூரசுப்ர
மண்யனேசுழுப்திபோ சர்வேசா

காஞ்சனமாலை கனபோரா-கற்பக
நாட்டரசனிலேயு மதிநீரா
மீனாக்ஷிபிரியாள்மகிழ் முத்துகுமாரா-மெத்தைமேலே
நித்ரைபோடா நித்தியாலங்காரா

உ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-அடதாளம்.

பல்லவி.

வேண்டாமடாபாலா அழவேண்டாமடாபாலா

அநுபல்லவி.

கண்டகுஞ்சுகளைப்போய் சண்டைபிடிக்காதே
தொண்டாஸ்துதிகொண்ட நீலகண்டர்பேரைக்கெடுக்காதே வே

சரணம்.

பாட்டிப்பதினுயிரோர்பால் ஊட்டவாரர்ள்பாரு
வீட்டுதோழமாருடன் விஷமம்செய்யாமலேசேரு வே

அன்னப்பிராசனம்ஆயுள் ஓமம்சௌளமாச்சு
அருமைமைந்தாஉனக்கின் னைந்தாமாண்டுபிறந்துபோச்சு வே

மீனாக்ஷிபிரியாள்மனம் மகிழ்ந்துதினம்பாட
மேல்மெத்தைமேல்ஏறிப்போய் நான்வேடிக்கைகாட்டுறேன்வாடா

---

௩. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஓஉக்கிரகுமாரா
ஓடிவாடாநீஎன்நேரா ஓஉக்கிரகுமாரா

அநுபல்லவி.

சர்க்கரைகாரா கண்டம்தருகிறேன்
சூஸ்திரவிம்ப விசையைத்தருகிறேன்
சட்டையேற்றி சக்கரம்சொருகிறேன்
சாமார்த்தியமாயுன்னை எடுக்கவருகிறேன் ஓஉக்

ர்ம

சரணங்கள.

பாண்டியவம்சம் வளரவந
பட்டத்துயானைமேலே ஏற்றுவேன்வாழுத்தே
எந்தன்மடியின்மேலே இரடாசா
உந்தன்மீனாக்ஷிபிரியாட் குன்னே

தடாதகாதேவி தாயானை லாலனஞ்செய்த கொம்மி.

கல்மதுரையில் நாகரீகம்நன்றாய்
டாள

அற்புதமாய்வளை ஆத்திரத்தில்வரவழைத்
தடுக்கிக்கொண்டாள் மீனாட்சி

காந்திவ் சககல
ஒட்டிக்கொண்டாள்

தயிலம்தரமாய் வடிக
தடவிக்கொண்டாள் மீனாட்சி

ால் விழுந்தசிணுக்கை
விடுத்துக்கொண்டாள் மீனாட்சி

நேராகப்போய்
நின்றுக்கொண்டாள் மீனாட்சி

பொன்வரிதோன்றிட பிரித்துமகுடு
பிளந்துக்கொண்டாள் மீனாட்சி

வகுத்துவகையாய்
வாரிகொண்டாள் மீனாட்சி

சுந்தரம்மோகிக்க சொருக்குசோராம்
போட்டுக்கொண்டாள் மீனாட்சி

வைரபில்லையை வலப்பாரிசத்தில்
டாள

ல அரும்பழகாய்
தைத்துக்கொண்டாள் மீனாட்சி

வாசனைப்பொடியை ாரிக்குழைத்து
தேய்த்துக்கொண்டாள் மீனாட்சி

பங்காளமஞ்சளைப் பூசிவெந்நீர்
வீசிக்கொண்டாள் மீனாட்சி

காசிபனாரஸ் சருக்கா பிடையில்
கட்டிக்கொண்டாள் மீனாட்சி

பூஷணம்புதிதாய் பொன்பெட்டி திறந்து
பூட்டிக்கொண்டாள் மீனாட்சி

இமையிரண்டிலும் இசைவாய் அஞ்சனம்
எழுதிக்கொண்டாள் மீனாட்சி

மதிமுகத்திலே மங்களகுங்குமம்
இட்டுக்கொண்டாள் மீனாட்சி

புனுகுசந்தனம் அத்தர் பன்னீர்விட்டு
பூசிக்கொண்டாள் மீனாட்சி

உன்னிதபோசனம் அன்னை மனையிலே
மன்னுக்கிட்டுக்கொண்டாள் மீனாட்சி

சாயகுருச்சிமேல் சரிகைதிண்டிலே
சாய்ந்துக்கொண்டாள் மீனாட்சி

துளிர்பத்திரி தூள்களுடனே
போட்டுக்கொண்டாள் மீனாட்சி

வேர்த்தமேனியை வெள்ளிபங்காவாலே
விசிறிக்கொண்டாள் மீனாட்சி

வீட்டுவேலைகளை கூப்பிட்டெல்லோரையும்
கேட்டுவிசாரித்தாள் மீனாட்சி

வேண்டியதுகளை வாரிப்போங்களென்று
வைப்புகள்சொன்னாள் மீனாட்சி

பக்கத்திலுலாவும் பிராணசகிகளை
பாலனைப்பாரென்றாள் மீனாட்சி

சதுர்சபைவிட்டு சேயோடுசீமான்வர
சிரித்துசேவித்தாள் மீனாட்சி

ஏகாசனத்திலே லோகநாதருடன்
நாணமற்றிருந்தாள் மீனாட்சி

இருவர்மத்தியி லிருக்கும்ஸ்கந்தரை
எடுத்துக்கொண்டாள் மீனாட்சி

உக்கிரபாண்டியர்க்கு உச்சிபின்னிஸ்தன்ய
முண்ணக்கொடுத்தாள் மீனாட்சி

வற்றகாய்ச்சிசீனி சேர்த்துக்ஷீரம்வர
வாங்கிஊட்டினாள் மீனாட்சி

முத்துக்குமாரனை முத்தமிட்டணைத்து
மெத்தசீராட்டினாள் மீனாட்சி

மன்னன்மடிமேலே மைந்தனைவைத்து
மதலைச்சொல்கேட்டாள் மீனாட்சி

கண்ணைக்காட்டிநன்றாய் கணவனையுங்கேள்வி
கேளுங்களென்றாள் மீனாட்சி

சோலைச்சாவிகளை சோரஞ்செய்யென்று
சுதனுக்குசொன்னாள் மீனாட்சி

கப்பணங்களெண்ணி கணக்குபார்க்கையில்
ஸ்கந்தனால்கிரகித்தாள் மீனாட்சி

தோட்டத்திறவுகோலை தூக்கித்தோழியண்டை
கொடுத்துத்துறத்தினாள் மீனாட்சி

ஏழைச்சிவனாரை ஏய்த்துஎடுத்து
மயக்கிவாதித்தாள் மீனாட்சி

தங்கத்தொட்டிலில் தனயனைப்போடென்று
தாதியைத்தூண்டினாள் மீனாட்சி

தமுக்குசாமான்கள் திட்டப்படிவர
தான்போய்தாப்பாளிட்டாள் மீனாட்சி

சற்றேராங்கியுடன் அத்தரைமெத்தைமேல்
அள்ளித்தெளித்தாள் மீனாட்சி

நாதன்நல்லமுகங் கோணிடக்கண்டு
குளிர்ந்துபயந்தாள் மீனாட்சி

வெள்ளிச்சாவிகளை விட்டெறியாமலே
செட்டிசெய்துக்கொண்டாள் மீனாட்சி

வசிகரம்பண்ண வாய்திறவாமலே
ஆலோசித்துப்பார்த்தாள் மீனாட்சி

தாயற்றதநயாள் தாங்கள்தள்ளுமென்று
தாழ்ந்துதண்டனிட்டாள் மீனாட்சி

மாமிபிரியத்தினால் மறந்துமன்னன்
மருவவரக்கண்டாள் மீனாட்சி

குருகுசங்கிலி முத்துகுலுங்கிட
வெற்றிலையெடுத்தாள் மீனாட்சி

சங்குத்ரிதியங்கள் சாற்றிசந்தனம்
பூசிக்கொடுத்தாள் மீனாட்சி

சந்திரிகையிலே சங்கராருடன்

புத்திரோற்சவ கீர்த்தனை.

சதுரங்கமாடினாள் மீனாட்சி

படுக்கையுள்ளேபோய் பஞ்சணைமீதில்
பதியுடன்கூடினாள் மீனாட்சி

கொத்தூஞ்சலின்மேலே ஒற்றுமையாகி
நித்தியவிர்த்திபோதித்தாள் மீனாட்சி

பொழுதுவிடிந்தவுடன் பிள்ளையுடனே
புஷ்பாரண்யம்சென்றாள் மீனாட்சி

சகிஜனத்துடன் சிங்காரத்தோட்டம்
சுற்றிபார்வையிட்டாள் மீனாட்சி

அண்டவஸ்துக்களில் ஒன்றும்நீங்காமல்
நின்றிடக்கண்டாள் மீனாட்சி

காணிக்கொருமைந்தன் மாணிக்கம்போல்வர
மண்மேலாசைகொண்டாள் மீனாட்சி

தோட்டகயிங்கரியங்களை கூப்பிட்டுவ்விடம்
தோப்பாகவேணுமென்றாள் மீனாட்சி

குன்றருவியிலேகுளித்து குலதெய்வங்களைக்
கும்பிட்டாள் மீனாட்சி

காலைப்போதிலேயே காடுகிரிகளைகளைந்து
முளையிட்டாள் மீனாட்சி

தழைந்தோப்பிலே தாமரைத்தடாக
மேடைமேல்தங்கினள் மீனாட்சி

மேகமண்டலம்போய் காய்த்தகிளைகனிக்கு
லக்குவைத்தாள் மீனாட்சி

பாணக்குறிவிட்டு எய்துபழங்களை
கொய்துவிட்டாள் மீனாட்சி

சொர்ணச்சுரிக்கையால் சேதிததுச்செல்வ
மகனுக்குக்கொடுத்தாள் மீனாட்சி

நாவிற்கினியதை தின்றுநாளிரே
உதகங்குடித்தாள் மீனாட்சி

மலைமதுஉண்டு மலர்ந்தமலர்
எடுத்துமுடித்தாள் மீனாட்சி

பதிபாகசாலை வருமுன்போக
பல்லாக்கின்மேலேறினாள் மீனாட்சி

தேவபாண்டியதுரை தேரேறிவர
தெரிந்துஇறங்கினாள் மீனாட்சி

பங்களாவிலேபோய் பெண்களோடன்றங்கே
டேராவடித்தாள் மீனாட்சி
வைதீகர்களைவருந்தி வனபோசன
மளித்தாள் மீனாட்சி
உப்பரிமேலேபோய் உக்கிரனுக்கு
உடமைகள்பூட்டினாள் மீனாட்சி
திருவடிகளில்திவ்விய தண்டைசிலம்
புகளையிட்டாள் மீனாட்சி
சாதிரத்னமணி சதங்கையருணாள்
குலுங்ககட்டினாள் மீனாட்சி
மின்னலொளிபோலே மேனியாய்காப்புக்
கொலுசுகையி லிட்டாள் மீனாட்சி
ஆணிவயிரங்கள் இழைத்தஆழிஅங்
குலியிலிட்டாள் மீனாட்சி
பத்துவிடத்திலே முத்தாரமாணிக்கப்
பதக்கம்பூட்டினாள் மீனாட்சி
ஆதித்தியன்போலே சாந்தியாய்கர்ணா
பரணங்களிட்டாள் மீனாட்சி
ஜோதிமயமாகசுட்டி பட்டம்பிரபைகள்
வைத்துப்பின்னினாள் மீனாட்சி
இராஜப்பையனுக்கு ரோஜாப்புகுட்டி
வாசனைகள்பூசினாள் மீனாட்சி
கொஞ்சிகொஞ்சிபோர்த்து கூர்முழிக்குமை
சாந்துகளிட்டாள் மீனாட்சி
சின்னசால்வைகட்டி முன்னாலேவிட்டு
பின்னாலேநடந்தாள் மீனாட்சி
தென்னலடிக்கையில் மன்னனோடுமாஞ்சோலை
யிலேஉலாவினாள் மீனாட்சி
போகிஎல்லோரையும் புஷ்பவிமானஞ்
ஜோடனைசெய்யென்றாள் மீனாட்சி
செங்கமலோடையில் சந்திஜெபம்செய்து
வந்ததிலேறினாள் மீனாட்சி
பார்ப்பவர்கள்மனம் பசைபோலொட்டிட
பட்டணம்சென்றாள் மீனாட்சி
கன்னிகாபுரியில் கர்ணாமிர்தகோஷ
கண்காட்சியோடுவந்தாள் மீனாட்சி

அறுபதினாயிர சம்வத்ஸரம்அந்தப்
புரத்தில்வாழ்ந்தாள் மீனாட்சி
நாளைக்கொருதடம் போய்பார்வையிட்டு
குடித்தனங்கைக்கொண்டாள் மீனாட்சி
யாகிகள்யோகிகள் போகியெல்லோருக்கும்
போகவிட்டாள்ஒல்ல மீனாட்சி
பட்டணம்சோடித்து பாலனைப்பிரபலமாய்
படிக்கவைத்தாள் மீனாட்சி
போசனம்பூரிகள் பூரித்துமேனும்ப
வாரிவாரிவிட்டாள் மீனாட்சி
இரத்னபெஞ்சுமேலே புதரனை வைத்து
புஸ்தகங்கொடுத்தாள் மீனாட்சி
தங்கநாற்காலிமேல் தானெழுந்திருந்து
தப்புகள்கேட்டாள் மீனாட்சி
பாட்டன்பாரையாள போட்டுகணக்கு
கேட்டுக்கெர்ச்சித்தாள் மீனாட்சி
வாணிவல்லபனை வேதங்கேட்டவேலன்
வாசிப்பைசிலாகித்தாள் மீனாட்சி
சுப்பிரமணியனுக்கு சொர்ணஜோடுசட்டை
நிசார்போட்டாள் மீனாட்சி
அம்புவில்லுகளை கொடுத்துஅமர்வித்தை
யுபதேசித்தாள் மீனாட்சி
சண்முகர்சங்கரர் சகிதமாய்சந்த்ர
குலத்தில்வசித்தாள் மீனாட்சி
மஞ்சக்காணிசிறை மீனாட்சிபிரியாள்
மகிழரசாண்டாள் மீனாட்சி

சு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

பாண்டியர்பேரன்பாலாளுடனே படித்தார்
பந்தைக்கையிலெடுத்தார் பர்வதம்வனம்
ஆறெங்கும்போயடித்தார்

அநுபல்லவி.

தண்டிபுஸ்தகங்களை தேடித்தேடியெடுத்தார்
தெரிந்தவர்போல படித்தார்

வீராளுடன்வேட்டை யாடவில்லைப்பிடித்தார்
வேங்கைசிம்பங்களை தேங்காய்போலேயுடைத்தார் பா

சரணங்கள்.

உக்கிரகுமாரர்யௌவன திசையையடைந்தார்
உள்ளம்மார ளுடைந்தார்
மாதாகண்டுமன்னன் செவியைதினங்குடைந்தாள்
மதுரைமீனாட்சிபிரியாள் கவிவலையாய்முடிந்தாள் பா

ரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சோமசேகரர்சொர்ப்பனம் போய்சொன்னார்-சுந்த
ரேசர்மைந்தருக்குன் சுதனியைக்கொடுவென்றுநின்றார்

அநுபல்லவி.

தாமசம்செய்யாமலென் தாசனெழுந்திருந்தார்
தங்காதத்திலேறி அங்கேநீபோயென்றுரைத்தார் சோ

மதுரைமீனாட்சிபிரி யாள்மகிழ்ந்துகவிகட்ட
மஞ்சத்தின்மேல்தூங்குகின்ற மன்னனைஎழுப்பிவிட்டார் சோ

உக்கிரபாண்டியர் விவாககொம்மி.

விக்கிரர்விவாகத்தைநான்பாட-உமையாள்
மூத்தமைந்தனேவாகூட
காலையில்கண்ணைவிழித்தார்காந்தி
மதியைஸ்ரீங்காரித்தெடுத்தார்
தேரின்மேலேஏற்றிக்கொண்டார்-திவ்ய
வாத்தியங்களைகோஷியென்றார்
மனைவியெல்லோரையும்கூப்பிட்டார்-மறை
யோர்கள்சூழப்புறப்பட்டார்
காடுநாடுதாண்டிச்சென்றார்-கன்னி
காபுரிநகரீபோய்நின்றார்
சந்திரர்எதிர்சென்றழைத்தார்-சம்பந்தி
ராசருக்குபசரித்தார்
காஞ்சனமாலைபெண்பூரித்தாள்-காந்தி
மதிலக்ஷணங்களை சோதித்தாள்

புத்திரோற்சவ கீர்த்தனை.

மதுரையைநன்றாயலங்கரித்தாள்-மகட்
மனையாளுடனமணைமேல்வைத்தாள்

கதிர்குலவேந்தன்கண்டொய்த்தார்-காந்தி
மதியைக்கன்னிகாதானம்செய்தார்

ஸ்ரீதனம்றொம்பஎடுத்தார்-செல்வ
மகட்குவரிசைகொடுத்தார்

மாப்பிள்ளைபையன்பூரித்தார்-மறை
வத்தாய்மங்கில்யம்தரித்தார்

மாதாபிதாவைசேவித்தார்-மாமன்
மாமிவிருந்தைபுசித்தார்

ஊஞ்சலாடிநலங்கிட்டார்-உயர்த்
தியாய்ஊர்வலம்விட்டார்

பள்ளியறைக்குள்ளேபோனார்-பாலும்
நீரும்போலேஉறவானார்

யௌராச்கியமுடிபூண்டார்-ஏக
சக்கிரந்திறமையாயாண்டார்

சங்கரன்நீதியுரைத்தார்-சர்வ
ஆயுதங்களையுங்கொடுத்தார்

தந்தைதாய்போலபேரெடுத்தார்-தான
தர்மத்தைதினம்விசாரித்தார்

காந்திமதிமாமியண்டையிருந்தாள்-கண்ணும்
இமையும்போலே ஒத்துவாழ்ந்தாள்

மாட்டுப்பெண்ணைமகிழ்ந்துதொட்டாள்-மாணிக்க
உடைமைகளைப்பண்ணியிட்டாள்

பூவைத்துப்பின்னிபூரித்தாள்-பெண்ணைப்
போல்நன்றாய்வைத்துபோஷித்தாள்

கணவனோடுகுலாவமகிழ்ந்தாள்-கசானா
சாவியைக்கொடுத்துஉகந்தாள்

மீனாட்சிபிரியாளைநினைத்தாள்-மூல
லிங்கத்தில்போய்மன்னனோடுமறைந்தாள்

௮௰. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

மங்களம்யாவர்கட்கும்
மண்விண்ணில்வாழும் சராசரங்களுக்கும்

அநுபல்லவி.

சங்கரர்குடும்பிகட்கும் சரஸ்வதிசதுர்முகர்க்கும்
ரதிபதிதாய்தந்தைக்கும் ராசகரத்துள்ளோர்க்கும் மங்

சரணங்கள்.

மாமிகாஞ்சனமாலைக்கும் மலயத்துவசபூபதிக்கும்
காந்தசுமதிமந்திரிக்கும் சதானந்தகுருமுனிக்கும்
எழுகடல்பொற்றாமரைக்கும் இன்பவேகவதிநதிக்கும்
மேருஅணுவுக்குட்பட்டோர்க்கும் மீனாட்சிபிரியாட்கும் மங்

லாலி.

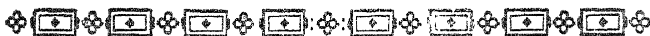
ஆனைமுகர்க்குஅமரர்கள் நேசர்க்குலாலிலாலி
வல்லபையோடுசெல்லாப கணேசர்க்குலாலிலாலி
வள்ளியுடன்கூடிபள்ளி கொள்வாருக்குலாலிலாலி
தெய்வயானையைதினமணையும் வேலர்க்குலாலிலாலி
காலனைவென்றகைலாச கிரீசர்க்குலாலிலாலி
சிலைனைக்காத்தசிவசுந்த ரேசர்க்குலாலிலாலி
எங்கும்நிறைந்தஇன்ப மீனாட்சிசதிக்குலாலிலாலி
இமாசலவம்சபாவன பார்வதிக்குலாலிலாலி
சேஷர்மீதில்சயனித்த சங்கேசர்க்குலாலிலாலி
ஸ்ரீதுளசிதரித்தஸ்ரீநி வாசர்க்குலாலிலாலி
க்ஷீரத்தில்வந்துசெனித்த ஸ்ரீலட்சுமிக்குலாலிலாலி
சீதளமானசந்த்ர சகோதரிக்குலாலிலாலி
சனகாதிபோற்றும் சதுர்முகவர்க்குலாலிலாலி
சத்தியலோகத்துசதுர்வேதப் பிரசங்கர்க்குலாலிலாலி
சமஸ்தகிரந்தங்களினும் சதாநித்யமானவாணிக்குலாலிலாலி
சாரீரஸ்வரம்பாடும் வீணைவாணிக்குலாலிலாலி
மேருஅணுவுக்குட்பட்ட சராசரங்கட்குலாலிலாலி
மீனாட்சிபிரியாள் பக்தியாலேபாடினலாலிலாலி

ஸ்ரீமத்தடாதகாதேவி

திருவவதாரம்முதல் புத்திரோற்சவ கீர்த்தனை பரியந்தம்

முற்றிற்று.

ஆக கீர்த்தனை-கூ-கொம்மி-க.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரர்பேரில்

பாலவிநதகீர்த்தனை.

விநாயகர் துதி.

க. கீர்த்தனம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஏகதாளம்.

முந்திஎன்தநதைதமைந்தாவந்தருள்நீசெயஎந்த
வேளையிலெதைப்பாடினுமதிகள்தந்தருள்நீசெய்

சந்த்ரசேகரபுத்ரா சகலவேதாந்தசாஸ்திரா
வெகுவிநோதசரித்ரா வேண்டுமன்பர்கள்மித்திரா மு

சரணங்கள்.

அருமையறிந்தஅண்ணா ஆதரவாகப்பார்கண்ணா
சகோதரிசேர்ந்திருக்கஉண்ண சாஸ்திரமுனக்கார்சொன்னார் மு

பக்திபலத்தையூட்டு பகினியைவந்துசீராட்டு
அன்னைதந்தையைக்காட்டு உன்னிதபதத்தில்கூட்டு மு

வானவர்க்கதிபதியே வாரும்கணபதியே
கிரிமீனாட்சிபிரியையே காருங்கிருபாநிதியே மு

சுப்பிரமணியர் துதி.

உ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்காபரணம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஸ்கந்தாநீவந்துதுணைசெய்கூட
உன்தாய்கிருதியைப்பாட ஸ்கந்தா

அநுபல்லவி.

மந்தமதியால்நானு ரைக்குந்தமிழ்க்குநல்ல
எங்கபெரியோரும் இசைவிதென்றேற்றுக்கொள்ள

சரணங்கள்.

முத்துமீனாட்சிப்பிரியாள் சித்தசஞ்சலம்போக்கி
ஒத்துகடைக்கண்ணாலே பார்த்துப்பத்தியுண்டாக்கி ஸ்க

கௌரிஸ்துதி.

ங. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அரிகாம்போதி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கௌரிகிருபைசெய்கிருதிபாடஓ
கௌரிகிருபைசெய்கிருதிபாட
கிலேசங்கள்போக்கி
கிரீசர்க்காளாக்கி கௌரி

அநுபல்லவி.

தவரற்றுப்பாட தாசர்கள்கொண்டாட
என்மதிமேலோட இங்கிருநீகூட-கௌரி

சரணங்கள்.

கபடங்களில்லா கருணையாகிநல்லாய்
மீனாட்சிபிரியாள்கல்லா கலியிசைவாய்ச்சொல்வாய்-கௌரி

மீனாட்சிஸ்துதிகள்.

ச. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பிலகரி-மிசுரஜாதி-ரூபகம்.

பல்லவி.

சேவிக்கிறேன் கண்ணால்பாரீர்

அநுபல்லவி.

மன்னன்மலயத்துவஜன் பெண்ணேராசகுமாரி
தாவிவுன்பாதம்பிடித்து
செந்தாமரைமலரை மனதாலர்ச்சித்து
அர்க்கியபாத்தியம்சமர்ப்பித்து
ஆதிபராசத்திதாயேவுன்னைக்குறித்து

சரணங்கள்.

அம்பாளுன்னாலயந்தேடி
உன்னடியார்திருவடித்தூளை என்சிரசில்சூடி
கெங்காதரரையுங்கொண்டாடி
கௌரிதேவியே உன்கீர்த்திகளைநான்பாடி
தேவபாண்டியர் பிராணேசி
தென்மதுராபுரிதன்னி லெந்நாளும்வாசி
கோடிபாஸ்கரப்பிரகாசி
கோமளாங்கத்தில் சுகந்தங்களைநான்பூசி
சூலசக்ராயுதபாணி
ஸ்வர்ணச்சிலையோடொத்த அதிரூபலாவணி

பந்தங்கள்தீர்க்கும்பவானி-உந்தன்
சரணத்திஞல்மீனுட்சி பிரியாளை சேர்த்தணி சே

ரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-அடதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

மீனலோசனியே உன்னை நம்பினேன்-மின்னலொளி
போல்சோபித்துமன்னன்மதுரையில்வாழும் மீன

அநுபல்லவி.

ஈனர்கட்கெட்டாதபாக்கியம் எல்லோர்க்குமேலானசிலாக்கியம்
உன்திவ்யசரித்திரவாக்கியம் உத்தமர்கட்குமனேக்கியம்
எந்தனுக்கதுவேசாரம உந்தனுல்வந்தஉபகாரம்
ஆதிசிவனேடேதாரம் சோதியேஎல்லாமுன்பாரம்-மீன

சரணங்கள்.

மங்களமிருதுவசனி மாரமீனலோசனி
தாசர்கள்பாபநாசனி சட்லசிவபோஷணி
ஸ்ரீகண்டநேத்ரசந்த்ரிகா சீலர்கள்தொழும்ஜண்டிகா
மலயத்வஜன்கன்னிகா மதுராபுரியம்பிகா-மீன

சுந்தரபாண்டியதுரைக்கு சிந்தைமகிழமயக்கி
எந்தன்மேல்பிரியமுண்டாக்கி அந்தரங்கவன்மம்போக்கி
இந்திரவிமானத்தில்வந்து இருவரும்சேவைகள்தந்து
என்னேடுமனதையாராய்ந்து உன்பாதத்தில்கட்டுவிரிந்து-மீன

பாண்டியராசன்குமாரி வேண்டிவந்தோர்க்குபகாரி
தீண்டினேனுன்நாமங்கூறி ஏண்டியென்றெந்தனைவாரி
உன்னிருகையாலணைத்து என்னிருவினைதைத்தீர்த்து
மேலானபதத்திற்சேர்த்து மீனுட்சிபிரியாளைக்காப்பாற்று-மீன

சா. கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னுகவராளி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

தேடித்தேடித்திரிந்தேன் தேவிமீனுட்சிஉன்னை
நான்சதா தேடித்திரிந்தேன்

அநுபல்லவி.

நாடிஉந்தன்பதத்தை நாகரீகவைபவத்தை
நித்தியானந்தசுகத்தை சததிநானுன்சாலோகத்தை-தே

சரணங்கள்.

ஸ்தலங்கண்டிடத்திலோடி திவ்யதீர்த்தங்களாடி
பெரியோருடனேகூடி பிரியமாய்நானுன்னைபாடி-தே

வேதமணியென்கண்ணே
சந்திரவம்சத்துப்பெண்ணே சர்வகாலமும்உன்னை
ஷட்குணங்களையும்விட்டு சாஸ்திரபுராணங்கேட்டு
பார்க்கவெகுஆசைப்பட்டு பக்திவலையைப்போட்டு-தே

காளமேகவர்ணமே காரணமனோகரமே
ஆதிபராபரமே அகண்டபரிபூரணமே-தே

எங்குமநிறைந்ததாயே எங்கண்முன்வருவாயே
தங்கமீனாட்சிபிரியையே இங்கேவந்துகார்நீயே-தே

எ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

இந்திரவிமானத்தின்மேல் இருக்கும்என்தாயேயுனை
எப்போநான்வந்துகாண்பேனோ-உன்பொற்பாதநிழலில்

அநுபல்லவி.

சந்த்ரவம்சராஜாத்தி சரணமென்றோரைநத்தி
பரமபதமுக்தி கொடுக்கபக்தர்களைப்பற்றி

சரணங்கள்.

மூவர்களுங்கொண்டாட முனிவர்சங்கீதம்பாட
சங்கரருடன்கூட சகிகள்வெண்சாமரம்போட

வையகத்தோர்கள்உய்ய வானவர்கள்பூசைசெய்ய
உயர்ந்தாசனத்தில்மெய்யக யோகியர்மனதெல்லாம்நைய

விஸ்வகாமாவினாலே செய்தவிமானதின்மேலே
சகஸ்திராதியைப்போலே மகரஸ்தலமதுரையிலே

சனகாதிகள்புகழ சதுர்வேதமும்புகழ
மகத்துக்களுமகிழ மாயைதன்னைதானேயிகழ

தேவபாண்டியர்பாரி தென்மதுரைக்கலங்காரி
மலையத்துவஜன்குமாரி மீனாட்சிபிரியாளொய்யாரி

அ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அரிகாம்போதி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சரணம்சரணம் சரணம்மீனாட்சி
திரணும்தரணும் தரணுமுன்காக்ஷி ச

அநுபல்லவி.

கரணங்கேழ்க்காதா கண்ணிமைநீக்காதா
நெஞ்சமிரங்காதா இந்தபஞைசமீதில்வாதா சர

சரணங்கள்.

ஸ்ரீங்காரஜொர்வேணி ஸ்ரீமத்கல்யாணி
செங்கோல்முத்ராபாணி சீமையாண்டராணி சர

இராஜதராங்கி இராயசங்கள்நீங்கி
மீனாட்சிபிரியானைத்தாங்கி வைத்தாள்ளச்சோங்கி சர

கூ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சோகவராளி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மீனுஉன்னைநம்பினேன்
நானும்மனம்நம்பினேன்

அநுபல்லவி.

தீனுள்தொழும்சற்கிரியே தேவபாண்டியப்பிரியே மீ

சரணங்கள்.

காமநாசக்காரணி காலபாசநிவாரணி மீ
மாவர்சூழ்கயிலை மலைமேல்வாழும்மயிலே மீ
மலையத்துவஜன்துரைச்சி மீனாட்சிபிரியானைஇச்சி மீ

கO. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பவபந்தமோசனி-என்னைப்
பார்மீனலோசனி

அநுபல்லவி.

தவவடிவர்க்கு மனத்தாபங்களைநீக்கு
எந்தனிடவாக்குக் கிரங்கிலையோநோக்கு பவ

சரணங்கள்.

சந்த்ரகுலசுந்தரி சர்வாத்தசுதந்தரி
நித்தியம்நிரந்தரி நீவந்தென்னை ஆதரி பவ

பிறந்திறந்தலைந்தேன் உன்பொன்னடிமறந்தேன்
ஷட்குணங்களாலேநொந்தேன் உன்சந்நிதியில்வந்தேன் பவ

நம்பினோர்பிரதாபம் ஞானரத்னதீபம்
மீனாட்சிபிரியாள்மேல்கோபம் கொண்டாலுனக்கென்னலாபம்

கக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பாராமலிருப்பது பாண்டியமகாராஜன்
பணத்தின்பெருமையடி உனக்கம்மா
தனத்தின்பெருமையடி

அநுபல்லவி.

வாராமலேநீவெகு ராங்கியோடிருக்கிறாய்
வருந்துமடியாளை அந் யாயமாய்ச்செருக்கிறாய்
சுதனியென்றுஎண்ணாமல் சோதனையோபார்க்கிறாய்
சுஜனசுலபியென்றபேரை வீணாஎன்கெடுக்கிறாய்

சரணங்கள்.

பெற்றதாய்கைபொருளெல்லாம் புத்திரிகள்வசந்தாண்டி
பரியாலோசனைபண்ணா மலிருக்கிறாயேண்டி
அல்லும்பகலும்மீனாட்சி பிரியாளுந்தனை அண்டி
அழைக்கவாராம லிருக்கிறாயேசண்டி

கஉ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காபிரூபகம்.

பல்லவி.

கார்த்துக்கிடக்கிறேன் காஞ்சனமாலை
தன்னிகையேயுன் காலின்கீழே நீ
வீற்றிருக்கிறாய் வேந்தன்பெண்ணாகையாலே
விசித்ரவிமானத்தின் மேலேநான்

அநுபல்லவி.

நாத்திளமையானபயிர்போல்நியாயம்
பிடிக்காநீசிறு இளமதலை
நெல்லென்றுநின்றிரந்தாலதுதருமோ-அது
போல்நீயனமகளினஇதனை

சரணங்கள்.

என்ராஜாங்கமிருந்தாலும்-உந்தனுக்
கின்தொய்யாரம் உதவாது
ஏதுமறியாஏழைமீனாட்சிபிரியாள்வதை
வருந்தாமல்விலகிப்போகாது

கங. கீர்த்தனம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ரூபகம்.

பல

சரணம்சரணமம்மாசரணம் ஸ்ரீமீனாட்சி
தரணும்உந்தன் காட்சி

அநுபல்லவி.

ஒருநாளும்பிரியாத உலகேசருடன்கூடி
உகந்து என்னைநாடி
ஏழையடியா ளிருக்கிறயிடந்தேடி
இந்த்ரவிமானத்திலேறி எந்தனெதிரேவாடி சர

சரணங்கள்.

ஆலாஸ்யநகரியில் அசலம்போலமர்ந்தஆதி
அறியேநான் உன்ஜோதி
எந்நேரமும்எனக்குன் மன்னனைப்பொருளாய்போதி
இன்பவெள்ளம்மீனாட்சி பிரியாளுக்குநீசாதி சர

கச. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-அடதாளம்.

பல்லவி.

மின்னவொளியே என்னைக்காரு
மீனநயனத்தால் கிருபையுடன்பாரு

அநுபல்லவி.

அன்னைதந்தையநேக பந்துப்பிரியர்கள்நீயே
சொன்னேன்சுதனியே சுருக்காய்போஷிஎன்தாயே மி

சரணங்கள்.

கடலில்கப்பலைப்போலே தோன்றியழிந்துழுத்தேன்
கருணைவதியேநீ கதியென்றுனையடுத்தேன் மி
மதுரைமீனாட்சிபிரி யாட்குபத்திபாலூட்டு
மலரடிதொட்டிலில் மனதைவிட்டுதாலாட்டு மி

கரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

என்மெய்யைகொள்ளைபரித்ததேவி-மீனாட்சிபிரியாள்
பொய்யைசற்றேயணைநீதாவி என்

அநுபல்லவி.

வையகம்ஈன்றஜகன்மாதா வருந்தும் ஏழையடியாள்
மீதில்உனக்குஎன்ன வாதா

நான்சொல்லுவதெல்லாம் சுத்தசூதா-சுந்தரேச
பிரியைஸ்துக்கமதிநீதா
தனரோதனம் தாய்க்குப்பாபம்
தாசர்மீனக் குண்டோகோபம்
எண்ணியாகப் பிழைக்குசாபம்
இடாமல்வந்து தீரெனதாபம்-என்

சரணங்கள்.

சுரசபலமிருந்தசோலை கனியையுண்ண
சுகம்வெளிப்புறப்பட்டாப்போல
உப்பத்திலயமற்றபாலே-உன்னிதமாக
இழைத்தரத்னரதத்தின்மேலே
ஏறியென் னெதிரேவந்து
இருதயம் தனில்புகுந்து
பக்திரத்நத் தைதந்து
பாதுகாரறுசோ ரர்க்கிருந்து-என்

கசு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மதுரைமீனாட்சி மகிழ்ந்தெனைரட்சிமாளாத்
தீவினைவிறகைதீயாய்வந்துபட்சி மதுரை

அநுபல்லவி.

ஏதின்னம்பிறக்க எந்தனாலில்லை-இனிமேல்
கெர்ப்பத்தில்ஜனி பதுவெகுசள்ளை மது

சரணங்கள்.

விஷயமலம்விலகவேதாந் தெண்ணெய்வாரு-வெள்ளி
மலையில்மீனாட்சி பிரியாளைச்சேரு

கஎ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-தனாசரி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கந்திகாகுமரி-கடைக்
கண்ணாலென்னைப்பாரீர்

அநுபல்லவி.

வன்னிநிறமேனி வாசனைபாயுசபாணி
மதுரகித்தவனி மதியாதிருக்கிறாயேநீ கந்தி

சரணங்கள்.

ஏதிப்படிசெய்தாய் ஏழையானுக்கிரங்காதா
மீனாட்சிபிரியாள்மாதா மேலானபதத்தை நீதா கந்தி

கஅ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காபி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

ஸ்ரீமீனலோசனியே-ஜெகம்புகழ்
ஸ்ரீமீனலோசனியே-சிலர்
சிந்தித்தசெல்வந்தருவாயே
செல்வந்தருவாயே

அநுபல்லவி.

கிரியைஎன் | னிடத்திலில்லை-சற்
கிரியைஎன் | னிடத்திலில்லை-கௌரி
உனக்கதால்கிருபைவல்லை | அதால்கிருபைவல்லை

சரணம்.

முன்னுனக்கென்ன | செய்தேனோ-நான்
முன்னுனக்கென்ன | செய்தேனோ
மீனாட்சிபிரியரைவைதேனோ | பிரியரைவைதேனோ

கசு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காபி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சற்றேகண்ணால்பாரேன்துரைச்சி-நீ
சற்றேகண்ணால்பாரேன்துரைச்சி
செத்தகெண்டைவிற்றவலைச்சி | கூவிற்றவலைச்சி

அநுபல்லவி.

எத்தனையோகத்துகிறேனே-நான்
எத்தனையோகத்துகிறேனே
வேர்த்தாலயம்சுற்றுகிறேனே | நான்சுற்றுகிறேனே

சரணங்கள்.

பாஸ்கரன்பட்டபனிபோலே-உதி
பாஸ்கரன்பட்டபனிபோலே
பறக்கும்என்பவம்நீபார்த்தாலே | பவம்நீபார்த்தாலே

மெதுவாய்இமையைநீக்கி அதி
மெதுவாய்இமையைநீக்கி
மீனாட்சிபிரியானைநோக்கி | பிரியானைநோக்கி

ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரர்பேரில்

உ௦. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சுந்தரபாண்டியன்மகாராஜபத்னி-சுருக்காக
சுதனியைபோஷிக்கநீயத்தனி — சு

அநுபல்லவி

அந்தர்முகமாயல்லும் — பகலுந்தேடுகிறேனுன்னை
அம்பாவுன்பாதவடிரும்ப — நம்பிநான்சொன்னேன்

சரணம்.

செல்வமீனாக்ஷிபிரியாளையும் — நீபொருளாயெண்ணு
சித்தமிரங்கிசெவியில் — வந்துபதேசம்பண்ணு

உக கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காபி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அம்பாமீனலோசனிநானுன்னைநம்பினேன்
எனக்கன்னைதந்தையநேகபந்துநீயென்றுஎண்ணினேன்எவ்

அநுபல்லவி.

என்பிறவிதீர்த்திடநீ — என்முன்னேவாடி
தேவேந்திரனர்சசிக்குமிரு — பாதத்தைத்தாடி

சரணங்கள்.

சித்தமிரங்கிசெங்கம — லக்கண்ணால்பாரு
செல்வமீனாட்சிபிரியாளை — சிவலோகத்தில்சேரு

உஉ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சோகவராளி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சேர்வைதாஸ்ரீமீனா ஜெகமோகனா
பாதசேர்வைதாஸ்ரீமீனா

அநுபல்லவி.

திருவேதெரியாமூடம் — தேவிநான்சுத்தஜடம்.

சரணம்.

தடாதகாராசாத்தி — தழுவிவாயெனைநத்தி
முன்னேமூளைத்தபரம் — ஸ்ரீமீனாட்சிபிரியாள்மனோகரம்

பலவிதகீர்த்தனை.

உரு. கீர்த்தனம்-இந்துஸ்தான்காபி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

என்னிடத்திலுனக்கேதாகிலுமுண்டோகோபம்
ஏன்நீபேசாமலேற்றுக்கொள்கிறாயிந்தபாபம்

அநுபல்லவி.

அன்னைதந்தையாதொன்றும் நானற்றபரதேசி
அல்லும்பகலுமுன்னை நம்பியிருக்கிறேன்தாசி என்

சரணங்கள்.

தேஜோமயமாக ஜொலிக்குமேஉன்காட்சி
தென்மதுராபுரியில் விளங்குகிறமீனாட்சி
அநித்தியதேகத்தைவீணாய் நம்பிமோசம்போகிறேன்
அநியாயமாய்ஆசை வலையாலேசாகிறேன் என்

ஞானரத்னத்தைதேடத் தெரியாதநான்ஏழை
கானமீனாட்சிபிரியாள் மனதைநீவந்துகுழை என்

உசு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அபுரூபம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஏனினிஏனினி செய்குறாய்நீசதி
என்தாய்நீஎன்னை இகழ்ந்தெரிந்தாய்
எனக்குஇனிஎன்னகதி ஏனினி

அநுபல்லவி.

மானிஉந்தனைநம்ப மனதுமிகநான்வெம்பி
எட்டாக்கனியைஎழிம்பி தொட்டிழுக்கிறேன்காண்பி ஏனி

சரணம்

பாரில்நானோர்பரதேசி உன்பணிவிடைசெய்கிறதாசி
மின்னலொளிபிரகாசி மீனாட்சிபிரியாளேநேசி ஏனி

உரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அம்மாநானென்னசெய்குவேன்-மீ
னம்பாநானென்னசெய்குவேன்
அந்தகனைஎண்ணிஎண்ணி மன்சிந்தைநோகுதே-அம்

அநுபல்லவி.

நம்பஉன்னைப்போலே தெய்வம்இந்நகர்தனிலேயில்லை
நரகாதிகளை நினைத்துநடுங்கி
அபயமென்றடைந்தேன் கேளென்சொல்லை அம்

சரணங்கள்.

பாரடிகிருபையாலே என்னைபத்மஇதழ்நயனி
பாண்டியர்பரி மடிமேலே
பாலருந்திருவிளை யாடியசயனி-அம்
மதுரையிலே உன்மகிமைகளெல்லாம் செலவாகிப்போச்சோ-அ

உசு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

என்னசெய்குவேனடிதாயே-நீ
இன்னம்வரக்காணேன்-நான் என்

அநுபல்லவி.

மன்னன்மலையத்துவஜ பாண்டியன்குமாரி
மலையன்மகிழ்ந்துபோற்றும் மகாதேவர்பாரி
மங்களமாய்ரத்ந ரதத்தின்மேலேறி
மகிழரஞுரனைவந்தம் செய்தலங்காரி எ

சரணங்கள்.

குற்றம்குறைகளை உனக்குச்செய்ததில்லை
குரோதத்தனத்தால்மெய் தாசனை வைததில்லை
கல்யாணதேவிஉனக் கெந்தன்மேல்கிருபையில்லை
காட்சிகொடுத்தழைக்க இன்னம்கருணைவல்லை எ

அன்னையேஉன்பொன்னடிக் காயிரம்அபசாரம்-நான்
பண்ணியிருந்தாலும் நீயெண்ணலாமோகாரம்
பாலைநான்செய்தபிழை பொறுப்பதுந்தன்பாரம்
பரிந்துஎன்னையழைக்க உனக்குஇந்நேரம் எ

இந்திரவிமானத்தில்செழித் திருக்குந்தாயே-அந்த
மந்திரகேசருடன் கூடிவருவாயே
சந்திரகுலம்விளங்க வந்துபிறந்தாயே
அந்தரங்கப்பொருள் மீனாட்சிபிரியாட்குநீயே எ

பலவிதகீர்த்தனை.

உஎ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நெஞ்சமிரங்காதோ நீரா-நெஞ்சமிரங்காதோ-இந்த
பஞ்சைக்குப்பிரசாதம் பண்ணப்படாதோ-உன்

அநுபல்லவி.

வஞ்சனையாய்நான் வருநதிசொல்லவில்லை
கஞ்சயிதழ்நேத்திரி கருணை உனக்குயில்லை

சரணங்கள்.

எப்படி ஏசசக்கி ராதிபதியானாய்
ஏழைக்கேனென்கரத்தால்
ஈரான்யத்திலே இளைத்துப்போனாய்
சத்தியமாய்சொல்லுகிறே னுன்சரணமசாட்சி
சீர்ஜனானந்தமீனாட்சி
பிரியாட்குதாசாட்சி

உஅ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ரூபகதாளம்.

பல்

வருவாய்வருவாயென்று வழிபார்த்திருக்கிறேன்
வடிவழகிமீனாட்சியம்பா

திருவாய்தென்மதுரையில் உருவாய்விளங்குந்தாயே
தேஜோமயமாய் தெரிசனந்தருவாயே
சற்றுமறியாதவள்மேல் சித்தமிரங்குநீயே
சரணம்சரணம்சமஸ்தஜந்தயாம்போஜகிலையே

சரணம.

அந்தகபாசம் அழுந்துமென்றுநானஞ்சி
அன்னைமீனாட்சிபிரியானுன்னுடனேகொஞ்சி
இருபாதகமலத்தைத் தருவாயென்றுநான்கெஞ்சி
இரந்துகேழ்க்கிறேன் ஏகாசனத்தில்வாழஎன்வஞ்சி

உகூ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பிலாவல்-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

ஸ்ரீமதுரையிலே ஸ்வாமாய்வா ஸ்ரீ

ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரர்பேரில்

அநுபல்லவி.

திரிலோசனபிரியே திரிலோசனபிரியே
தயைசெய்தாயே ஸ்ரீமதுரை

சரணங்கள்.

அன்பையென்மேலேநீவை அன்பையென்மேலேநீவை
அருள்செய் ஸ்ரீமதுரை
பாண்டியராசன்பெண்ணே பாண்டியராசன்பெண்ணே
பாரடிஎன்னை ஸ்ரீமதுரை
சுந்தரமாதரசே சுநதரமாதரசே
எந்தனரசே ஸ்ரீமதுரை
மீனாட்சிபிரியாளைபோஷி மீனாட்சிபிரியாளைபோஷி
மிருதுபாஷி ஸ்ரீமதுரை

௩௦. கீர்த்தனம்-இ-ம-இந்துஸ்தான்காபி-சாபுதாளம்.

பல்லவி

ஏனின்னந்தாமசமோ வா ஏனின்னம்தாமசமோ
ஏழையடியாள்மீதில்மர்மமோ-இது தர்மமோ

உன
நாமமேகதியென்றடுத்தேன்

சரணங்கள்.

மதலைநானென்னசெய்வேன்-மீனா
மதலைநானென்னசெய்வேன் மீனாட்சி
பிரியாளினிமேலைவேன்

௩க. தங்கம்பாட்டு வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

ஸ்ரீமதுரைமீனமுத்தே ஸ்ரீமதுரைமீனமுத்தே
சுந்தரனேடுவாடிசற்றே-ராச
சுந்தரனேடுவாடிசற்றே

அநுபல்லவி.

அரிஅரிச்சிதசரணி அரிஅரிச்சிதசரணி
அற்புதநீலவர்ணி-மகா
அற்புதநீலவர்ணி

சரணங்கள்.

சீமையாண்டசெல்வத்தங்கம் சீமையாண்டசெல்வத்தங்கம்
சிறப்பினுயர்ந்தராசாங்கம்-அதி
சிறப்பினுயர்ந்தராசாங்கம் ஸ்ரீமது

இந்துகுலஇளமயிலே இந்துகுலஇளமயிலே
எங்கும்நிறைந்ததையலே-ஜகம்
எங்கும்நிறைந்ததையலே ஸ்ரீமது

நன்மைதருவாரடியாள் நன்மைதருவாரடியாள்
நான்காண்பதென்றோமெய்நீர்வடிய-உன்னை
நான்காண்பதென்றோமெய்நீர்வடிய ஸ்ரீமது

மாயைமகிழநான்விட்டேன் மாயைமகிழநான்விட்டேன்
மீனாட்சிபிரியாள்உன்தோண்விலக்கப்பட்டேன்-முத்து
மீனாட்சிபிரியாள்உன்தோண்விலக்கப்பட்டேன் ஸ்ரீமது

௬உ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-பிலாவல்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மன்னன்பெண்ணாய்மண்ணாண்டதரிய-மன
மகிழ்ந்துவந்து எந்தனையுமாளுநீயே மன

அநுபல்லவி.

அன்னைதந்தைகுருநீயே-என்
ஆவியங்கம் ஆஸ்திசுட்காதாரம்நீயே
முன்னேயுண்டானதெய்வம் நீயே-மகா
முக்திதருதும்பரா சத்தியும்நீயே என்

சரணங்கள்.

வேதஸ்மிருதிவாக்கியம்பிரகாரம்-வே
தாந்தம்விசாரிக்கமதிதாயின்னேரம்
உன்மாயையால்வந்தபவகோரம்-அதில்
மயங்காதிருக்கும்படிசெய்யுபகாரம் மன்

சார்வகாலமும்நான்போற்றி-உன்
சரணாரவிந்தத்தில்மனமலர்சாற்றி
இங்கேசெய்கிறேன்நானும்பக்தி-நீ
இரங்கிதாடிமீனாட்சிபிரியாளுக்குமுத்தி மன்

௩௩. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ரூபகாம்போதிதாளம்.

பல்லவி.

உன்முத்துசுருக்கழகை உற்றுற்றுப்பார்த்து-என்
சித்தம்மகிழ்ந்தேனம்பா செல்வமீனாட்சிரூம்ப-என்
சித்தம்மகிழ்ந்தேனம்பா — உன்

அநுபல்லவி

நத்துநளினமுக நாசிகையில்சொலிக்க
நானாவிதஅலங்காரம் நன்றாய்ப்பலிக்க
இமையிலம்பரம்எந்தஒளிகளையுஞ்செலிக்க
இரத்னநீலரத்னசந்தசாரமாலிகா — உன்

சரணம்.

பத்தரைமாற்றுத்தங்க பாதசரங்கள்பொன்னாய்
பக்தர்கள்ஸ்துதிக்குஞ்சரணத்தையழகுபண்ண
மகாகண்டிகாணிக்கபதக்கம்மாரிமேமின்ன
மதுரைமீனாட்சிபிரியாள்மனாூமகிழ்ந்துநன்னா — உன்

---

௩௪. கீர்த்தனம்-இ-ம்-தனாசரி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தங்கமேஉன்னையல்லாமல் தரணியிலே
செந்தாமரைநயனி
தந்தைதாய்பந்துபிரியாளெனக்காருமில்லை — தங்

அநுபல்லவி.

சங்கராசதாவந்துகிரீடைசெய்கிறசரசசம்சாரம்
செந்தாமரைநயனி
சார்வதானெனைசம்ரட்சிப்பது உன்பாரம் — தங்

சரணம்.

வல்லபைவள்ளிதெய்வானைமடிமேல் வைத்துப்பிடித்தசரணம்
செந்தாமரைநயனி
வந்துமீனாட்சிபிரியாட்கதைநீதரணும் — தங்

௩௫. கியால்மெட்டு.

பல்லவி.

வாவா வாடியம்பா
வஞ்சியுமைநெஞ்சிரங்கி புன்சிரிப்பாஎன்முன்னே
வாவா வாடியம்பா

அநுபல்லவி.

தேடித்திரிகிறேன் தேவியுன்சேர்வைநத்தி
தாடிஎனக்குநீ தடாதகைராசாத்தி

சரணங்கள்

தேவாதிதேவரான சுந்தரேசருடன்கூடி
தேசமெல்லாம்புகழும் தேவியிங்கேயோடி
காணவேணுமுன் கடலமுகக்காட்சி
கதம்பவனத்துக் கதிரானஎன்மீனாட்சி
இந்திராதிதேவர்கள் தொழுமஇருசரணம்
எனக்குத்தருக இதுவேநல்லதருணம்
ரம்பைமுதலான பெண்கட்குமேலலங்காரி
ரத்னமிழைத்த ரதத்தின்மேலேஏறி
ஏகசக்கிரமாண்டு செங்கோல்பிடித்தகையா
என்னைநீ எடுத்தணைக்க உன்னைநானழைத்தேன்
சித்திரவடிவாய் சரீரமெடுத்துக்கொண்டு
செந்தாமரைப்பூவை புஜத்தில் பிடித்துக்கொண்டு
குலுங்கபூஷணம் தரித்தெனக்குநேசமாய்
கோடிசூரியனைப் போலேபிரகாசமாய்
புண்ணியரரண்மனையில் பெண்ணாய்பிறந்தசைவம்
பூரித்துகாஞ்சனமாலை போஷித்துவளர்த்தசெல்வம்
குஞ்சுகளோடே குதித்தஇருபாதம்
கொஞ்சும் மீனாட்சிபிரியாட்கு தருகநீஇன்னேரம்

கூசு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பு.

பல்லவி.

எப்போநான் காண்பேனுன்காட்சி
என்தாயே தென்மதுரைமீனாட்சி

அநுபல்லவி.

ஒப்பாயில்லாதசுகுமாரி
அற்புதரத்நாபரணலங்காரி

சரணங்கள்.

சர்வலட்சணசம்பன்னி
சந்திரகுலத்திலேவந்தகன்னி

ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரர்பேரில்

நீலமேகசியாமளம்
நேத்திரானந்தமானகோமளம்

காஞ்சனமாலைக்குகொஞ்சி
லீலைகள்செய்துகாண்பித்தவஞ்சி

பஞ்சபருவத்துபிஞ்சே
பாண்டியன்ஈன்றெடுத்தஇளங்குஞ்சே

பட்டுப்பாவாடையரைச்சி
தொட்டணைக்கமெதுவானதுரைச்சி

உத்தமக்ஷத்திரியஜாதி
உன்னிதமாய்விளங்குஞ்ஜெகஜோதி

சூரசேனராஜன்போற்றி
சுற்றத்தார்க்குள்ளுடன்பட்டராஜாத்தி

கலைகளெல்லாங்கற்றமந்திரி
காரியாலோசனையறிந்தநல்லதந்திரி

சித்திராசனத்தின்மேலே
புத்திரனைப்போலரசாண்டபாலே

பத்மமுகமந்தஹாசி
ரத்னசபாமண்டபத்தினில்வாசி

பதினாயிரம்பேர்கள்பாங்கி
பணிவிடைவிடத்தெரிந்தசித்திராங்கி

தானத்திலேவெகுதாதா
தேகியென்றோர்க்குதயவுள்ளமாதா

சதானந்தசந்தோஷி
சாதுரியமதுரகீதபாஷி

தேடக்கிடைக்காததேனே
திவ்யமானஎந்தன்திருமானே

மகாஅதிர்ஷ்டசாலி
மதுராபுரிராஜ்யபரிபாலி

பார்க்கஅலங்கிருதமங்கை
தீர்க்கமானதிவ்யத்ரிகொங்கை

ரம்பைக்குமேலானபெண்ணே
ரமண்யமானநீலோத்பலக்கண்ணே

பலவிதகீர்த்தனை.

காஞ்சனம்போல்தேகக்காந்தி
காமங்கோபங்களற்றகுணசாந்தி

சீமைகளாண்டராணி
சிங்காரச்செங்கோலாயுதபாணி

தீர்ந்தமழகுமூக்குவிழி
தென்மதுரைபெண்களுக்கெல்லாநதோழி

கால்நடையிலேயோஅன்னம்
கண்ணாடிபோலமின்னியிருகன்னம்

பாருக்குள்வீரானைத்தேடி
பாணம்பிரயோகம்பண்ணும்வெகுமோடி

ஆர்க்கும்அடங்காகெருவி
பார்க்கபச்சைநிறமானஉருவி

தயிரியவீரியசீமாட்டி
தாயார்சனூகாய்பெற்றசெல்லகுட்டி

அதிகெர்விதராசாங்கம்
ஆயிரம்மாற்றுஅபரஞ்சித்தங்கம்

பஞ்சவர்னக்கிளியே
பக்திவிக்கிரயஞ்செய்கிறமாளிகை

மீனாட்சிபிரியாளுருகி
மேலேயானந்தபாஷ்பங்கள்பெருகி

கூஎ. லாவிவர்னமெட்டு.

மதுராபுரேஸ்வரிஎன்தாயேஉன்மலரடியை
மகிழ்ந்தெனக்குநீதருவாயே
திய்வமானசுந்தரரூபியேஎன்தீவினையை
தீர்த்தவனைநீகாத்துரட்சிப்பாயே
மலையத்துவஜபாண்டியன்குமாரி-மகாதேவர்
மகிழ்ந்துமருவியணையும்பாரி
ஆரகிரீடாபரணதாரி-அரவிந்த
நயனமழகாஅலங்காரி

பார்க்கழகாய்பருவதத்தின்மேலே பாஸ்கரன்
பதினாயிரம்சேர்ந்துதித்தாப்போலே
இருக்கிறாய்நீஈசராகையாலே என்னசெய்வேன்
இன்னும்வரக்காணேன் என்முன்னாலே
காணவேணும்கண்ணாலேஉன்காட்சிகதம்பவனம்
தன்னில்விளங்குகிறமீனாட்சி
சகலத்திற்கும்ஆதாரசாட்சி சர்வலோக
நாயகியேஉன்னுடையவாழ்ச்சி
வெள்ளிமலைமேலிருக்கும் மங்கைபள்ளிகொள்ளும்
ரங்கர்மனதிற்கிசைந்ததங்கை
துள்ளிவிளையாடுகிற அங்கைவள்ளிபதி
வாய்திறந்துஉண்டாயிருகொங்கை
சந்த்ரவம்சத்தில்வந்தராசாத்தி-உந்தனிரு
சரணாரவிந்தங்களைநத்தி
பண்ணுகிறேன்நானுந்துன்பக்தி-பரதேவதா
வாரீர்மீனாட்சிபிரியாளைசுற்றி.

௩அ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இன்னும்வரக்காணேன்என்னம்பா
என்னசெய்குவேன்மனம்வெம்புதேரொம்ப

அநுபல்லவி.

கன்னங்கறுத்தமேனி கர்ணாவமிர்தவாணி
செங்கோலாயுதபாணி செய்யாப்பரிமளவேணி

சரணங்கள்.

உன்னிதுடமைபொன்றாய் உலகமெங்கிலும்மின்ன
பாலவடிவாம்நன்றே பார்க்களந்தன்கண்முன்றல்

ஆசைப்பிசாசையோட்ட அகத்தையழிந்துவாட்ட
பக்திபலத்தைபூட்ட பாததரிசனங்காட்ட

அஞ்சாதேயென்றுரைக்க அபயவரங்கொடுக்க
மீனாட்சிபிரியாள்பூரிக்க மின்னேநின்றுஅழைக்க

௩௯. கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ரூபகதாளம்.

எப்போகாண்பேன்கண்ணனே
அற்புததென்மதுரைதுரையம்மானே எப்

அநுபல்லவி.

கற்பகநாட்டையாள கரிபரிமேலேறி

தனுசுபாணம்பிடித் திந்திரன்முடியை
தவிடுபொடியா யடித்ததீரக்கையை

சரணங்கள்.

ரத்நஸிம்மாதனத்தில் ராஜருக்குமுன்

சபையிலண்ணடம் நடந்தசங்கதியை
சாதுரியமாய்வசனிக்கிற செவ்வாயை
வருந்தித்தவங்கிடந்துவாசனுஞ்சூர
ஞனசாதம்மையமைடம்சூ
சமுகம்பாராமல்சள்ளனே செய்துஉண்டகொங்கையை
சரிகைரவிக்கையால் மறைத்தமதுரைமங்கையை
முன்வளர்சந்திரிகையிலே மீனுட்சிபிரியாள்தேவரோட
சதுரங்கமாடையிலே
மோகித்தீசரெழுந் திருந்துசுருள்கெந்தத்தை
முத்தமிட்டணைத்துகிர கிக்கும்முகாரவிந்தத்தை

---

௪0. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பிலகரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஏதடிஅன்னே இன்னம்விசாரணை
செய்யவில்லையென்னே

அநுபல்லவி.

நாதியானம்வேணுமோ என்நெம்பர்
அப்போதான்திருமோ

சரணங்கள்.

பூஜாலெஞ்சம்போதாதோ புண்ய
காட்சிகிடையாதோ

என்னசெய்குவேனையா என்
பக்தியெலாம்பொய்யோ
சவலைமீனாட்சிபிரியாள்சமர்த்
தில்லைசமாதிசெய்ய

௬௧. கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம.

பல்லவி.

வந்ததிசயம்நானென்னசொல்லுவேன்-அடியேமீனமமா
இனிவருந்தும்ஜனனவேரை வெல்லுவேன்அடியேன்

அநுபல்லவி.

சொந்தவிகிர்தசம்வத்சரத்திலே-அடியேமீனம்மா
இந்தஆறுமாதகுருபுஷ்யத்திலே

சரணங்கள்.

நாலாயிரத்துமுந்நூற்றிருபதுநாளாயழைக்க-அடியேமீனம்மா
நவசட்சசெபம்செய்யென்றுஉபதேசிக்க
உத்தமிமுத்துலட்சுமியைக்கொணர்ந்து-அடியேமீனம்மா
சித்தந்தயவாய்சற்றேசாநித்யமடைந்து
அந்தர்முகமீனாட்சிபிரியாட்குநல்ல-அடியேமீனம்மா
இந்தவிசாலாட்சிலட்சுமியெநகும்சொல்ல

---

௬௨. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பு.

பல்லவி.

இப்படிமனமிரங்கிற்றோ இந்தவடியாள்மேல்
உனக்குக்காண்பித்தோ

அநுபல்லவி.

அப்பன்உந்தனைப்பிரிந்ததோ-அடியாள்
அலத்தும்ரோதனம்செவிநுழைந்ததோ
இராஜகாரியமொழிந்ததோ-என்
இராகாதிகளின்றுதானழிந்ததோ

சரணங்கள்.

பொய்யைப்புகழ்வோர்க்கும்பொல்லாள்பெண்ணை
ஏழைபொருளொன்றுமில்லாள்

மீனாட்சிபிரியாளுக்குநல்லா மெதுவாய்
வாய்திறந்துசெபம் செய்யென்றுசொல்ல இப்படி

௯௩. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அடாணா-அடதாளம்.

பல்லவி.

எனக்கிந்தபொய்யினில் பயமேதுமினி
உனக்குளென்மேல்கிருபை பூர்ணமாயிருக்கும்போது

அநுபல்லவி.

தனக்குத்தெரியும் தயாள்திறமாகச்
செய்கிறதியான சமாதிதானே
தோன்றியழியுந் தரையென்றுதெரிந்தபின்பு
எனக்கே துலகவுபாதி
பந்தமெல்லாந் தீர்ந்ததினிமேலே
நீவிணைய்சோதி
பக்தியா லொழிந்தாரென்னைப்
பத்தியன்று பிரதிவாதி எனக்

சரணங்கள்.

சொப்பனந்தன்னிலே இப்போநீவந்தாய்
நானெப்பேனென் றெண்ணாதேஎன்றன்
சொல்லைக்கல்லின்மேலெழுத்தாக எண்ணியொரு
கபடமும் பண்ணாதே
சேயாள்பொருள் சிறிதென்று
சேராமல்உண்ணாதே
செல்வமீனாட்சி பிரியாளை
போஷிக்கும் பெண்நாதே எனக்

௯௪. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காபி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

ன்னைப்போல்தயாவதி ஒருவரையுங்காணேன்
ண்டென்றுளரும்வேத புராணமெல்லாம்வீணே

அநுபல்லவி.

அன்னையைப்போல் சேயையாத
ரிப்பார் யாராலுமுண்டோ
ஆனதற்றிருந்தாலும் மானிகட்கு
மனமிரண்டா உன்

எத்தனையாகி யோகிகட்
கெல்லாமோ நீமறைந்தாய்
ஏழைமீனாட்சிபிரியாட்கு
எளிதிலிறங்கிவந்தாய் உன்

சரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அரிகாம்போதி.

பல்லவி.

சங்கரியை சரணமடைந்தபேர்க்கு
சம்சாரசுகதுக்கந் தொடராது
ஜனனமரணங்களோ கிடையாது
சம்சாரசுகதுக்கந்தொடராது

அநுபல்லவி.

அங்கமுருகியம் பிகைபாதம்போற்றி
தங்கநகையை தகதகவென் றுசாற்றி
தேவிஆலயங்கள்போய் தீபங்களேற்றி
திவ்யமானநாமாவை திருவாயால்வாழ்த்தி சங்

சரணங்கள்.

பாபமெல்லாம்பயந்து பறந்தோடும்
பக்திஞானவை ராக்கியங்கள்வந்துகூடும்
உள்ளமுருகிஎந் நேரமும்பாடும்
உமையவள்பாதத்தை உறுதியாய்த்தேடும் சங்

ஆசையென்ற பிசாசம்போய்கருகும்
பாசபந்தக்கயர் கூசியேபெருகும்
ஈசரிடத்திலிருந் தன்புகள்வருகும்
தாசரைக்கண்டால் தன்மனமுருகும் சங்

அகந்தைகொண்டஅதர்மர்கள் உறவெல்லாம்விண்டு
மகாத்மாக்களைமதுரா புரியில்போய்கண்டு
முத்துமீனாட்சிபிரியாள் நாமங்கொண்டு
மேகவர்ணிகதா வமிர்தத்தையுண்டு சங்

சசு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்காபி-ரூபகம்.

பல்லவி.

கெண்டைவிழியாள்போல் பெண்டுகள்பூண்டுக்குள்
ஒன்றையும் நின் மிடக்காணேன்

வண்டுநிறமாம் வளர்முகநுளத்துக்கு
சேஷனை இணை சொல்வதுவீணே கெண்

அநுபல்லவி.

சண்டையில்பாண்டியர் சந்ததிக்கிணைசர்வ
லோகத்திலும் கிடையாது
செண்டுபோல்குன்றை எடுத்துவளைத்திட்ட கெண்
சிவனாலுஞ்செயிக்க முடியாது

சரணங்கள்.

முத்தனத்தடாதகைக் கிணைஇத்தரைக்
குள்ளேதெய்வம் வேறேயுண்டா
நல்லமுத்துமீனாட்சி பிரியாள்பிழைத்திடேற
சற்றேசொல்லுவீர் யாரேனுங்கண்டா கெண்

சஎ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-துஜாவந்தி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

எந்நேரமும்இன்பத்தைத்தேடு மனதே
இந்துகுலாலை தியானித்துப்பாடு

அநுபல்லவி.

பன்னகசயனன் தங்கையைபாண்டிய
ராசன்பெற்றெடுத்த மங்கையை
ஆதியந்தமற்ற தங்கையை-பார்க்க
ஓடுமனதேநீ அங்கேயே

முத்திமயமானதேவி
மத்தியேகண்டுகுலாவி
சக்திபாதவடியைமேவி
சத்தியாகவேநீசேவி எந்

சரணங்கள்.

ஆதிதேவியாகவே யெண்ணி-அவட்
கன்புடனே பூசைகள்பண்ணி
சர்வலோகத்துக்கும் சரணி-அவள்
சரிதத்தைஉன் நாவிலேவர்ணி

காமக்குரோதங்களைவைத்து
உச்சிதச்சிலையைக்கொய்து
கல்யாணியோடுசிநேகம்செய்து
பச்சைவர்ணிக்குசாத்திரஒய்து எந்

இந்தஜெகத்தாசையைத்தள்ளு-அந்த
வம்பிகைமேலாசை நீகொள்ளு

பக்திவெறியாலேயேதுள்ளு-பந்து
மித்திரர்கள்யாரையும்விள்ளு

பார்வதிபாதத்தைப்போற்றி பாதிரிமலரைச்சாற்றி
வாயாரஅம்பாளைவாழ்த்தி பேயானகோபத்தைதூற்றி ௭

பாண்டியன்பாலையை மறக்காதே-பணம்
காசில்லையென்று பறக்காதே
ஏழைநானென்று இறக்காதே-நாளை
இன்னும்வீணிலே கழிக்காதே

துஷ்டமாயைத்துடைக்கும் இஷ்டகாமியத்தைகொடுக்கும்
கஷ்டமில்லாமலடிக்கும் அஷ்டயிஸ்வரியமுங்கிடைக்கும் ௭

இந்திரவிமானத்திலிருக்கும்-ஜெக
தீஸ்வரிதான்மாதாவே யார்க்கும்
ஜெனனமரணங்களைத்தீர்க்கும்-சிவ
லோகத்தில்தப்பாமலே சேர்க்கும்

காலனைவராமலோட்டும் நீலமாய்வடிவைக்காட்டும்
கோலமாய்பதத்தில்கூட்டும் ஜாலசஞ்சலத்தைவாட்டும் ௭

உலகமெல்லாம்பொய்யென்றுஎண்ணு-எண்ணாத
போனாலுந்தான் வாயிலேமண்ணு
சங்கரலீலைகளையுண்ணு சார்வ
காலம்சிவநாமங்கள் பண்ணு

துர்ச்சனரைக்கண்டாலோடு சர்ச்சனருடனேகூடு
மேகவர்ணியைநீபாடு மீனாட்சிபிரியாளாய்நாடு ௭

சஅ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மனமே பார்பார் தினமதீபார்பார்
மதுராபுரியம்பாளை மகிழ்ந்துபார்பார் மனமே

அநுபல்லவி.

ஈனருறவொழித்து என்தாய்பதம்குறித்து
நித்தியமூர்த்தியானித்து சக்தியாகபாவித்து
நீலமேகசியாமளியை நீபார்பார்பார் மனமே

சரணங்கள்.

வீணுக்கலைந்திடாதே வெட்டிப்புக்கிறைத்திடாதே
காலங்கழித்திடாதே காமம்வளர்த்திடாதே
கதம்பவனத்தரசை நீபார்பார்பார் மனமே

நல்லவழியைநாடி நாரணிகிருதியைபாடி
சாதுக்களுடனேகூடி சியாமளிச்சதைத்தேடி
சாஸ்வதசர்வேஸ்வரியை நீபோர்பார்பார் மனமே

ஆசைவலையைப்போக்கி நசன்தேவியைநோக்கி
தீவினைகளைநீக்கி தேவிக்கடியாளாக்கி
திவ்யமீனாட்சிபிரியாளாய் நீபோர்பார்பார் மனமே

சகூ. கீர்த்தனம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

பல்லவி

ஏனடிக்கடி துடிக்கிறாய் நோக்கெது
எப்படிபோனாலென்ன-மனதேநோக்கெது
எப்படிபோனாலென்ன ஏனடி

அநுபல்லவி.

ஞானவழியைத்தப்பிநடக்காதே-அக்
கியானத்தாலொன்றினுமாசைவைக்காதே
பொய்யானகோள் பொருந்தபிணைக்காதே
பூமிவிஷயம் விஷயம்மலைக்காதே ஏனடி

சரணங்கள்.

வீடுமாடுதனங் கூடவராதுநீ
வீணாசைவைத்து அலையலாசாது
உன்தேகமிழந்து திண்டாடுகிறபோது
தென்திக்குபாலா தெண்டனைபொல்லாது ஏனடி

இந்தஜெகத்திலுண்டான தெல்லாம்பொய்
அந்தலோகதத்தில் வாழும்அரனேமெய்
பத்தியால்புஷ்பமலர்களைநீகொய்
சித்தமகிழ்ந்து சிவார்ச்சனைகள்செய் ஏனடி

துஷ்டர்சகவாசந்தனை விட்டுப்போடு
இஷ்டமாகிஜதர சாளுடன்கூடு
நஷ்டபாலசகி லேசங்களைவிடு
அஷ்டலட்சுமீசன் சகாவைக்கொண்டாடு ஏனடி.

காமக்குரோதாதி குணங்களைத்தள்ளு
ஸ்கந்தர்ஜனகர்மே லாசைநீகொள்ளு
சிநேகிதந்தப்பாது சனங்களைவிட்டு
சிற்சபைமீனாட்சி பிரியாளாகிநில்லு ஏனடி

ருo. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

பல்லவி.

இந்தஜெகத்தில்சொந்த பந்துக்களிருந்தால்
அந்தகனைஜெயிப்பாரோ-அந்திகாலத்தில்
அந்தகனைஜெயிப்பாரோ இந்த

அநுபல்லவி.

மந்தைகூட்டங்கள்போலே மனிதரிருந்தாலே
பயந்துபோகானப்பாலே பார்த்துப்பிழைஇதாலே இந்

சரணங்கள்.

மருந்தைவீணுய்க்கொடுப்பார் மடிமேல்வந்துபடுப்பார்
கண்ணால்கண்ணீர்வடிப்பார் நன்றுபுன்னைக்கொடுப்பார் இந்

மைந்தரெல்லாருங்கூடி மனம்சற்றுநேரம்வாடி
சுடலைக்கரையிலோடி சுடுவொருந்தனைத்தேடி இந்

போகிறவழியைப்பாரு புண்ணியருடனேசேரு
மேலானபாதையிலேறு மீனாட்சிபிரியாளாய்நேரு இந்

ருக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

பொல்லாதேமாயையென்னை கொல்லாதேசும்மா-நல்ல
மீனாட்சிபிரியாள்மனதில் நில்லாதேயமமா பொல்

அநுபல்லவி.

வல்லாமைசாமர்த்திய முனக்கிருக்கு
வையகமுழுது மாளகருத்திருக்கு
ஈரேழுலோகமுனக் குள்ளேயிருக்கு
எங்குவேண்டினும் சென்றுயாரையுமக்கு பொல்

சரணங்கள்.

உனையெ ஜெயிக்கஒருயுக்தியுமில்லை-நானு
வேதசாஸ்திரங்களை நான்கற்றதுமில்லை
சற்குருக்களைத்தேடி பணிந்ததுமில்லை-சிவ
சங்கரனார்பாதம் பூசைசெய்ததுமில்லை பொல்

மாயையான்மாதே நான்சொல்லுகிறேன்கேளு-இந்த
மண்டலமுழுதையு மகிழ்ந்துநீஆளு
தெய்வபக்தியில்லாத பேர்களைக்கொள்ளு-அந்த
திங்கானதுன்மார்க்க ரண்டையிருந்தருளு பொல்